

VLAAMSE RAAD

ZITTING 1990-1991

21 NOVEMBER 1990

ONTWERP VAN DECREET

houdende begrotingstechnische bepalingen alsmede bepalingen tot begeleiding van de begroting 1991

MEMORIE VAN TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

Het ontwerp van decreet houdende bepalingen tot uitvoering van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap bevat twee goed te onderscheiden delen. Onder Titel I zijn alle bepalingen opgenomen die noodzakelijk zijn ingevolge de wijzigingen in de wetgeving op de rijkscomptabiliteit door de wet van 28 juni 1989. Vanaf het begrotingsjaar 1991 dienen alle begrotingsfondsen hetzij te worden omgevormd in nieuwe organieke fondsen, hetzij te worden vervangen door een andere vorm van budgettaire inschrijving. Deze titel heeft bijgevolg betrekking zowel op het Gewest als op de Gemeenschap.

Onder Titel II zijn gegroepeerd in hoofdstukken per bevoegdheidsfeer een aantal bepalingen opgenomen die noodzakelijk zijn ten einde het ontwerp van begroting 1991 zoals ingediend bij de Vlaamse Raad vanaf 1 januari 1991 te kunnen uitvoeren.

Inzake Financiën zijn er enerzijds een aantal bepalingen die een verdere aanvulling op de wetgeving inzake de rijkscomptabiliteit inhouden en die nodig geacht worden met het oog op de uitvoering van een eigen thesaurie. Deze afdeling heeft dus zowel betrekking op het Gewest als op de Gemeenschap.

Anderzijds bevat dit hoofdstuk een aantal fiscale bepalingen met betrekking tot de aanpassing van bepaalde tarieven van de Gewestbelastingen. Deze afdeling heeft dus enkel betrekking op het Gewest.

Inzake Leefmilieu en Natuurbehoud zijn er bepalingen inzake vaste afvalstoffen, oppervlaktewaters, **milieuvergunningen**, riviervisserij en inzake de inrichting van een aantal wetenschappelijke instellingen ten einde er een beter beheer van mogelijk te maken.

Inzake Huisvesting is een bepaling voorzien ten einde de overeenkomst inzake het Amortisatiefonds te bekrachtigen.

In een volgend hoofdstuk werden een aantal bepalingen opgenomen met betrekking tot de aanpassing van de **tarifiering** inzake de Watervang.

Het vijfde hoofdstuk bevat een bepaling tot vaststelling voor 1991 van de dotatie van het Provinciefonds. Hoofdstuk VI bevat bepalingen die noodzakelijker zijn voor de werking van het FNSV. Hoofdstukken twee tot en met zes hebben enkel betrekking op het Gewest.

De volgende hoofdstukken hebben enkel betrekking op de Gemeenschap. Zij bevatten bepalingen in de **bevoegdheidssfeer** van Cultuur, Bejaardenzorg en Onderwijs.

Commentaar bij de artikelen

Titel 1 (Artikels 1 tot en met 47)

De wet van 28 juni 1989 houdende wijziging van de wet van 28 juni 1963 tot wijziging en aanvulling van de wetten op de Rijkscomptabiliteit voorziet onder zijn artikelen onder andere in de afschaffing van de fondsen, zoals zij traditioneel voorkomen in de algemene uitgavenbegroting onder Afdeling II, per 31 december 1990.

Deze ingrijpende wijziging, die onder meer de doorzichtigheid van de begroting zal ten goede komen, was gedurende de laatste maanden het onderwerp van een uitgebreid onderzoek.

Onderstaande elementen kwamen aan bod bij dit onderzoek :

1. Wat betreft het uitgavenaspect diende in het licht van bovenvermelde wet van 28 juni 1989 voor de uitgaven die tot en met 31 december 1990 op de fondsen van Afdeling II aangerekend worden, een alternatief gevonden te worden vanaf 1 januari 1991. Het alternatief, dat een integratie van de uitgaven onder Afdeling 1 van de algemene **uitgavenbegroting** beoogt, kan onderstaande vormen aannemen :

a. het inschrijven van een gesplitst krediet in de administratieve begroting ter vervanging van het afgeschafte fonds. Dit geldt voor verbintenissen waarvan de uitvoering de eenjarigheid van de begroting overstijgt.

b. het inschrijven van een niet-geplitst krediet in de administratieve begroting gelet op de eenjarigheid van de uitgaven.

c. het openen van thesaurierekeningen waar het gelden van derden betreft die via de Vlaamse Gemeenschap hun bestemming bereiken.

d. het niet langer inschrijven van een specifieke **uitgavenpost** gelet op het feit dat het bestaande fonds reeds geruime tijd niet meer functioneerde of het toevoegen aan een reeds bestaande basisallocatie van de uitgaven tot 31 december 1990 te voorzien op het fonds.

e. het oprichten van diensten met afzonderlijk beheer zoals voorzien in de wetten op de Rijkscomptabiliteit.

f. het oprichten van parastatalen.

g. ten slotte het invoeren van organiek opgerichte fondsen conform de bovenvermelde wet van 28 juni 1989, dit wil zeggen fondsen van een nieuw type met variabele kredieten wat het uitgavenaspect betreft en toegewezen ontvangsten wat het inkomstenaspect betreft.

Uit deze mogelijkheden werd telkenmale het aangewezen alternatief aangenomen. De weerslag hiervan vindt u terug in de ontwerpbegroting 1991.

De noodzakelijke decretale bepalingen die aanvullend dienen getroffen te worden ten einde enerzijds de **begrotings-**technische overgang van het begrotingsjaar 1990 naar het begrotingsjaar 1991 mogelijk te maken en anderzijds het functioneren van een aantal alternatieven te verzekeren, worden in dit ontwerp van decreet voorzien. Het is duidelijk dat én het ontwerp van decreet houdende de algemene **uitgaven-**begroting voor het begrotingsjaar 1991 en het huidige ontwerp van decreet elkaar veronderstellen en ondersteunen. In aanvullende orde dienen bepalingen opgenomen in het ontwerp van decreet over het bestuurlijk beleid in oenschouw genomen te worden.

2. Wat het inkomstenaspect betreft, diende in het licht van bovengenoemde wet van 28 juni 1989 tot een herschikking van de middelenbegroting voor het jaar 1991 overgegaan te worden. Als voornaamste punt kan hier vermeld worden dat naast de algemene, niet-toegewezen ontvangsten een tweede categorie van ontvangsten voorzien wordt, namelijk de toegewezen ontvangsten.

Gelet op de nieuwe institutionele constructies die ingebouwd werden in de algemene uitgavenbegroting 1991, is het noodzakelijk een aantal aanvullende bepalingen te voorzien met het oog op het functioneren van deze. Deze bepalingen worden in het huidige ontwerp van decreet voorzien dat aan uw goedkeuring wordt voorgelegd. Het is duidelijk dat het ontwerp van decreet houdende de middelenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1991 en dit ontwerp van decreet elkaar veronderstellen en elkaar ondersteunen. Zoals bij het uitgavenaspect vermeld zijn bepalingen opgenomen in het ontwerp van decreet over het bestuurlijk beleid in acht te nemen.

Wat het inhoudelijke van het ontwerp van decreet betreft dat aan uw goedkeuring wordt voorgelegd, kunnen als krachtlijnen onderkend worden :

1. de bepalingen met betrekking tot de oprichting van instellingen van openbaar nut ; 5 parastatalen A als alternatief voor een aantal af te schaffen fondsen per 31 december 1990.

Bij de artikelen 1, 2, 3, 4 en 5 van het huidige ontwerp worden deze opgericht, hun middelen en ten laste te nemen uitgaven bepaald. Naast een aantal bepalingen met betrekking tot het beheer en de werking van de parastatalen worden de over te nemen lasten en rechten (saldi van de af te schaffen fondsen) omschreven.

De gebeurlijke rentevergoedingen op thesauriemiddelen voortvloeiend uit eigen thesauriebeheer worden voor alle parastatalen toegewezen aan de algemene middelenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap.

2. de bepalingen met betrekking tot de oprichting van diensten met afzonderlijk beheer worden weergegeven onder Hoofdstuk II van Deel 1 van dit ontwerp van decreet. Zes diensten met afzonderlijk beheer worden voorzien als alternatief voor een aantal af te schaffen fondsen. Met betrekking

tot de dienst met afzonderlijk beheer „Fonds voor Preventie en Sanering inzake Leefmilieu en Natuurbehoud, afgekort Mina-fonds”, wordt aan de Vlaamse Raad een apart ontwerp van decreet ter goedkeuring voorgelegd. Het artikel 15 van het huidige ontwerp van decreet laat toe het materieel en financieel beheer van de diensten met afzonderlijk beheer te organiseren.

3. de bepalingen met betrekking tot de oprichting van organieke fondsen in toepassing van de wet van 28 juni 1989 worden weergegeven onder Hoofdstuk III van Deel 1.

Twee fondsen worden bevestigd als organiek begrotingsfondsen. Het Visserijfonds opgericht bij wet van 1 juli 1954 wordt als organiek begrotingsfonds bevestigd mits wijziging aan een deel der wetgeving.

Tenslotte worden onder de artikelen 19 tot en met 30 een aantal organieke begrotingsfondsen opgericht conform de wet van 28 juni 1989.

Telkenmale worden vermeld hun middelen en de ten laste te nemen uitgaven. De betalingsmodaliteiten worden voorzien onder de artikelen 31 en 32. Opgemerkt dient te worden wat betreft het Fonds voor de ontginning van natuurlijke rijkdommen en het Schadefonds inzake Grondwaterwinning, dat aparte ontwerpen van decreet aan de Vlaamse Raad zullen voorgelegd worden ter goedkeuring.

4. Naast een aantal bepalingen met betrekking tot aan te brengen wijzigingen aan de wetgeving naar aanleiding van de oprichting van begrotingsfondsen wordt onder Hoofdstuk IV — Overgangsbepalingen het noodzakelijke voorzien op begrotingstechnisch vlak bij de overgang van het begrotingsjaar 1990 naar 1991. Het betreft hier onder andere de regeling met betrekking tot de uitstaande verbintenissen per 31 december 1990. Daarenboven wordt in diverse artikelen bepaald wat met de beschikbare saldi eind 1990 zal geschieden. Mede met het oog op het indienen van een niet kunstmatig opgetrokken middelen- en uitgavenbegroting, werd geopteerd voor het hechten van de saldi beschikbaar per 31 december 1990 aan de corresponderende alternatieven van 1991.

Ten slotte bevat Deel 1 van het ontwerp van decreet een Hoofdstuk V waar de inwerkingtreding van de bepalingen met betrekking tot de omvorming van de begrotingsfondsen op 1 januari 1991 vastgesteld wordt.

Titel II

Andere bepalingen

Hoofdstuk I

Financiën

Afdeling 1

Thesaurie

(Artikels 48 tot en met 59)

Een van de taken die in het kader van de overeenkomst door het Gemeentekrediet voor de Vlaamse Gemeenschap zal worden uitgevoerd is het kasbeheer. Dit kasbeheer houdt in het ter beschikking stellen van voorschotten en het uitvoeren van beleggingsopdrachten op een termijn van 30 dagen. De eventuele voorschotten worden ter beschikking gesteld

op de centrale uitgavenrekening. Aangezien echter het bedrag van deze voorschotten niet wordt meegeteld in het saldo van de rekening, resulteren uitgaven betaald met de voorschotten gelden in een negatief saldo, tot spijziging van de rekening uit eigen middelen.

Het is de bedoeling de rekeningen met geautomatiseerde systemen te beheren. Hieruit volgt dat in de eerste plaats de Centraliserend Rekenplichtige der Uitgaven, de Rekenplichtige der Geschillen en de Rekenplichtige van de Liggende Gelden hun betaalopdrachten zullen doorsturen naar de bankier met een elektronische handtekening (TRASEC). De gebruikelijke technische beveiligingen zullen in deze procedure worden ingebouwd. In een later stadium kan deze procedure worden uitgebreid naar andere rekenplichtigen.

Het beschikbaar gedeelte van het saldo van de rekening-courant mag op termijn worden belegd, rekening gehouden met de te verwachten uitgaven. Daartoe beschikt de rekenplichtige van de termijnerrichtingen over een beleggingsrekening ; de verrichtingen die erop gebeuren worden verantwoord voor het Rekenhof op dezelfde wijze als alle rekeningen van de gewone rekenplichtigen. De interesten worden gestort op een aparte aan te wijzen rekening.

Aangezien het beschikbaar saldo op de rekening-courant bestaat uit de saldi van op alle individuele zichtrekeningen, moet bij een belegging op termijn, zonder iedere rekening afzonderlijk te debiteren, het saldo op rekening-courant worden verminderd door het boeken van een negatief saldo op een zichtrekening voor termijnbeleggingen. Dit negatief saldo is uiteraard gelijk aan het bedrag van de uitstaande termijnbelegging ; het verdwijnt op de vervaldag van de belegging.

De interesten op de tegoeden van alle rekeningen van de Vlaamse Gemeenschap en van het Vlaamse Gewest zullen worden gestort op een centrale rekening voor creditinteresten ; de debetinteresten zullen worden aangerekend op een andere afzonderlijke rekening. Op die manier wordt het principe van de bruto-begroting gehandhaafd en grijpt er geen schuldvergelijking plaats tussen ontvangsten en uitgaven.

De praktijk dat de financiële instellingen bij het verstrijken van korte termijnleningen ambtshalve de rekening leningen debiteren is algemeen aanvaard en dient voor een correcte toepassing van de reglementering op de Rijkscomptabiliteit gelegaliseerd te worden.

Om de onmiddellijke aanrekening van negatieve saldi te registreren in de boekhouding wordt een thesaurierekening geopend die een negatief saldo mag vertonen, dat wordt weggewerkt door een overboeking vanuit het gepaste artikel van de uitgavenbegroting.

Door de rekenplichtigen kunnen sommige uitgaven niet giraal worden betaald en moeten volgens de vigerende reglementering in speciën worden betaald. Aangezien het soms aanzienlijke bedragen betreft (bij voorbeeld voor buitenlandse beursstudenten) lopen de rekenplichtigen permanent gevaar indien zij geld dienen af te halen bij de financiële instelling en het moeten bewaren.

Gelet op het feit dat de financiële instelling doorschrijfcques zal ter beschikking stellen van de rekenplichtigen wordt het mogelijk de begunstigde van de cheque te herkennen via het duplicaat van de cheque die zal gehecht worden aan het verantwoordingsstuk van de uitgave. De manier waarop een uitgeschreven cheque door de rekenplichtige zal genoteerd worden als potentiële uitgave zal bij bestuursreglement worden geregeld.

Nog altijd gelden voor het bijhouden van kasdagboeken, registers en dergelijke de bepalingen van het koninklijk besluit van 10 december 1868, houdende algemeen reglement op de rijkscomptabiliteit. Sinds 1868 zijn de technische midelen voor het voeren van een boekhouding zodanig geëvolueerd dat het ondenkbaar is de rekenplichtigen nog te verplichten manueel alle bewerkingen uit te voeren en de voorgeschreven registers bij te houden. De bedoeling van de hierboven vermelde bepaling is het gebruik van geautomatiseerde boekhoudingsprocédés toe te laten en te legaliseren. Het gebruik van deze systemen zal bij bestuursreglement worden geregeld.

Aangezien de door de Vlaamse Executieve aangeduide financiële instelling (het Gemeentekrediet) geen rekenplichtige wordt ten opzichte van het Rekenhof, zoals de Nationale Bank dit is voor de Staat, krijgen de rekenplichtigen bij de Vlaamse Gemeenschap een zwaardere verantwoordelijkheid. Belangrijk is ook dat de rekenplichtigen een actieve rol zouden spelen in het beheer van de gelden die zij via hun rekening verhandelen. Daarenboven zullen bij de Vlaamse administratie geen bijzondere weddeschalen van de verschillende categorieën rekenplichtigen worden voorzien. Daarom zal de Vlaamse Executieve een vergoedingsregeling voor de rekenplichtigen vaststellen die rekening houdt met de verantwoordelijkheid van de respectieve rekenplichtigen.

Gelet op het dringend karakter van de terugbetaling in kapitaal en intrest van leningen aangegaan door de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest is het nodig deze zo snel mogelijk te kunnen uitvoeren. Voor de gegevens van de leningdossiers die onbetwistbaar zijn, wordt de mogelijkheid voorzien om de terugbetalingen te doen in de vorm van vaste uitgaven.

De huidige postrekeningen van de rekenplichtigen — vooral de ontvangstenrekeningen — kunnen niet per 31 december 1990 worden geannuleerd om de betalingen wegens doorlopende opdrachten niet in de war te sturen. Anderzijds wordt het saldo van de rekening-courant bij het Gemeentekrediet bepaald door het saldo van de verschillende rekeningen. Daarom wordt voorzien dat de rekenplichtigen vanaf 1 januari het saldo van hun postrekening mogen overschrijven op hun rekening bij het Gemeentekrediet.

Afdeling II

Fiscale bepalingen

(Artikels 60 en 61)

Overeenkomstig artikel 4 § 2 van de bijzondere wet van 16 januari 1989 betreffende de financiering van de Gemeenschappen en de Gewesten zijn de Gewesten bevoegd om de aanslagvoet van de onroerende voorheffing te wijzigen.

Het Wetboek van de inkomstenbelastingen voorziet een onroerende voorheffing van 1,25 procent op het kadastraal inkomen, zoals dit is vastgesteld op 1 januari van het aanslagjaar. Voor huurwoningen in de erkende sociale woningbouw is dit percentage verminderd tot 0,8 procent.

Met dit voorstel wordt een verdubbeling van de aanslagvoet beoogd. Dit betekent dat de aanslagvoeten met ingang van het aanslagjaar 1991 respectievelijk 2,5 procent en 1,6 procent zullen bedragen.

Gelet op de inwerkingtreding van de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij wordt een aanvullende bepaling voorzien

die de vermindering voor de betrokken huurwoningen regelt. Eveneens wordt de vermindering voorzien voor de **huurwoningen** die door het Vlaams Woningfonds in het kader van zijn operaties van **huurhulp** worden verhuurd en welke tot dusver nog niet van deze verminderingsregel genoten.

Dit voorstel mag op zichzelf geen aanleiding geven tot vermeerdering of vermindering van de opbrengsten van de onroerende voorheffing voor de provincies en de gemeenten. Dit voorstel raakt evenwel niet aan de eigen bevoegdheid van provincies en gemeenten om een afzonderlijke verhoging of verlaging van hun opcentiemen door te voeren. Zij zijn er desgevallend wel toe gehouden in hun beslissing afzonderlijk aan te duiden welk gedeelte van de wijziging enerzijds voortvloeit uit de uitvoering van de beslissing van dit voorstel, en anderzijds het gevolg is van de verandering van haar eigen deel in de opbrengst.

De financiële weerslag van dit voorstel wordt geraamd op een meerinkomst van ongeveer 1,2 miljard frank.

(Artikel 62)

Overeenkomstig artikel 4 § 2 van de bijzondere wet van 16 januari 1989 betreffende de financiering van Gemeenschappen en Gewesten zijn de Gewesten bevoegd om de aanslagvoet, de heffingsgrondslag en de vrijstellingen van de belasting op automatische ontspanningstoestellen te wijzigen.

Het Wetboek van de met de inkomstenbelastingen gelijkgestelde belastingen, voorziet voor de automatische **ontspanningsapparaten** volgende aanslagvoeten :

Categorie van toestellen	Bedrag van de belasting
A	36.000 frank
B	26.000 frank
C	7.000 frank
D	5 .000 frank
E	3 .000 frank

Hoger genoemde tarieven werden laatst aangepast in 1980.

Op deze tarieven is een afwijking voorzien waarbij de belasting verminderd wordt tot :

— 1/10 van het bedrag voor de toestellen behorende aan foorreizigers

— 1/2 van het bedrag voor de toestellen uitsluitend opgesteld in een seizoenbedrijf

Met dit ontwerp worden volgende aanpassingen beoogd :

1. Een verdubbeling van de aanslagvoeten, zijnde :

Categorie van toestellen	Bedrag van de belasting
A	72.000 frank
B	52.000 frank
C	14.000 frank
D	10.000 frank
E	6.000 frank

2. de opheffing van de 50 %-verminderingsregel, die van toepassing is voor de toestellen opgesteld in een seizoenbedrijf. De opheffing van deze verminderingsregel kan in sommige gevallen aanleiding geven tot een automatische verschuiving van categorie B naar categorie A. Aldus zou de

belasting op de betrokken toestellen, aan een hogere stijging onderworpen zijn dan bedoeld in het ontwerp-programmadecreet. Derhalve is een aanpassing vereist van artikel 56 van het koninklijk besluit van 8 juli 1970, houdende de algemene verordening van de met de inkomstenbelastingen gelijkgestelde belastingen. Dit zal gebeuren bij besluit van de Vlaamse Executieve.

De financiële weerslag van dit voorstel mag geraamd worden op een meerontvangst van 485 miljoen frank.

(Artikel 63)

Overeenkomstig artikel 4 § 2 van de bijzondere wet van 16 januari 1989 betreffende de financiering van de Gemeenschappen en de Gewesten, zijn de Gewesten bevoegd om de aanslagvoet, de heffingsgrondslag en de vrijstellinen van de belasting op spelen en weddenschappen te wijzigen.

Het Wetboek van de met de inkomstenbelastingen gelijkgestelde belastingen, voorziet een belasting van 11 procent op het brutobedrag van sommen ingezet bij spelen en weddenschappen.

In afwijking hiervan wordt voor de inzetten op paardenwedrennen in België een belasting bepaald die :

- één vijfde bedraagt van de voorafneming gedaan op het brutobedrag van de sommen ingezet bij de onderlinge weddenschappen ;

- 5 procent bedraagt op het brutobedrag van de sommen ingezet bij de weddenschappen bij notering (bookmakers).

Er zijn eveneens afwijkingen voorzien per :

- de winsten der bankiers bij het baccaraspel „chemin de fer” waarvoor de belasting 4,8 procent werd bepaald ;

- de winsten der inzetters bij het roulettespel zonder zero waarvoor de belasting op 2,75 procent werd bepaald.

Voor wat de andere casinospelen betreft werden de belastingtarieven vastgelegd bij koninklijk besluit van 24 mei 1978 als volgt :

- 30 procent op de bruto-opbrengst van het gedeelte dat voor het kalenderjaar de 35 miljoen niet overschrijdt ;

- 40 procent op de bruto-opbrengst van het overig gedeelte

Met dit ontwerp worden volgende aanpassingen beoogd :

- De algemene aanslagvoet op spelen en weddenschappen wordt verhoogd van 11 procent tot 15 procent ;

- Op de voorafneming gedaan op het brutobedrag van de sommen ingezet bij onderlinge weddenschappen wordt 23 procent geheven in plaats van 20 procent ;

- Voor de weddenschappen bij notering (bookmakers) wordt de belasting opgetrokken van 5 procent tot 10 procent ;

- De belasting op de winsten der bankiers bij het **baccaraspel** „chemin de fer” wordt 9,6 procent in plaats van 4,8 procent ;

- De belasting op de winsten der inzetters bij het **roulettespel** zonder zero wordt 5,5 procent in plaats van 2,75 procent ;

- Voor de andere casinospelen (Roulette met zero, Bou-

le, Craps, Black Jack) wordt de belasting op de bruto-opbrengst die voor het kalenderjaar de 35 miljoen niet overschrijdt, opgetrokken van 30 procent naar 40 procent. Het overig gedeelte wordt belast aan 55 procent in plaats van 40 procent.

De globale financiële weerslag kan geraamd worden op een meerontvangst van 315 miljoen frank.

Afdeling III

Andere begrotingsbepalingen

(Artikel 64)

Gezien bij de bepaling van de nodige gesplitste kredieten (ordonnancerings) rekening werd gehouden met de per 31.12.1990 beschikbare saldi dient een decretale afwijking voorzien te worden voor de beschikkingen van artikel 2, 1° van het koninklijk besluit nr. 402 van 18 april 1988.

(Artikel 65)

Teneinde de bepalingen van de wet van 16 juli 1973 te respecteren dienen de bedragen van de vermelde toelagen eveneens bepaald te worden bij decreet. Een aanpassing van de betrokken administratieve begrotingen dient bijgevolg gepaard te gaan met een decretale beschikking.

Hoofdstuk II

Leefmilieu

(Artikels 67 tot 77)

Algemeen :

Met betrekking tot het milieu bepaalt artikel 130, R, 2 van het EEG-Verdrag onder meer :

„Het optreden van de Gemeenschap op milieugebied berust op de beginselen van een preventief handelen, bestrijding van milieuaantastingen bij voorrang aan de bron en het beginsel dat de vervuiler betaalt. De eisen ter zake van milieubescherming vormen een bestanddeel van de andere taken van gemeenschapsbeleid”.

Bij de Aanbeveling van de Raad 75/436/EEG van 3 maart 1975 worden de Lid-staten aanbevolen bij de toepassing van het beginsel „de vervuiler betaalt” zich te richten naar de voorstellen van de EEG-Commissie ter zake. Met betrekking tot de beginselen voor de toepassing van het principe „de vervuiler betaalt” wordt in deze EEG-aanbeveling ondermeer gesteld :

1. Indien men de vervuilers de kosten van de strijd tegen de door hen veroorzaakte vervuiling laat dragen, zal dit hen aanmoedigen om de vervuiling te beperken of om minder vervuilende produkten of technieken te zoeken en wordt aldus een rationeler gebruik van de schaarse milieugoederen mogelijk gemaakt. Bovendien wordt voldaan aan de criteria inzake doeltreffendheid en billijkheid.

2. Bij de toepassing van het beginsel „de vervuiler betaalt” worden de belangrijkste instrumenten waarover de overheid beschikt om de vervuiling te voorkomen, gevormd door normen en heffingen. Het is mogelijk om deze in combinatie toe te passen.

3. De heffing is bestemd om de vervuiler ertoe aan te zetten zelf tegen de laagste kosten de nodige maatregelen te nemen om de door hem veroorzaakte vervuiling te vermindere(n) (aanmoedigingsfunctie) en/of om hem zijn gedeelte van de kosten der collectieve maatregelen te laten dragen, zoals bij voorbeeld de zuiveringskosten (herverdelende functie). De heffing wordt op grond van een doeltreffende procedure van de overheidsinstanties ingehouden naargelang de graad van de veroorzaakte vervuiling. De heffing moet dusdanig worden vastgesteld dat op de eerste plaats voldaan wordt aan de aanmoedigingsfunctie. Voor het geval dat de heffing voornamelijk een herverdelende functie heeft, moet zij in het kader van vorengenoemde ten minste dusdanig worden vastgesteld dat voor een bepaald gebied en/of een gegeven kwaliteitsdoelstelling het totale bedrag van de heffing gelijk is aan de som van de collectieve lasten van de maatregelen verbonden aan het doen verdwijnen van de hinder.

De door de vervuilers te dragen kosten — in het kader van de toepassing van het beginsel „de vervuiler betaalt” — omvatten derhalve alle uitgaven die nodig zijn om een kwaliteitsdoelstelling van het milieu te verwezenlijken, met inbegrip van de direct met de uitvoering van de **antivervuilings**-maatregelen verbonden bestuurlijke kosten”.

Milieuheffingen zijn derhalve niet alleen een middel om de collectieve maatregelen ter bestrijding van de milieuverontreiniging geheel of gedeeltelijk te bekostigen, maar ook en vooral een beleidsinstrument om de vervuilers ertoe aan te zetten de door hen veroorzaakte verontreiniging aan de bron te beperken.

Zowel in het regeerakkoord van de Vlaamse Executieve als in het MINA-Plan 2000 is de verdere toepassing en uitbreiding van het principe de „vervuiler betaalt” dan ook als krachtlijn en als essentieel uitgangspunt van het te voeren beleid vooropgesteld, en dit met als tweevoudig doel :

1. bij te dragen tot de stelselmatige verhoging van de **inter-**ventiemiddelen ten behoeve van het beleid inzake leefmilieu en natuurbehoud ;

2. strengere brongerichte aanpak.

In toepassing van het door de EEG aanbevolen beginsel „de vervuiler betaalt” werden in het Vlaamse Gewest reeds heffingen op vaste afvalstoffen enerzijds en op oppervlaktewaterverontreiniging anderzijds in voege gebracht.

De bedragen van deze heffingen werden bij decreet van 20 december 1989 aangepast. Tevens werden de modaliteiten, inzonderheid met betrekking tot de heffingen op oppervlaktewaterverontreiniging, ingrijpend gewijzigd.

In de memorie van toelichting bij het ontwerp van decreet van 20 december 1989 was reeds aangekondigd om met ingang van 1991 een meer verfijnde toepassing van het beginsel „de vervuiler betaalt” voor wat de heffingen op oppervlaktewaterverontreiniging betreft in te voeren.

Het voorliggende ontwerp van decreet beoogt dan ook vanaf 1991 dergelijke verfijnde en definitieve regeling in te voeren.

In het thans voorliggende ontwerp worden aldus overeenkomstig de hogervermelde beginselen, vooreerst de tarieven voor de heffing op de vaste afvalstoffen voor 1991 vastgesteld. Deze zijn grotendeels dezelfde als voor 1990. Verder worden nieuwe modaliteiten vastgesteld voor de heffing op de oppervlaktewaterverontreiniging.

Afdeling 1

Vaste afvalstoffen

1. Door het thans voorliggende ontwerp wordt een beperkte aanpassing beoogd van de milieuheffingen op afvalstoffen zoals vastgelegd in het programmadecreet van 20 december 1989. Daarbij werd voor het begrotingsjaar 1990 de opbrengst van de milieuheffingen geraamd op 1,6 miljard frank. Op basis van de resultaten van het eerste en het tweede kwartaal 1990 kan verwacht worden dat dit resultaat zal kunnen worden bereikt aangezien gemiddeld 450 miljoen per kwartaal werd aangegeven. Op basis van de ervaring opgedaan gedurende het inningsjaar 1990 blijkt het nodig dit heffingsartikel op een aantal punten te verfijnen. Daarnaast werd in het MINA-plan '90-'95 voor de toekomst een grotere rol voor marktconforme instrumenten vooropgesteld. Vandaar dat een aanvang wordt genomen met meer gedifferentieerde heffingen om de producenten van de afvalstoffen aan te zetten tot grotere kwalitatieve en kwantitatieve preventie, recyclage en milieuverantwoorde verwijdering. Dergelijke gedifferentieerde heffingen hebben enerzijds een sterk preventief en regulerend karakter en zijn anderzijds een bron voor de financiering van de kosten van de afvalbeheersing.

2. Uitgangspunten

De uitgangspunten voor de voorgestelde aanpassingen zijn de volgende :

1° de globale opbrengst blijft op het niveau van 1990. Op basis van de aangiften voor het eerste en het tweede kwartaal van 1990 kan, verwacht worden dat de vooropgestelde opbrengst van 1,6 miljard op jaarbasis zal gehaald worden en wellicht zelfs overschreden.

2° Enkele anomalieën worden weggewerkt. Uit de ervaring blijkt dat in sommige gevallen bij toepassing van het programmadecreet van 20 december 1989 :

— bepaalde verwijderingswijzen niet gemakkelijk en eenduidig onder een voorzien heffingstarief kunnen ondergebracht worden ;

— bepaalde vormen van recyclage toch nog worden belast waar zulks niet de bedoeling kon zijn ;

— bepaalde heffingsvoeten niet in verhouding staan tot de economische draagkracht van de heffingsplichtige ondernemingen of tot de intrinsieke waarde van de afvalstof als grondstof.

3° De efficiëntie van de inning wordt nog verbeterd door het rechtstreeks beogen van de finale verwijdering (storten — verbranden) door te trekken en bijgevolg de fysico-chemische behandeling als tussenbewerking niet langer te belasten.

4° Rekening houdend met de mogelijke instelling van gelijkaardige heffingen door het Waalse Gewest, dient de heffing op het ophalen van afvalstoffen in Vlaanderen om gestort of verbrand te worden in Wallonië, in voorkomend geval evenredig afgebouwd te worden.

5° In bouw- en sloopcontracten afgesloten vóór 20 december 1989 werd geen rekening gehouden met de sterk verhoogde milieuheffing voor het storten van inerte materialen. Gelet op de vermodelijk grote hoeveelheden (± 400.000 ton) is het aangewezen hiervoor een overgangsregeling te voorzien.

6° Meer en meer wordt van de gemeenten verwacht een effectief milieubeleid te voeren. Naast een signaalfunctie met betrekking tot milieu-overtredingen hebben zij een taak te

vervullen inzake voorkoming en recyclage door medewerking te verlenen aan sensibiliseringscampagnes en selectieve inzamelingen te organiseren. Het voorliggend ontwerp wil hier toe reeds een bijdrage leveren door aan de gemeenten welke een heffingsplichtige inrichting op hun grondgebied hebben en welke opcentiemen wensen te heffen, de mogelijkheid te bieden, voor de praktische regeling hiervan, een beroep te doen op de medewerking van OVAM. Het staat de gemeenten uiteraard vrij de heffingen en/of opcentiemen in te stellen die zij wensen en deze met hun eigen middelen te innen.

Afdeling 2

Oppervlaktewateren

Het ontwerp-decreet inzake bestuurlijk beleid beoogt met ingang van 1991 de taken in het kader van de bestrijding van de verontreiniging van de oppervlaktewateren op te dragen enerzijds aan de Vlaamse Milieumaatschappij en anderzijds aan een dochtermaatschappij aan de Gewestelijke Investeringsmaatschappij voor Vlaanderen (GIMV). Voor een meer gedetailleerde toelichting van deze nieuwe regeling moge worden verwezen naar het voormelde ontwerp-decreet. Deze nieuwe regeling maakt het mogelijk de globale investeringsmiddelen inzake rioolwaterzuiveringsinfrastructuur (exclusief niet-prioritaire riolen) voor 1991 te verhogen tot (exclusief 17 % BTW en algemene kosten) circa 5.500 miljoen frank voor nieuwe collectoren, zuiverings- en pompstations en prioritaire rioleringen alsmede voor het onderhoud en de optimalisatie van de bestaande infrastructuur.

Om deze investeringen te realiseren evenals de exploitatie van de gebouwde infrastructuur te bekostigen wordt een heffing voorzien met een opbrengst voor 1991 van circa 4.000 miljoen frank die integraal in het MINA-fonds wordt gestort.

De globale investeringsmiddelen inzake rioolwaterzuivering (exclusief niet-prioritaire gemeentelijke rioleringen) zullen derhalve als volgt evolueren :

	1989 (in mln.)	1990	1991
Investeringsmiddelen	1.587,0	2.360,0	5.500
Subsidies Vlaamse Gemeenschap	1.587,0	1.360,0	
Eigen investeringsmiddelen VMZ	—	1.000	—

De principes van de in onderhavig decreet voorgestelde meer verfijnde toepassing van het beginsel „de vervuiler betaalt” kunnen als volgt worden samengevat :

1° daar waar de verontreinigde belasting niet op basis van de analyses van de geloosde afvalwaters kan worden bepaald, zal de berekening ervan geschieden in relatie met het waterverbruik ;

2° het bedrag van de heffing wordt vastgesteld naar rata van het aantal vervuilingseenheden (VE) verontreinigde belasting van het afvalwater en dit voor alle vervuilers, dus zowel die lozen in rioleringen als deze die lozen in oppervlaktewateren ;

3° de verontreinigende belasting van het afvalwater, uitgedrukt in VE, wordt in beginsel voor elke vervuiler berekend aan de hand van éézelfde formule op basis van de gehalten aan een reeks van verontreinigende stoffen in het afvalwater ; naast het gehalte aan stoffen in suspensie en zuurstofbindende stoffen worden vanaf 1991 aldus ook de zware metalen

arseen, chroom, koper, lood, nikkel, zilver, zink alsmede cadmium en kwik evenals de nutriënten (stikstof en fosfor) in het afvalwater in aanmerking genomen voor de berekening van de verontreinigende belasting ;

4° voor de kleine vervuilers, die een jaarwaterverbruik van minder dan 500 m³ hebben of eigen waterwinningen met een pompvermogen van minder dan 5 m³ per uur, wordt een vereenvoudigde berekeningsmethode voorgesteld in functie van het jaarwaterverbruik ; hierbij wordt zowel het water afgenomen van een openbaar waterdistributienet als het water gewonnen uit eigen of andere winningen in rekening gebracht met uitsluiting van hemelwater ; elke kleine vervuiler kan evenwel de toepassing eisen van de algemene berekeningsformule mits hij de hiertoe nodige gegevens ter beschikking stelt ;

5° voor de grotere inrichtingen waarvoor de gegevens nodig voor de toepassing van de algemene berekeningsformule niet ter beschikking zijn, wordt eveneens een vereenvoudigde berekeningsmethode toegepast in functie van de jaaractiviteit en van het jaarwaterverbruik ; ook hier wordt zowel het water afgenomen van een openbaar waterdistributienet als het water gewonnen uit eigen of andere winningen in rekening gebracht ; mits deze de hiervoor nodige gegevens kunnen bezorgen, kunnen zij echter toch de toepassing eisen van de algemene berekeningsformule ;

de VMM is gelast met de uitbouw van een emissiemeetnet, terwijl aan belangrijke vervuilende bedrijven, in toepassing van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning, systematisch de verplichting zal worden opgelegd eigen meetapparatuur te installeren, zodat mag aangenomen worden dat op termijn alle nodige gegevens in verband met de door belangrijke vervuilers geloosde afvalwaters zullen ter beschikking zijn om de algemene berekeningsformule te kunnen toepassen.

Afdeling 3

Milieuvergunningen

Artikel 14 van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning bepaalt dat de Vlaamse Executieve het bedrag van de dossierkosten kan vaststellen. De Raad van State adviseerde dat het hier juridisch-technisch om een belasting gaat en bijgevolg moet deze „dossierkosten” decretaal geregeld worden.

Afdeling 4

Riviervisserij

Het artikel in verband met de riviervisserij strekt ertoe artikel 9 van de wet van 1 juli 1954 op de riviervisserij aan te passen aan het advies van de Raad van State om de prijs voor de visverloven louter juridisch-technisch als „belasting” bij decreet te bepalen. Bijgevolg worden deze bedragen, naar analogie met het decreet op de afgifte van jachtverloven en jachtvergunningen, ook bij decreet vastgelegd.

Het instellen van 3 categorieën van visverloven en hun prijs, is een vereenvoudiging tegenover de oude regeling. Alleen voor het vissen anders dan van op de oever werd de prijs opgetrokken van 1.000 frank tot 1.400 frank.

Deze verhoging wordt ingegeven door de hogere druk op het visbestand die de visserij anders dan vanop de oevers met zich mee brengt en waardoor het uitzetten van vis dient te worden opgevoerd.

Het visverlof van kinderen (thans 14 jaar, vroeger 16 jaar) werd :

a) afgeschaft voor kinderen die gaan vissen met één hengel, en die vergezeld zijn van een ouder of voogd met visverlof ;

b) verlaagd van 350 tot 100 frank voor kinderen die gaan vissen met maximum één hengel en niet vergezeld van ouder of voogd.

Door het feit dat de belasting op de visverloven bij decreet wordt vastgesteld is het technisch niet nodig ook artikel 8 aan te passen.

Aldus wordt nu naast de vrijstelling van visverloven voor kinderen beneden de 14 jaar die met één hengel vissen en vergezeld zijn van hun ouder of voogd, eveneens in artikel 8 bepaald dat de Vlaamse Executieve de vorm regelt van de visverloven, hun geldigheidsduur en de wijze waarop zij worden afgegeven, evenals de voorwaarden van afgifte en intrekking ervan.

Afdeling 5

Wetenschappelijke instellingen

1. Eigen Vermogen Instituut voor Bosbouw en Wildbeheer

Aan het Rijksstation voor Populierenteelt te Geraardsbergen, het Rijksstation voor Bos- en Hydrobiologisch Onderzoek te Groenendaal en het Rijksstation voor **Houttechnologie** te Gembloux waren afzonderlijke rechtspersoonlijkheden verbonden op grond van het algemene Koninklijke Besluit van 15 oktober 1951 (art. 16) houdende organiek reglement van de Rijksstations voor Landbouwkundig Onderzoek.

Daarenboven was aan het Rijksstation voor Bos- en Hydrobiologisch Onderzoek te Groenendaal een Handelskantoor en een Drogerij van **Boszaden** verbonden op grond van de wet van 29 april 1929.

Dank zij deze instelling konden inkomsten geboekt worden van derden (bijvoorbeeld EEG-fondsen) ten voordele van het wetenschappelijk onderzoek, die anders niet te recupereren waren. Daarenboven werd ook gezorgd voor de verspreiding van degelijk herkomst- en uitgangsmateriaal van **boomsoorten**, die niet altijd konden ter beschikking gesteld worden door de privé-instellingen. De produkten van de **zaadboomgaarden**, moederkwartieren en geselecteerde **zaadproduktiebossen** alsook van de experimentele viskwekerij zijn langs deze weg bij het brede publiek verspreid.

Krachtens artikel 20 van de wet van 26 juni 1990 worden de rechtspersoonlijkheden afgeschaft en dient het vermogen, met daaraan verbonden personeelsleden, goederen, rechten en verplichtingen aan de gewesten overgedragen te worden.

Het is dan ook verantwoord een rechtspersoon op te richten welke het vermogen dat aldus toegewezen wordt aan het Vlaamse Gewest, kan overnemen.

De activiteiten van de voornoemde instellingen zullen ingevolge de beslissing van de Vlaamse Executieve dd. 30 juli 1990 worden uitgeoefend door het Instituut voor Bosbouw en Wildbeheer (IBW) zodra het ontwerp decreet Bestuurlijk Beleid in werking zal treden. Het IBW zelf bezit uiteraard geen rechtspersoonlijkheid.

Het is dus aangewezen de op te richten rechtspersoon Eigen Vermogen IBW te verbinden aan het Instituut.

Ook de activiteiten van het afgeschaft Handelskantoor

en Drogerij van **Boszaden** kunnen door deze rechtspersoon worden overgenomen.

Niet alleen worden aldus de structuren vereenvoudigd, maar tevens is een soepelere werking in de toekomst mogelijk.

Dit ontwerp voldoet aan de voorschriften van artikel 9 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 waarbij wordt bepaald dat rechtspersoonlijkheid enkel bij decreet kan worden toegekend. Er werd ten volle rekening gehouden met het advies van de Raad van State.

Tenslotte wordt bepaald dat de Vlaamse Executieve het beheer en de werking van de Rechtspersoonlijkheid regelt.

2. Eigen Vermogen Instituut voor Natuurbehoud

Door de uitvoering van het Milieubeleidsplan en het Natuurontwikkelingsplan van de Vlaamse Executieve zal de behoefte aan toegepast ecologisch onderzoek en expertises sterk toenemen. Het is de ervaring van vele gelijkaardige wetenschappelijke instellingen dat alleen door de toekenning van een eigen vermogen met toekenning van rechtspersoonlijkheid aan dit eigen vermogen op voldoende soepele wijze kan worden ingegaan op deze specifieke maatschappelijke opdracht.

Artikel 9 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 regelt de oprichting en de organisatie van instellingen ; het decreet kan hun rechtspersoonlijkheid toekennen. In het besluit van de Vlaamse Executieve van 17 juli 1985 betreffende de instelling en organisatie van het Instituut voor Natuurbehoud, voorziet artikel 2 paragraaf 2 dat voor sommige prestaties in verband met opdrachten van wetenschappelijke informatie en advies bij openbare diensten en rechtspersonen een vergoeding van de kosten vereist kan worden.

Het is verantwoord dat dergelijke geaffecteerde inkomsten op het eigen vermogen ontvangen worden. Daarenboven kunnen de wetenschappelijke instellingen deelnemen aan diverse onderzoeksprojecten, zoals uitgeschreven door universiteiten, het IWONL, het NFWO, de EEG en dergelijke.

Hiervoor dient telkens een specifieke ontvangstenrekening opgegeven om de toelagen en inkomsten te boeken. Een belangrijke activiteit is het produceren van diverse publicaties, kaarten en dergelijk die tevens aan het geïnteresseerde publiek verkocht moeten worden ; deze inkomsten dienen dan aangewend voor de aanmaak van volgende uitgaven. Tot slot biedt de voorgestelde formule de mogelijkheid voor aanvaarding van schenkingen, giften en legaten. Het Instituut voor Natuurbehoud zelf zal overeenkomstig de bepalingen van het ontwerp decreet bestuurlijk beleid een wetenschappelijke instelling zijn van trap 2, zonder eigen rechtspersoonlijkheid.

Artikelsgewijze bespreking

Afdeling 1

Bepalingen tot wijziging van het decreet van 2 juli 1981 betreffende het beheer van afvalstoffen zoals laatst gewijzigd bij decreet van 20 december 1989 houdende bepalingen tot uitvoering van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap

Artikel 67

Dit artikel strekt ertoe om in het artikel 47 van het decreet van 2 juli 1981 betreffende het beheer van afvalstoffen, gewijzigd bij decreet van 20 december 1989 houdende bepalingen tot uitvoering van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap, volgende wijzigingen aan te brengen :

— In punt 2 van artikel 47, § 2, 2°, b wordt naast het verminderd tarief voor het storten op klasse 1-stortplaatsen van shredderafval, dit verminderd tarief ook ingevoerd voor het storten op een klasse 1-stortplaats van afvalstoffen afkomstig van de bewerking van natuursteen (inclusief met cement gebonden natuursteen agglomeraten) en van de recyclageresidu's van de bedrijven die hoofdzakelijk papier- en kartonafval, kunststofafval en glasafval gebruiken als grondstof.

— In artikel 47, § 2, 2°, g wordt gepreciseerd dat het gebruik van opvullings- en afdekgrond zoals inzonderheid beschreven in typebestek nr. 150 van het Ministerie van Openbare Werken goedgekeurd bij ministerieel besluit van 22 maart 1978, en in typebestek nr. 200 voor gemeente- en provinciewerken goedgekeurd door de Vlaamse Executieve op 21 december 1979 en 26 oktober 1981, is vrijgesteld van de milieuheffing te meer daar het in feite om een vorm van recyclage gaat. Deze maatregel ligt volkomen in de lijn van en sluit aan bij de omzendbrief van de Vlaamse Executieve dd. 28 juli 1989 inzake verwijdering van bouw- en sloopafval zoals gewijzigd door de omzendbrief medegedeeld aan de Vlaamse Executieve dd. 7 november 1990 en bevestigt aldus de betreffende bepalingen van voormelde omzendbrief door het voorliggende ontwerp-programmadecreet.

— In artikel 47 § 2, 2°, k wordt nu ook het storten van recyclageresidu's van mijnbouwafval onderworpen aan het tarief van 10 frank/ton.

— In artikel 47 § 2, 3°, b wordt niet meer opgenomen de fysica-chemische behandeling van niet giftige afvalstoffen en de verbranding van zuiver en onbehandeld houtafval ;

— In artikel 47 § 2, 4° wordt voorzien in een differentiatie van het bedrag voor het ophalen van afvalstoffen in het Vlaamse Gewest om gestort of verbrand te worden in een ander gewest naargelang het bestaan en de hoegrootheid van een gelijksoortige heffing aldaar ;

— In artikel 47, § 6 wordt de invoering voorzien van een overgangsregeling voor het storten in 1990 van inerte materialen in uitvoering van contracten voor bouw- en sloopwerken gesloten vóór 20 december 1989. Milieuheffingen hieromtrent in 1990 betaald kunnen ten belope van het verschil met de milieuheffing van toepassing op het ogenblik van het afsluiten van genoemde contracten teruggevorderd worden door aanvraag gericht aan de door de Vlaamse Executieve aangewezen Gemeenschapsminister. De Gemeenschapsminister doet binnen de zes maanden uitspraak, na voorlegging van de aanvraag aan de adviescommissie bedoeld in artikel 47 quinquies, § 2.

— Door artikel 47, § 8 kunnen de gemeenten beroep doen op de nodige medewerking van de OVAM voor de inning van eventuele opcentiemen op de door de OVAM geïnde milieuheffingen bedoeld in § 2.

Afdeling 2

Wijzigingen van de wet van 26 maart 1971 op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging (artikelen 68, 69 en 70)

Artikel 68

§ 1 van dit decreet beoogt ter verwezenlijking van de eerder uiteengezette nieuwe krachtlijnen, in de hogervermelde wet van 26 maart 1971 een nieuw hoofdstuk IIIbis in te voegen met bijzondere bepalingen voor het Vlaamse Gewest inzake heffingen op de waterverontreiniging.

Artikel 35bis

Artikel 20 van de voormelde wet van 26 maart 1971 bepaalt dat de kosten van beheer en werking uitsluitend worden gedekt door bijdragen van de provincies en van de ondernemingen die aangesloten zijn op een openbare riolering of op een moerriool van de maatschappij. In afwijking van deze bepalingen legt artikel 35bis ter delging van de kosten inzake rioolwaterzuiveringsinfrastructuur een heffingsplicht op aan alle vervuilers van oppervlaktewateren.

Artikel 35ter

Dit artikel stelt de modaliteiten vast voor de berekening van het bedrag van de heffing. Voor de gezinnen met meer dan twee kinderen wordt een vermindering voorzien voor elk kind boven de twee. De Vlaamse Executieve zal de modaliteiten ter zake nader bepalen. Dit artikel stelt tevens een minimum heffing in.

Artikel 35quater

* In § 1, 1° wordt een vereenvoudigde berekeningsformule gegeven voor de kleine vervuilers. Hierbij wordt het werkelijke jaarwaterverbruik verminderd met een waterhoeveelheid van 30 m³, overeenstemmend met het gemiddelde jaarverbruik van één persoon. De factor 0,025 is hierbij het resultaat van de toepassing van de in § 1, 2° vermelde berekeningsmethode op basis van de gemiddelde samenstelling van huishoudelijke afvalwaters waarbij voor het subdeel N₁ werd uitgegaan van de bij koninklijk besluit van 23 januari 1974 gedefinieerde eenheid van verontreinigende belasting.

* In § 1, 2° wordt de algemene berekeningsformule gegeven waarvan in beginsel elke vervuiler de toepassing kan eisen.

De totale verontreinigende belasting die voor de berekening van het bedrag van de heffing in aanmerking wordt genomen is de som van drie subdelen :

— N₁, dat de verontreinigende belasting aan stoffen in suspensie enerzijds en aan zuurstofbindende stoffen anderzijds vertegenwoordigt. Dit subdeel stemt overeen met de tot dusver toegepaste berekeningsmethode voor de in inwonersequivalent uitgedrukte verontreinigende belasting van de afvalwaters ; voor de lozingen in oppervlaktewater is de factor $a = 0$ gesteld om reden dat het waterdebiet als dusdanig in dit geval geen enkele kost of vervuiling meebrengt ; in geval van lozing in riolering of collector wordt $a = 0,20$ gesteld om reden dat het rioolwater dan in installaties dient behandeld en het waterdebiet wel kosten oplevert (dimensionering, pompkosten, enz.) ;

— N_2 , dat de verontreinigende belasting aan zware metalen vertegenwoordigt ; aan de meer risicovolle metalen cadmium en kwik wordt hierbij een groter gewicht gegeven ;

— N_3 , dat de verontreinigende belasting aan nutriënten vertegenwoordigt

Elk van voormelde subdelen wordt vermenigvuldigd met een coëfficiënt die kleiner dan 1 kan zijn voor bepaalde lozingen in oppervlaktewater. In uitvoering van artikel 45 van de voormelde wet van 26 maart 1971 werden door de tot 1 januari 1989 bevoegde nationale overheid voor een 55-tal categorieën van ondernemingen sectoriële lozingsvoorwaarden uitgevaardigd. Meerdere van deze sectoriële lozingsvoorwaarden voorzien voor bepaalde verontreinigende parameters normen die minder streng zijn dan deze opgelegd in het huidig van kracht zijnde algemeen lozingsreglement.

Vanuit leefmilieu-oogpunt en in het licht van het in het Mina-plan '90-'95 vooropgestelde immissiebeleid is het nochtans aangewezen dat in de praktijk zo weinig mogelijk toepassing wordt gemaakt van deze minder strenge sectoriële lozingsnormen .

Het past hiertoe de in oppervlaktewater lozende ondernemingen die onder het toepassingsgebied van deze sectoriële voorwaarden vallen maximaal te stimuleren tot aanwending van de best beschikbare schone technologieën. Daar deze in oppervlaktewater lozende ondernemingen tot dusver geen bijdrage noch heffing dienden te betalen die rechtstreeks functie is van de grootte van de verontreinigende belasting van het geloosde afvalwater, vormt de heffing op waterverontreiniging die onderhavig decreet beoogt in te voeren, een belangrijk nieuw economisch gegeven voor de betrokken ondernemingen. Het is dan ook billijk deze ondernemingen de kans te geven de technische maatregelen door te voeren, nodig om de overeenkomstig de van kracht zijnde sectoriële lozingsvoorwaarden toegelaten grotere lozingen aan verontreinigende belastingen, substantieel te verminderen. Vandaar dat voorgesteld wordt elk van de subdelen te vermenigvuldigen met een factor die in mindere of meerdere mate kleiner is dan 1 naargelang de sectoriële norm voor de beschouwde parameter(s) in mindere of meerdere mate in soepelere zin afwijkt van de algemene lozingsnormen. Rekening houdend met doelstelling om de bij Besluit van de Vlaamse Executieve van 21 oktober 1987 vastgestelde oppervlaktewaterkwaliteiten tegen 1995 te bereiken, dient ervan uitgegaan dat de factoren, k_1 , k_2 , k_3 in elk geval uiterlijk vanaf 1995 in alle gevallen en voor alle bedrijfssectoren gelijk aan 1 zullen worden gesteld.

* In § 2 wordt de Vlaamse Executieve gemachtigd nadere regels vast te stellen met betrekking tot de toepassing van de in § 1, 2° aangegeven berekeningsmethode. Het betreft hier inzonderheid de wijze waarop de verschillende parameters kunnen worden gemeten en/of bepaald.

Artikel 35quinquies

Dit artikel stelt een vereenvoudigde berekeningsmethode vast voor de meer belangrijke lozers, waarvan bepaalde parameters, nodig voor de toepassing van de in artikel 35quater, § 1, 2° vermelde berekeningsmethode, niet zijn gemeten of gekend. De berekeningswijze van het subdeel N_1 stemt quasi overeen met deze vastgesteld bij het voor 1990 van toepassing zijnde Besluit van de Vlaamse Executieve van 16 mei 1990 houdende vaststelling van de minima der verontreinigende belasting, van de modaliteiten voor de berekening

van de verontreinigende belasting volgens de vereenvoudigde methode alsmede het model van aangifte bedoeld in de artikelen 32undecies, 4° en 5° van de wet van 26 maart 1971 op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging.

Artikel 35sexies

Dit artikel voorziet in § 1 dat elke heffingsplichtige gemachtigd is de toepassing te eisen van de in artikel 35quater, § 1, 2°, aangegeven berekeningsmethode. In § 2 wordt voorzien dat de bevoegde ambtenaar van zijnentwege eveneens de toepassing kan eisen van deze berekeningsmethode.

Artikel 35septies

In § 1 wordt uitdrukkelijk voorzien dat lastens éénzelfde heffingsplichtige meerdere aanslagen kunnen worden gevestigd. Het betreft hier inzonderheid heffingsplichtingen die gedurende een bepaald kalenderjaar gehuisvest zijn geweest in meerdere woonruimten aangesloten op het openbaar waterdistributienet, of om het even welke andere reden verschillende facturen voor waterverbruik hebben ontvangen. Op basis van elk van deze gefactureerde waterverbruiken kan bijgevolg een aanslag worden gevestigd. Hetzelfde geldt voor heffingsplichtigen die aangesloten zijn op het openbaar waterdistributienet maar tegelijkertijd ook een eigen waterwinning hebben. In dit geval kan een aanslag worden geheven op basis van het openbaar waterverbruik enerzijds en van de eigen winning anderzijds. In § 2 wordt de abonnee bij de watervoorzieningsmaatschappij aansprakelijk gesteld voor de betaling van de heffing.

Artikel 35octies

Dit artikel voorziet dat de heffingsplichtige vuilvracht, berekend op basis van de in artikel 35quater, § 1, 2° vermelde berekeningsmethode, in de bepaalde omstandigheden kan verminderd worden met de vuilvracht vervat in het opgenomen oppervlaktewater.

Artikel 35novies

Daar in de nieuwe regeling geen bijdrage van de provincies meer is voorzien, maar uitsluitend een gewestelijke milieuheffing, vervalt het voorwerp van artikel 22 voor toepassing in het Vlaamse Gewest.

Artikel 35decies

Dit artikel regelt de meldings- en aangifteplicht die de met de inning en invordering van de heffing belaste ambtenaren van de Maatschappij, de nodige informatie moet verschaffen voor de vaststelling van de heffing.

Ten einde het administratief werk maximaal te beperken wordt voor de kleine vervuilers (jaarwaterverbruik kleiner dan 500 m³), die uitsluitend water betrekken uit een openbaar waterdistributienet, geen enkele meldings- noch aangifteplicht ingevoerd. Aan de kleine vervuilers, die over een eigen of andere bijkomende waterwinning beschikken, wordt slechts een éénmalige melding opgelegd. De grotere vervuilers dienen jaarlijks een aangifte in te dienen.

Artikel 35undecies

Dit artikel regelt de bevoegdheden inzake de inning en de invordering van de heffing. Met betrekking tot de medewerking geëist van de watervoorzieningsmaatschappijen inzonderheid voor de heffing of het heffinggedeelte dat door de kleinere vervuilers verschuldigd is op grond van de verontreinigende belasting voortvloeiend uit het waterverbruik afgenomen van een openbaar waterdistributienet, wordt een vergoeding ten gunste van de betrokken watervoorzieningsmaatschappijen voorzien.

Artikel 35duodecies

Dit artikel regelt de modaliteiten met betrekking tot de oplegging van een ambtelijke aanslag in de gevallen dat de heffingsplichtige de opgelegde verplichtingen niet nakomt.

— In § 1 wordt geregeld in welke gevallen een ambtelijke aanslag kan opgelegd worden

— In § 2 wordt de basis van de ambtelijke aanslag geregeld. Tevens wordt de relatie tussen de ambtelijke aanslag en de navordering geregeld.

— In § 3 wordt de beroepsmogelijkheid bij een hiertoe door de Vlaamse Executieve aan te wijzen Gemeenschapsminister geregeld, die tevens de mogelijkheid krijgt de beroepstermijn éénmalig te verlengen. Tevens wordt voorzien in het bestaan van een speciale geschillenadviescommissie inzake de heffing, wordt het effect van een laattijdige uitspraak door de in het eerste lid van deze paragraaf bedoelde Gemeenschapsminister geregeld.

Tenslotte wordt aan de Vlaamse Executieve opgedragen om de nadere regelen te bepalen.

Artikel 35terdecies

— In § 1 wordt de administratieve geldboete ingesteld.

— In § 2 wordt de verjaring tot voldoening van de heffing, van de intresten en van de administratieve geldboete geregeld.

— In § 3 worden de diverse bevoegdheden, zoals het treffen van dadingen, omschreven van een door de Vlaamse Executieve aan te wijzen ambtenaar.

— In § 4 wordt het gebruik en de betekening van het dwangbevel geregeld. Zo wordt bepaald dat op het dwangbevel de bepalingen van deel V van het Gerechtelijk Wetboek houdende bewarend beslag en middelen van tenuitvoerlegging van toepassing zijn.

— In § 5 wordt de wijze geregeld waarop de heffingsplichtigen verzet kunnen doen. Tevens wordt het effect van een behoorlijk gedaan verzet geregeld.

— In § 6 wordt, gelet op de schorsende uitwerking voorzien in § 5, voor de met de inning en invordering belaste ambtenaar de mogelijkheid voorzien om via een procedure in kortgeding een veroordeling tot betaling van een provisie op de gevorderde heffing te bekomen.

Artikel 35quaterdecies

— In § 1 wordt ten behoeve van het Vlaamse Gewest een algemeen voorrecht en een wettelijke hypotheek ingesteld.

Hierbij dient te worden opgemerkt dat de wettelijke hypotheek zich niet over „al de daarvoor vatbare en in België gelegen goederen” uitstrekt maar wel over „al de daarvoor vatbare en in het Vlaamse Gewest gelegen of geregistreerde goederen”.

— In § 2, 3, 4 en 5 worden het voorrecht en de hypotheek geregeld.

Tenslotte worden met § 2 van artikel 68 twee bijlagen aan de wet van 26 maart 1971 op de bescherming van de oppervlaktewateren toegevoegd. Het betreft de bijlagen waarnaar in de nieuw ingevoegde bepalingen wordt verwezen om de berekeningsmethoden te kunnen toepassen.

Artikel 70

Dit artikel voorziet een afwijkende regeling voor de varkensfokkerijen die in de loop van 1990 getroffen zijn geweest door de varkenspest of aan maatregelen ter bestrijding van de varkenspest zijn onderworpen geweest.

In dat geval is de normale exploitatie van de inrichting fundamenteel gestoord geworden, zodat het billijk is geen heffing aan te rekenen voor de periode dat de inrichting door de varkenspest werd getroffen. Om die reden beoogt dit artikel de heffing te verminderen tot het gedeelte dat betrekking heeft op de periode gedurende dewelke de normale exploitatie heeft kunnen doorgaan.

Het genot van de gestelde afwijkingsbepalingen wordt afhankelijk gesteld van de indiening van een aangifte en de overmaking van de nodige stavingsstukken.

Verder worden bepalingen toegevoegd met betrekking tot de uitvaardiging van dwangbevelen.

Artikel 71

Het betreft hier de opheffing van het besluit dat betrekking heeft op de vaststelling van de modaliteiten van de voor de oude berekeningswijze van de verontreinigende belasting die nu zonder voorwerp wordt.

Afdeling 3

Bepalingen tot wijziging van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning

Artikel 72 en 73

Artikel 14 van het voormelde decreet van 28 juni 1985 bepaalt dat de Vlaamse Executieve het bedrag van de dossierkosten vaststelt dat aan de aanvrager zal worden aangerekend. In zijn advies L. 17.389/8 van 3 juli 1990 over het ontwerp van besluit van de Vlaamse Executieve houdende nadere regelen betreffende de milieuvergunning stelt de Raad van State dat bedoelde „dossierkosten” als een indirecte belasting dienen beschouwd en dan ook best „dossier-taks” wordt genoemd.

Overeenkomstig artikel 110 van de Grondwet dient deze dossier-taks bij decreet vastgesteld.

Overeenkomstig het door de Raad van State over voormeld ontwerp van besluit uitgebrachte advies wordt in artikel 71 het 2de lid van artikel 14 § 1 opgeheven en wordt bij artikel

72 een nieuw artikel 19bis in het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning ingevoegd dat de modaliteiten van de bedoelde dossiertaks beoogt een decretale basis te geven.

Afdeling 4

Aanpassing van de wet van 1 juli 1954 op de riviervisserij

Artikel 74

Het strekt ertoe, overeenkomstig hetgeen hoger werd gesteld bij de algemene bespreking, artikel 9 van de wet van 1 juli 1954 op de riviervisserij aan te passen. Overeenkomstig het advies van de Hoge Raad voor de riviervisserij worden 3 categorieën van visverloven vastgesteld ; dit betekent een vereenvoudiging van de oude regeling. Voor het vissen anders dan op de oever werd de prijs opgetrokken van 1.000 frank tot 1.400 frank.

Deze verhoging wordt ingegeven door de hogere druk op het visbestand die de visserij anders dan **vanop** de oevers met zich mee brengt en waardoor het uitzetten van vis dient te worden opgevoerd. Het visverlof van kinderen (thans 14 jaar — vroeger 16 jaar) wordt :

a) afgeschaft voor kinderen die gaan vissen met één hengel, en die vergezeld zijn van een ouder of voogd met visverlof ;

b) verlaagd van 350 tot 100 frank voor kinderen die gaan vissen met maximum één hengel en niet vergezeld van ouder of voogd.

Door het feit dat de belasting op de visverloven bij decreet wordt vastgesteld is het technisch niet nodig ook artikel 8 van voormelde wet aan te passen.

Aldus wordt nu naast de vrijstelling van visverloven voor kinderen beneden de 14 jaar die met één hengel vissen en vergezeld zijn van hun ouder of voogd, eveneens in artikel 8 bepaald dat de Vlaamse Executieve de vorm regelt van de visverloven, hun geldigheidsduur en de wijze waarop zij worden afgegeven, evenals de voorwaarden van afgifte en intrekking ervan.

In paragraaf 3 wordt de Vlaamse Executieve gemachtigd andere algemene vrijstellingen te verlenen van het bezit van een visverlof.

Afdeling 5

Wetenschappelijke instellingen

Artikel 75

Paragraaf 1 voorziet in de eigenlijke instelling van het eigen vermogen van het instituut voor Bos- en Wildbeheer en aan dit eigen vermogen rechtspersoonlijkheid toe te kennen.

Paragraaf 2 bepaalt dat alles wat in uitvoering van de wet van 26 juni 1990 betreffende sommige openbare instellingen of instellingen van openbaar nut, wordt toegewezen aan het Vlaamse Gewest met betrekking tot de vroegere **rechtspersoonlij** kheden bij de hierna vermelde instellingen, ingevolge onderhavig decreet wordt toegewezen aan de nieuwe rechtspersoonlijkheid van het Eigen Vermogen van het Instituut voor Bos- en Wildbeheer.

Het betreft de rechtspersoonlijkheid van het :

- Rijksstation voor Bos- en Hydrobiologisch Onderzoek te Groenendaal ;
- Rijksstation voor Populierenteelt te Geraardsbergen ;
- Instituut voor Houttechnologie te Gembloux ;
- Handelskantoren en de Drogerij van Boszaden.

Paragraaf 3 bepaalt de samenstelling van het vermogen van de rechtspersoon.

Paragraaf 4 regelt de bevoegdheden van de rechtspersoon.

Paragraaf 5 regelt het bestuur van de rechtspersoon en geeft de samenstelling aan van de beheerscommissie van het Eigen Vermogen I.B. W. en bepaalt ook dat het Eigen Vermogen I.B.W. onder toezicht staat van de Vlaamse Executieve, nader te bepalen bij besluit van de Vlaamse Executieve.

Paragraaf 6 geeft aan de rechtspersoon Eigen Vermogen I.B. W. de mogelijkheid tot aankoop van het nodige materieel en **het** aanwerven en tewerkstellen van personeel.

Paragraaf 7 regelt de modaliteiten met betrekking tot het opstellen van de begroting en de rekening van het eigen vermogen.

Paragraaf 8 bepaalt dat de nadere regelen inzake werking van het Eigen Vermogen I.B.W. geregeld worden door de Vlaamse Executieve, uiteraard onverminderd de in het decreetsartikel vermelde bepalingen.

Artikel 76

Paragraaf 1 voorziet in de eigenlijke oprichting en in de bevoegdheden van de rechtspersoon Eigen Vermogen van het Instituut voor Natuurbehoud.

Paragraaf 2 voorziet in de middelen van de nieuwe rechtspersoonlijkheid en bepaalt de elementen waaruit haar vermogen zal kunnen bestaan.

Paragraaf 3 voorziet in de bevoegdheden van de rechtspersoon „Eigen Vermogen I.V.N.“.

Paragraaf 4 regelt het bestuur van de rechtspersoon en geeft de samenstelling aan van de beheerscommissie van het Eigen Vermogen I.V.N. en bepaalt ook dat het Eigen Vermogen I.V.N. onder toezicht staat van de Vlaamse Executieve, nader te bepalen bij besluit van de Vlaamse Executieve.

Paragraaf 5 regelt de modaliteiten met betrekking tot het opstellen van de begroting en de rekening van het eigen vermogen.

Paragraaf 6 geeft aan de rechtspersoon Eigen Vermogen I.V.N. de mogelijkheid tot aankoop van het nodige materieel en het aanwerven en tewerkstellen van personeel.

Paragraaf 7 bepaalt dat de nadere regelen inzake werking van het Eigen Vermogen I.V.N. geregeld worden door de Vlaamse Executieve, uiteraard onverminderd de in het decreetsartikel vermelde bepalingen.

Hoofdstuk III

Huisvesting

Artikelen 78 en 79

Het artikel 78 dat dit hoofdstuk omvat viseert de decretale bekrachtiging van een overeenkomst van 4 mei 1987 en zijn aanhangsel van 18 september 1989 tussen de Regering en de Vlaamse Executieve, de Waalse Gewestexecutieve en de Executieve van het Brusselse Gewest betreffende de regeling van de schulden van het verleden en de ermede verband houdende lasten inzake sociale huisvesting, bekrachtigd wat de Staat betreft bij koninklijk besluit nr. 518 van 31 maart 1987 en artikel 342 van de programmawet van 22 december 1989.

De Raad van State heeft reeds hierop de aandacht gevestigd in zijn advies verstrekt op 23 februari 1987, naar aanleiding van het onderzoek van het ontwerp van het voormelde bijzondere machtenbesluit nr. 518.

Het Rekenhof heeft eveneens steeds de stelling verdedigd dat een decretale bekrachtiging van de voormelde overeenkomst noodzakelijk is. Het verlenen van de rechtspersoonlijkheid aan het Amortisatiefonds van de leningen van de sociale huisvesting, opgericht door deze overeenkomst, kan immers enkel — wat het Vlaamse Gewest betreft — gebeuren door middel van een decreet.

Het artikel 79 is nodig om alternatieve **financieringstechnieken** voor investeringen in de sociale huisvestingssector mogelijk te maken.

Hoofdstuk IV

Watervang

Artikelen 80 tot 898

Grote waterwegen worden in het economisch proces niet alleen gebruikt als transportmedium, maar ook als **aanvoerweg** voor diverse grote waterafnemers.

Behalve waterdistributiemaatschappijen, maakt ook de landbouw en de industrie gebruik van water op deze manier aangevoerd. In de industrie wordt het o.m. gebruikt als **proceswater** of koelwater. Het wordt aan de waterweg onttrokken via watervangen. In de meeste gevallen wordt dat water terug in de waterweg geloosd, zij het in een andere samenstelling.

De vergunning voor het gebruiken van de watervang wordt bekomen bij de beheerder van de waterweg. Op dit ogenblik zijn dit :

- het Bestuur der Waterwegen
- de Dienst voor de Scheepvaart
- de N.V. Zeekanaal en Haveninrichtingen van Brussel
- de N.V. Maatschappij der Brugse Zeevaartinrichtingen
- de havens van Antwerpen, Gent en Oostende

Tot hiertoe betalen de bedrijven en andere **vergunninghouders** daarvoor zeer weinig in verhouding tot de hoeveelheid water die ze op die manier bekomen.

De administratieve modaliteiten over het gebruik van de watervangen worden geregeld door een circulaire van 21 januari 1927. In de huidige regeling worden de waterwegen ingedeeld in de volgende categorieën :

- kunstmatig gevoede kanalen
- scheepvaartwegen op zekere tijden onderhevig aan waterschaarste
- scheepvaartwegen met overvloedige natuurlijke voeding
- bijzondere watervanginrichtingen

Deze indeling bevat evenwel subjectieve criteria, zoals schaarste en overvloedige voeding, die moeilijk hanteerbaar zijn. Dit zijn relatieve begrippen die aan geen norm onderworpen zijn.

In hoofdstuk IV wordt uitgegaan van de volgende principes :

- de waterwegen worden enkel ingedeeld in :
 - kanalen en havens
 - bevaarbare waterlopen
- de vergunninghouder betaalt in verhouding tot het totale gecapteerde volume water. Anderzijds wordt alleen een betaling voorzien voor het capteren door middel van pompen, hevels of door andere goedgekeurde installaties. Er wordt derhalve niet in betaling voorzien voor afname van water voor het schutten of het droogzetten van schepen.
- het tarief is degressief :

Waterafname in m ³ /jaar	Kanal en Strömen en Havens Rivieren	
1. voor de schijf van minder dan 1.000.000 m ³	1 fr/m ³	0,5 fr/m ³
2. voor de schijf van 1.000.000 tot 9.999.999 m ³	0,5 fr/m ³	0,25 fr/m ³
3. voor de schijf van 10.000.000 tot 99.999.999 m ³	0,20 fr/m ³	0,125 fr/m ³
4. voor de schijf boven 99.999.999 m ³	0,020 fr/m ³	0,010 fr/m ³

Om dit tarief te kunnen aanrekenen dienen alle watervan- gen voorzien te worden van een debietmetingssysteem. De kosten hiervan zijn ten laste van de vergunninghouder of -aanvrager.

Voor de drinkwaterbedelingsmaatschappijen wordt een speciaal tarief toegepast, dat de helft bedraagt van bovenvermelde tarieven.

Het minimumbedrag dat jaarlijks dient betaald te worden bedraagt 1.200 frank.

Er wordt tevens voorzien in een stimulans om water terug te storten in de waterweg van waaruit het gecapteerd werd door te voorzien in een reductie van het verschuldigde bedrag, in functie van de hoeveelheid teruggestort water.

De beheerder van de waterweg wordt belast met de inning en de invordering van de verschuldigde bedragen en met de controle op de naleving van de verplichtingen inzake de watervang. Om de uitvoering hiervan mogelijk te maken moet de vergunninghouder de controle-ambtenaren, de ambtenaren belast met de goedkeuring van de debietmetingssystemen en de deskundigen belast met het afneembare volume water, de toegang verlenen tot deze systemen.

De vergunninghouder kan beroep instellen bij de door de Vlaamse Executieve aangewezen Gemeenschapsminister. Een dergelijk beroep schorst de eventuele sanktie tot intrekking van de vergunning.

Artikel 87 van dit hoofdstuk bevat een aantal overgangsbepalingen die de uitvoering in 1991 mogelijk moeten maken.

Hoofdstuk V

Provinciefonds

Artikel 90

In afwachting van een nieuwe decretale regeling inzake de criteria ter verdeling van het Provinciefonds, wordt de dotatie van het Provinciefonds voor 1991 verminderd met 100 miljoen frank ten overstaan van de dotatie 1990.

Hoofdstuk VI

Aanpassing van het organisatorisch reglementair kader
voor het openbaar industrieel initiatief
in de voorheen nationale sectoren

Artikelen 91 tot en met 105

In uitvoering van de Regeringsverklaring en in gevolge beslissing van de Vlaamse Executieve dd. 5 juli 1989 werd op 12 september 1989 het basisprotocol van kracht tussen de GIMV, GIMVINDUS en Vlaams Gewest, dat de basisprincipes omvatte van een regeling voor het optimaal beheer van de portefeuille ingebracht in de N.V. F.N.S.V.

Om technische en juridische redenen wordt thans door de GIMV en GIMVINDUS voorgesteld dat, zonder de doelstellingen van de overeenkomst zelf te wijzigen, de wijze van aandelenoverdracht gewijzigd wordt. De voorheen voorgestelde aankoop door de N.V. GIMVINDUS van de F. N. S.V. -aandelen met naderhand een fusie door opslorping van de F.N. S.V. door GIMVINDUS zou gewijzigd worden als volgt : de F.N.S.V.-aandelen worden overgenomen door de GIMV, die deze vennootschap naderhand fusioneert met deze van GIMVINDUS. Voor het Gewest houdt deze wijziging geen enkele consequentie in, zodat zij aanvaardbaar kan geacht worden.

Aangezien het F.N.S.V. bij wet van 31 maart 1984 werd opgericht, aangezien de statuten, de werking en de **tussenkomen**sten van het F.N.S.V. geregeld werden bij genummerde koninklijke besluiten dient de mogelijkheid tot aanpassing van statuten, werking en tussenkomensten, zoals voorzien in de conventie, vermeld onder 1 decretaal mogelijk gemaakt te worden.

Door deze aanpassingen wordt het mogelijk de recyclage van de deelnemingen van het F.N.S.V. in ondernemingen op een soepele en bedrijfseconomische wijze door te voeren. Aangezien deze recyclage terugvloeit naar de **middelenbe**groting komen deze aanpassingen aldus het gewest ten goede.

Ingevolge artikel 55 § 8 van de financieringswet dd. 16 januari 1989 is het gewest verplicht de engagementen van het F.N.S.V. te honoreren. Vermits deze verplichtingen een veel hogere financiële weerslag hebben dan de inkomsten welke kunnen verwacht worden uit de recyclage, is het logisch dat de middelen terug voorbestemd worden voor **aan**-

wending door het F.N.S.V. ter honorering van zijn vroegere verbintenissen. In deze zin is het dan ook logisch op sectie 96 (uitgaven i.v.m. lasten overgenomen door het Gewest in het kader van de Financieringswet) een variabel krediet te openen, gespijsd met deze recyclageopbrengsten.

Met betrekking tot de bemerkingen van de Raad van State dient vermeld te worden :

- Artikel 94, 96 en 100 worden aangepast conform de bemerkingen van de Raad van State.

- De opbrengst van de bestaande portefeuille, zoals vermeld in artikel 98, omvat zowel de rente uit de portefeuille als het resultaat uit de verkoop van deze portefeuille zoals door de Raad van State opgemerkt. Hiermee wordt o.m. bedoeld :

- de gelden die voortkomen uit de recyclage van de participaties uit de oorspronkelijke F.N.S.V.-portefeuille met inbegrip van de saldi van de op 1 januari 1989 bestaande reconversie-enveloppes ;

- intresten en dividenden voortkomend uit vorderingen en participaties van die portefeuille ;

- vergoedingen van bestuursmandaten en management fees die betrekking hebben op die portefeuille

- de recyclage van de participaties en de vorderingen genomen met de thesauriebestanddelen hierboven vermeld.

- Met betrekking tot de bemerking van de Raad van State op artikel 104 dient vermeld dat het koninklijk besluit nr. 487 voorzag dat het woord „Staat” moet gelezen worden als „Nationale Maatschappij voor de Herstructurering van Nationale Sectoren (N.M.N.S.)” in de mate dat de Belgische Staat zijn aandelen in de N.V. Kempische Steenkoolmijnen overgedragen had naar de n.v. N.M.N.S. Deze overdracht is gebeurd op 1 juli 1987. Bijgevolg kan de benaming n.v. N.M.N.S. behouden blijven in vernoemd artikel.

Hoofdstuk VII

Cultuur

Artikelen 106 tot en met 108

Om de dringende infrastructuurproblemen van bepaalde belangrijke kunstinstituten op een efficiënte en snelle wijze op te lossen, wordt geopteerd voor de oprichting van investeringsfondsen bij de V.Z.W. Ballet van Vlaanderen, V.Z.W. MUHKA en de V.Z.W. Vlaamse Operastichting.

Deze investeringsfondsen zullen gedurende de looptijd van de door de instelling af te sluiten lening gevoed worden vanuit een specifieke begrotingsinschrijving die in de plaats komt van de kredieten ingeschreven in het investeringsprogramma.

De versnelde procedure om de gebouwen voor het MUHKA en het Ballet van Vlaanderen gerealiseerd te krijgen kadert in de inspanningen die de Vlaamse Executieve heeft toegezegd i.v.m. de viering Antwerpen, Europese Culturele Hoofdstad 1993.

Het toezicht op het afsluiten van de leningen, de wijze van gunning van de werken en de opvolging ervan, zal door de administratie worden verzekerd.

De voorgestelde bepalingen zijn niet strijdig met de wet van 16 juli 1973. Uit artikel 10 van voormelde wet blijkt dat

het voor meer dan één jaar vastleggen van een subsidie van geregelde culturele activiteiten slechts mogelijk is als daarbij ook de regels worden vastgesteld.

De in deze artikels bedoelde activiteiten kunnen evenwel bezwaarlijk als geregelde culturele activiteiten beschouwd worden. Daarenboven betreft het instellingen opgericht op initiatief van de Vlaamse Gemeenschap waarvan de samenstelling van de raad van beheer de bescherming van de ideologische en filosofische strekkingen waarborgt.

Tenslotte doen deze bepalingen niets af aan de jaarlijkse inschrijvingen in de begroting van de Vlaamse Gemeenschap van een begrotingskrediet. Het advies van de Raad van State kan dan ook in deze niet gevolgd worden.

Artikel 109

Artikel 12 van het decreet van 29 mei 1984 geeft een decretale basis voor de overdracht van de onroerende goederen naar het V.C.G.T., die door de nationale overheid aan de Vlaamse Gemeenschap overgedragen werden, maar niet voor de overdracht van de onroerende goederen die door de Vlaamse Gemeenschap zelf werden verworpen. De Wijziging beoogt dan ook artikel 12 van het decreet van 29 mei 1984 in die zin te verruimen.

Hoofdstuk VIII

Bejaardenzorg

Artikel 110

Ten einde een betere coördinatie met de bestaande teksten in het bejaardendecreet van 25 maart 1985 te bekomen en een eenvoudiger lezing van de tekst in functie van de ter zake uitgewerkte reglementering mogelijk te maken, worden aanpassingen in de bestaande tekst doorgevoerd.

Zo wordt de noodzakelijke verwijzing naar verschillende rechtsgronden vermeden, wat de duidelijkheid ten goede komt.

Hiertoe wordt specifiek de verwijzing naar het Fonds voor de bouw van de ziekenhuizen ingeschreven, wordt specifiek verwezen naar de mogelijkheid van aankoop en wordt de term rente door de term lening vervangen.

Daarenboven wordt specifiek ook mogelijk gemaakt voor rustoorden een alternatieve vorm van subsidiëring uit te werken. Deze uitbreiding naar de rustoorden zal echter specifiek het voorwerp moeten uitmaken van een afzonderlijke beslissing door de Executieve en dit binnen de programmatrische grenzen, na een evaluatie van de werkwijze voor de serviceflats.

Hoofdstuk IX

Onderwijs

Artikel 111

Zonder afbreuk te doen aan het principe van de aanpassing van de werkingsmiddelen van het gemeenschapsonderwijs en de werkingstoelagen aan het gesubsidieerd onderwijs met een kostenindex — A2 — voor 40 % bestaande uit de verwachte

stijging in de index der consumptieprijzen en voor 60 % bestaande uit de verwachte toename in de loonkosten, wordt de component „werkingskosten” uitzonderlijk niet geïndexeerd in het begrotingsjaar 1991 gelet op de budgettaire mogelijkheden.

Artikel 112

Gelet op de budgettaire mogelijkheden, zullen gedurende de komende vijf schooljaren geen nieuwe psycho-medisch-sociale centra worden opgericht of gesubsidieerd.

Artikel 113

Het aantal budgettaire ambten in de PMS-centra zal worden verminderd met 1 procent. Dit artikel machtigt de Vlaamse Executieve om deze vermindering in omkadering door te voeren.

Artikel 114

Aan de Vlaamse Executieve zal een ontwerp van besluit worden voorgelegd waarbij het koninklijk besluit van 30 augustus 1985 tot uitvoering van artikelen 59, 60 en 61 van de wet van 21 juni 1985 betreffende het onderwijs, wordt opgeheven. In dit koninklijk besluit wordt het bedrag van het bijkomend inschrijvingsgeld vastgesteld dat buitenlandse leerlingen moeten betalen en worden de leerlingen en studenten opgesomd die van de betalingen ervan zijn vrijgesteld. In het arrest Forcheri van 13 juli 1983 en het arrest Gravier van 13 februari 1985 heeft het Europees Hof van Justitie beslist dat het bijkomend inschrijvingsgeld niet kan worden opgelegd aan leerlingen en studenten die onderdaan zijn van een lidstaat van de EEG en die een beroepsopleiding wensen te volgen, aangezien dit in strijd is met artikel 7 van het EEG-verdrag. Gelet op de ruime omschrijving die in de rechtspraak aan het begrip beroepsopleiding wordt gegeven, moet het volledige buitengewoon, secundair en hoger onderwijs buiten de universiteit als beroepsopleiding worden beschouwd.

De Raad van State doet opmerken dat de beperkte retroactiviteit waarschijnlijk in onvoldoende mate tegemoet komt aan de rechtspraak van het Europees Hof van Justitie.

Ter zake dient opgemerkt dat noch het hoofdstuk VII van de wet van 21 juni 1985, noch het intussen opgeheven koninklijk besluit van 30 augustus 1985 in strijd waren met de rechtspraak zoals ontwikkeld geworden in onder andere het Gravier-arrest. Immers werden de studenten, onderdaan van een EG-lidstaat die in België een beroepsopleiding komen volgen vrijgesteld van het betalen van een bijkomend inschrijvingsgeld. De wet van 21 juni 1985, hoofdstuk V en het genoemd uitvoeringsbesluit werden uitgevaardigd na het Gravier-arrest en waren in overeenstemming met de leer ervan.

De opheffing is er slechts gekomen op basis van een arrest van de Raad van State, franstalige kamer (Arr. nr. 32.989, 6 september 1989) waarbij een aantal bepalingen werden vernietigd.

Gelet op de datum van het arrest en overwegende dat het een zaak betreft waarbij de Vlaamse Gemeenschap geen partij was kan men zich de vraag stellen of op basis van de autonomie van de gemeenschappen inzake onderwijs dit arrest ook tegenstelbaar is aan de Vlaamse Gemeenschap.

Het genoemde koninklijk besluit van 30 augustus 1985 werd in eerste instantie opgeheven gezien de geringe opbrengst ondanks de grote administratieve last.

Tenslotte **weze** opgemerkt dat een reeks voor 1 september 1990 geïnde inschrijvingsgelden tot op heden wel rechtmatig zijn en ook niet betwist worden. De intrekking of de **retro-actieve** opheffing tot 1 september 1985 zou tot gevolg hebben dat al deze geïnde inschrijvingsgelden ook zonder rechtsgrond komen. Zij zouden bijgevolg allemaal moeten terugbetaald worden.

Het arrest nr. 32989 van de Raad van State van 6 september 1989 vernietigt bovendien voornoemd koninklijk besluit in zoverre het een bijkomend inschrijvingsgeld oplegt aan leerlingen uit het basisonderwijs, aangezien dit in strijd is met artikel 13, 2, (a) van het internationaal verdrag inzake economische, sociale en culturele rechten opgemaakt te New York op 19 december 1966. De rechtsgrond waarop het heffen van bijkomend inschrijvingsgeld door buitenlandse leerlingen wordt opgelegd wordt derhalve opgeheven.

Artikel 115

In het decreet van 31 juli 1990 betreffende het onderwijs (II) werd, met het oog op een betere planning, gestreefd om de datum van telling van het aantal leerlingen voor toepassing van omkadering, werkingstoelagen en -middelen, voor diverse niveaus van het onderwijs te plaatsen op 1 februari van het voorafgaand schooljaar. Met dit artikel wordt dit tevens van toepassing voor de internaten.

Artikel 116

Gelet op de financiële herstructurering van het **Rijksuniversitair Centrum** te Antwerpen, werd in de **uitgabenbegroting 1991** een terugvorderbaar voorschot ten belope van maximaal 53,7 miljoen voorzien ter aanvulling van de wettelijke werkingstoelagen van het **Rijksuniversitair Centrum** te Antwerpen.

De bevoegdheid betreft de wijze van uitbetaling en stelt de maximale limieten waarbinnen de Vlaamse Executieve middelen kan toekennen. De Executieve meent dan ook dat deze bepaling niet in strijd is met artikel 17, § 5 van de Grondwet. Het advies van de Raad van State in deze wordt dan ook niet gevolgd.

Artikel 117

Het administratief, meester-, vak- en dienstpersoneel van het **UZ Gent** valt onder het toepassingsveld van het protocol dd. 28 september 1990 betreffende een sectoriële sociale programmatie 1990-1992 voor de sectoren „Diensten en Instellingen” en „Onderwijs” van de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest. Met dit artikel worden de middelen van het **UZ** aangevuld met een dotatie ter financiering van de budgettaire gevolgen van de door voornoemd sectorieel akkoord toegekende voordelen.

Artikel 118

Door het artikel 197 van het decreet van 31 juli 1990 betreffende het onderwijs (II) werd het artikel 2 van het KB nr. 471 van 24 oktober 1986 opgeheven.

Door dit laatstgenoemd artikel werd het wachtgeld of de wachtgeldtoelage van de personeelsleden die gedetacheerd worden naar de Europese scholen op de helft van hun laatste activiteitswedde terug gebracht.

Daar deze bepaling krachtens een uitspraak van het Europees Hof van Justitie (arrest van 5 april 1990) in strijd is met het EG-verdragsrecht werd zij door het genoemd decreet opgeheven.

Vermits er op het ogenblik dat het decreet werd genomen geen eensgezindheid bestond omtrent de verdeling van de hieruit voortvloeiende lasten tussen de staat en de gemeenschappen werd aan deze opheffingsbepaling geen terugwerkende kracht, ab initio toegekend.

Door het akkoord in het Overlegcomité **Regering-Exekutieven**, is deze voorwaarde thans vervuld en kan aan genoemde opheffingsbepaling thans een terugwerkende kracht verleend .

Titel III

Algemene bepalingen

Artikel 120

Ingaande op het advies van de Raad van State wordt het ontwerp aangevuld met een algemene bepaling waarbij de Vlaamse Executieve ertoe gemachtigd wordt om de bestaande teksten, al naar het geval, in overeenstemming te brengen met de bepalingen van het ontwerp of ze ermee te coördineren, daarin begrepen het wijzigen of opheffen van wets- of decreetsbepalingen.

***De Voorzitter van de Vlaamse Executieve,
Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting***

G. GEENS

VOORONTWERP VAN DECREET

VOORONTWERP VAN DECREET

houdende bepalingen tot uitvoering van de begroting
van de Vlaamse Gemeenschap

DE VLAAMSE EXECUTIEVE,

Op voordracht van de Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister
van Financiën en Begroting,

Na beraadslaging,

BESLUIT :

De Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Financiën en
Begroting wordt gelast namens de Vlaamse Executieve bij de Vlaamse Raad het ontwerp
van decreet in te dienen waarvan de tekst volgt :

Titel 1

Bepalingen m.b.t. de omvorming van begrotingsfondsen

Hoofdstuk 1

Instellingen van Openbaar Nut

Artikel 1

§ 1. Er wordt een Fonds voor Economische Expansie en Regionale Reconversie —
Grote Ondernemingen opgericht.

§ 2. Het Fonds voor Economische Expansie en Regionale Reconversie — Grote
Ondernemingen heeft de rechtspersoonlijkheid. Het wordt opgericht als een instelling
van categorie A in de zin van de wet van 16 maart 1954 betreffende de controle op
sommige instellingen van openbaar nut. De bepalingen van deze wet zijn op het Fonds
van toepassing voor zover er in dit decreet niet wordt van afgeweken.

§ 3. De middelen van het Fonds voor Economische Expansie en Regionale Reconver-
sie — Grote Ondernemingen zijn :

- a) een jaarlijkse dotatie *lastens* de begroting van het Vlaamse Gewest.
- b) de opbrengst van leningen speciaal uitgegeven om de regionale reconversie te
bevorderen.
- c) het gebeurlijke saldo op het einde van het voorgaande begrotingsjaar op het Fonds.

§ 4. Worden toegewezen aan het Fonds voor de Economische Expansie en de Regio-
nale Reconversie — Grote Ondernemingen vanaf 1 januari 1992 :

- a) alle andere middelen die nuttig zijn voor de economische heropleving toegewezen
uit hoofde van wettelijke of conventionele bepalingen.
- b) de teruggaven zoals voorzien in de wetten van 17 juli 1959, meer bepaald artikel
9, en 30 december 1970, meer bepaald artikel 38, op de economische expansie.
- c) de bijdragen van het Europees Fonds voor Regionale Ontwikkeling in verband
met programma's die op de economische expansie betrekking hebben.

§ 5. Het Fonds neemt de uitgaven voor zijn rekening die voortvloeien uit :

- a) de toepassing van de wetten van 17 juli 1959 en 30 december 1970 op de econo-
mische expansie.
- b) de toepassing van decretale bepalingen met hetzelfde doel.

c) de studies i.v.m. de economische expansie.

d) elke andere uitgave die kadert in het sociaal, economisch en regionaal beleid van de Vlaamse Executieve.

§ 6. Het Fonds neemt de op 31 december 1990 uitstaande verbintenissen lastens artikelen 60.01.62 A, 60.03.62 A, 60.05.62 A en 60.07.62 A van de Sectie 62 van Afdeling II van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap over.

§ 7. De op 31 december 1990 beschikbare ordonnanceringsaldi op de fondsen 60.01.62 A, 60.03.62 A, 60.05.62 A en 60.07.62 A van Afdeling II van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap worden ambtshalve overgeboekt op een daartoe te openen rekening (orderekening van de Thesaurie) ten einde ze over te dragen aan het Fonds. De Vlaamse Executieve bepaalt de toestand van de saldi.

§ 8. Het beheer van het Fonds wordt uitgeoefend door de Vlaamse Executieve. De Vlaamse Executieve stelt de nodige diensten, uitrusting, installaties en personeelsleden van haar diensten ter beschikking van het Fonds.

§ 9. De Vlaamse Executieve beschikt over de kredieten van het Fonds voor Economische Expansie en Regionale Reconversie — Grote Ondernemingen voor al wat dienen kan in het raam van het sociaal, economisch en regionaal beleid.

De vaststelling en de ordonnancering der uitgaven ten laste van dit Fonds worden verricht door de Gemeenschapsminister bevoegd voor Economie, onverminderd de regelen inzake de administratieve en begrotingscontrole en onverminderd de regelen inzake delegatie van bevoegdheden in de Vlaamse Executieve.

§ 10. De Vlaamse Executieve stelt jaarlijks een verslag op over de werking en het beheer van het Fonds. Het verslag wordt aan de Vlaamse Raad medegedeeld.

§ 11. De Vlaamse Executieve stelt de verdere regelen vast betreffende de werking en het beheer van het Fonds. Zij kan daarbij sommige van haar bevoegdheden delegeren aan de leidend ambtenaar die zij daartoe aanwijst.

Artikel 2

§ 1. Er wordt een Fonds voor de Economische Expansie en Regionale Reconversie-KMO opgericht.

§ 2. Het Fonds voor de Economische Expansie en Regionale Reconversie-KMO heeft de rechtspersoonlijkheid. Het wordt opgericht als een instelling van categorie A in de zin van de wet van 16 maart 1954 betreffende de controle op sommige instellingen van openbaar nut. De bepalingen van deze wet zijn op het Fonds van toepassing voor zover er in dit decreet niet wordt van afgeweken.

§ 3. De middelen van het Fonds voor de Economische Expansie en Regionale Reconversie-KMO zijn :

- a) een jaarlijkse dotatie lastens de begroting van het Vlaamse Gewest.
- b) de opbrengst van leningen speciaal uitgegeven om de regionale reconversie te bevorderen.
- c) het gebeurlijke saldo op het einde van het voorgaande begrotingsjaar op het Fonds.

§ 4. Worden toegewezen aan het Fonds voor de Economische Expansie en Regionale Reconversie vanaf 1 januari 1992 :

- a) alle andere middelen die nuttig zijn voor de economische heropleving van de KMO's toegewezen uit hoofde van wettelijke of conventionele bepalingen.
- b) de teruggaven zoals voorzien in de wet van 4 augustus 1978, meer bepaald artikel 28, tot economische heroriëntering.
- c) de bijdragen van het Europees Fonds voor Regionale Ontwikkeling in verband met programma's die op de economische expansie van de KMO's betrekking hebben.

§ 5. Het Fonds neemt de uitgaven voor zijn rekening die voortvloeien uit :

- a) de toepassing van de wet van 4 augustus 1978 tot economische heroriëntering.
- b) de toepassing van decretale bepalingen met hetzelfde doel.
- c) de studies i.v.m. de economische expansie voor KMO's.

d) elke andere uitgave die kadert in het sociaal, economisch en regionaal beleid naar de KMO's van de Vlaamse Executieve.

§ 6. Het Fonds neemt de op 31 december 1990 uitstaande verbintenissen lastens artikelen 60.02.63 A, 60.04.63 A, 60.06.63 A en 60.08.63 A van de Sectie 63 van Afdeling II van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap over.

§ 7. De op 31 december 1990 beschikbare ordonnanceringsaldi op de fondsen 60.02.63 A, 60.04.63 A, 60.06.63 A en 60.08.03 A van Afdeling II van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap worden ambtshalve overgeboekt op een daartoe te openen rekening (orderekening van de Thesaurie) ten einde ze over te dragen aan het Fonds. De Vlaamse Executieve bepaalt de toestand van de saldi.

§ 8. Het beheer van het Fonds wordt uitgeoefend door de Vlaamse Executieve. De Vlaamse Executieve stelt de nodige diensten, uitrusting, installaties en personeelsleden van haar diensten ter beschikking van het Fonds.

§ 9. De Vlaamse Executieve beschikt over de kredieten van het Fonds voor Economische Expansie en Regionale Reconversie-KMO voor al wat dienen kan in het raam van het sociaal, economisch en regionaal beleid.

De vastlegging en de ordonnancering der uitgaven ten laste van dit Fonds worden verricht door de Gemeenschapsminister bevoegd voor Economie, onverminderd de regelen inzake de administratieve en begrotingscontrole en onverminderd de regelen inzake delegatie van bevoegdheden in de Vlaamse Executieve.

§ 10. De Vlaamse Executieve stelt jaarlijks een verslag op over de werking en het beheer van het Fonds. Het verslag wordt aan de Vlaamse Raad medegedeeld.

§ 11. De Vlaamse Executieve stelt de verdere regelen vast betreffende de werking en het beheer van het Fonds. Zij kan daarbij sommige van haar bevoegdheden delegeren aan de leidend ambtenaar die zij daartoe aanwijst.

Artikel 3

§ 1. Het Fonds bestemd voor het in stand houden en uitbreiden te verzekeren van de koopvaardij- en vissersvloot, opgericht bij Wet van 23 augustus 1948 verkrijgt het statuut van instelling van categorie A in de zin van de wet van 16 maart 1954 betreffende controle op sommige instellingen van openbaar nut. De bepalingen van deze wet zijn op het Fonds van toepassing voor zover er in dit decreet niet wordt van afgeweken.

§ 2. De middelen van het Fonds bestemd voor het in stand houden en uitbreiden te verzekeren van de koopvaardij- en vissersvloot zijn :

a) een jaarlijkse dotatie lastens de begroting van het Vlaamse Gewest.

b) de terugbetalingen van sommen, welke voortkomen van de ter uitvoering van artikel 1, littera a) en d) van de wet van 23 augustus 1948 verstrekte voorschotten, alsmede de intresten van deze voorschotten, overeenkomstig artikel 7 van de wet van 23 augustus 1948.

c) het gebeurlijke saldo op het einde van het voorgaande begrotingsjaar op het Fonds.

§ 3. Het Fonds neemt alle uitgaven voor zijn rekening die voortvloeien uit de toepassing van de wet van 23 augustus 1948 houdende oprichting van een Fonds bestemd voor het in stand houden en uitbreiden te verzekeren van de koopvaardij- en vissersvloot.

§ 4. Het Fonds neemt de op 31 december 1990 uitstaande verbintenissen lastens artikel 60.02.61 A van Sectie 61 van Afdeling II van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap over.

§ 5. Het Fonds verzorgt zijn eigen thesauriebeheer. De gebeurlijke wederbeleggingsintresten worden teruggestort in de middelenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap.

§ 6. Het op 31 december 1990 beschikbare ordonnanceringsaldo op fonds 60.02.61 A van Afdeling II van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap wordt ambtshalve overgeboekt op een daartoe te openen rekening (orderekeningen van de Thesaurie) ten einde het over te dragen aan het Fonds. De Vlaamse Executieve bepaalt de toestand van het saldo.

§ 7. Het beheer van het Fonds wordt uitgeoefend door de Vlaamse Executieve. De Vlaamse Executieve stelt de nodige diensten, uitrusting, installaties en personeelsleden van haar diensten ter beschikking van het Fonds.

§ 8. De Vlaamse Executieve stelt jaarlijks een verslag op over de werking en het beheer van het Fonds. Het verslag wordt aan de Vlaamse Raad medegedeeld.

§ 9. Behoudens andersluidende bepaling in dit decreet en behoudens dat onder de maritieme uitrusting bedoeld in artikel 1 van de wet van 23 augustus 1948 op het instandhouden en het uitbreiden van de koopvaardij- en vissersvloot wordt verstaan elke maritieme uitrusting die valt onder de bepaling van artikel 1, 3° van de wet van 5 juni 1972 op de veiligheid der schepen, blijft de wet van 23 augustus 1948 op het instandhouden en uitbreiden van de koopvaardij- en vissersvloot onverkort van toepassing.

§ 10. De Vlaamse Executieve stelt de verdere regelen vast betreffende de werking en het beheer van het Fonds. Zij kan daarbij sommige van haar bevoegdheden delegeren aan de leidend ambtenaar die zij daartoe aanwijst.

Artikel 4

§ 1. Het Fonds tot Bevordering van het Industrieel Onderzoek in Vlaanderen, opgericht bij Decreet van 6 mei 1987 verkrijgt het statuut van instelling van categorie A in de zin van de wet van 16 maart 1954 betreffende de controle op sommige instellingen van openbaar nut. De bepalingen van deze wet zijn op het Fonds van toepassing voor zover er in dit decreet niet wordt van afgeweken.

§ 2. De middelen van het Fonds tot Bevordering van het Industrieel Onderzoek in Vlaanderen zijn :

- a) een jaarlijkse dotatie lastens de begroting van het Vlaamse Gewest.
- b) de ontvangsten voorzien in artikel 3 e, f van het Decreet van 6 mei 1987 houdende oprichting van een Fonds tot bevordering van het Industrieel Onderzoek in Vlaanderen.
- c) het gebeurlijke saldo op het einde van het voorgaande begrotingsjaar op het Fonds.

§ 3. Worden toegewezen aan het Fonds tot Bevordering van het Industrieel onderzoek in Vlaanderen vanaf 1 januari 1992 de ontvangsten voorzien in artikel 3 d van het decreet van 6 mei 1987 houdende oprichting van een Fonds tot bevordering van het Industrieel Onderzoek in Vlaanderen.

§ 4. Het Fonds neemt alle uitgaven voor zijn rekening die voortvloeien uit de toepassing van het Decreet van 6 mei 1987 houdende oprichting van een Fonds tot bevordering van het Industrieel Onderzoek in Vlaanderen.

§ 5. Het Fonds neemt de op 31 december 1990 uitstaande verbintenissen lastens artikel 66.10.67 A van Sectie 67 van Afdeling II van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap over.

§ 6. Het op 31 december 1990 beschikbare ordonnanceringsaldo op fonds 66.10.67 A van Afdeling II van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap wordt ambtshalve overgeboekt op een daartoe te openen rekening (orderekening van de Thesaurie) ten einde het over te dragen aan het Fonds. De Vlaamse Executieve bepaalt de toestand van het saldo.

§ 7. Het beheer van het Fonds wordt uitgeoefend door de Vlaamse Executieve. De Vlaamse Executieve stelt de nodige diensten, uitrusting, installaties en personeelsleden van haar diensten ter beschikking van het Fonds.

§ 8. De Vlaamse Executieve beschikt over de kredieten van het Fonds voor Industrieel Onderzoek in Vlaanderen tot al wat dienen kan ter bevordering van het toegepast industrieel onderzoek.

De vastlegging en de ordonnanciering der uitgaven ten laste van dit Fonds worden verricht door de Gemeenschapsminister bevoegd voor Economie, onverminderd de regelen inzake de administratieve en begrotingscontrole en onverminderd de regelen inzake delegatie van bevoegdheden in de Vlaamse Executieve.

§ 9. De Vlaamse Executieve stelt jaarlijks een verslag op over de werking en het beheer van het Fonds. Het verslag wordt aan de Vlaamse Raad medegedeeld.

§ 10. Behoudens andersluidende bepaling in dit artikel blijft het decreet van 6 mei 1987 houdende oprichting van een Fonds tot Bevordering van het Industrieel Onderzoek in Vlaanderen onverkort van toepassing.

§ 11. De Vlaamse Executieve stelt de verdere regelen vast betreffende de werking en het beheer van het Fonds. Zij kan daarbij sommige van haar bevoegdheden delegeren aan de leidend ambtenaar die zij daartoe aanwijst.

Artikel 5

§ 1. Artikel 39 van de gecoördineerde decreten van 4 april 1990 inzake bijzondere jeugdbijstand wordt vervangen door hetgeen volgt :

Artikel 39 § 1 : Bij het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap wordt een fonds bijzondere jeugdbijstand opgericht. Dit Fonds heeft rechtspersoonlijkheid en wordt gerangschikt onder de instellingen van categorie A vermeld in artikel 1 van de wet van 16 maart 1954 betreffende de controle van sommige instellingen van openbaar nut. De bepalingen van deze wet zijn op dit Fonds van toepassing voor zover er in dit decreet niet wordt van afgeweken.

§ 2. De Middelen van het Fonds Bijzondere Jeugdbijstand zijn :

a) Het gebeurlijke saldo op het einde van het voorgaande begrotingsjaar op het Fonds.

b) Een jaarlijkse dotatie lastens de begroting van de Vlaamse Gemeenschap.

c) De gelden van Kinderbijslagen.

d) De bijdragen van personen t.a.v. wie hulp wordt georganiseerd of van de onderhoudsplichtige personen.

e) De terugvordering van de ten onrechte gedane betalingen.

§ 3. Voor de inning van de kinderbijslagen, bijdragen en terugvorderingen bedoeld in § 2, c, d en e treedt het Fonds in de plaats van de Vlaamse Gemeenschap.

§ 4. Het Fonds Bijzondere Jeugdbijstand heeft tot taak de financiële lasten ten gevolge van de bepalingen van deze gecoördineerde decreten of een wet betreffende de opgave van maatregelen t.a.v. minderjarigen die een als misdrijf omschreven feit hebben gepleegd, ten laste te nemen.

§ 5. Het Fonds neemt op datum van zijn inwerkingtreding de op 31 december 1990 uitstaande verbintenissen over lastens artikel 60.02.51 A, Afdeling II van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap evenals deze aangaan lastens programma 51, basisallocatie 01.05.51 van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1991.

§ 6. Het beheer van het Fonds wordt uitgeoefend door de Vlaamse Executieve. De Vlaamse Gemeenschap stelt de nodige diensten, uitrusting, installaties en personeelsleden van haar diensten ter beschikking.

§ 7. De Vlaamse Executieve beschikt over de kredieten van het Fonds voor al wat dienen kan in het raam van het Beleid inzake Bijzondere Jeugdbijstand.

De vastlegging en de ordonnancering der uitgaven ten laste van dit Fonds worden verricht door de Gemeenschapsminister bevoegd voor Welzijn en Gezin, onverminderd de regelen inzake de administratieve en begrotingscontrole en onverminderd de regelen inzake delegatie van bevoegdheden in de Vlaamse Executieve.

§ 8. De Vlaamse Executieve stelt jaarlijks een verslag op over de werking en het beheer van het Fonds. Het verslag wordt aan de Vlaamse Raad medegedeeld.

§ 9. De Vlaamse Executieve stelt de verdere regelen vast betreffende de werking en het beheer van het Fonds. Zij kan sommige van haar bevoegdheden delegeren aan de leidend ambtenaar die zij daartoe aanwijst.

§ 10. Het op 31 december 1990 beschikbare ordonnanceringssaldo op fonds 60.02.51 A van Afdeling II van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap wordt ambtshalve overgeboekt op een daartoe te openen rekening (orderekening van de Thesaurie) ten einde het over te dragen aan het Fonds. De Vlaamse Executieve bepaalt de toestand van het saldo.

Hoofdstuk II

Diensten met afzonderlijk beheer

Artikel 6

§ 1. Wordt opgericht als dienst met afzonderlijk beheer „Hofstade-bad”.

§ 2. De dienst met afzonderlijk beheer „Hofstade-bad” heeft als opdracht het centrum voor ontspanning en lichamelijke opvoeding van Hofstade voor het publiek toegankelijk te houden.

§ 3. De dienst met afzonderlijk beheer neemt de op 31 december 1990 uitstaande verbintenissen lastens artikel 70.44.45 A van sectie 45 van de Afdeling II van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap over.

§ 4. Het op 31 december 1990 beschikbare ordonnanceringsaldo op fonds 70.44.45 A van Afdeling II van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap wordt ambtshalve overgeboekt op een daartoe te openen rekening (orderekening van de thesaurie) ten einde het over te dragen aan de dienst met afzonderlijk beheer. De Vlaamse Executieve bepaalt de toestand van het saldo.

Artikel 7

Wordt opgericht als dienst met afzonderlijk beheer „het Openbaar Psychiatrisch Centrum (OPC) te Lanaken-Rekem”.

Artikel 8

Wordt opgericht als dienst met afzonderlijk beheer „het Openbaar Psychiatrisch Centrum (OPC) te Geel”.

Artikel 9

§ 1. Het Openbaar Psychiatrisch Centrum (OPC) te Lanaken-Rekem en het Openbaar Psychiatrisch Centrum (OPC) te Geel hebben elk tot taak, binnen de bepalingen van de wet op de ziekenhuizen, gecoördineerd op 7 augustus 1987, het beheer waar te nemen van de aan elke instelling toegewezen bedden en plaatsen met inbegrip van de met het beheer van die bedden en plaatsen verbonden technische en administratieve diensten.

§ 2. Aan het Openbaar Psychiatrisch Centrum (OPC) te Geel wordt bovendien het beheer en de organisatie aan de Geelse gezinsverpleging toevertrouwd.

Artikel 10

De diensten met afzonderlijk beheer respectievelijk „het Openbaar Psychiatrisch Centrum (OPC) te Lanaken-Rekem” en „het Openbaar Psychiatrisch Centrum (OPC) te Geel” nemen de op 31 december 1990 uitstaande verbintenissen lastens respectievelijk artikel 70.06.59 A respectievelijk artikel 70.04.59 van Sectie 59, Afdeling II van de algemene begroting van de Vlaamse Gemeenschap over.

Artikel 11

§ 1. De Vlaamse Executieve wordt ertoe gemachtigd om de beschikbare ordonnanceringsaldi op 31 december 1990 op de hierna vermelde fondsen van Afdeling II aan de onderstaande diensten met afzonderlijk beheer over te dragen :

Fondsen Afdeling II	Diensten Afzonderlijk Beheer
70.04.59 c	OPC Geel
70.06.59 C	OPC Rekem

§ 2. De Vlaamse Executieve bepaalt de toestand van de saldi.

Artikel 12

§ 1. Wordt opgericht als dienst met afzonderlijk beheer het „Fonds voor medische, sociale en pedagogische zorg voor gehandicapten” opgericht bij Koninklijk Besluit nr. 81 van 10 november 1967.

§ 2. De dienst met afzonderlijk beheer neemt de op 31 december 1990 uitstaande verbintenissen lastens artikel 60.05.54 A van Sectie 54 van Afdeling II van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap over.

§ 3. Het op 31 december 1990 beschikbare ordonnanceringsaldo op artikel 60.05.54 A van Afdeling II van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap wordt ambtshalve overgeboekt op een daartoe te openen rekening (orderekening van de Thesaurie) ten einde het over te dragen aan de dienst met afzonderlijk beheer.

Artikel 13

Worden opgericht als dienst met afzonderlijk beheer Bijzondere Jeugdbijstand „De Zande te Ruiselede” en „De Kempen te Mol”

Artikel 14

Wordt opgericht als dienst met afzonderlijk beheer het „Fonds voor Preventie en Sanering inzake Leefmilieu en Natuurbehoud”, afgekort „Mina-fonds”.

Artikel 15

De Vlaamse Executieve bepaalt, op voordracht van de bevoegde **Gemeenschapsminister** en de Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting de organieke regelen die van toepassing zijn op het financieel en materieel beheer van de in dit decreet genoemde diensten met afzonderlijk beheer.

Deze regelen omvatten ondermeer :

- 1° het opmaken en het bekendmaken van een begroting en van rekeningen ;
- 2° de controle van de rekeningen door het Rekenhof dat ze ter plaatse kan verrichten ;
- 3° het beperken van de uitgaven binnen de grenzen van de ontvangsten en van de goedgekeurde limitatieve kredieten ;
- 4° de mogelijkheid om, met ingang van het jaar, de bij het verstrijken van het vorige jaar beschikbare geldmiddelen te gebruiken ;
- 5° het bijhouden van een vermogenscomptabiliteit en het opmaken van een inventaris van het vermogen ;
- 6° de behandeling en de bewaring van de gelden en de waarden door een tegenover het Rekenhof verantwoordelijke rekenplichtige ;
- 7° de beperking in de tijd van de overdrachten waartoe machtiging werd verleend.

Hoofdstuk III

Begrotingsfondsen

Afdeling 1

Bevestiging als begrotingsfonds

Artikel 16

Zijn begrotingsfondsen zoals bedoeld bij artikel 5 van de wet van 28 juni 1989 houdende wijzigingen van de wet van 28 juni 1963 en aanvulling op de wetten op de Rijkscomptabiliteit.

- het Vlaams Sportfonds opgericht bij decreet van 31 mei 1989.
- het Fonds voor de navorming opgericht bij decreet van 5 juli 1989 betreffende het Onderwijs.

Afdeling 2

Bevestiging als begrotingsfonds mits wijzigingen
aan wetgeving van organiek opgerichte fondsen

Artikel 17

Artikel 36, tweede alinea van de wet van 1 juli 1954 op de Riviervisserij wordt vervangen door wat volgt :

„Dit fonds wordt gestijfd door :

- a) een afneming op de prijs van de visverloven ;

b) de vrijwillige, contractuele, reglementaire of decretale bijdragen van natuurlijke personen, rechtspersonen, openbare besturen en instellingen ter verwezenlijking van de doelstellingen inzake het beleid van de Vlaamse Executieve ten aanzien van de riviervisserij ;

c) de opbrengst van administratieve geldboeten en alle andere bedragen, welke door de diensten van het Vlaamse Gewest en door de Rechtbanken gevorderd worden lastens de overtreders van de wetgeving en reglementering inzake de riviervisserij ;

d) de opbrengst van concessies van verhuur en van vervreemdingen van eigendommen, installaties en aanhorigheden, die aangewend of verworven werden met het oog op de verwezenlijking van de doelstellingen inzake de riviervisserij ;

Artikel 18

Artikel 37, eerste alinea van de wet van 1 juli 1954 op de riviervisserij wordt vervangen door wat volgt :

„De Vlaamse Executieve beschikt over de kredieten van het Visserijfonds voor al wat kan dienen in het raam van het beleid inzake riviervisserij in de ruime zin.

De vastlegging en de ordonnancering der uitgaven ten laste van het Visserijfonds worden verricht door de Gemeenschapsminister bevoegd voor de riviervisserij, onverminderd de regelen inzake de administratieve en begrotingscontrole en onverminderd de regelen inzake delegatie van bevoegdheden in de Vlaamse Executieve”.

Afdeling 3

Oprichting van begrotingsfondsen

Artikel 19

§ 1. Er wordt een fonds voor de afstand van onroerende goederen opgericht.

§ 2. Aan het fonds voor de afstand van onroerende goederen worden toegewezen alle ontvangsten voortvloeiend uit de verkoop van onroerende goederen.

§ 3. De middelen van het fonds voor de afstand van onroerende goederen dienen aangewend te worden voor de verwerving van onroerende goederen en voor **infrastructuurwerken**.

Artikel 20

§ 1. Er wordt een fonds voor het leerlingenvervoer opgericht.

§ 2. Aan het fonds voor het leerlingenvervoer worden toegewezen alle ontvangsten voortvloeiend uit de opbrengst van de gelden voor het vervoer van leerlingen evenals de sommen gerecupereerd door de juridische dienst ingevolge ongevallen met voertuigen beheerd door de dienst voor het leerlingenvervoer.

§ 3. De middelen van het fonds voor het leerlingenvervoer dienen aangewend te worden voor de voertuigen die beheerd worden door de dienst voor het **leerlingenvervoer** evenals voor het betalen van kosten voor het vervoer van leerlingen in toepassing van de wet van 15 juli 1983 houdende oprichting van de Nationale Dienst voor **Leerlingenvervoer**.

Artikel 23

§ 1. Er wordt een fonds voor de aanwending van teruggevorderde ten onrechte gestorte wedden en weddetoelagen van de sector Onderwijs opgericht.

§ 2. Aan het fonds voor de aanwending van teruggevorderde ten onrechte gestorte wedden en weddetoelagen van de sector Onderwijs worden toegewezen alle terugbetalingen van ten onrechte gestorte wedden en weddetoelagen van de sector Onderwijs.

§ 3. De middelen van het fonds voor de aanwending van teruggevorderde ten onrechte gestorte wedden en weddetoelagen dienen aangewend te worden voor de betaling van wedden en weddetoelagen.

§ 4. De boekhoudkundige verwerking in het fonds dient in hoofde van elk **onderwijs-**net gescheiden te worden.

§ 5. De middelen bedoeld in § 2 moeten worden aangewend voor het onderwijsnet waarin zij werden toegekend.

Artikel 22

§ 1. er wordt een fonds voor de Kunsten opgericht.

§ 2. Aan het Fonds voor de Kunsten worden toegewezen al de inkomsten voortvloeiend uit :

1. verkoop van catalogi en publikaties ;
2. toegangsgelden tot musea en tentoonstellingen ;
3. inkomsten van de financiering, prefinanciering of subsidiëring van filmproducties ;
4. inkomsten die het gevolg zijn van tentoonstellingen, publikaties en audiovisuele realisaties, gefinancierd of geprefinancierd door of in samenwerking met de Administratie voor Kunst ;
5. terugbetalingen van door het fonds verleende terugvorderbare toelagen.

§ 3. De middelen van het Fonds voor de Kunsten moeten rechtstreeks of door het verlenen van al dan niet terugvorderbare toelagen bijdragen tot :

1. het verrijken van de kunstpatrimonia van de musea en de valorisatie van hun wetenschappelijke uitrusting ;
2. financiering, prefinanciering of subsidiëring van documentaire films rond het leven en het werk van scheppende of uitvoerende kunstenaars ;
3. financiering, prefinanciering of subsidiëring van de productie van langspeelfilms of CD's met in hoofdzaak Vlaamse muziek ;
4. de financiering, prefinanciering of subsidiëring van tentoonstellingen, catalogi, publikaties en audiovisuele realisaties van of in samenwerking met de Administratie van Kunst.

Artikel 23

Er wordt een Fonds voor de ontginning van de natuurlijke rijkdommen opgericht.

Artikel 24

§ 1. Er wordt een Fonds voor de Landinrichting opgericht.

§ 2. Aan het Fonds voor de Landinrichting worden rechtstreeks toegewezen de inkomsten voortvloeiend uit :

a) de bijstand van het Europees Oriëntatie- en Garantiefonds voor de Landbouw en van het Europees Fonds voor Regionale Ontwikkeling in verband met programma's, die zowel lopende uitgaven als investeringsuitgaven kunnen omvatten en die betrekking hebben op de landinrichting in de ruime zin ;

b) de ontvangsten voortvloeiende uit de toepassing van artikel 14, artikel 46 en artikel 76 van de wet van 22 juli 1970 op de ruilverkaveling van landeigendommen uit kracht van de wet, aangevuld door de wet van 11 augustus 1978 met bijzondere bepalingen eigen aan het Vlaamse Gewest ;

c) de vrijwillige, contractuele, reglementaire of decretale bijdragen van natuurlijke personen, rechtspersonen, openbare besturen en instellingen ter verwezenlijking van de doelstellingen, vermeld in artikel 5, artikel 8, artikel 9 en artikel 13 van de wet van 28 december 1967 betreffende de onbevaarbare waterlopen, van Titel V van de wet van 5 juli 1956 betreffende de wateringen en van Titel V van de wet van 3 juni 1957 betreffende de polders ;

d) de opbrengst van administratieve geldboeten en alle andere bedragen welke door de diensten van het Vlaamse Gewest en door de Rechtbanken gevorderd worden lastens

de overtreders van de wetgeving en reglementering inzake landinrichting, ruilverkaveling, waterhuishouding, polders en wateringen ;

e) de opbrengst van concessies van verhuur en van vervreemdingen van eigendommen, installaties en aanhorigheden, die aangewend of verworven werden met het oog op de verwezenlijking van de doelstellingen inzake landinrichting, ruilverkaveling, waterhuishouding, polders en wateringen.

f) de vrijwillige, contractuele, reglementaire of decretale bijdragen van natuurlijke personen, rechtspersonen, openbare besturen en instellingen ter realisatie van landinrichtingsplannen, zoals bedoeld in artikel 13 van het decreet van 21 december 1988 houdende oprichting van de Vlaamse Landmaatschappij.

§ 3. De Vlaamse Executieve beschikt over de kredieten van het Fonds voor de Landinrichting voor al wat kan dienen in het raam van het beleid inzake landinrichting in de ruime zin, namelijk voor de landinrichtingsprojecten, voor de ruilverkaveling, voor de waterhuishouding, voor de polders en voor de wateringen, met uitzondering evenwel van de loon- en werkingskosten van de diensten van de Vlaamse Gemeenschap.

§ 4. De vastlegging en de ordonnancering der uitgaven ten laste van het Fonds voor de Landinrichting worden verricht door de Gemeenschapsminister, bevoegd voor de Landinrichting, onverminderd de regelen inzake de administratieve en **begrotingscontrole** en onverminderd de regelen inzake delegatie van bevoegdheden in de Vlaamse Executieve.

Artikel 25

Er wordt een Schadefonds inzake Grondwaterwinning opgericht.

Artikel 26

§ 1. Er wordt een fonds voor de Planschade opgericht.

§ 2. Aan het Fonds voor de Planschade worden toegewezen alle ontvangsten voortvloeiend in toepassing van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en de stedenbouw, gewijzigd bij de wetten van 22 april 1970 en 22 december 1970.

§ 3. De middelen van het Fonds voor de Planschade dienen aangewend te worden ondermeer voor wat de planschade betreft en voor het afbreken van gebouwen opgericht in strijd met de voorschriften van de wet van 29 maart 1962, gewijzigd bij de wetten van 22 april 1970 en 22 december 1970.

Artikel 27

§ 1. Er wordt een Fonds voor de Monumenten en Landschappen opgericht.

§ 2. Aan het Fonds voor de Monumenten en Landschappen worden toegewezen alle ontvangsten voortkomend uit de verkoop van publicaties of uit allerhande initiatieven van het Bestuur voor Monumenten en Landschappen.

§ 3. De middelen van het Fonds voor de Monumenten en Landschappen dienen aangewend te worden voor het dekken van uitgaven met betrekking tot publicaties in verband met de monumenten en landschappen.

Artikel 28

§ 1. Er wordt een Fonds voor de Huisvesting opgericht.

§ 2. Aan het Fonds voor de Huisvesting worden toegewezen alle ontvangsten voortvloeiend in toepassing van de huisvestingscode.

§ 3. De middelen van het Fonds voor de Huisvesting dienen rechtstreeks bij te dragen tot al wat dienen kan bij het beleid inzake huisvesting van de bevoegde Gemeenschapsminister, ondermeer experimentele projecten.

Artikel 29

§ 1. Er wordt een Fonds van het Waterbouwkundig Laboratorium te Borgerhout opgericht.

§ 2. Aan het Fonds van het Waterbouwkundig Laboratorium te Borgerhout worden toegewezen alle ontvangsten voortvloeiend uit de verkoop van studies en publicaties door dit instituut.

§ 3. De middelen van het Fonds van het Waterbouwkundig Laboratorium te Borgerhout dienen aangewend te worden voor het uitvoeren van studies met betrekking tot de waterbouwkunde en de publicatie van onderzoeksresultaten.

Artikel 30

§ 1. Er wordt een Fonds voor de waarborgstelling met betrekking tot de huisvesting opgericht.

§ 2. Aan het Fonds voor de waarborgstelling met betrekking tot de huisvesting worden toegewezen de ontvangsten voortvloeiend uit de bijdragen voor de waarborgstelling, terugwinningen, intresten op belegde sommen, inkomsten uit de wederverkoop van ingekochte onroerende goederen.

§ 3. De middelen van het Fonds voor de waarborgstelling met betrekking tot de huisvesting dienen aangewend te worden voor de afhoudingen op intresten (roerende voorheffing), bankkosten, tussenkomsten aan de kredietinstellingen in uitvoering van de Gewestwaarborg alsook de aankoop van onroerende goederen.

Artikel 31

§ 1. Er wordt een fonds voor de aanwending van recyclagegelden opgericht.

§ 2. Aan het fonds voor de aanwending van recyclagegelden worden toegewezen alle terugbetalingen, m.b.t. de activa, overgedragen in het kader van de bijzondere wet dd. 16 januari 1989, artikel 55 § 4.

§ 3. De middelen van het fonds voor de aanwending van recyclagegelden worden aangewend in de economische sector. De vastlegging en de ordonnancerings van de uitgaven ten laste van dit artikel worden verricht door de Gemeenschapsminister bevoegd voor Financiën en Begroting en de Gemeenschapsminister bevoegd voor Economie, onverminderd de regelen inzake de administratieve en begrotingscontrole en onverminderd de regelen inzake delegatie van bevoegdheden in de Vlaamse Executieve.

Afdeling 4

Betalingsmodaliteiten van de fondsen

Artikel 32

Zijn aan het voorafgaand visum van het Rekenhof onderworpen de uitgaven van onderstaande fondsen :

- het Fonds voor de afstand van onroerende goederen
- het Fonds voor het Leerlingenvervoer
- het Fonds voor de Navorming
- het Fonds voor de Kunsten
- het Fonds voor de ontginning van de natuurlijke rijkdommen
- het Fonds voor de Landinrichting
- het Schadefonds inzake grondwaterwinning
- het Fonds voor de Planschade
- het Fonds voor Monumenten en Landschappen
- het Fonds voor de Huisvesting
- het Fonds van het Waterbouwkundig Laboratorium te Borgerhout.

Artikel 33

De fondsen waarop rechtstreeks wordt beschikt door de rekenplichtige(n) die de ontvangsten hebben gedaan zijn :

- het Fonds voor de aanwending van teruggevorderde ten onrechte gestorte wedden en weddetoelagen
- het Vlaams Sportfonds
- het Visserijfonds
- het Fonds voor de waarborgstelling met betrekking tot de huisvesting.

Afdeling 5

Wijzigingen aan wetgeving naar aanleiding van de oprichting van begrotingsfondsen

Artikel 34

Artikel 14 van de wet van 19 juli 1971 betreffende de toekenning van studietoelagen en studieleningen wordt geschrapt.

Artikel 35

In artikel 15 van de wet van 19 juli 1971 betreffende de toekenning van studietoelagen en leningen worden geschrapt :

in a) : „2° over de eventuele terugbetaling van toelagen” en

in b) : „2° over de terugbetaling gedaan door de gerechtigden op een studielening”.

„De fondsen voor studietoelagen en de fondsen voor studieleningen worden afzonderlijk boekgehouden. ”

Artikel 36

Wordt opgeheven de tweede alinea van artikel 4 van de gecoördineerde tekst van de wet van 23 augustus 1948 op de scheepskredieten.

Artikel 37

Wordt opgeheven het koninklijk besluit nr. 1 van 18 april 1967 tot oprichting van een Fonds voor de economische expansie en de regionale reconversie.

Hoofdstuk IV

Overgangsbepalingen

Artikel 38

De ordonnancerings van de uitgaven die voor 1 januari 1991 werden vastgelegd ten laste van het beschikbaar van ofwel een fonds dat voorkwam onder Afdeling II van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap of Titel IV van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap ofwel ten laste van vastleggingsmachtigingen van fondsen voorkomend onder bovenvermelde Afdeling II of Titel IV, worden, ofwel :

a) gehecht aan het corresponderende programma en aangerekend op de overeenstemmende programmakredieten en basisallocaties van de algemene uitgavenbedrag van de Vlaamse Gemeenschap voor het jaar 1991.

b) gehecht aan een corresponderende thesaurierekening en aangerekend op deze

c) gehecht aan het corresponderende begrotingsfonds en aangerekend op de overeenstemmende variabele kredieten en basisallocaties van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het jaar 1991.

Artikel 39

§ 1. De vastleggings- en ordonnanceringsaldi beschikbaar in de begrotingsboekhouding op 31 december 1990 op de hierna vermelde fondsen van Afdeling II van de

algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap, worden gehecht aan de onderstaande programma's en toegewezen aan de hierna vermelde begrotingsfondsen op 1 januari 1991 :

Fondsen Afdeling II	Begrotingsfondsen wet 28 juni 1989	Programma
63.03.16 A	Fonds voor de afstand van onroerende goederen	16
66.24.29 A	Fonds Leerlingenvervoer	29
60.03.35 A	Fonds voor de navorming	35
66.25.35 C	Fonds voor de aanwending van teruggevorderde ten onrechte gestorte wedden en weddetoelagen	36
66.26.35 C		
66.29.35 C		
66.30.35 C		
66.10.41 A	Fonds voor de Kunsten	41
66.01.45 C	Vlaams Sportfonds	45
66.04.72 C	Visserijfonds	72
63.01.73 A	Fonds voor de Landinrichting	73
66.01.73 A		
66.03.76 A	Fonds voor de Planschade	76
60.22.78 A	Fonds voor de Huisvesting	78
60.28.78 A	Fonds voor de Huisvesting	78
60.30.78 A	Fonds voor de Huisvesting	78
66.02.88 A	Fonds van het Waterbouwkundig Laboratorium te Borgerhout	88
66.03.92 C	Fonds voor de waarborgstelling met betrekking tot de huisvesting	92

§ 2. De Vlaamse Executieve bepaalt de toestand van de saldi.

Artikel 40

§ 1. Worden gestort in de middelenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1991 de beschikbare ordonnanceringsaldi op onderstaande fondsen van Afdeling II van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap op 31 december 1990 :

Fondsen Afdeling II

66.01.16 c
60.30.21 B

60.06.23 A
60.07.23 A

60.08.23 A
60.09.23 A

66.02.25 A
66.19.25 A
66.23.25 A

66.27.27 A
66.28.27 A
66.29.27 A
66.30.27 A
66.31.27 A

60.23.35 A
66.16.35 C
66.31.35 A
67.01.35 B

60.03.61 A

60.01.71 A

60.31.78 A
60.32.78 A
60.33.78 A

66.03.82 C

Fondsen Afdeling II

60.02.88 A

63.03.88 A

66.01.88 A

66.02.16 C

66.03.16 B

60.01.65 A

60.09.71 A

§ 2. De Vlaamse Executieve bepaalt de toestand van de saldi.

Artikel 41

§ 1. De op 31 december 1990 beschikbare ordonnanceringsaldi, op de hierna vermelde fondsen van Afdeling II worden ambtshalve overgeboekt op daartoe te openen rekeningen (orderekeningen van de Thesaurie) ten einde ze over te dragen aan de Autonome Raad voor het Gemeenschapsonderwijs :

Fonds Afdeling II

60.15.22 A

60.16.22 A

70.03.25 A

66.17.35 A

66.18.35 A

66.23.35 A

§ 2. De Vlaamse Executieve bepaalt de toestand van de saldi.

Artikel 42

§ 1. De Vlaamse Executieve wordt ertoe gemachtigd om de middelen beschikbaar op 31 december 1990 op de hierna vermelde fondsen van Afdeling II aan de Autonome Raad voor het Gemeenschapsonderwijs over te dragen :

Fonds Afdeling II

70.05.28 C

70.04.35 c

§ 2. De Vlaamse Executieve bepaalt de toestand van de saldi.

Artikel 43

§ 1. Worden gehecht aan de corresponderende programma's en toegewezen aan de corresponderende gesplitste basisallocaties waar zij samengevoegd worden met de kredieten van het jaar 1991, de respectievelijke vastleggings- en ordonnanceringsaldi beschikbaar op 31 december 1990 op onderstaande fondsen van Afdeling II van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap :

Fondsen Afdeling II	Programma	Basisallocatie
60.04.59 A	59	12.22.59
60.01.61 A	61	32.04.61
60.02.64 A	64	41.05.64
60.21.66 A	66	51.04.66
60.09.67 A	67	81.03.67
60.02.72 B	72	12.70.72
60.05.76 A	76	{ 61.03.76 61.04.76
60.35.78 A	78	
		51.01.78
66.06.81 A	81	12.20.81

§ 2. De Vlaamse Executieve bepaalt de toestand van de saldi.

Artikel 44

§ 1. Wordt gehecht aan het betreffende programma en toegewezen aan de hierna vermelde niet-gesplitste basisallocatie op 1 januari 1991 waar het samengevoegd wordt met de kredieten voor het begrotingsjaar 1991, een bedrag tot beloop van het **ordonnancerings**saldo op 31 december 1990 beschikbaar op bedoeld fonds van Afdeling II.

§ 2. Indien de niet-geordonnanceerde vastleggingen kleiner zijn dan het beschikbare ordonnanceringsaldo op bedoeld fonds van Afdeling II wordt het bedrag te hechten aan de corresponderende niet gesplitste basisallocatie beperkt tot een bedrag gelijk aan de niet geordonnanceerde vastleggingen per 31 december 1990. In voorkomend geval wordt het verschil tussen het beschikbare ordonnanceringsaldo en het bedrag dat gehecht wordt aan de basisallocatie gestort in de algemene middelenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap.

Fondsen Afdeling II	Programma	Basisallocatie
60.29.21 B	21	33.01.21
60.13.26 A	26	01.11.26
60.21.26 A	26	61.15.26
60.26.26 A	26	21.09.26 21.10.26 21.11.26
60.27.26 A	26 26	44.33.26 44.34.26
60.28.26 A	26	44.33.26 44.35.26
60.29.26 A	26	41.41.26
60.30.26 A	26	41.42.26
70.09.48 A	48	12.20.48 12.21.48 12.22.48 01.01.48 01.02.48 01.03.48 01.04.48
60.02.59 A	59 59	51.01.59 63.01.59
60.03.59 A	59	33.59.59
60.21.78 A	78	41.60.78
60.24.78 A	78	33.01.78
60.29.78 A	78	52.02.78
60.36.78 A	78	52.02.78
60.37.78 A	78	33.02.78

, § 3. De Vlaamse Executieve bepaalt de toestand van de saldi.

Artikel 45

§ 1. Wordt gehecht aan het betreffende programma en toegewezen aan de hierna vermelde niet-gesplitste basisallocatie op 1 januari 1991 waar het samengevoegd wordt met de kredieten voor het jaar 1991, een bedrag tot beloop van het beschikbare **ordonnancerings**saldo op 31 december 1990 beschikbaar op de hierna vermelde fondsen van Afdeling II van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap.

Fondsen Afdeling II	Programma	Basisallocatie
60.01.35 A	23 23	00.03.23 12.20.23

Fondsen Afdeling II	Programma	Basisallocatie
	35	01.22.35
	35	12.24.35
	35	12.26.35
	35	33.25.35
	35	33.26.35
	35	00.01.35
70.04.41 A	41	74.80.41
70.07.41 A	41	74.80.41
60.01.69 A	69	01.02.69
	69	01.03.69

§ 2. De Vlaamse Executieve bepaalt de toestand van de saldi.

Artikel 46

§ 1. Het op 31 december 1990 beschikbare ordonnanceringsaldo op artikel 60.31.23 A, Afdeling II van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap wordt :

a) gedeeltelijk gehecht aan het programma 23 en 27 en toegewezen aan de hierna vermelde niet-gesplitste basisallocatie waar het op 1 januari 1991 samengevoegd wordt met de kredieten voor het jaar 1991.

Fonds Afdeling II	Basisallocatie
60.31.23 A	01.90.23
	01.88.27

b) gedeeltelijk ambtshalve overgeboekt op een daartoe te openen rekening (orderekening van de thesaurie) ten einde het over te hevelen naar de Autonome Raad voor het Gemeenschapsonderwijs.

c) gedeeltelijk ambtshalve overgeboekt op een daartoe te openen rekening (orderekening van de thesaurie) waar het middelen betreft afkomstig van het Europees Sociaal Fonds.

De Vlaamse Executieve bepaalt de aanwendingsmodaliteiten van deze saldi.

§ 2. De Vlaamse Executieve bepaalt de toestand van de saldi op 31 december 1990 en de uitsplitsing ervan conform § 1 van dit artikel.

Artikel 47

§ 1. De op 31 december 1990 beschikbare ordonnanceringsaldi van de hierna vermelde fondsen van Afdeling II worden ambtshalve overgeboekt op een te openen thesaurierekening :

70.08.16 C
67.01.16 B
60.17.26 A
60.18.26 A
60.19.26 A
60.02.35 A
60.65.35 A
63.01.35 C

§ 2. De Vlaamse Executieve bepaalt de toestand van de saldi.

Hoofdstuk V

Inwerkingtreding

Artikel 48

Tenzij anders vermeld, treden de artikelen 1 tot en met 46 in werking op 1 januari 1991.

Titel II

Andere bepalingen

Hoofdstuk 1

Financiën

Afdeling 1

Thesaurie

Artikel 49

De centrale uitgavenrekening gemeenschappelijk van de Vlaamse Gemeenschap en van het Vlaamse Gewest mag een negatief saldo vertonen.

Artikel 50

De betalingsopdrachten ten laste van de rekeningen van de Vlaamse Gemeenschap en van het Vlaamse Gewest kunnen door de bevoegde ambtenaren aan de financiële instelling belast met de uitvoering van de betalingsopdrachten worden gegeven door middel van elektronische handtekeningen of via andere geautomatiseerde **procédes**.

Artikel 51

De Vlaamse Executieve wordt ertoe gemachtigd de ontvangsten van de Vlaamse Gemeenschap en van het Vlaamse Gewest rentebrendend te beleggen. Daartoe wordt de Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting ertoe gemachtigd **beleggingsrekeningen** op termijn te openen bij een financiële instelling door de Vlaamse Executieve aangeduid. De rekenplichtige van de termijnverrichtingen, daartoe aangesteld legt rekening af aan het Rekenhof.

Artikel 52

De Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting wordt ertoe gemachtigd **zichrekeningen** voor termijnverrichtingen te openen die voor de duur van de beleggingen een negatief saldo mogen vertonen,

Artikel 53

De intresten op de tegoeden van alle rekeningen van de Vlaamse Gemeenschap en van het Vlaamse Gewest zullen door de financiële instelling waar deze rekeningen worden gehouden op de voorziene vervaldag worden gestort op een door de Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting aan te wijzen rekening. Zij zullen worden geboekt voor de algemene middelen op het aangewezen artikel van de **middelenbegroting**.

De termijnrekeningen leningen mogen op vervaldag ambtshalve gedebiteerd worden door de financiële instelling belast met het geldverkeer van de Vlaamse Gemeenschap en van het Vlaamse Gewest voor de terugbetaling van het geleende kapitaal. Hiertoe wordt een thesaurierekening geopend die een negatief saldo mag vertonen. Deze instelling wordt er eveneens toe gemachtigd de verschuldigde intresten aan te rekenen op de daartoe aangewezen rekening.

Artikel 54

Voor het aangaan van leningen op termijn mogen afzonderlijke rekeningen worden geopend. De rekenplichtige van deze rekeningen legt rekening af voor de door hem gedane verrichtingen aan het Rekenhof.

Artikel 55

De debetintresten verschuldigd aan de financiële instelling belast met het geldverkeer van de Vlaamse Gemeenschap en van het Vlaamse Gewest zullen worden geboekt op een afzonderlijke rekening. Voor de aanzuivering van het negatieve saldo zal een thesaurierekening worden geopend. Zowel de rekening bij deze financiële instelling als de thesaurierekening mogen een negatief saldo vertonen.

Artikel 56

De rekenplichtigen aangeduid door de Vlaamse Executieve kunnen ten laste van hun rekeningen betalingen verrichten door middel van cheques op naam van de begunstigde.

De boeken en registers die krachtens de reglementering op de Rijkscomptabiliteit door de rekenplichtigen moeten worden gehouden, kunnen worden vervangen door geautomatiseerde systemen.

Artikel 57

De Vlaamse Executieve wordt ertoe gemachtigd de voorwaarden vast te stellen waaronder vergoedingen kunnen worden toegekend aan de verschillende categorieën van rekenplichtigen.

Artikel 58

De aflossingen van kapitaal en intrest van leningen aangegaan door de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest kunnen in de vorm van vaste uitgaven worden betaald.

Artikel 59

Het saldo per 31 december 1990 op de postrekeningen van de gewone en van de buitengewone rekenplichtigen mag vanaf 1 januari 1991 volgens de noodwendigheden overgeschreven worden op de rekeningen daartoe geopend bij de financiële instelling aangeduid door de Vlaamse Executieve.

Artikel 60

Deze afdeling treedt in werking op 1 januari 1991.

Afdeling 2

Fiscale bepalingen

Artikel 61

Artikel 159 van het Wetboek van de inkomstenbelastingen, gewijzigd bij het koninklijk besluit van 7 november 1977 en de wet van 19 juli 1979, wordt als volgt gewijzigd :

1. Het eerste lid wordt als volgt aangevuld :

„Voor het Vlaamse Gewest wordt dit percentage vastgesteld op 2,5 procent van het kadastraal inkomen.”

2. Het tweede lid wordt als volgt aangevuld :

„Voor het Vlaamse Gewest wordt dit percentage vastgesteld op 1,6 procent van het kadastraal inkomen”

3. Een nieuw lid wordt toegevoegd luidend als volgt :

„Voor het Vlaamse Gewest wordt dit percentage tot 1,6 % verminderd enerzijds voor de huurwoningen behorende tot de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij zelf of behorende tot de door haar erkende maatschappijen en anderzijds voor de woningen die door het Vlaams Woningfonds van de Grote Gezinnen in het kader van zijn operaties van **huurhulp** worden verhuurd.”

Artikel 62

Voor iedere provincie of gemeente van het Vlaamse Gewest mag de in artikel 1 bedoelde wijziging van het percentage van het kadastraal inkomen waarop de onroerende voorheffing door het Gewest wordt gevestigd, op zichzelf de opbrengst van de opcentiemen van het aanslagjaar 1991 noch verhogen, noch verminderen ten opzichte van het aanslagjaar 1990.

Indien bijgevolg één van die overheden de opbrengst van haar deel in die onroerende voorheffing in min of meer wenst te wijzigen is zij ertoe gehouden zulks in haar beslissing aan te geven en afzonderlijk te vermelden :

- het aantal opcentiemen dat in de gemeente geheven werd voor het dienstjaar 1990 gedeeld door 2 ;
- het aantal opcentiemen dat ten opzichte daarvan voor het jaar 1991 in min of meer wordt geheven ;
- het aantal opcentiemen dat voor het jaar 1991 daadwerkelijk wordt geheven.

Artikel 63

In het Wetboek van de met de inkomstenbelastingen gelijkgestelde belastingen, gewijzigd bij artikel 2 van het koninklijk besluit nr. 14 van 18 april 1967 en vervangen bij artikel 13 van de wet van 18 november 1973 en bij artikel 2 van het koninklijk besluit van 22 augustus 1980 worden artikel 80bis en 81bis toegevoegd, luidend als volgt :

„Artikel 80bis

In afwijking van artikel 80, § 1, wordt voor wat het Vlaamse Gewest betreft, de belasting vastgesteld als volgt :

Categorie van toestellen	Bedrag van de belasting
A	72.000 frank
B	52.000 frank
C	14.000 frank
D	10.000 frank
E	6.000 frank”

„Artikel 81bis

In afwijking van artikel 81, 2°, wordt voor wat het Vlaamse Gewest betreft, de vermindering opgeheven”.

Artikel 64

In het Wetboek van de met de inkomstenbelastingen gelijkgestelde belastingen, gewijzigd bij artikel 2 van het koninklijk besluit nr. 14 van 18 april 1967 en vervangen bij artikel 13 van de wet van 18 november 1973 en bij artikel 2 van het koninklijk besluit van 22 augustus 1980 worden artikelen 44ter, 44quater en 45bis toegevoegd, luidend als volgt :

„Artikel 44ter

In afwijking van artikel 43 wordt voor wat het Vlaamse Gewest betreft de belasting vastgesteld op 15 procent.”

„Artikel 44quater

In afwijking van artikelen 43 en 44 en 44ter wordt voor wat het Vlaamse Gewest betreft, de belasting vastgesteld als volgt :

1° 23 procent op de voorafneming gedaan op het brutobedrag van de sommen ingezet bij de onderlinge weddenschappen op paardenwedrennen die in België plaatsvinden.

2° 10 procent op het brutobedrag van de sommen ingezet bij de weddenschappen bij notering op de paardenwedrennen die in België plaatsvinden.”

„Artikel 45bis

In afwijking van artikel 43 en 45 wordt voor wat het Vlaamse Gewest betreft, de belasting vastgesteld als volgt :

1° 9,6 procent op de winsten der bankiers bij baccaraspel „chemin de fer”.

2° 5,5 procent op de winsten der inzetters bij het roulettespel zonder zero.

3° 40 procent op het gedeelte van de bruto-opbrengst van de andere casinospelen, dat voor het kalenderjaar 35 miljoen niet overschrijdt, en 55 procent op het overige gedeelte.”

Afdeling 3

Inwerkingtreding

Artikel 65

De artikelen 61 en 63 van dit decreet treden in werking met ingang van het aanslagjaar 1991.

Artikel 64 treedt in werking met ingang van 1 januari 1991.

Hoofdstuk II

Leefmilieu

Afdeling 1

Vaste afvalstoffen

Artikel 66

Aan artikel 47, § 2, 2°, b, 1 en 2, van het decreet van 2 juli 1981 betreffende het beheer van afvalstoffen, gewijzigd bij decreet van 20 december 1989 houdende bepalingen tot uitvoering van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap, worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° Paragraaf 2, 2°, b, 1 en 2, worden vervangen door de volgende bepalingen :

„1) 1.000 frank per ton, voor het storten van afvalstoffen op een stortplaats vergund voor industriële afvalstoffen ;

2) 100 frank per ton, voor het storten op voormelde stortplaats van shredderafval afkomstig van de verwerking van autowrakken en schroot, van afvalstoffen afkomstig van de bewerking van natuursteen en van recyclageresidu's van de bedrijven die hoofdzakelijk papier- en kartonafval, kunststofafval en glasafval gebruiken als grondstof voor de aanmaak van niet papier, karton, kunststoffen en glas ;”

2° Paragraaf 2, 2°, k, wordt vervangen door de volgende bepaling :

„10 frank per ton voor het storten van de residu's van de recyclage van mijnbouwafval en voor het storten van afvalstoffen op een monostortplaats vergund voor baggerspecie ;”

3° Paragraaf 2, 3°, b, wordt vervangen door de volgende bepaling :

„300 frank per ton, voor het verbranden van afvalstoffen, zuiver en onbehandeld houtafval uitgezonderd, in een oven vergund voor industriële afvalstoffen ;”

4° Paragraaf 2, 4°, wordt vervangen door de volgende bepaling :

„350 frank per ton, voor het ophalen van afvalstoffen geproduceerd in het Vlaamse Gewest om gestort of verbrand te worden in een ander gewest voorzover het storten of het verbranding van afvalstoffen aldaar niet aan een gewestelijke milieuheffing is onderworpen. In voorkomend geval wordt het bedrag van de heffing verminderd met het bedrag van de gelijksoortige heffing opgelegd door het ander gewest, evenwel zonder de heffing te herleiden tot een bedrag lager dan nul”.

5° Dit artikel wordt aangevuld met volgende paragrafen :

„§ 6. Milieuheffingen in de loop van 1990 betaald voor het storten in 1990 van inerte afvalstoffen, in uitvoering van bouw- en sloopcontracten afgesloten vóór 20 december 1989, kunnen teruggevorderd worden ten belope van het verschil met de milieuheffing van toepassing op het ogenblik van het afsluiten van genoemde contracten.

De aanvraag tot terugvordering wordt voor één februari 1991 per aangetekend schrijven gericht aan de door de Vlaamse Executieve aangewezen Gemeenschapsminister die uitspraak doet binnen de zes maanden na de betekening. De aanvraag dient vergezeld te zijn van facturen waaruit de betaling van milieuheffing blijkt.

Alvorens een beslissing te nemen legt de door de Vlaamse Executieve aangewezen Gemeenschapsminister de aanvraag tot terugvordering voor aan de adviescommissie bedoeld in artikel 47quinquies, § 2.

De aanvrager maakt aan deze commissie alle inlichtingen over welke de adviescommissie nuttig acht voor haar onderzoek. Op schriftelijk verzoek van de aanvrager wordt deze door de adviescommissie gehoord.

§ 7. 1. Aan een milieuheffing zijn onderworpen de verdelers van :

- a) spuitbussen met fluorkoolwaterstoffen als drijfgas ;
- b) koelkasten met fluorkoolwaterstoffen als koelmiddel ;
- c) materialen gevuld met fluorkoolwaterstoffen als blaasmiddel.

Onder fluorkoolwaterstoffen worden volgende stoffen verstaan : de CFK' 11, 12, 113, 114, 115 en de halonen 1211, 1301 en 2402.

2. Het bedrag van de milieuheffing bedoeld sub 1 van onderhavige paragraaf wordt respectievelijk vastgesteld op :

- a) — 10 frank per eenheid met inhoud van 500 ml of minder voor spuitbussen houdende brandblusmiddelen en medicinale sprays ;
- 15 frank per eenheid met een inhoud van meer dan 500 ml voor spuitbussen houdende brandblusmiddelen en medicinale sprays ;
- 20 frank per eenheid met inhoud van 500 ml of minder, voor spuitbussen houdende cosmetica, pesticiden, onderhoudsmiddelen en reinigingsmiddelen ;
- 30 frank per eenheid met inhoud van meer dan 500 ml voor spuitbussen houdende cosmetica, pesticiden, onderhoudsprodukten en reinigingsmiddelen ;
- b) 500 frank per koelkast met een nuttige inhoud groter dan 200 liter.
- c) 300 frank per kubieke meter materiaal.

3. Voor de toepassing van onderhavige paragraaf wordt onder verdelers verstaan :

- a) wat littera la en lb betreft : diegenen die de handelaren in het Vlaams Gewest bevoorraden ter verkoop aan de consument ;
- b) wat sub c betreft : diegenen die de handelaren in het Vlaams Gewest bevoorraden ter verkoop aan de consument en diegenen die de bedrijven in het Vlaamse Gewest bevoorraden ter gebruik van het materiaal in het productieproces.

Voor de toepassing van onderhavige paragraaf wordt onder koelkast verstaan elk toestel met fluorkoolwaterstoffen als koelmiddel, en bestemd voor het invriezen en/of het bewaren hetzij in gekoelde hetzij in bevroren of diepgevroren vorm van produkten en stoffen, inzonderheid bestemd voor de consumptie al dan niet in huishoudelijk verband.

4. De milieuheffing bedoeld in onderhavige paragraaf is verschuldigd op basis en op de datum van de facturatie aan de in littera 3 bedoeld handelaren, consumenten en bedrijven.

5. De regelen inzake de vestiging, de aangifte, de inning, de invordering, de geschillen bedoeld in de artikelen 47bis tot en met 47undecies van onderhavig decreet zijn van overeenkomstige toepassing op de milieuheffing bedoeld in deze paragraaf.

§ 8. „De gemeenten zijn ertoe gerechtigd een beroep te doen op de nodige medewerking van de OVAM met het oog op de inning van de opcentiemen, voor zover deze maximaal 20 opcentiemen bedragen, door de betrokken gemeente te heffen op de door de OVAM geïnde milieuheffingen bedoeld in § 2, voor de heffingsplichtige inrichtingen gelegen op hun grondgebied.

De Vlaamse Executieve bepaalt de nadere regelen met inbegrip van deze met betrekking tot de inningskosten, voor de toepassing van deze paragraaf”.

Artikel 67

De bijzondere bestekken met betrekking tot de werken waarbij toepassing wordt gemaakt van de wet van 14 juli 1976 betreffende de overheidsopdrachten voor aanname van werken, leveringen en diensten, en waarbij met het oog op de financiering van deze werken rechtstreeks of onrechtstreeks aanspraak gemaakt wordt op middelen van het Vlaamse Gewest of van de Vlaamse Gemeenschap dienen overeenkomstig de regelen te bepalen door de Vlaamse Executieve, te voorzien in de mogelijkheid tot het gebruik van de door de Vlaamse Executieve vast te stellen recyclagematerialen. Deze recyclagematerialen zijn vrijgesteld van de milieuheffing bedoeld in het decreet van 2 juli 1981 betreft het beheer van afvalstoffen, zoals laatst gewijzigd.

Afdeling 2

Bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging

Artikel 68

Afdeling III „Bijzondere bepalingen voor het Vlaamse Gewest” van het hoofdstuk II „De waterzuiveringsmaatschappijen” van de wet van 26 maart 1971 op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging, zoals vastgesteld bij decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning en bij decreet van inzake bestuurlijk beleid, wordt aangevuld met de volgende bepalingen :

„Artikel 32undecies

§ 1. In afwijking van de artikelen 8 tot en met 32 is aan een heffing op de waterverontreiniging, waarvan de opbrengst integraal aan het Fonds voor Preventie en Sanering inzake Milieu en Natuur wordt toegewezen, onderworpen :

1° de exploitant van een op 1 januari van het belastingjaar in het Vlaamse Gewest gevestigde onderneming, instelling en inrichting, aangesloten op een openbare riool, op een openbare prioritaire riool of op een collector voor transport van openbaar rioolwater ;

2° de exploitant van een op 1 januari van het belastingjaar in het Vlaamse Gewest gevestigde onderneming, instelling en inrichting andere dan deze bedoeld in sub 1° ;

3° de exploitant van een in het Vlaamse Gewest gelegen zuiveringstechnisch werk waarin openbaar rioolwater wordt behandeld en dat op 1 januari van het belastingjaar is aangesloten op een gewoon oppervlaktewater of enig ander afvoerkanaal voor lozing van de gezuiverde afvalwaters in oppervlaktewater ;

4° elke natuurlijke of rechtspersoon die op 1 januari van het belastingjaar de beschikking heeft over een woonruimte gelegen in het Vlaamse Gewest ; de heffing is verschuldigd door de rechtspersoon of de betrokken natuurlijke persoon wanneer deze geen lid is van een gezin ; de heffing voor natuurlijke personen die een gezin vormen is verschuldigd door het gezinshoofd.

§ 2. Onder onderneming, instelling en inrichting wordt verstaan een al of niet afgesloten ruimte met eventueel daarbij behorende installatie bestemd om daarin hetzij werkzaamheden te verrichten, hetzij een opleiding of verzorging te geven, hetzij goederen of stoffen te bergen of op te slaan.

§ 3. Onder woonruimte wordt verstaan een ruimte die blijkens haar inrichting bestemd is als een afzonderlijk geheel te voorzien in woongelegenheid.

§ 4. Onder gezin wordt verstaan de vereniging van twee of meer personen die al dan niet door familiebanden gebonden, gewoonlijk éénzelfde Woning of woongelegenheid betrekken en er samen leven ;

Artikel 32duodecies

§ 1 — Het bedrag van de in artikel 32undecies bedoelde heffing voor waterverontreiniging wordt naar rata van de in vervuilingseenheden (V.E.) uitgedrukte verontreinigende belasting van de afvalwaters die door de in artikel 32 undecies bedoelde heffingsplichtigen in het jaar voorafgaand aan het belastingjaar werden geloosd, als volgt vastgesteld :

$$H = N \times T$$

waarin :

H : het bedrag van de verschuldigde heffing voor waterverontreiniging :

N : de verontreinigende belasting van de afvalwaters uitgedrukt in vervuilingseenheden, bepaald volgens de in onderhavig artikel aangegeven berekeningsmethode ;

T : het in § 2 hierna vermelde bedrag van het eenheidstarief van de heffing voor waterverontreiniging.

De natuurlijke personen die een gezin vormen dat ten minste drie kinderen telt hebben recht op een vermindering van 250 frank per kind voor het derde en elk van de volgende kinderen. De Vlaamse Executieve bepaalt de modaliteiten volgens dewelke deze vermindering wordt toegekend.

§ 2. Het bedrag van het eenheidstarief van de heffing voor waterverontreiniging is vastgesteld op 600 frank.

Het minimumbedrag van de heffing ten laste van de natuurlijke personen bedraagt 150 frank.

§ 3. Het aantal vervuilingseenheden (V.E.) verontreinigende belasting van de afvalwaters dat in aanmerking dient genomen voor de vaststelling van de in artikel 32 undecies bedoelde heffing voor waterverontreiniging, wordt respectievelijk als volgt berekend :

1° voor de in artikel 32 undecies § 1, 1°, 2° en 4° bedoelde exploitanten en personen waarvan de onderneming, instelling of inrichting respectievelijk de woonruimte :

a) gedurende het jaar voorafgaand aan het belastingjaar was aangesloten op een openbaar waterdistributienet, over geen eigen of andere bijkomende waterwinning beschikt en het waterverbruik, op basis van het door de openbare watervoorzieningsmaatschappij in het jaar voorafgaand aan het belastingjaar gefactureerd verbruik, minder bedroeg dan 500 m³ :

$$N = 0,025 \times (Q - 30) \text{ (V.E.)}$$

waarin :

N : de verontreinigende belasting van de afvalwaters uitgedrukt in vervuilingseenheden ;

Q : het door de openbare watervoorzieningsmaatschappij in het jaar voorafgaand aan het belastingjaar gefactureerd waterverbruik uitgedrukt in m³ ; in geval dit gefactureerd waterverbruik niet is gekend door de Maatschappij wordt aangenomen dat Q gelijk is aan het quotiënt van de door de openbare watervoorzieningsmaatschappij in het jaar voorafgaand aan het belastingjaar totale gefactureerde kosten, exclusief BTW, gedeeld door 20 ;

b) gedurende het jaar voorafgaand aan het belastingjaar was aangesloten op een openbaar waterdistributienet, tevens over een eigen of andere bijkomende waterwinning beschikte, met uitzondering van het gebruik van in een vergaarbak opgeslagen hemelwater, beschikte met een pompvermogen van minder dan 5 m³ per uur en het waterverbruik afgenomen van het openbaar waterdistributienet, op basis van het door de openbare watervoorzieningsmaatschappij in het jaar voorafgaand aan het belastingjaar gefactureerd verbruik, minder bedroeg dan 500 m³ :

$$N = N_1 + N_2 \text{ (V.E.)}$$

met :

$$* N_1 = 0,025 \times (Q_1 - 30) \text{ (V.E.)}$$

waarin :

N₁ : de verontreinigende belasting van de afvalwaters, uitgedrukt in vervuilingseenheden, voortvloeiende uit het waterverbruik van het openbaar waterdistributienet ;

Q₁ : het door de openbare watervoorzieningsmaatschappij in het jaar voorafgaand aan het belastingjaar gefactureerd waterverbruik uitgedrukt in m³ ; in geval dit gefactureerd waterverbruik niet is gekend door de Maatschappij wordt aangenomen dat Q₁ gelijk is aan het quotiënt van de door de openbare watervoorzieningsmaatschappij in het jaar voorafgaand aan het belastingjaar totale gefactureerde kosten, exclusief BTW, gedeeld door 20 ;

$$* N_2 = 0,025 \times 2 \text{ (V.E.)}$$

waarin :

N_2 : de verontreinigende belasting van de afvalwaters, uitgedrukt in vervuilingseenheden, voortvloeiende uit het waterverbruik van de eigen of andere bijkomende waterwinning ;

$$Q_2 : \begin{array}{l} - \text{ voor de bedoelde exploitanten en rechtspersonen : } 200 \text{ m}^3 ; \\ - \text{ voor de bedoelde natuurlijke personen : } 10 \times P \text{ (m}^3\text{)} \end{array}$$

waarin P het aantal personen dat op 1 januari van het belastingjaar deel uitmaakte van het gezin ;

c) gedurende het jaar voorafgaand aan het belastingjaar niet was aangesloten op een openbaar waterdistributienet en beschikte over een eigen of andere bijkomende waterwinning met uitzondering van het gebruik van in een vergaarbak opgeslagen hemelwater, met een pompvermogen van minder dan 5 m^3 per uur ;

$$N = 0,025 \times (Q - 30) \text{ (V.E.)}$$

waarin :

N : de verontreinigende belasting van de afvalwaters uitgedrukt in vervuilingseenheden ;

$$Q : \begin{array}{l} - \text{ voor de bedoelde exploitanten en rechtspersonen : } 500 \text{ m}^3 ; \\ - \text{ voor de bedoelde natuurlijke personen : } 30 \times P \text{ (m}^3\text{)} \end{array}$$

waarin P het aantal personen dat op 1 januari van het belastingjaar deel uitmaakt van het gezin ;

2° voor de in artikel 32undecies § 1, 1°, 2° en 4° bedoelde exploitanten en personen, andere dan deze bedoeld in sub 1°, alsmede voor de in artikel 32undecies § 1, 3° bedoelde exploitanten :

$$N = (k_1 \times N_1) + (k_2 \times N_2) + (k_3 \times N_3)$$

met :

$$N_1 = \frac{Q_1}{180} \left[a + \frac{0,35 \times MS}{500} + \frac{0,45 (2 \times BOD + COD)}{1.350} \right] \times (0,40 + 0,60 \times d)$$

waarin :

N_1 : de verontreinigende belasting veroorzaakt door de beschouwde stoffen uitgedrukt in vervuilingseenheden (V.E.) ;

Q_1 : het gemiddelde debiet, uitgedrukt in liter, van het afvalwater dat door de onderneming, instelling of inrichting wordt geloosd in een etmaal tijdens de maand van grootste bedrijvigheid van het jaar voorafgaand aan het belastingjaar ;

a : - deze factor is gelijk aan 0,20 wanneer het gaat om een aansluiting op een openbare riolering, een openbare prioritaire riolering of op een collector voor transport van openbaar rioolwater ;

- deze factor is gelijk aan nul wanneer het gaat om een aansluiting op gewone oppervlaktewateren of op kunstmatige afvoerwegen voor regenwater betreft ;

MS : het gemiddelde gehalte aan stoffen in suspensie, uitgedrukt in mg/l, van het afvalwater waarop Q_1 betrekking heeft ;

BOD_5 : de biochemische zuurstofbehoefte gedurende 5 dagen, uitgedrukt in mg/l, van het afvalwater waarop Q_1 betrekking heeft ;

COD : de chemische zuurstofbehoefte, uitgedrukt in mg/l van het afvalwater waarop Q_1 betrekking heeft ;

d : correctiefactor wanneer het gaat om seizoengebonden activiteiten of niet continu werkende ondernemingen, instellingen en inrichtingen die minder dan 225 kalenderdagen per jaar afvalwater lozen en hiervan het bewijs leveren ; d is dan gelijk aan het quotiënt van het aantal dagen tijdens dewelke afvalwater werd geloosd en 225.

$$* N_2 = \frac{Q_2 (X_i + 10 \times Y_i)}{1.000}$$

waarin :

N_2 : de verontreinigende belasting van de beschouwde zware metalen uitgedrukt in vervuilingseenheden (V.E.) ;

Q_2 : de gedurende het jaar voorafgaand aan het belastingjaar geloosde hoeveelheid afvalwater, uitgedrukt in m^3 ;

X_i : de som van de in het geloosde afvalwater gemeten concentraties, uitgedrukt in mg/l, van de volgende stoffen : arseen, chroom, koper, lood, nikkel, zilver en zink ;

Y_i : de som van de in het geloosde afvalwater gemeten concentraties, uitgedrukt in mg/l, van de volgende stoffen : cadmium en kwik.

$$* N_3 = \frac{Q_3 (N + P)}{10.000}$$

N_3 : de verontreinigende belasting van de beschouwde nutriënten uitgedrukt in vervuilingseenheden (V.E.) ;

Q_3 : de gedurende het jaar voorafgaand aan het belastingjaar geloosde hoeveelheid afvalwater, uitgedrukt in m^3 ;

N : het in het geloosde afvalwater gemeten gehalte aan totale stikstof, uitgedrukt in mg/l ;

P : het in het geloosde afvalwater gemeten gehalte aan totale fosfor, uitgedrukt in mg/l.

* k_1 , k_2 en k_3 : – voor de ondernemingen, instellingen, inrichtingen en zuiverings-technische werken die zijn aangesloten op gewone oppervlaktewateren gelden de coëfficiënten vermeld in de tabel opgenomen in bijlage 2 bij onderhavig decreet in functie van de aard van de uitgeoefende activiteit.

– voor de overige ondernemingen, instellingen, inrichtingen en woonruimten zijn deze coëfficiënten telkens gelijk aan één ;

§ 4. In afwijking van het bepaalde in § 3 wordt voor de in § 3, 2° bedoelde exploitanten en personen, voor zover de gegevens met betrekking tot het geloosde afvalwater die nodig zijn voor de toepassing van de in § 3, 2° aangegeven berekeningsmethode voor het beschouwde belastingjaar, niet of onvolledig voorhanden zijn, het totaal aantal vervuilingseenheden (V.E.) verontreinigende belasting van de afvalwaters N , hetzij van één of meer van de in § 3, 2° van onderhavig artikel bedoelde termen N_1 , N_2 en N_3 als volgt berekend :

$$N = (k_1 \times N_1) + (k_2 \times N_2) + (k_3 \times N_3) \text{ (V.E.)}$$

met :

$$* N_1 = \frac{A \times C_1}{B} \text{ (V.E.) of } N_1 = W \times C_1 \times (0,40 + 0,60 \times d) \text{ (V.E.)}$$

waarin :

N_1 : de verontreinigende belasting veroorzaakt door zwevende en zuurstofbindende stoffen uitgedrukt in vervuilingseenheden ;

A : de bedrijvigheid van het jaar voorafgaand aan het belastingjaar uitgedrukt overeenkomstig de grondslag vermeld in kolom 3 van de tabel opgenomen in bijlage 1 bij onderhavig decreet ;

B : de grondslag vermeld in kolom 3 van de tabel opgenomen in bijlage 1 bij onderhavig decreet ;

C_1 : de omzettingcoëfficiënt vermeld in kolom 4 van de tabel opgenomen in bijlage 1 bij onderhavig decreet ;

W : het aantal werknemers (bedienden en arbeiders) die in de onderneming, instelling of inrichting zijn tewerkgesteld tijdens de maand van grootste bedrijvigheid van het jaar voorafgaand aan het belastingjaar ;

d : correctiefactor wanneer het gaat om seizoengebonden activiteiten of niet continu-werkende ondernemingen, instellingen of inrichtingen die minder dan 225 kalenderdagen per jaar afvalwater lozen en hiervan het bewijs leveren ; d is dan gelijk aan het quotiënt van het aantal dagen tijdens dewelke afvalwater werd geloosd en 225 ;

$$* N_2 = Q \times C_2 \text{ (V.E.)}$$

waarin :

N : de verontreinigende belasting veroorzaakt door zware metalen, uitgedrukt in vervuilingseenheden ;

Q : het gedurende het jaar voorafgaand aan het belastingjaar verbruikte water, als som van het door de openbare watervoorzieningsmaatschappij in het jaar voorafgaand aan het belastingjaar gefactureerd waterverbruik en van de gedurende het jaar voorafgaand aan het belastingjaar op een andere wijze gewonnen hoeveelheid water, uitgedrukt in m^3 ; in geval het gefactureerd waterverbruik afgenomen van het openbaar waterdistributienet niet is gekend door de Maatschappij, wordt aangenomen dat dit gelijk is aan het quotiënt van de door de openbare watervoorzieningsmaatschappij in het jaar voorafgaand aan het belastingjaar totale gefactureerde kosten, exclusief BTW, gedeeld door 20 ; de hoeveelheid water, waarvan de onderneming, instelling of inrichting het bewijs levert deze als koelwater te hebben aangewend, wordt niet in aanmerking genomen ;

C_2 : de omzettingcoëfficiënt vermeld in kolom 5 van de tabel opgenomen in bijlage 1 bij onderhavig decreet ;

$$* N_3 = Q \times C_3 \text{ (V.E.)}$$

waarin :

N_3 : de verontreinigende belasting veroorzaakt door de nutriënten fosfor en stikstof, uitgedrukt in vervuilingseenheden ;

Q : het gedurende het jaar voorafgaand aan het belastingjaar verbruikte water, als som van het door de openbare watervoorzieningsmaatschappij in het jaar voorafgaand aan het belastingjaar gefactureerd waterverbruik en van de gedurende het jaar voorafgaand aan het belastingjaar op een andere wijze gewonnen hoeveelheid water, uitgedrukt in m^3 ; in geval het gefactureerd waterverbruik afgenomen van het openbaar waterdistributienet niet is gekend door de Maatschappij, wordt aangenomen dat dit gelijk is aan het quotiënt van de door de openbare watervoorzieningsmaatschappij in het jaar voorafgaand aan het belastingjaar totale gefactureerde kosten, exclusief BTW, gedeeld door 20 ; de hoeveelheid water, waarvan de onderneming, instelling of inrichting het bewijs levert deze als koelwater te hebben aangewend, wordt niet in aanmerking genomen ;

C_3 : de omzettingcoëfficiënt vermeld in kolom 6 van de tabel opgenomen in bijlage 1 bij onderhavig decreet ;

* k_1 , k_2 en k_3 : — voor de ondernemingen, instellingen, inrichtingen, woonruimten en zuiveringstechnische werken die zijn aangesloten op gewone oppervlaktewateren gelden de coëfficiënten vermeld in de tabel opgenomen in bijlage 2 bij onderhavig decreet in functie van de aard van de uitgeoefende activiteit ;

— voor de overige ondernemingen, instellingen, inrichtingen en woonruimten zijn deze coëfficiënten telkens gelijk aan één.

§ 5. Elk van de in artikel 32 undecies bedoelde heffingsplichtigen kan voor de bepaling van het aantal vervuilingseenheden (V.E.) verontreinigende belasting van de afvalwaters, dat in aanmerking dient genomen voor de vaststelling van de in artikel 32undecies bedoelde heffing voor waterverontreiniging, de toepassing eisen van de in § 3, 2° van onderhavig artikel aangegeven berekeningsmethode, dit voor zover hij de hiervoor nodige gegevens met betrekking tot het geloosde afvalwater aan de Maatschappij voorlegt.

Op straffe van verval van dit recht dient de heffingsplichtige de Maatschappij kennis te geven van deze eis alsmede de nodige stukken ter staving van de gegevens met betrekking tot het geloosde afvalwater over te maken, binnen de termijn en volgens de modaliteiten te bepalen door de Vlaamse Executieve.

§ 6. Onverminderd de bepalingen van voormelde § 5, kan de met het toezicht belaste ambtenaar van de Maatschappij, mits de hiervoor nodige gegevens met betrekking tot het afvalwater voorhanden zijn, zonder verhaal van de betrokken heffingsplichtige beslissen tot toepassing van de in § 3, 2° aangegeven berekeningsmethode voor de in § 3, 1° bedoelde exploitanten en personen, dit voor zover deze berekeningsmethode resulteert in een groter aantal vervuilingseenheden verontreinigende belasting van de afvalwaters.

§ 7. De overeenkomstig onderhavig decreet verschuldigde heffing kan lastens éénzelfde heffingsplichtige worden vastgesteld en geïnd bij wijze van meerdere aanslagen.

§ 8. De persoon aan dewelke de openbare watervoorzieningsmaatschappij het waterverbruik factureert, is — onverminderd diens verhaal op de heffing dat door de exploitanten en personen bedoeld in artikel 32duodecies, § 3, 1°, a en b is verschuldigd op basis van het waterverbruik afgenomen van een openbaar waterdistributienet.

§ 9. De Vlaamse Executieve kan nadere regels vaststellen aangaande de wijze waarop de gegevens met betrekking tot het geloosde afvalwater kunnen worden bepaald voor de toepassing van de in voormelde § 3, 2° aangegeven berekeningsmethoden.

Artikel 32terdecies

Artikel 22 is niet van toepassing in het Vlaamse Gewest.

Artikel 32quaterdecies

§ 1. De exploitanten en personen bedoeld in artikel 32duodecies, § 3, 1°, b en c zijn verplicht vóór 15 maart 1991 aan de Maatschappij te melden dat zij de beschikking hebben over een eigen waterwinning of enige bijkomende waterwinning andere dan via het openbaar waterdistributienet.

De voormelde exploitanten en personen die later de beschikking heeft over een eigen waterwinning of enige waterwinning andere dan via het openbaar waterdistributienet, is verplicht dit aan de Maatschappij te melden binnen een termijn van twee maanden te rekenen vanaf de datum dat zij over deze waterwinning beschikken.

De voormelde exploitanten en personen die ophouden de beschikking te hebben over een eigen waterwinning of enige waterwinning andere dan via het openbaar waterdistributienet, is verplicht dit aan de Maatschappij te melden binnen een termijn van twee maanden te rekenen vanaf de datum dat hij niet meer over deze waterwinning beschikt.

De Vlaamse Executieve stelt het model van bedoelde melding vast.

§ 2. De exploitanten en personen bedoeld in artikel 32duodecies, § 3, 2° zijn verplicht jaarlijks vóór 15 maart een aangifte bij de Maatschappij in te dienen met de nodige gegevens voor de berekening van het aantal vervullingseenheden verontreinigende belasting van de afvalwaters dat in aanmerking dient genomen voor de vaststelling van de in artikel 32undecies bedoelde heffing voor waterverontreiniging. De Vlaamse Executieve stelt het model van bedoelde aangifte vast.

Artikel 32quinqüesdecies

§ 1. De gemeentelijke regies, intercommunales en alle andere maatschappijen die openbare watervoorziening verzekeren, verlenen hun medewerking en verstrekken aan de Maatschappij, uiterlijk op 1 maart van het belastingjaar, alle gegevens en inlichtingen die nodig zijn voor de vaststelling en inning van de in artikel 32undecies bedoelde heffing voor waterverontreiniging lastens de exploitanten en personen waarvan de onderneming, instelling, inrichting of woonruimte op hun respectieve waterdistributienet is aangesloten.

§ 2. De Vlaamse Executieve stelt de modaliteiten vast van de retributie ten gunste van voormelde gemeentelijke regies, intercommunales en alle andere maatschappijen die openbare watervoorziening verzekeren voor de kosten die door het verlenen van de medewerking en het verstrekken van de gegevens en inlichtingen bedoeld in § 1 worden veroorzaakt.

§ 3. De Maatschappij is belast met de vestiging, de inning en de invordering van de heffing en met de controle op de naleving van de verplichtingen inzake de heffing. De Vlaamse Executieve bepaalt de nadere regelen.

§ 4. De heffingsplichtige is verplicht om alle bescheiden die nodig zijn om de voldoening van de heffing of de juistheid van de aangegeven bedragen na te gaan, voor te leggen op ieder verzoek van de ambtenaar belast met de controle op de naleving van de verplichting inzake de heffing.

§ 5. De heffingsplichtige is verplicht om op ieder verzoek van de ambtenaren belast met de controle op de naleving van de verplichtingen inzake de heffing, mondeling of schriftelijk alle inlichtingen te verschaffen die hem gevraagd worden om de voldoening van de heffing of de juistheid van de aangegeven bedragen na te gaan.

§ 6. Een intrest van één ten honderd per maand is van rechtswege verschuldigd wanneer de heffing niet is voldaan binnen de termijn van twee maanden na de verzending van het aanslagbiljet.

§ 7. De Vlaamse Executieve kan nadere regels vaststellen met betrekking tot de inning en invordering van de heffing.

§ 8. De Maatschappij stort de opbrengst van de milieuheffingen bedoeld in artikel 32undecies van deze wet, geregeld en met een tussenpauze van ten hoogste vijftien kalenderdagen, door aan het Fonds voor Preventie en sanering inzake Leefmilieu en Natuur.

Artikel 32sexiesdecies

§ 1. Wanneer de melding bedoeld in artikel 32quaterdecies, § 1 respectievelijk de aangifte bedoeld in artikel 32quaterdecies, § 2 niet of te laat werd ingediend of de verplichtingen bedoeld in artikel 32quinquiesdecies § 5 en § 6 niet is nagekomen, kan aan de betrokken heffingsplichtig door de met de invordering belaste ambtenaar een ambtelijk aanslag opgelegd worden tot beloop van de heffing die vermoedelijk is verschuldigd. Deze ambtelijke aanslag wordt opgelegd onverminderd de mogelijkheid van navordering binnen de termijn bedoeld in artikel 32septies, § 2.

§ 2. De heffing wordt in de gevallen bedoeld in § 1 vastgesteld op basis van de gevraagde stukken of, bij ontstentenis hiervan, op basis van gegevens die kunnen gewezen worden door geschrift, getuigen of vermoedens.

§ 3. Binnen een termijn van dertig dagen na de datum van verzending, per aangetekend schrijven, van een ambtelijke aanslag of een navordering, kan de heffingsplichtige per aangetekend schrijven beroep instellen bij de door de Vlaamse Executieve aangewezen Gemeenschapsminister die uitspraak doet binnen de zes maanden vanaf de datum van verzending van het beroepsschrift. Bij met redenen omkleed aangetekend schrijven, gericht aan de heffingsplichtige, kan de door de Vlaamse Executieve aangewezen Gemeenschapsminister deze termijn eenmalig verlengen met een periode van zes maanden. Alvorens een beslissing te nemen, legt de door de Vlaamse Executieve aangewezen Gemeenschapsminister de in het eerste lid bedoelde geschillen voor aan een adviescommissie.

Bij gebreke aan een uitspraak van de door de Vlaamse Executieve aangewezen Gemeenschapsminister binnen de in het eerste lid gestelde termijn, wordt het beroep van de heffingsplichtige als ingewilligd beschouwd.

§ 4. De Vlaamse Executieve regelt de uitvoering van dit artikel.

Artikel 32septiesdecies

§ 1. Onverminderd de bepalingen van hoofdstuk IV, wordt voor iedere overtreding van de verplichting om aan de heffing te voldoen, een administratieve geldboete opgelegd gelijk aan het dubbel van de ontdoken of niet tijdig betaalde heffingen met dien verstande dat deze boete ten minste 2.000 frank bedraagt.

§ 2. De vordering tot voldoening van de heffing, van de intresten en van de administratieve geldboete verjaart door verloop van vijf jaar, te rekenen van de dag waarop zij is ontstaan.

De verjaring wordt gestuit op de wijze en onder de voorwaarden bepaald bij artikelen 2244 en volgende van het Burgerlijk Wetboek.

§ 3. De ambtenaar daartoe aangewezen door de Vlaamse Executieve kan met de heffingsplichtige dadingen treffen, voorzover deze niet leiden tot vrijstelling of vermindering van de heffing.

Hij beslist tevens over de gemotiveerde verzoeken om kwijtscheldingen of vermindering van de administratieve geldboete die de heffingsplichtige per aangetekend schrijven tot hem richt.

Hij beslist tevens over de gemotiveerde verzoeken tot uitstel van betaling die de heffingsplichtige per aangetekend schrijven tot hem richt.

§ 4. Bij gebrek aan voldoening van de heffing, interesten, administratieve geldboete en toebehoren, wordt door de met de invordering belaste ambtenaar een dwangbevel uitgevaardigd.

Dit dwangbevel wordt gevisieerd en uitvoerbaar verklaard door de ambtenaar daartoe aangewezen door de Vlaamse Executieve.

De betekening van het dwangbevel gebeurt bij gerechtsdeurwaardersexploot of bij aangetekend schrijven.

Op het dwangbevel zijn de bepalingen toepasselijk van deel V van het Gerechtelijk Wetboek houdende bezwarend beslag en middelen van tenuitvoerlegging.

§ 5. Binnen een termijn van 30 dagen na betekening van het dwangbevel bedoeld in § 4 kan de heffingsplichtige bij gerechtsdeurwaardersexploot een met redenen omkleed verzet doen, houdende dagvaarding van het Vlaamse Gewest, bij de rechtbank van eerste aanleg van het arrondissement, waar de standplaats van de ambtenaar die het dwangbevel heeft uitgevaardigd gevestigd is. Dit verzet schorst de tenuitvoerlegging van het dwangbevel.

Hiertoe kiest het Vlaamse Gewest woonplaats bij de Maatschappij.

§ 6. De met de invordering belaste ambtenaar kan, vóór de definitieve beslechting van het geschil bedoeld in § 5 een procedure in kortgeding inleiden bij de voorzitter van de rechtbank waar dit geschil in eerste aanleg aanhangig wordt gemaakt, teneinde de heffingsplichtige te doen veroordelen tot betaling van een **provincie** op het bij dwangbevel gevorderde bedrag.

Artikel 32octiesdecies

§ 1. Op grond van het uitvoerbaar verklaard dwangbevel en tot zekerheid van de voldoening van de heffing, interesten, administratieve geldboete en de kosten, heeft het Vlaamse Gewest een algemeen voorrecht op alle roerende goederen van de **heffingsplichtige** en kan een wettelijke hypotheek nemen op al de daarvoor vatbare en in het Vlaamse Gewest gelegen of geregistreerde goederen van de heffingsplichtige.

§ 2. Het voorrecht bedoeld in § 1 neemt rang in onmiddellijk na de voorrechten die vermeld zijn in de artikelen 19 en 20 van de wet van 16 december 1851 en in artikel 23 van boek II van het Wetboek van Koophandel.

§ 3. De rang van de wettelijke hypotheek wordt bepaald door de dagtekening van de inschrijving die genomen wordt krachtens het uitvoerbaar verklaarde en betekende dwangbevel.

§ 4. De hypotheek wordt ingeschreven op verzoek van de ambtenaar, bedoeld in artikel 32septiesdecies, § 4, lid 2.

De inschrijving heeft plaats, niettegenstaande verzet, betwisting of beroep, op **voorlegging** van een afschrift van het dwangbevel dat eensluidend wordt verklaard door die ambtenaar en dat melding maakt van de betekening ervan.

§ 5. Artikel 447, tweede lid van boek III van het Wetboek van Koophandel met betrekking tot het faillissement, de bankbreuk en het uitstel van betaling, is niet van toepassing op de wettelijke hypotheek inzake de verschuldigde heffing waarvoor een dwangbevel werd uitgevaardigd en waarvan betekening aan de heffingsschuldige is gedaan voor het vonnis van faillietverklaring”.

Artikel 69

Afdeling 2 van hoofdstuk 1 van het decreet van 20 december 1989 houdende bepalingen tot uitvoering van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap wordt aangevuld met een artikel 6bis luidend als volgt :

„Artikel 6bis

§ 1. In afwijking van de bepalingen van artikel 32quaterdecies, 2°, a wordt de in artikel 32quaterdecies bedoelde heffing voor de varkensfokkerijen met meer dan 1.000 gespeende dieren die gedurende het jaar 1990 getroffen zijn geweest door de klassieke varkenspest, hierna genoemd varkenspest, of gedurende het jaar 1990 onderworpen zijn geweest aan maatregelen ter bestrijding van de varkenspest, verminderd tot volgend bedrag :

$$\frac{H \times (365 - D)}{365}$$

waarin :

H : het bedrag van de heffing berekend overeenkomstig artikel 32quaterdecies, 2° ;

D : het aantal dagen gedurende **dewelke** de varkensfokkerij getroffen is geweest door de varkenspest of onderworpen is geweest aan maatregelen ter bestrijding van de varkenspest.

Geen vermindering van de heffing wordt toegestaan voor zover bewezen is dat het werkelijk aantal gespeende dieren aanwezig in de inrichting, bij de aanvang van de toepassing van de sub paragraaf 1 van onderhavig artikel bedoelde maatregelen op de inrichting, groter was dan het maximale aantal vermeld in de exploitatievergunning geldig op het tijdstip van de vaststelling.

§ 2. De exploitant van een in § 1 bedoelde varkensfokkerij dient op straffe van verval van het recht tot toepassing van de afwijkingsbepalingen van § 1 aan de met invordering belaste ambtenaar vóór 1 april 1991 aangifte te doen van het aantal dagen gedurende **dewelke** de varkensfokkerij getroffen is geweest door de varkenspest of onderworpen is geweest aan maatregelen ter bestrijding van de varkenspest. Bij deze aangifte dienen de nodige stavingsstukken gevoegd.

§ 3. De Vlaamse Executieve kan nadere regels vaststellen met betrekking tot het model en de wijze van indiening van de in § 2 bedoelde aangifte”.

Artikel 70

Opgeheven worden :

1° het Besluit van de Vlaamse Executieve van 16 mei 1990 houdende vaststelling van het minima der verontreinigende belasting van de-modaliteiten voor de berekening van de verontreinigende belasting volgens de vereenvoudigde methode, alsmede van het model van aangifte bedoeld in de artikelen 32decies en 32undecies, 4° en 5° van de wet van 26 maart 1971 op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging :

2° het besluit van de Vlaamse Executieve van 12 oktober 1988 tot vaststelling van de waarde van de omzettingscoëfficiënten in eenheden verontreinigende belasting voor het ander dan normaal huisafvalwater van de ondernemingen alsmede het besluit van de Vlaamse Executieve van 21 december 1983 tot vaststelling van de waarde van de omzettingscoëfficiënten in eenheden verontreinigende belasting voor het afvalwater van de nijverheids- of andere ondernemingen gewijzigd bij besluiten van de Vlaamse Executieve van 16 april 1986 en 24 oktober 1986 worden opgeheven ;

3° het ministerieel besluit van 15 februari 1974 tot vaststelling van de waarde van de omzettingscoëfficiënten in eenheden verontreinigende belasting voor het afvalwater van de nijverheids- of andere ondernemingen, ter uitvoering van artikel 4, § 2 van de wet van 26 maart 1971 op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging, gewijzigd door de ministeriële besluiten van 3 maart 1975, 27 mei 1977, 27 december 1977 en 16 december 1981 alsmede het besluit van de Vlaamse Executieve van 22 december 1982 wordt voor wat de toepassing in het Vlaamse Gewest betreft, opgeheven.

Afdeling 3

Milieuvergunningen

Artikel 71

Artikel 14, § 1, tweede lid van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de **milieuver-**gunning wordt opgeheven.

Artikel 72

In het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning wordt een artikel 19bis ingevoegd luidend als volgt :

„Artikel 19bis

§ 1. Een dossiertaks, waarvan de opbrengst rechtstreeks en integraal in het Fonds voor Preventie en Sanering inzake Milieu en Natuur van het Vlaamse Gewest wordt gestort, wordt geheven **lastens** elke natuurlijke of rechtspersoon die op eigen initiatief een aanvraag bij de overeenkomst onderhavig decreet bevoegde overheid indient met het oog op het bekomen van een milieuvergunning alsmede **lastens** elke natuurlijke of rechtspersoon die op eigen initiatief een beroep bij de overeenkomstig onderhavig decreet bevoegde overheid indient tegen een beslissing in eerste aanleg over een **milieu-**vergunningsaanvraag.

§ 2. De in § 1 bedoelde dossiertaks is verschuldigd op het tijdstip dat de natuurlijke of rechtspersoon een vergunningsaanvraag bedoeld in de artikelen 9, 15, 18 § 3 en 28 of een beroep bedoeld in het artikel 23 indient.

§ 3. Het bedrag van de in § 1 bedoelde dossiertaks, wordt vastgesteld als volgt :

1° 20.000 frank : voor de personen bedoeld in artikel 24, § 1, 1° die op basis van artikel 23 een beroep instellen met betrekking tot een inrichting van de eerste klasse die onderworpen is aan een milieueffectrapport en/of veiligheidsrapport ;

2° 10.000 frank : voor de indiener van een vergunningsaanvraag met betrekking tot een inrichting vermeld sub 1 evenals voor de personen bedoeld in artikel 24, § 1, 1° die op basis van artikel 23 een beroep instellen met betrekking tot een inrichting van de eerste klasse ;

3° 5.000 frank : voor de indiener van een vergunningsaanvraag met betrekking tot een inrichting van de eerste klasse evenals voor de personen bedoeld in artikel 24, § 1, 1° die op basis van artikel 23 een beroep instellen met betrekking tot een inrichting van de tweede klasse.

4° 2.500 frank : voor de indiener van een vergunningsaanvraag met betrekking tot een inrichting van de tweede klasse ;

5° 250 frank : voor de personen bedoeld in artikel 24, § 1, 5°, die op basis van artikel 23 een beroep instellen met betrekking tot een inrichting van de eerste of tweede klasse.

§ 4. Een bewijs van betaling van voormelde dossiertaks moet worden gevoegd bij de vergunningsaanvraag of het beroepsschrift.

§ 5. De Vlaamse Executieve duidt de ambtenaren van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap aan die belast zijn met de inning en de invordering van de dossiertaks en met de controle op de naleving van de verplichting inzake de dossiertaks, en bepaalt de nadere regelen met betrekking tot hun bevoegdheden”.

Afdeling 4

Riviervisserij

Artikel 73

§ 1. Artikel 8 van de wet van 1 juli 1954 op de riviervisserij wordt door de volgende bepalingen vervangen :

„Artikel 8

§ 1. De Vlaamse Executieve regelt de vorm van de visverloven, hun geldigheidsduur en, de wijze waarop zij worden afgegeven, evenals de voorwaarden van afgifte en intrekking ervan.

§ 2. Van het visverlof worden vrijgesteld, de kinderen beneden de 14 jaar die met één hengel vissen en vergezeld zijn van hun vader, moeder of voogd, voorzien van een visverlof.

§ 3. De Vlaamse Executieve kan andere algemene vrijstellingen verlenen voor het bezit van een visverlof”.

§ 2. Artikel 9 van dezelfde wet wordt door de volgende bepalingen vervangen :

„Artikel 9

De belasting op de afgifte van visverloven wordt met ingang van 1 januari 1991, als volgt vastgesteld :

1° voor het visverlof waarmee kinderen beneden de volle veertien jaar en niet vergezeld van hun vader, moeder of voogd, alle dagen met één hengel mogen vissen : 100 frank. Een visverlof afgegeven tijdens het jaar waarin het kind veertien jaar oud wordt blijft geldig tot het einde van dat jaar ;

2° voor het visverlof waarmee men alle dagen mag vissen vanaf de oever, met één of met twee hengels : 350 frank ;

3° voor het visverlof waarmee men alle dagen mag vissen met één of met twee hengels, anders dan vanaf de oever : 1.400 frank. Voor het vissen met een fuik is een tweede visverlof van dezelfde prijs vereist”.

Afdeling 5
Wetenschappelijke instellingen

Artikel 74

§ 1. De bevoegdheden, de personeelsleden, goederen, rechten en verplichtingen samenhangend met het vermogen van de Rechtspersoonlijkheid van het Rijksstation voor Bos- en Hydrobiologisch Onderzoek te Groenendaal alsmede van het Rijksstation voor Populierenteelt te Geraardsbergen en van het Instituut voor Houttechnologie te Gembloux, welke ingevolge de wet van 26 juni 1990 betreffende sommige openbare instellingen of instellingen van openbaar nut en andere overheidsdiensten, zijn overgedragen aan het Vlaamse Gewest, worden toegewezen aan een rechtspersoon welke onder het toezicht staat van de Vlaamse Executieve.

§ 2. De in paragraaf 1 bedoelde rechtspersoon wordt hierbij opgericht onder de benaming „Rechtspersoonlijkheid van het Instituut voor Bosbouw en Wildbeheer” afgekort Rechtspersoonlijkheid IB W.

Onverminderd de bepalingen van de eerste paragraaf van onderhavig artikel wordt het vermogen van de Rechtspersoonlijkheid van het Instituut voor Bosbouw en Wildbeheer tevens gevormd door :

1° de gelden en vergoedingen betaald voor onderzoeken, studies, ontledingen, proeven, keuringen en andere diensten in verband met bosbouw, jacht en riviervisserij, welke voor rekening van derden worden verricht door het Instituut voor Bosbouw en Wildbeheer ;

2° de giften, legaten, schenkingen, beurzen, prijzen of alle andere giften tot aanvaarding waarvan de Koning krachtens artikel 3 van de wet van 28 juni 1930 machtiging heeft verleend, of die voorlopig zijn aanvaard krachtens de wet van 12 juli 1931 betreffende het voordeel van de voorlopige aanvaarding van bij akten gedane schenkingen onder levenden ;

3° de inkomsten uit de verkoop van produkten in de instelling gekweekt, geoogst, behandeld of vervaardigd ;

4° de inkomsten uit verkoop van brochures of ander drukwerk ;

5° de inkomsten van de vervreemding en van het beheer van goederen behorend tot het vermogen van de Rechtspersoonlijkheid.

§ 3. De Rechtspersoonlijkheid IBW neemt wat het Vlaamse Gewest betreft de regionaliseerde bevoegdheden en opdrachten over van de Rechtspersoonlijkheden verbonden aan het Rijksstation voor Populierenteelt te Geraardsbergen, het Rijksstation voor Bos- en Hydrobiologisch Onderzoek te Groenendaal en het instituut voor Houttechnologie te Gembloux, die worden afgeschaft overeenkomstig de bepalingen van artikel 20 van de wet van 26 juni 1990 betreffende sommige openbare instellingen of instellingen van openbaar nut en andere overheidsdiensten. Het deel van het vermogen van deze Rechtspersoonlijkheden, dat wordt toegewezen aan het Vlaamse Gewest, wordt overgenomen als vermogen van de nieuwe Rechtspersoonlijkheid opgericht ingevolge onderhavig artikel.

De activiteiten van het Handelskantoor en de Drogerij van Boszaden, afgeschaft overeenkomstig de bepalingen van artikel 19 van voornoemde wet van 26 juni 1990, worden eveneens toegewezen aan deze Rechtspersoonlijkheid.

§ 4. Om haar bevoegdheden uit te oefenen kan de Rechtspersoonlijkheid IBW materieel aankopen en personeel aanwerven en tewerkstellen. De Rechtspersoonlijkheid IBW kan geen inkomsten boeken lastens de begroting van de Vlaamse Gemeenschap.

§ 5. De nadere regelen inzake beheer en werking van de Rechtspersoonlijkheid IBW worden vastgesteld bij besluit van de Vlaamse Executieve.

Artikel 75

§ 1. Bij het Instituut voor Natuurbehoud wordt een Rechtspersoonlijkheid opgericht onder de benaming „Rechtspersoonlijkheid van het Instituut voor Natuurbehoud”, afgekort Rechtspersoonlijkheid IVN. De Rechtspersoonlijkheid als bedoeld in dit artikel is bevoegd voor het verrichten, inzake het Natuurbehoud, van wetenschappelijk onderzoek, expertises en dienstverlening in opdracht van derden (zowel natuurlijke als rechtspersonen) en voor het beheer van het eigen vermogen. De Rechtspersoonlijkheid staat onder het toezicht van de Vlaamse Executieve.

§ 2. Het vermogen van de Rechtspersoonlijkheid wordt gevormd door :

1° de gelden en vergoedingen betaald voor onderzoeken, studies, ontledingen, proeven, keuringen en andere diensten welke voor rekening van derden worden verricht door het Instituut voor Natuurbehoud ;

2° de giften, legaten, stichtingen, beurzen, prijzen of alle andere giften tot aanvaarding waarvan de Koning krachtens artikel 3 van de wet van 27 juni 1930 machtiging heeft verleend, of die voorlopig zijn aanvaard krachtens de wet van 12 juli 1931 betreffende het voordeel van de voorlopige aanvaarding van bij akten gedane schenkingen onder levenden ;

3° de inkomsten uit de verkoop van publicaties, rapporten en andere produkten van het Instituut voor Natuurbehoud ;

4° de inkomsten van de vervreemding en van het beheer van goederen behorend tot het vermogen van de Rechtspersoonlijkheid.

§ 3. Om haar bevoegdheden uit te oefenen kan de Rechtspersoonlijkheid IVN materieel aankopen en personeel aanwerven en tewerkstellen. De Rechtspersoonlijkheid IVN kan geen inkomsten boeken lastens de begroting van de Vlaamse Gemeenschap.

§ 4. De nadere regelen inzake beheer en werking van de Rechtspersoonlijkheid van het Instituut voor Natuurbehoud worden vastgesteld bij Besluit van de Vlaamse Executieve.

Afdeling 6

Inwerkingtreding

Artikel 76

De bepalingen vervat in het onderhavig hoofdstuk Leefmilieu van dit decreet treden in werking op 1 januari 1991.

Hoofdstuk III

Huisvesting

Artikel 77

De overeenkomst van 4 mei 1987, alsmede het aanhangsel van 28 september 1989, tussen de Nationale Regering en de Waalse Executieve en de Executieve van het Brussels Gewest en de Vlaamse Executieve betreffende de regeling van de schulden van het verleden en de ermede verband houdende lasten inzake sociale huisvesting, zal volkomen uitwerking hebben.

De Vlaamse Executieve neemt alle maatregelen, vereist voor de uitvoering van deze overeenkomst.

Artikel 78

De Vlaamse Executieve kan de waarborg van het Vlaamse Gewest hechten aan het door een initiatiefnemer voor de realisering van sociale huurwoningen geïnvesteerd kapitaal.

Hoofdstuk IV

Watervang

Artikel 79

Voor alle in het Vlaamse Gewest gelegen scheepvaartwegen en hun aanhorigheden, hierna waterwegen genoemd, wordt een vergunning opgemaakt voor het capteren van water, hierna vergunning voor een watervang genoemd. De waterwegen waarop dit decreet van toepassing is, worden bepaald bij Besluit van de Vlaamse Executieve.

Artikel 80

Voor de toepassing van dit decreet worden de waterwegen onderverdeeld in :

- stromen en rivieren
- natuurlijk gevoede kanalen
- kunstmatig gevoede kanalen

Artikel 81

De vergunning voor een watervang wordt afgeleverd door de beheerder van de waterweg, aangeduid door de Vlaamse Executieve.

Artikel 82

§ 1. Het tarief verschuldigd voor het bekomen van een vergunning van een watervang, wordt bepaald door het totale volume water dat door middel van pompen of hevels uit de waterweg gecapteerd wordt, onafhankelijk van het teruggestorte volume in de waterweg.

§ 2. Het tarief voor het capteren van water wordt vastgesteld als volgt :

Waterafname in m ³ /jaar	Kunstmatig gevoede kanalen	Natuurlijk gevoede kanalen	Stromen en rivieren
< 1.000.000	1 fr/m ³	1 fr/m ³	0,5 fr/m
van 1.000.000 tot 10.000.000	1 fr/m ³	0,5 fr/m ³	0,25 fr/m
van 10.000.000 tot 100.000.000	1 fr/m ³	0,25 fr/m ³	0,125 fr/m
> 100.000.000	1 fr/m ³	0,02 fr/m ³	0,01 fr/m

Voor de drinkwaterbedelingsmaatschappijen wordt een afzonderlijk tarief opgelegd dat de helft bedraagt van de bovenvermelde tarieven.

Het minimum verschuldigde bedrag wordt vastgesteld op 1.200 fr/jaar.

Artikel 83

Voormelde tarief is gekoppeld aan de schommelingen van het indexcijfer van de consumptieprijs, overeenkomstig de modaliteiten vastgesteld door de Wet van 2 augustus 1971 houdende inrichting van het stelsel tot koppeling aan het indexcijfer van de consumptieprijs ; te dien einde worden ze gekoppeld aan het indexcijfer van december 1990.

Artikel 84

§ 1. Voor het vaststellen van het totale volume gecapteerd water per jaar worden alle bestaande, en nog te bouwen, watervangen uitgerust met een debietmetingssysteem. Dit wordt geleverd en geplaatst op kosten van de vergunninghouder.

De Vlaamse Executieve bepaalt de uitvoeringsmodaliteiten hiervan.

§ 2. De vergunninghouder moet jaarlijks en binnen de 30 dagen na ontvangst van de rekening, het te betalen bedrag storten op het rekeningnummer van de beheerder van de waterweg.

§ 3. Bij gebreke van betaling binnen die termijn zal er een administratieve geldboete opgelegd worden, a rato van 6 % van het verschuldigd bedrag, per maand vertraging, met een minimum van 2.400 frank.

Artikel 85

Bij niet betaling van het verschuldigd bedrag, vermeerderd met de opgelegde geldboete wordt de vergunning voor een watervang, binnen de twee maanden na betekening ingetrokken.

Artikel 86

Uiterlijk op 1 april 1991 dient door de vergunninghouder van een watervang een debietmetingssysteem geïnstalleerd. Dit systeem dient uiterlijk op 1 juli 1991 te worden geïjkt. De installatie en de ijking gebeuren op kosten van de vergunninghouder.

Indien het debietmetingssysteem niet operationeel is op 1 juli 1991 zal het volume gecapteerde water berekend worden door een beëdigd deskundige op basis van het afneembare debiet.

Het verschuldigde bedrag zal berekend worden op basis van de tarieven vermeld in artikel 5, § 2, vermeerderd met het ereloon van de beëdigde deskundige.

Tussen 1 september 1991 en 1 december 1991 zal de eerste tellerstand opgenomen worden. Door extrapolatie zal het gecapteerde watervolume voor de jaarbasis 1991 bepaald worden.

Artikel 87

Artikel 2 van de Wet op het Scheepvaartreglement, van 8 mei 1988, betreffende de watervangen, wordt opgeheven.

Artikel 88

Dit hoofdstuk treedt in werking op 1 januari 1991.

Hoofdstuk V

Provinciefonds

Artikel 89

In afwijking van artikel 3 van de wet van 17 maart 1965 betreffende het Fonds der Provinciën, wordt de dotatie van het Fonds der Provinciën voor het jaar 1991 vastgesteld op 2.807,2 miljoen frank.

Hoofdstuk VI

Aanpassing van het organisatorisch en reglementair kader
voor het openbaar industrieel initiatief
in de voorheen nationale sectoren

Artikel 90

In deze titel dienen de hiernavolgende verwijzingen als volgt te worden begrepen :

— „wet van 2 april 1962” : de wet van 2 april 1962 tot oprichting van een Nationale Investeringsmaatschappij en van gewestelijke investeringsmaatschappijen, gewijzigd bij het koninklijk besluit nr. 21 van 23 mei 1967, de wetten van 30 december 1970, 30 maart 1976 en 4 augustus 1978, het koninklijk besluit nr. 250 van 31 december 1983, de wetten van 22 januari 1985 en 15 juli 1985, het koninklijk besluit nr. 450 van 29 augustus 1986 en de wet van 30 december 1988 ;

— „koninklijk besluit nr. 20 van 23 maart 1982” : het koninklijk besluit nr. 20 van 23 maart 1982 betreffende de uitgifte van bevoorrechte aandelen zonder stemrecht in het kader van de herstructurering van de textielnijverheid, gewijzigd bij de koninklijke besluiten nr. 112 van 17 december 1982 en nr. 229 van 9 december 1983 ;

— „koninklijk besluit nr. 245 van 31 december 1983” : het koninklijk besluit nr. 245 van 31 december 1983 betreffende de uitgifte van bevoorrechte aandelen zonder stemrecht in het kader van de herstructurering van de staalnijverheid, gewijzigd bij het koninklijk besluit nr. 489 van 31 december 1986 ;

— „koninklijk besluit van 31 maart 1984 (A)” : het koninklijk besluit van 31 maart 1984 betreffende de financieringsmaatschappijen voor de herstructurering van de nationale economische sectoren (A), gewijzigd bij het koninklijk besluit nr. 489 van 31 december 1986 en de bijzondere wet van 16 januari 1989 ;

— „koninklijk besluit van 7 mei 1985” : het koninklijk besluit van 7 mei 1985 betreffende de uitgifte van bevoorrechte aandelen zonder stemrecht door naamloze vennootschappen behorend tot de nationale sectoren ;

— „bijzondere wet van 16 januari 1989” : de bijzondere wet van 16 januari 1989 betreffende de financiering van de Gemeenschappen en de Gewesten.

Artikel 91

Voor de toepassing van deze titel dient te worden verstaan onder :

— „aandelen zonder stemrecht” : bevoorrechte aandelen zonder stemrecht uitgegeven in toepassing van het koninklijk besluit nr. 20 van 23 maart 1982, het koninklijk besluit nr. 245 van 31 december 1983 of het koninklijk besluit van 7 mei 1985 ;

— „bestaande portefeuille” : het geheel van het actief van het FNSV in bezit op de datum van inwerkingtreding, met inbegrip van alle inkomsten voortspruitend uit deze activa, ongeacht de heraanwending ervan ;

— „FNSV” : de naamloze vennootschap „Fonds voor de herstructurering van de nationale sectoren in het Vlaamse Gewest”, opgericht krachtens het koninklijk besluit van 31 maart 1984 (A).

Artikel 92

In artikel 2 van het koninklijk besluit van 31 maart 1984 (A) wordt § 1, 2° opgeheven.

Artikel 93

Het FNSV kan haar statuten en haar naam wijzigen in afwijking van de bepalingen van hetzelfde koninklijk besluit van 31.3.84 (A) en mits goedkeuring bij besluit van de Vlaamse Executieve.

Artikel 94

De artikelen 12, 17, 19 en 23 van hetzelfde besluit worden opgeheven.

Artikel 95

Leningen van het FNSV als bedoeld in artikel 49, § 2 en 4, van de bijzondere wet van 16 januari 1989 worden ter goedkeuring voorgelegd aan de Vlaamse Executieve. In geval van toepassing van artikel 49, § 7, van dezelfde wet geldt dit goedkeuringsvereist eveneens voor leningen als bedoeld in artikel 49 § 3, van die wet.

Artikel 96

In geval van wijzigingen van de overeenkomst van 16 juli 1987 ter financiering van de naamloze vennootschap „Kempense Steenkolenmijnen” of bij eventuele herfinanciering van de krachtens deze overeenkomst opgenomen kredieten gaat het bijzonder voorrecht dat krachtens artikel 55, § 9, tweede lid, van de bijzondere wet van 16 januari 1989 is verbonden aan de oorspronkelijke schuldvorderingen, over op de schuldvorderingen die daarvoor in de plaats komen, doch telkens slechts ten belope van het bedrag in hoofdsom van de oorspronkelijke schuldvordering en voor zover de looptijd daarvan met niet meer dan twaalf maanden wordt overschreden.

Artikel 97

Onder de nadere voorwaarden bepaald door de Vlaamse Executieve zal het maatschappelijk kapitaal van het FNSV, na eventuele vermindering ter aanzuivering van het verlies overeenstemmende met waardeverminderingen op de bestaande portefeuille, worden verminderd tot het minimumbedrag bepaald in artikel 29, § 1, van de gecoördineerde wetten op de handelsvennootschappen door terugbetaling aan het Vlaamse Gewest. De terugbetaling zal uitsluitend gebeuren, uit de opbrengst van de bestaande portefeuille, volgens modaliteiten goed te keuren bij besluit van de Vlaamse Executieve.

Artikel 98

In afwijking van de bepalingen van het koninklijk besluit nr. 20 van 23.3.82, het koninklijk besluit nr. 245 van 31.12.83, het koninklijk besluit van 31 maart 1984 (A), en het koninklijk besluit van 7.5.1985 en met eerbiediging van de regels van goed financieel en bedrijfsbeheer kan het FNSV, in overleg met de betrokken bedrijven, en op basis van door de Vlaamse Executieve goedgekeurde algemene modaliteiten, wijzigingen aanbrengen aan de overeenkomsten afgesloten met de vennootschappen waarin het FNSV aandelen zonder stemrecht aanhoudt en/of vorderingen heeft.

Artikel 99

De in artikel 7 bedoelde terugbetalingen worden gestort in de Middelenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap.

Ze worden geaffecteerd op artikel 22.90.96 — Uitgaven in verband met lasten van het verleden overgedragen aan het Gewest in het kader van de Financieringswet.

Artikel 100

In artikel 2 van het koninklijk besluit nr. 20 van 23 maart 1982 wordt de tweede zin geschrapt.

Artikel 101

In artikel 10bis van het koninklijk besluit nr. 245 van 31 december 1983, ingevoegd door het koninklijk besluit nr. 489 van 31 december 1986, worden het tweede en het derde lid opgeheven.

Artikel 102

Artikel 5, derde lid, van het koninklijk besluit nr. 489 van 31 december 1986 houdende diverse bepalingen betreffende de deelnemingen en vorderingen van de overheid in de nationale sectoren wordt opgeheven.

Artikel 103

In artikel 175, tweede lid, 2°, 3° en 5°, van de wet van 8 augustus 1980 betreffende de budgettaire voorstellen 1979-1980, gewijzigd bij het koninklijk besluit nr. 487 van 31 december 1986, worden de woorden „op voordracht van de Nationale Maatschappij voor de herstructurering van de nationale sectoren” geschrapt.

Artikel 104

In artikel 4, § 5, van de wet van 2 april 1962, gewijzigd bij de wetten van 4 augustus 1978 en 22 januari 1985, worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° onder het zevende gedachtenstreepje wordt de verwijzing „3sexies” vervangen door de verwijzing „3 sexes, § § 1, 2, 1° en 3°, en 3” ;

2° onder het achtste gedachtenstreepje wordt de verwijzing „artikel 11” vervangen door de verwijzing „de artikelen 7, 9, 11 en 17”.

Hoofdstuk VII

Cultuur

Artikel 105

Aan de vzw Ballet van Vlaanderen wordt gedurende 20 jaar een toelage verstrekt van maximum 20 miljoen frank per jaar die dient voor aflossing in kapitaal en intresten van een lening aan te gaan door de instelling zelf en die bestemd is voor aankoop van terreinen en gebouwen, geschiktmaking of constructie van gebouwen met het doel een eigen infrastructuur te realiseren.

Artikel 106

Aan de vzw MUKHA wordt gedurende 20 jaar een toelage verstrekt van maximum 25 miljoen frank per jaar die dient voor aflossing in kapitaal en intresten van een lening aan te gaan door de instelling zelf en die bestemd is voor aankoop van terreinen en gebouwen, geschiktmaking of constructie van gebouwen met het doel een eigen infrastructuur te realiseren.

Artikel 107

Aan de vzw Vlaamse Opera Stichting wordt gedurende 20 jaar een toelage verstrekt van maximum 50 miljoen frank per jaar die dient voor aflossing in kapitaal en intresten van een lening aan te gaan door de instelling zelf en die bestemd is voor aankoop van terreinen en gebouwen, geschiktmaking of constructie van gebouwen met het doel een eigen infrastructuur te realiseren.

Hoofdstuk VIII

Bejaardenzorg

Artikel 108 .

Alinea van artikel 5, § 3, eerste lid van het decreet van 5 maart 1985 houdende regeling van de erkenning en subsidiëring van voorzieningen voor bejaarden, gewijzigd bij het decreet van 22 december 1989 houdende bepalingen tot uitvoering van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap wordt vervangen door de volgende bepaling :

„Binnen de perken van de goedgekeurde begrotingskredieten kunnen door de Vlaamse Executieve, door bemiddeling van het Vlaams Fonds voor de bouw van ziekenhuizen en medisch-sociale instellingen, volgens de regels en ten belope van de bedragen door de Vlaamse Executieve te bepalen, aan ondergeschikte besturen, verenigingen zonder winstoogmerk en instellingen van openbaar nut, in de zin van de wet van 24 juni 1921, subsidies worden verleend als tussenkomst in de kosten van huur, huurkoop, leasing of lening voor het aankopen, bouwen, inrichten en ingebruiknemen van serviceflatgebouwen, woningcomplexen met dienstverlening en rusthuizen.

Hoofdstuk IX

Onderwijs

Artikel 109

Voor het begrotingsjaar 1991 worden in artikel 2, § 1 van het decreet van 31 juli 1990 betreffende het Onderwijs (II) de woorden „A2 - 0,4(cl/cO) + 0,6 (lk/lkO)” vervangen door de woorden „A2 - 0,4, 4 + 0,6 (lk/lkO)”

Artikel 110

In artikel 2 van de wet van 1 april 1960 betreffende de psyche-medisch-sociale centra wordt een paragraaf 11 ingevoegd luidend als volgt :

- „§ 11. In afwijking op de in §§ 7 en 8 en gelet op de budgettaire noodwendigheden kunnen vanaf het dienstjaar 1991-1992 tot en met het dienstjaar 1996-1997 geen nieuwe centra worden opgericht of gesubsidieerd.”

Artikel 111

Een artikel 4bis, luidend als volgt wordt in dezelfde wet ingevoegd :

„Artikel 4bis

De Vlaamse Executieve kan, rekening houdend met de budgettaire noodwendigheden, de in de artikelen drie en vier vermelde leerlingenaantallen éénmalig verhogen, teneinde een vermindering van de in deze artikelen voorzien personeelsomkadering met maximum één procent te bekomen. Deze éénmalige verhoging kan ingaan in het dienstjaar 1991-1992.”

Artikel 112

Hoofdstuk VII van de wet van 21 juni 1985 betreffende het onderwijs wordt opgeheven met ingang van 1 september 1990.

Artikel 113

In artikel 4 § 4 van het koninklijk besluit nr. 456 van 10 september 1986 houdende rationalisatie en programmatie van de internaten van het door de Staat georganiseerde of gesubsidieerde onderwijs worden de woorden „1 oktober van het lopende schooljaar” vervangen door de woorden „1 februari van het voorafgaande schooljaar”.

Artikel 114

In afwijking op de bepalingen van de wet van 27 juli 1971 op de financiering en de controle van de universitaire instellingen wordt voor het begrotingsjaar 1991 aan het Rijksuniversitair Centrum te Antwerpen een terugvorderbaar voorschot toegekend tot een maximaal bedrag van 53.700.000 frank. De modaliteiten van deze toekenning worden bepaald door de Vlaamse Executieve.

Artikel 115

Een artikel 10bis, luidend als volgt, wordt in het koninklijk besluit nr. 542 van 31 maart 1987 houdende het organisatie, de werking en het beheer van de Rijksuniversitaire ziekenhuizen van Gent en Luik ingevoegd :

„Artikel 10bis

De financiële middelen van het UZ Gent worden aangevuld met een dotatie van de Vlaamse Gemeenschap noodzakelijk voor de betaling van de verhoogde loonlasten en andere in geld waardeerbare voordelen die voor het UZ Gent voortvloeien uit akkoorden die door de Vlaamse Executieve worden afgesloten inzake de sectoriële programmatie en die op het UZ van toepassing zijn”.

Artikel 116

Artikel 203

Artikel 203 van het decreet van 31 juli 1990 betreffende het onderwijs (II) wordt aangevuld met de volgende zin :

„Artikel 197 heeft uitwerking met ingang van 1 september 1986.”

Artikel 117

Artikel 113 heeft uitwerking met ingang van 1 september 1990.

Brussel, . . .

***De Voorzitter van de Vlaamse Executieve,
Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting,***

G. GEENS

***De Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve,
Gemeenschapsminister van Economie,
Middenstand en Energie,***

N. DE BATSELIER

***De Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening
en Huisvesting,***

L. WALTNIEL

De Gemeenschapsminister van Welzijn en Gezin,

J. LENSSSENS

***De Gemeenschapsminister van Leefmilieu,
Natuurbehoud en Landinrichting,***

T. KELCHTERMANS

De Gemeenschapsminister van Cultuur,

P. DEWAEL

De Gemeenschapsminister van Onderwijs,

D. COENS

***De Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden
en Openbaar Ambt,***

L. VAN DEN BOSSCHE

***De Gemeenschapsminister van Openbare Werken
en Verkeer,***

J. SAUWENS

**ADVIES VAN DE SOCIAAL-ECONOMISCHE RAAD
VANVLAANDEREN**

ADVIES INZAKE HET ONTWERP VAN DECREET
HOUDENDE BEPALINGEN TOT UITVOERING VAN
DE BEGROTING VAN DE VLAAMSE GEMEENSCHAP

De Raad werd op 15 oktober 1990 om advies gevraagd over het ontwerp van decreet houdende bepalingen tot uitvoering van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap.

Gezien de draagwijdte van sommige bepalingen opgenomen in het hoofdstuk leefmilieu, zowel absoluut als in verhouding tot de overige beschikkingen van het ontwerp-decreet heeft de Raad het opportuun geacht zijn advies te concentreren op de in het hoofdstuk Leefmilieu voorziene regelgeving met betrekking tot de heffingen op vaste afvalstoffen en de heffingen op de waterverontreiniging.. (art. 66 tot en met art. 70).

Aanvullend heeft de Raad met betrekking tot sommige overige beschikkingen uit het ontwerp van decreet zijn standpunt geformuleerd.

•

• •

1. BESCHIKKINGEN MET BETREKKING TOT HEFFINGEN OP VASTE AFVALSTOFFEN EN HEFFINGEN OP WATERVERONTREINIGING

1. ALGEMEEN

De Raad onderkent de belangrijke impact, ook in de tijd, van de bij het voorliggend ontwerp-decreet voorziene regelgeving met betrekking tot de heffingen op vaste afvalstoffen en de heffingen op waterverontreiniging.

De voorgestelde regelgeving met betrekking tot de heffingen op vaste afvalstoffen en de heffingen op waterverontreiniging komt tegemoet aan de principes zoals door de Raad ontwikkeld in zijn adviezen m.b.t. het ontwerp-decreet betreffende het voorkomen en beheer van afvalstoffen (13 december 1989) en het milieubeleidsplan en natuurontwikkelingsplan voor Vlaanderen 1990- 1995 (20 juni 1990).

H e t MINA-plan 1990- 1995 beoogt principieel een planmatige . aanpak van de milieu-problematiek. Ook de Raad heeft de noodzaak hiervan onderstreept.

De correcte uitvoering van dit principe, ook met betrekking tot het instrumentarium van de heffingen, dient gewaarborgd. In het recente verleden werden meervoudige wijzigingen doorgevoerd zowel inzake de heffingsbedragen, de heffingsgrondslagen en het eenheidstarief per vervuilingseenheid. De Raad dringt erop aan, mede met het oog op het vrijwaren van de rechtszekerheid, dat de fundamentele beschikkingen in voorliggend ontwerp-decreet een meer duurzaam karakter krijgen, wat niet uitsluit dat verdere verfijningen, wanneer relevant, worden doorgevoerd.

2. VASTE AFVALSTOFFEN

2.7. Heffingsstructuur

Algemeen

De Raad merkt op dat in het MINA-Plan 1990-1995 wordt gesteld dat de gevoelige verhogingen van de heffingen op vaste afvalstoffen in 1990, een stabilisatie op dat niveau tot eind 1992 verantwoorden.

De beschikkingen van het voorliggende ontwerp-decreet leiden ertoe dat slechts een stabilisatie van de opbrengst van de heffingen op een globaal niveau wordt bereikt. Tengevolge van de voorgestelde aanpassingen aan de bestaande heffingsstructuur wordt echter de verhouding tussen de bijdragen van de diverse sectoren gewijzigd.

De Raad kan instemmen met een loutere stabilisatie van de globale opbrengst van de heffingen tot einde 1992. Na deze overgangsperiode dringt zich een periodieke evaluatie op van de heffingsstructuur .

Het aanvaarden van de stabilisatie van de opbrengst van de heffingen op een globaal niveau tot einde 1992 is evenwel voorwaardelijk

- a. de globale opbrengst dient in verhouding te staan tot de door de overheid geleverde inspanning op het vlak van het afvalstoffenbeleid. Mede op basis van een jaarlijkse beleidsnota zal de SERV de effectieve realisaties evalueren;
- b. de opbrengst van de heffingen op vaste afvalstoffen dient exclusief en integraal aangewend te worden om een afvalstoffenbeleid te financieren;
- c. een stabilisatie van de globale opbrengst van de heffingen is slechts verantwoord in de mate dat de afvalmassa, naar categorieën onderverdeeld, en de erop van toepassing zijnde heffingen, onveranderd blijven.

Voorziene heffingsstructuur in het ontwerp-decreet

De Raad betuigt zijn instemming met de in het ontwerp-decreet vastgelegde heffingsstructuur inzake vaste afvalstoffen en met uitzondering van een aantal doorgevoerde wijzigingen.

Binnen de context van de stabilisatie van globale opbrengst van de heffingen impliceren de door de Raad voorgestelde aanpassingen een volledige compensatie tussen de min- en meeropbrengsten.

De Raad wijst de verhoging van de heffing voor het storten van afvalstoffen op een stortplaats vergund voor industriële afvalstoffen - van 900 F naar 1.000 F/ton - van de hand. De Raad dringt erop aan een differentiatie in te voeren met betrekking tot de heffing op het verbranden van afvalstoffen in functie van het al dan niet recupereren van energie hierbij.

Het verbranden van afvalstoffen zonder energierecuperatie dient aan hogere heffing onderworpen te worden dan de in het ontwerp-decreet voorziene.

De Raad dringt erop aan het **fysico-chemisch** behandelen van afvalstoffen in daartoe vergunde installaties, met uitzondering van waterzuiveringsinstallaties, te onderwerpen aan een heffing, identiek aan deze van toepassing op het verbranden van afvalstoffen, zuiver en onbehandeld houtafval uitgezonderd (300 F/ton). In de Memorie van Toelichting dient verder **gespecificeerd** te worden waarmee de fysica-chemische behandeling overeenkomt : neutraliseren van zuren en basen, oxideren van cyaniden, reduceren van Cr^{6+} en analogen, breken van emulsies, immobiliseren van zware metalen, solidificatie.

2.2. Gemeentelijke milieuheffing

Als uitgangspunt geldt dat elk bestuurlijk echelon de hem toegewezen opdrachten moet kunnen financieren. In toepassing hiervan dient ook het lokale niveau over financieringsmogelijkheden te beschikken teneinde de uitvoering van zijn beleid te verzekeren.

In deze context onderschrijft de Raad de voorgestelde mogelijkheid voor de gemeenten tot het heffen van opcentiemen in het kader van een beleid inzake leefmilieu.

De Raad stelt hierbij dat de eventueel door de gemeenten te heffen opcentiemen, principieel dienen te worden gevestigd op de heffingen op vaste afvalstoffen zoals deze geregeld worden in voorliggend ontwerp-decreet. De voorgestelde grondslag kan geargumenteed worden vanuit het gegeven dat de heffingen op vaste afvalstoffen verantwoord gedifferentieerd zijn, op uniforme wijze worden toegepast en het voorwerp hebben uitgemaakt van overleg. Als zodanig kan een grotere uniformiteit verzekerd worden dan bij toepassing van de huidig bestaande heffingsgrondslagen.

2.3, *Produktheffingen*

De Raad heeft in zijn advies m.b.t. het **MINA-plan** 1990-1995 gesteld dat de mogelijkheden en gevolgen van de invoering van produktheffingen onderzocht dienen te worden.

Met betrekking tot de chloorfluorkoolwaterstoffen (CFK's) werden convenanten afgesloten tussen de nationale overheid en de betrokken industrie teneinde het gebruik van CFK's op termijn volledig af te schaffen. Ook de Raad heeft de betekenis van convenanten als instrument in de preventieve aanpak van de afvalstoffenproblematiek onderschreven.

Principieel wordt gesteld dat beide maatregelen - het opleggen van produktheffingen en het afsluiten van convenanten, tenzij anders vermeld in de conventie - complementair kunnen zijn.

In de context van het gebruik van ozonaantastende middelen dienen de volgende specificaties gemaakt te worden.

De harmonisatie van de Europese wetgeving, ook met betrekking tot vermelde stoffen, is een prioriteit. Hieraan dient een uitvoeringsinstrumentarium te worden gekoppeld. De Raad benadrukt dat het toepassen van produktheffingen een eerste stap kan zijn naar een uniforme realisatie van de bepalingen in het Verdrag van Wenen en het Protocol van Montreal, die door de Europese Raad werden bekrachtigd (Beschikking 88/540/EEG).

De Belgische producenten die initiatieven nemen om het gebruik van CFK's te reduceren kunnen een trekkersrol vervullen binnen de Europese Gemeenschap

De conventie die werd afgesloten met de kunststoffennijverheid en het KB van 27 november 1989 dat het gebruik van CFK's in spuitbussen op enkele uitzonderingen na verbiedt, bewerkstelligen een betekenisvolle reductie van CFK-houdende produkten. Hierdoor zal op korte en middellange termijn de impact van produktheffingen op de Vlaamse producenten eerder gering zijn.

In deze context worden produktheffingen op CFK-bevattende **aërosolen** en kunststoffen door de Raad aanvaard

Wat de koelsector betreft acht de Raad de invoering van een produktheffing weinig zinvol gezien het specifieke gebruik van **CFK's** in deze sector. Derhalve dienen een aantal maatregelen te worden voorzien teneinde de recyclage van **CFK's** uit koelkasten te stimuleren. De Raad zal zich over mogelijke maatregelen desbetreffend uitspreken in zijn standpunt met betrekking tot het Ontwerp-Afvalstoffenplan 1991-1995.

3. *BESCHERMING VAN DE OPPERVLAKTEWATEREN TEGEN VERONTREINIGING*

3.1. *Algemene principes*

De Raad onderschrijft de principes van de in het programmadecreet uitgewerkte heffingsregeling inzake waterzuivering.

Meer bepaald herkent de Raad in voorliggend ontwerp-decreet de in het **MINA-plan** 1990-1995 ontwikkelde uitgangspunten met betrekking tot de heffingen.

- a) De intentie is aanwezig om zo weinig als mogelijk te werken op forfaitaire basis; daar waar mogelijk worden meetgegevens ingeschakeld.
- b) Zoals door de Raad gevraagd wordt in de berekeningsformule, meer dan voorheen, rekening gehouden met diverse componenten van de geloosde afvalwaters.
- c) Het wordt voor iedereen, ook voor de kleine industriële vervuilers en gezinnen, mogelijk om te worden belast op de reële bewezen vervuiling.

De Raad stelt het volgende voorop, relevant bij de toepassing van de voorziene heffingen :

- a) Een meervoudige heffing op eenzelfde **vuillast** kan niet.

Ten aanzien van de landbouwbedrijven betekent dit dat ze niet belast worden op het door hen gebruikte drinkwater in zoverre dit gebruikt wordt door de veehouderij en aldus het voorwerp uitmaakt van de in het ontwerp van mestdecreet voorziene heffingen.

Conform het gestelde principe is het evenzeer evident dat voor de geloosde afvalwaters in riool- en oppervlaktewater, die dus niet het voorwerp uitmaken van de voornoemde heffing, dezelfde regeling geldt als voor de andere bedrijven en gezinnen.

Coördinatie tussen het ontwerp van decreet inzake de bescherming van het leefmilieu tegen de verontreiniging door meststoffen en het voorliggend ontwerp van programmadecreet is dan ook onontbeerlijk.

In deze context en gelet op de billijke verdeling van de lasten inzake milieusanering dringt de Raad erop aan dat ook de heffingen voorzien in het ontwerp-mestdecreet op 1 januari 1991 van toepassing worden.

- b. Een heffing is slechts verschuldigd op de door toedoen van de heffingsplichtige zelf veroorzaakte vuillast.

Ten aanzien van het bedrijfsleven betekent dit dat voor deze ondernemingen die grote hoeveelheden oppervlaktewater betrekken om te worden gebruikt als proceswater en mits ze zelf meetgegevens ter beschikking stellen, de mogelijkheid dient te bestaan enkel de tijdens het gebruik als proceswater toegevoegde vervuiling aan een heffing te onderwerpen. Een sluitend controlesysteem dient hierbij te worden voorzien.

3.2. Concrete heffingsregelling

De Raad heeft een aantal bemerkingen bij de manier waarop de hoegrootheid van de heffing voor huishoudens en bedrijfsleven wordt bepaald.

Deze berekening kent volgens de Raad twee aspecten.

Het eerste aspect is milieutechnisch van aard en bestaat uit de appreciatie van de bijdrage van alle iozers tot de totale verontreinigende belasting.

Volgens de Raad is het essentieel dat de eenheid die wordt gehanteerd bij de beoordeling van de vuilvracht zo objectief mogelijk wordt gedefinieerd.

Het tweede aspect drukt uit op welke manier en in welke mate van overheidswege de kosten voor de neutralisatie van de gegenereerde belasting worden verrekend op de doelgroepen van het beleid. Hierin kunnen sociaal-economische overwegingen een rol spelen.

in het voorliggend ontwerp-decreet vindt echter een vermenging van beide aspecten plaats wat niet bevorderlijk is voor de doorzichtigheid van het beleid.

De Raad stelt evenwel dat hoe dan ook economische correcties naar industrie en sociale correcties naar gezinnen verantwoord en noodzakelijk zijn.

Met betrekking tot de bedrijven die lozen op oppervlaktewaters meent de Raad dat voor bedrijven die enerzijds geconfronteerd worden met strenge basismilieukwaliteitsnormen maar anderzijds beschikken over minder streng8 **sectoriële** lozingsvoorwaarden **een** overgangperiode noodzakelijk is waarbinnen een vermindering van de heffing kan worden toegestaan. Binnen die overgangperiode kan het betrokken bedrijf zijn installaties aanpassen.

In de **heffingsregeling** wordt die overgangperiode verrekend via de **k-coëfficiënten**.

De Raad schaart zich achter het voornemen om tegen 1995 alle **k-coëfficiënten** op 1 te brengen, waardoor alle bedrijfstakken en de industriële lozers als geheel zullen worden belast volgens de werkelijke **vuillast** maar stelt voor deze gelijkschakeling gefaseerd door te voeren, volgens een vooraf bepaald schema en in samenhang met de verstrenging van de **sectoriële** lozingsvergunning.

De sociale correcties waarvan sprake bij de huishoudens zijn de vrijstelling van heffing van de eerste 30 m³ van het jaarlijks8 waterverbruik en de mindering van het heffingsbedrag met 250 F vanaf het derde kind en voor elk bijkomend kind. Deze tweede correctie zou moeten worden veralgemeend in de zin dat niet enkel kinderen, maar alle personen ten laste worden in aanmerking genomen.

De Raad stelt echter, wil men tegen 1995 komen tot een evenwichtige verhouding vuillast/bijdrage in de kosten tussen industrie en huishoudens, ook de door deze laatste gegenereerde vuillast op een meer correcte wijze zal moeten worden ingeschat.

M.b.t. het minimumbedrag van de heffing dat voor gezinnen wordt gehanteerd stelt de Raad dat dit minimaal dient overeen te komen met de helft van de basisheffing op één vuileenheid.

De Raad zal zich met betrekking tot de volgende begrotingsjaren op kort8 termijn uitspreken over een meer onderbouwde sociale correctie.

3.3. **Specifieke opmerking bij de In het decreet gehanteerde coëfficiënten**

3.3.1. *Vereenvoudigde methode*

Deze methode maakt, zoals hoger gesteld, gebruik van een aantal omzettingsscoëfficiënten. Naast de bedrijfstakspecifieke coëfficiënten, C₁, C₂ en C₃ rekent de Raad ook de coëfficiënt voor de berekening van de vuilvracht die door de huishoudens wordt geloosd (0,025 VE/m³) hiertoe.

De coëfficiënten drukken het kwantitatieve verband uit tussen een bepaald8 grondslag, die gebonden is aan de aard van de activiteit, en ten gevolge van die activiteit gegenereerde vuillast. Het is dan ook onontbeerlijk dat ze wetenschappelijk zijn onderbouwd.

Ze moeten meer bepaald zijn gebaseerd op een statistische analyse van de relatie tussen de gekozen grondslag en de werkelijke vuilvracht, en dit voor eik van de geviseerde activiteiten.

Bovendien moet de grondslag zelf zo worden gekozen dat deze zo nauw mogelijk aansluit bij de gegenereerde vuilvracht. Waar tot nog toe het aantal werknemers of mandagen als grondslag geldt moet worden overgestapt op grondslagen die in een meer direct verband staan met de vuillast.

In sommige sectoren is het weliswaar zo dat door hun relatieve heterogeniteit het vinden van een gemeenschappelijke grondslag niet vanzelfsprekend is, maar in dergelijke gevallen lijkt het dan ook aangewezen de parameters (grondslag, Omzettingsefficiënten) voor de berekening verder te differentiëren naar een aantal deelsectoren.

De Raad vraagt dan ook uitdrukkelijk dat vóór de bepalingen van het ontwerp-decreet worden gelegitimeerd, de omzettingsefficiënten, met inbegrip van deze voor huishoudelijk afvalwater, op wetenschappelijk onderbouwde manier worden verantwoord en desgevallend aangepast.

Bovendien strekt het tot aanbeveling de omzettingsefficiënten periodiek aan een evaluatie te onderwerpen, teneinde tegemoet te komen aan eventuele veranderingen in de lozingssituatie.

3.3.2. Berekening op basis van meetgegevens

De Raad merkt op dat de manier waarop een correctiefactor voor de niet continu werkende en seizoengebonden bedrijven wordt toegepast niet echt consequent lijkt, vermits slechts 60 % van de lozing en dan nog enkel uitgedrukt in termen van zwevende stoffen en zuurstofvraag voor deze aanpassing blijkt in aanmerking te komen.

De Raad stelt dat er dient onderzocht of een verdere verfijning van de berekening van de vuilast kan doorgevoerd worden door de immissienormen (kwaliteitsdoelstelling) voor elk van de beschouwde stoffen af te trekken van de emissiewaarden, zodat alleen dat gedeelte van de lozing wordt belast met een heffing dat de concentratie in het oppervlaktewater boven deze van de kwaliteitsdoelstelling zou doen uitstijgen.

Verder vraagt de Raad zich af of het niet zinvol zou zijn voor met name de zware metalen en nutriënten meer gedifferentieerde wegingsfactoren in te voeren, gebaseerd op de verhoudingen tussen de immissienormen in de basiskwaliteitsdoelstellingen.

Tot slot heeft de Raad bedenkingen bij de huidige metingen.

Het is duidelijk dat deze metingen dienen te gebeuren over een verantwoorde periode. Deze periode is hoe dan ook langer dan de periode van 3 dagen die nu in rekening wordt gebracht.

Het **spreekt** vanzelf dat de bedrijven **steeds** de mogelijkheid moeten hebben een tegenexpertise aan te vragen bij een erkend laboratorium. De exactheid en objectiviteit van de metingen moet gewaarborgd worden teneinde **de** juist⁸ vervuiling te kunnen meten.

II. OVERIGE BESCHIKKINGEN

De Raad dringt erop aan dat de in **het** hoofdstuk leefmilieu voorzien⁸ beschikkingen inzake wetenschappelijke instellingen (art. 74 en art. 75) het voorwerp **zouden** uitmaken van een afzonderlijke **decretale** regeling.

De Raad kan slechts zijn instemming betuigen met de in het hoofdstuk Watervang (art. 79 tot en met art. 88) voorziene tarifiëring inzake captatie van water mits

- a) **een** duidelijke verantwoording ervan wordt voorgelegd;
- b) **vaststellende** de mogelijke sociaal-economische gevolgen van de voorziene tarifiëring, de mogelijkheid daadwerkelijk wordt opgehouden deze aan te passen.

Brussel, **31** oktober 1990.

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE

KONINKRIJK **BELGIE.**
-----ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE. *

De **RAAD** VANSTATE, afdeling wetgeving, eerste en achtste kamer, op 6 november 1990 door de Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting verzocht hem, binnen een termijn van ten hoogste drie dagen, van **advies te** dienen -over een voorontwerp van decreet "**houdende** bepalingen tot uitvoering van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap", heeft op 8 november 1990 (eerste kamer) en op 12 november **1990** (achtste kamer) het volgende advies gegeven :

* L. 20.359/1/8

Gelet op de zeer korte termijn waarin om het advies is gevraagd, beperkt de Raad van State zich tot de opmerkingen die hierna volgen.

I. ALGEMENE OPMERKINGEN.

1. Zoals in de memorie van toelichting is uiteengezet, bevat het ontwerp twee groepen van bepalingen, te weten, eensdeels, bepalingen van begrotingstechnische aard aansluitende op de wijzigingen die met name omtrent de **begrotingsfondsen** door de wet van 28 juni 1989 in de wet van 28 juni 1963 tot wijziging en aanvulling van de wetten op de rijkscomptabiliteit zijn aangebracht en luidens artikel 71, **§ 1**, van de bijzondere wet van 16 januari 1989 betreffende de financiering van de Gemeenschappen en de Gewesten op deze voorlopig van overeenkomstige toepassing zijn, en, anderdeels, bepalingen, van diverse aard en omtrent diverse materies, zowel van het Gewest als van de Gemeenschap, welke de uitvoering van de begroting van 1991 moeten begeleiden.

Naar luid van artikel 1, **§ 3**, van de reeds genoemde bijzondere wet van 16 januari 1989 - welke paragraaf de transcriptie is van artikel 1, **§ 2**, van de gewone wet van 9 augustus 1980 tot hervorming der instellingen - mag de Vlaamse Raad alle hem toekomende **financiële** middelen aanwenden voor de financiering zowel van de begroting voor de aangelegenheden bedoeld in artikel 107quater van de Grondwet, als van de begroting voor de aangelegenheden bedoeld in artikel **59bis** ¹⁹⁹¹ van de Grondwet. In de praktijk heeft die wetsbepaling ertoe geleid dat zowel de middelen als de

uitgaven van de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest in **één** begroting worden samengevoegd, te weten de begroting van de Vlaamse Gemeenschap. In die stand van zaken moeten de redenen en de verantwoording gevonden worden dat de bepalingen waarover om advies wordt gevraagd, in **één** ontwerp zijn samengebracht.

2. In titel 1 van het ontwerp worden, in aansluiting op de bovengenoemde wet van 28 juni 1989, een aantal bestaande begrotingsfondsen omgevormd tot instellingen van openbaar nut met rechtspersoonlijkheid of tot diensten met afzonderlijk beheer dan wel in een organieke bepaling bevestigd of opgericht.

Van verschillende in titel 1 vermelde fondsen zijn de taken en de werking al in een wet of in een decreet **geregeld**. Die bepalingen kunnen niet alle zonder meer aangehouden worden nadat de aard van het betrokken fonds **fundamenteel** is gewijzigd. In het ontwerp zijn dienomtrent wel enkele wijzigingsbepalingen opgenomen, doch deze volstaan niet om de bestaande en in menig geval erg verspreide teksten in volledige overeenstemming te brengen met de bepalingen van het ontwerp (1). Binnen de tijd die hem gelaten is,

(1) Bij wijze van voorbeeld mag verwezen worden naar het decreet van 31 mei 1989 houdende oprichting van een Vlaams Sportfonds of naar het decreet van 6 mei 1987 houdende oprichting van een Fonds tot bevordering van het industrieel onderzoek in Vlaanderen.

kan de Raad van State - mocht het **doenbaar** zijn - geen sluitende inventaris omtrent die bepalingen opstellen. Daarom wordt aanbevolen het ontwerp aan te vullen met een titel III. Algemene bepaling, waarbij de Vlaamse Executieve ertoe gemachtigd wordt om de bestaande teksten, al naar het geval, in overeenstemming te brengen met de bepalingen van het ontwerp of ze ermee te coördineren, daarin begrepen het wijzigen of opheffen van **wets-** of decreetsbepalingen. .

3. In meer bepalingen van het ontwerp wordt voorzien in een rechtstreekse delegatie aan een lid van de Vlaamse Executieve. Zulks strijdt met het bepaalde in de artikelen 68 en 69 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980, naar luid waarvan elke Executieve over haar Werkwijze en de verdeling van taken in haar midden beslist. In de betrokken ontwerpbe­palingen zal de vermelding van het **Execu-**tievelid dan ook moeten worden vervangen door de vermelding van de Vlaamse Executieve; in aansluiting op die vervanging zal, in voorkomend geval, de tekst van sommige bepalingen ruimer moeten worden herzien. Onderzocht zal ook moeten worden of na die vervanging, de desbetreffende teksten, zoals ze in het ontwerp zijn 'opgenomen, niet voor een deel achterwege kunnen blijven.

4. Diverse artikelen van het ontwerp zijn geheel of voor een deel bepalingen betreffende begrotingen en rekeningen, welke bepalingen - overeenkomstig artikel 3, § 1, van de **gecoördineerde** wetten op de Raad van State - van de adviesbevoegdheid van de Raad van State zijn uitgezonderd.

... / ...

II. ONDERZOEK VAN DE TEKST.Opschrift.

Gelet op de inhoud van het ontwerp, zou het opschrift beter kunnen luiden als volgt :

"Ontwerp van decreet houdende begrotingstechnische **bepalingen** alsmede bepalingen tot begeleiding van de **begroting 1991**".

TITEL 1. - BEPALINGEN MET BETREKKING TOT DE OMVORMING VAN BEGROTINGSFONDSEN.

Hoofdstuk 1. - Instellingen van openbaar nut.

Artikel 1.

Paragraaf 4, b), ware beter gesteld als volgt :

"b) de teruggaven bedoeld in artikel 9 van de wet van 17 juli 1959 tot invoering en ordening van maatregelen ter bevordering van de economische expansie en de oprichting van nieuwe industrieën en in artikel 38 van de wet van 30 december 1970 betreffende de economische expansie;".

.../...

Gelet op het principe van de specialiteit van de uitgaven, schrijve men in paragraaf 5 :

"§ 5. Het Fonds neemt voor zijn rekening de uitgaven die met betrekking tot de grote ondernemingen voortvloeien uit :

- a) de toepassing . . . **30** december 1970;
- b) de **toepassing** . . . bepalingen met betrekking tot de economische expansie;
- c) **•** ~~•~~
- d) (voorts zoals in het ontwerp)?

★

Gelet op de aan de Raad van State verstrekte toelichting, lijkt het beter de bepaling **"De** Vlaamse Executieve bepaalt de toestand van de saldi" te vervangen door : **"De** Vlaamse Executieve stelt het bedrag van de saldi **vast"**.

Die correctie dient ook te worden aangebracht in de andere artikelen van het ontwerp waarin **de** te vervangen zin voorkomt.

★

.../...

In paragraaf 8 schrijve men beter : **"Het** Fonds wordt beheerd door de Vlaamse Executieve? Die opmerking geldt eveneens voor de artikelen 2, § 8, 3, § 7, 4, § 7 en 5, § 6.

★

Gelet op het bepaalde in paragraaf 5, d, is de bepaling van paragraaf 9, eerste lid, niet onmisbaar. Indien de tekst evenwel behouden blijft, lijkt het aangewezen deze in fine aan **te** vullen met de woorden "... beleid naar de grote ondernemingen **toe**".

★

Onverminderd de onder punt 3 geformuleerde **alge-**mene opmerking, lijkt de bepaling van paragraaf 9, tweede lid, een overbodige explicitering. De aan de Vlaamse Executieve toegewezen beheers- en beschikkingsbevoegdheid (§§ 8 en 9) impliceert immers de bevoegdheid om uitgaven vast te leggen en te ordonnanceren, terwijl de aanwijzing van de ordonnancerende minister enkel door de Vlaamse Executieve kan gebeuren.

Die opmerking geldt ook voor de artikelen 2, § 9, 4, § 8, 5, § 7, 18, 24, § 4, en 31, § 3, tweede lid.

★

Indien het de bedoeling is aan een leidend ambtenaar bepaalde uitvoeringsbevoegdheden met betrekking tot de

... /...

werking en vooral het beheer van het Fonds toe te vertrouwen, dan dient dit in de tweede zin van paragraaf 11 duidelijker te worden omschreven.

Die opmerking geldt ook voor de artikelen 2, § 11, 3, § 10, 4, § 11 en 5, § 9.

Artikel 2.

Paragraaf 4, b, ware beter'gesteld als volgt :

"b) de teruggaven bedoeld in artikel 28 van de wet van 4 augustus 1978 tot economische heroriëntering".

*

In paragraaf 5 schrijve men :

"§ 5. Het Fonds neemt voor zijn rekening de uitgaven die met betrekking tot de K.M.O.'s voortvloeien uit :

a) de toepassing ... 4 augustus 1978;

b) de toepassing ... met betrekking tot economische heroriëntering;

(c) en d) zoals in het ontwerp)?

*

... / ...

Gelet op het bepaalde in paragraaf 5, d, en paragraaf 8, eerste zin, is de bepaling van paragraaf 9 niet onmisbaar. Wordt zij behouden, dan dient te worden gepreciseerd dat het gaat om het sociaal-economisch en regionaal beleid dat de **K.M.O.'s** betreft.

Artikel 3.

In paragraaf 1 dient het opschrift van de wet van 23 augustus 1948 te worden vermeld.

★

Naar luid van paragraaf 5 verzorgt het Fonds bestemd voor het in stand houden en uitbreiden te verzekeren van de **koopvaardij-** en vissersvloot zijn eigen **thesauriebe-**heer. Voor de andere met dit ontwerp met rechtspersoonlijkheid beklede fondsen is in een zodanige bepaling niet voorzien.

Men mag aannemen dat een **publiekrechtelijke** instelling met rechtspersoonlijkheid een eigen thesauriebeheer kan voeren, zonder dat zulks uitdrukkelijk moet worden gesteld. Indien men het evenwel doet **vóór** het ene fonds, zal men het ook voor de andere horen te doen.

Het is niet duidelijk wat in de tweede zin van paragraaf 5 wordt bedoeld met "gebeurlijke**wederbeleggings-**

.../...

intresten? Vraag is of het niet juister is te spreken van **"rente-vergoedingen op thesauriemiddelen"**.

*

Vermits de wet van 23 augustus 1948 niet opgeheven wordt, is het bepaalde in paragraaf 9 overbodig in de mate dat wordt gesteld dat die **wet** van 23 augustus 1948, behoudens andersluidende bepaling in het voorliggende ontwerp, onverkort van toepassing blijft.

In zover met deze paragraaf bovendien een omschrijving wordt gegeven van de in artikel 1 van de wet van 23 augustus 1948 bedoelde **"maritieme uitrusting"**, verdient het aanbeveling deze, bij **wege** van een wijzigingsbepaling, in dat artikel 1 op te nemen, tenzij men de mening is toegedaan dat die aanpassing kan geschieden op de wijze als gesuggereerd in de algemene opmerking nr. 2. Volledigheids halve mag erop gewezen worden dat uit de parlementaire voorbereiding van de bijzondere wet van 8 augustus 1988 duidelijk blijkt dat de overheidshulp bedoeld in de wet van 23 augustus 1948 een Gewestaangelegenheid is geworden (Gedr. st., Kamer v. Volksw., **B.Z.** 1988, nr. **516/1**, blz. 17).

Artikel 4.

In paragraaf 1 dient het opschrift van het decreet van 6 mei 1987 te worden vermeld. In de paragrafen 3 en 4 kan dan worden volstaan met een verwijzing naar **"voornoemd decreet van 6 mei 1987"**.

... / ...

artikel 5.

Het teken "**§ 1**" aan het begin van de inleidende zin moet worden geschrapt.

Paragraaf 1, eerste lid, van het nieuwe artikel 39 vulle men aan met de woorden ", hierna het Fonds te noemen? In de paragrafen 2 tot 9 van het artikel kan dan verder overal "**Fonds** voor Bijzondere Jeugdbijstand" worden vervangen door "Fonds".

In paragraaf 2 – waarvan de onderverdelingen beter met **1°**, **2°**, **3°**, enz. dan met a), b), c), enz. zouden worden genummerd – schrappe men in a) (lees : 1') de woorden "op het Fonds" en schrijve men in c) (lees : 3') "de geïnde kinderbijslagen" en in e) (lees : **5°**) "de terugvorderingen van ...".

Paragraaf 3 redigere men beter als volgt : "Het Fonds is belast met de inning van de kinderbijslagen en de bijdragen bedoeld in **§ 2**, c) (lees **3°**) en d) (lees 4') en met de terugvorderingen bedoeld in **§ 2**, e) (lees **5°**)".

Paragraaf 7, eerste lid, is in veel ruimere termen gesteld dan paragraaf 4, dat het aanwenden van **de** middelen van het Fonds enkel toestaat in het raam van de toepassing van bepaalde wettelijke en decretale voorschriften. De in paragraaf 7 verleende delegatie, ook al zou zij verder mogen reiken dan het bepaalde in paragraaf 4, is in ieder geval in te ruime en te vage termen gesteld.

... / ...

Het is geraten in paragraaf 9 te specificëren welke bevoegdheden de Vlaamse Executieve aan leidend ambtenaren kan delegeren.

Hoofdstuk II. - **Diensten** met afzonderlijk beheer.

Dit hoofdstuk beoogt zes fondsen te organiseren als "**diensten** met afzonderlijk beheer zoals voorzien in de wetten op de **rijkscomptabiliteit**" (memorie van toelichting).

Klaarblijkelijk is het dus de bedoeling de fondsen waarop hoofdstuk II betrekking heeft om te vormen tot "diensten met afzonderlijk **beheer**" in de zin van artikel 65 van de wet van 28 juni 1963 tot wijziging en aanvulling van de wetten op de rijkscomptabiliteit.

Krachtens artikel 71, § 1, van de bijzondere wet van 16 januari 1989 betreffende de financiering van de Gemeenschappen en de Gewesten, zijn tot de inwerkingtreding van de wet bedoeld ,in artikel 50, § 2, van die wet - dit is de wet waarbij onder meer de algemene bepalingen zullen worden vastgesteld die van toepassing zijn op de begroting en de boekhouding van de Gemeenschappen en de Gewesten - de vigerende bepalingen inzake de rijkscomptabiliteit van overeenkomstige toepassing op de Gemeenschappen en de Gewesten.

Een beletsel voor de Gemeenschappen en de Gewesten om diensten met afzonderlijk beheer in de zin van artikel 65 van de wet van 28 juni 1963 op te richten, vormt echter het

.../...

feit dat het genoemde artikel 65 nog niet in werking is gesteld (1).

Hierbij moet wel worden opgemerkt dat ook de Staat zich niet houdt aan het voornoemde principiële verbod, aangezien hij overgegaan is tot de oprichting van een aantal nationale diensten met afzonderlijk beheer **(2)**, en dit niettegenstaande, zoals reeds gezegd, artikel 65 van de wet van 28 juni 1963 nog steeds niet in werking is gesteld en bovendien een correcte toepassing van die wetsbepaling niet mogelijk zal zijn zolang de uitvoeringsmaatregelen waarin zij voorziet niet zullen zijn getroffen.

Er kan ook nog worden aangestipt dat de in artikel 13 opgenomen **regeling betreffende** de instellingen "**De Zande**" te Ruiselede en "**De Kempen**" te Mol in ieder geval de herhaling is van een voorschrift dat reeds voorkomt in het ontwerp-decreet betreffende het bestuurlijk beleid dat reeds bij de Vlaamse Raad aanhangig is.

(1) Raad van State, advies L. **20.007/9** van 15 oktober 1990 en advies L. **20.281/8** van 12 oktober 1990 (St. Vl. R., 395 **(1989-1990)**, nr. 2).

(2) Zie b.v. het koninklijk besluit nr. 504 van 31 december 1986 tot oprichting van de wetenschappelijke inrichtingen van de Staat, die ressorteren onder de beide Ministers van Onderwijs of onder de Minister(s), aangewezen in een bij in Ministerraad overlegd koninklijk besluit, als Staatsdiensten met afzonderlijk beheer en het koninklijk besluit nr. 544 van 31 maart 1987 waarbij de Nationale Dienst voor Congressen opgericht wordt als Staatsdienst met afzonderlijk beheer.

Hoofdstuk III. - Begrotingsfondsen.Artikel 16.

Artikel 5 van de wet van 28 juni 1989 is een bepaling waarbij artikel 19 van de wet van 28 juni 1963 werd gewijzigd. Derhalve schrijve men in de inleidende zin van artikel 16 :

"Zijn begrotingsfondsen zoals bedoeld in artikel 19 van de wet van 28 juni 1963 tot wijziging en aanvulling van de wetten op de rijkscomptabiliteit :".

Artikel 17.

Om duidelijk tot uiting te brengen dat hét Visserijfonds als begrotingsfonds wordt bevestigd, schrijve men in de inleidende zin van het nieuwe artikel 36, tweede lid, van de wet van 1 juli 1954 :

"Dit Fonds is een begrotingsfonds als bedoeld in artikel 19 van de wet van 28 juni 1963 tot wijziging en aanvulling van de wetten op de rijkscomptabiliteit. Het wordt gestijfd door : . . .".

Artikel 19.

Uit paragraaf 2 volgt dat aan het Fonds enkel de ontvangsten uit de **"verkoop"** van onroerende goederen worden toegewezen. Het woord "afstand** dat in de benaming van het

... / ...

Fonds voorkomt, is dan ook niet adequaat gebruikt. Beter ware het te spreken van een "Fonds onroerende goederen?"

Indien op deze suggestie wordt ingegaan, dient ook in artikel 32 van het ontwerp de benaming van het Fonds aangepast te worden.

In paragraaf 2 dient te worden gepreciseerd dat het gaat om de verkoop van onroerende goederen toebehorend aan de Vlaamse Gemeenschap of het Vlaamse Gewest.

Artikel 20.

In paragraaf 2 Schrappe men de woorden "**door** de juridische dienst".

Artikel 21.

In paragraaf 4 schrijf men :

"De boekhoudkundige verwerking van de verrichtingen gebeurt voor elk onderwijsnet afzonderlijk?

Artikel 22.

In paragraaf 3 schrijf men :

"De middelen van het Fonds voor de kunsten moeten door middel van het verlenen van toelagen of terugvorderbare voorschotten, rechtstreeks bijdragen tot : ..".

.../...

In fine van punt 4 van paragraaf 3 schrijve men :
"de Administratie voor kunst".

Artikel 23.

Er bestaat alsnog-geen organieke regeling voor het Fonds voor de ontginning van de natuurlijke rijkdommen en in de ontwerp-begroting 1991 is dit Fonds enkel pro memorie vermeld (Gedr. St., Vl. R., 8 (1989-1990), nr. 1, p. 161).

Deze bepaling, alsook de vermelding van het Fonds in artikel 32, lijken dan ook in dit ontwerp niet te kunnen worden aangehouden. Overigens wordt in de memorie van toelichting dienomtrent een afzonderlijk decreet aangekondigd.

Artikel 25.

De opmerking onder artikel 23 is van overeenkomstige toepassing.

Artikel 26.

In de paragrafen 2 en 3 moet de vermelding van de wijzigende wetten van 22 april 1970 en 22 december 1970 weggelaten worden.

In paragraaf 3 schrijve men : "... aangewend te worden voor de planschadevergoeding en . . .".

... / ...

Artikel 28.

In paragraaf 3 schrappe men de woorden "**van de bevoegde Gemeenschapsminister**".

Artikel 33.

In dit artikel worden de fondsen aangegeven waarover door de rekenplichtige van de betrokken besturen die de ontvangsten geïnd heeft, rechtstreeks kan beschikt worden.

Volgens de **gemachtigde** is het de bedoeling, voor deze fondsen één rekenplichtige te laten optreden in plaats van twee, met name een gewone rekenplichtige voor de ontvangsten en een buitengewone rekenplichtige voor de uitgaven.

Die bedoeling blijkt onvoldoende uit de voorgeslegde tekst.

Artikel 34.

In fine vervange men het woord "**geschrapt**" door "**opgeheven**".

Artikel 38.

Dit artikel regelt de transfert van de vastleggingen die zijn gebeurd ten bezware van de af te schaffen fondsen.

In de inleidende zin schrijve men :

"De ordonnancerings van de uitgaven die voor 1 januari 1991 werden vastgelegd ten laste van het beschikbaar krediet van een fonds ingeschreven op afdeling II van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap of op titel IV van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap of ten laste van de vastleggingsmachtigingen van die fondsen, worden ofwel :".

In a) schrijve men "uitgavenbegroting" in plaats van "Uitgavenbedrag".

Artikelen 39 tot 47.

Deze bepalingen regelen de affectatie van de overschotten van de af te schaffen fondsen, hetzij naar de omgevormde fondsen (artikel **39**), hetzij naar de algemene middelen (artikel **40**), hetzij naar de ARGO (artikelen 41 en **42**), hetzij naar specifieke basisallocaties (artikelen 43 tot **45**), hetzij naar verschillende bestemmingen (**artikel 46**), hetzij naar thesaurierekeningen (artikel 47). Zij zijn van louter budgettaire aard.

.../...

artikel 48.

Men schrijve :

"De bepalingen van deze titel treden in werking op 1 januari 1991".

Er is immers geen bezwaar tegen dat de "afwijkende bepalingen" (zie bijvoorbeeld artikel 1, § 5, waarin uitdrukkelijk wordt vermeld **"vanaf** 1 januari 1992") ook op 1 januari 1991 in werking treden.

De bepalingen moeten trouwens, om in overeenstemming te zijn met de **artikelen** 1, 5 en 16 van de wet van 28 juni 1389, op die datum uitwerking krijgen.

TITEL II. - ANDERE BEPALINGEN.Hoofdstuk I. - Financiën.

De bepalingen van afdeling 1 - Thesaurie - strekken ertoe, met betrekking tot het beheer van de Vlaamse Thesaurie, nadere regelen op het stuk van kasbeheer, **korte-termijnbeleggingen**, leningen en de verhouding tussen de rekenplichtigen en de kassier van de Vlaamse Gemeenschap en van het Vlaamse Gewest vast te stellen.

Met betrekking tot die bepalingen moet worden gewezen op het bepaalde in artikel 52 van de bijzondere wet van 16 januari 1989 betreffende de financiering van de Gemeenschappen en de Gewesten naar luid waarvan de Gemeen-

... / ...

schappen en de Gewesten hun eigen thesaurie organiseren volgens modaliteiten bepaald bij een in Ministerraad overlegd besluit, na akkoord van de Executieven, welke modaliteiten zijn vastgelegd bij koninklijk besluit van 6 augustus 1990 houdende bepaling van de modaliteiten van de organisatie van de thesaurie van de Gemeenschappen, van de Gewesten en van de Gemeenschappelijke **Gemeenschapscommissie**.

Voor zover de Raad van State binnen de hem gelaten tijd heeft kunnen nagaan, lijkt er geen tegenstrijdigheid te bestaan tussen de bepalingen van het ontwerp en die van voornoemd besluit.

Artikel 50.

Luidens dit artikel kunnen rekenplichtigen aan de financiële instelling, die als kassier van de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest optreedt, **betalingsoverdrachten** geven **"door** middel van elektronische handtekeningen of via andere geautomatiseerde **procédés"**.

Het ware juridisch accurater te schrijven : **"door** middel van in overleg met de financiële instelling vastgestelde **legitimatietechnieken"**.

Artikel 51.

Gelet op de onder punt 3 geformuleerde algemene opmerking, wordt voorgesteld de redactie van het eerste lid aan te passen als volgt :

.../...

"... te beleggen en daartoe beleggingsrekeningen op termijn te openen ...".

In het tweede lid wordt gesteld dat de rekenplichtige van de termijnverrichtingen rekening aflegt aan het Rekenhof. Die bepaling herneemt, op onvolledige wijze, de bepaling van artikel 67 van de wet van 28 juni 1963 tot wijziging en aanvulling van de wet op de **rijkscomptabiliteit**, die luidt als volgt :

"Elke rekenplichtige legt, door toedoen van de Minister van Financiën, rekening af aan het Rekenhof van de verrichtingen die hij gedaan heeft in de loop van het jaar waarvoor de rekening opgemaakt wordt.

De rekeningen dienen aan het Rekenhof overgelegd **vóór** 1 maart van het **jaar** na dat waarvoor ze opgemaakt worden, onverminderd de termijnen vastgelegd voor de bij tekort, bij mutatie of bij het neerleggen van de rekenplichtige functies af te leggen rekeningen?

Overeenkomstig artikel 71, § 1, van de bijzondere financieringswet van 16 januari 1989 blijven de vigerende bepalingen inzake de rijkscomptabiliteit van overeenkomstige toepassing zolang de wet, die de algemene bepalingen vaststelt welke van toepassing zijn op de begroting en de boekhouding van de Gemeenschappen en de Gewesten, niet in werking is getreden.

Daaruit volgt dat, met betrekking tot de verplichtingen van de rekenplichtigen, artikel 67 van de wet van 28 juni 1963 volledig en onverkort van overeenkomstige toepassing is.

... / ...

Volgens de rechtspraak van het Arbitragehof komt het de decreetgever zelfs niet toe bepalingen van de nationale wetgeving over te nemen, ongeacht of hij ervan afwijkt, **ze** bevestigt **of** ze al dan niet toepasselijk verklaart' (arrest nr. 44 van 23 december 1987, overweging **B15**).

De bepaling van het tweede lid dient dan ook geschrapt te worden, hoogstens beperkt te worden - wanneer zulks de bedoeling is - tot de bepaling dat er voor de beoogde verrichtingen een ambt van rekenplichtige wordt ingesteld.

Die opmerking geldt ook voor artikel 54, tweede zin, van het ontwerp.

Artikel 52.

Men passe het artikel aan als volgt :

"De Vlaamse Executieve wordt ertoe gemachtigd rekeningen voor ...".

Artikel 53.

Gelet op de toelichting bij dit artikel en de onder punt 3 geformuleerde algemene opmerking, kan worden overwogen het eerste lid van het artikel aan te passen als volgt :

.../...

"De interesten op de tegoeden van de rekeningen van de Vlaamse Gemeenschap en van het Vlaamse Gewest worden door de financiële instelling, die de rekeningen bijhoudt, op de vervaldag gestort op een daartoe aan te wijzen rekening. Zij worden als ontvangsten geboekt op de middenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap".

+

In het tweede lid vervange men de woorden "De termijnrekeningen leningen . . ." door "De rekeningen "leningen" . . .".

De bepaling, vervat in de laatste zin van het artikel, betreft de interne organisatie van de wijze waarop de Vlaamse Executieve haar rekeningen bijhoudt. Het ware dan ook beter te schrijven :

"De verschuldigde interesten worden aangerekend op een daartoe aangewezen rekening?

Artikel 54.

Een lening is altijd op termijn. Dus mogen in de tekst de woorden "op termijn" achterwege blijven.

... / ...

Artikel 56.

In fine van het tweede lid schrijve men :
"... kunnen worden geautomatiseerd".

Artikel 57.

Voorgesteld wordt die bepaling te redigeren als volgt :

"Artikel 57.-

De Vlaamse Executieve bepaalt de voorwaarden waaronder aan de verschillende categorieën van rekenplichtigen vergoedingen kunnen worden toegekend?

Artikel 58.

Men leze : "... Gewest worden als vaste uitgaven beschouwd?

Artikel 59.

Men vervange het woord **"postrekeningen"** door **"postcheckrekeningen"**.

... / ...

Afdeling 2 – Fiscale bepalingen.Algemene opmerking.

Alleen reeds om redenen van wetgevingstechniek dienen gemeenschaps- en gewestelijke wetgevers er zich zoveel mogelijk van te onthouden formele wijzigingen aan te brengen in nationale wetten, des te meer wanneer het – zoals in de hier besproken afdeling – wetten betreft die een aan gelegenheid regelen welke in hoofdzaak nationaal gebleven is.

De in deze afdeling opgenomen voorschriften dienen derhalve als autonome bepalingen te worden geconcipieerd, waarbij bijvoorbeeld de volgende formulering kan worden gehanteerd :

"Art. In afwijking van artikel . . . van het Wetboek van . . . gelden **voor** het Vlaamse Gewest de volgende bepalingen :

1' (de betrokken belasting) is vastgesteld op

2' . . .

...".

Artikel 61.

In de inleidende zin schrijve men : "(In afwijking van) artikel 159 van het Wetboek gewijzigd bij de wet van 19 juli 1979, (gelden) ...".

In de onder 3 (lees : 3') opgenomen bepaling schrijve men Vastgesteld op 1,6 % in plaats van "tot 1,6 %

.../...

verminderd", daar het niet om een vermindering doch om de vaststelling van een percentage gaat.

Artikel 62.

De met artikel 61beoogde verdubbeling van de aanslagvoeten van de onroerende voorheffing zou tot gevolg hebben dat, indien de provincies en de gemeenten het aantal opcentiemen dat ze op de onroerende voorheffing heffen ongewijzigd zouden laten, de opbrengst van die opcentiemen automatisch eveneens zou verdubbelen.

Om dat te vermijden bepaalt artikel 62 van het ontwerp dat voor iedere provincie of gemeente van het Vlaamse Gewest deze verdubbeling geen verhoging of vermindering van de opbrengst van de opcentiemen tot gevolg mag hebben. Deze laatste bepaling komt er bijgevolg op neer dat de gemeenten en de provincies in feite verplicht worden het bedrag van hun opcentiemen aan te passen.

Volgens de rechtspraak van het Arbitragehof (1) is evenwel noch aan de Gewesten, noch aan de Gemeenschappen enige normatieve bevoegdheid toegekend inzake de fiscaliteit van de provincies en de gemeenten. Hieruit volgt dat het Gewest de provincies en de gemeenten niet kan verplichten het tarief van hun opcentiemen in een bepaalde zin te wijzigen. Daarenboven is het betwistbaar - in het licht van

(1) Zie **R.v.St.**, advies afdeling wetgeving, van 20 april 1990, L. **19.808/8** over een voorontwerp van decreet tot oprichting van de Vlaamse Vervoermaatschappij met verwijzing naar Arbitragehof arresten nrs. 47 van 25 februari 1988 en 56 en 57 van 2 juni 1988 en rechtsleer.

voorgaande - of bij decreet aan de provincies en de gemeenten de verplichting kan worden opgelegd in hun respectieve belastingreglementen zekere vermeldingen op te nemen.

Er wordt evenwel aangenomen dat het krachtens artikel 111 van de Grondwet voor de Staat, voor de Gemeenschappen en voor de Gewesten geldende annaliteitsbeginsel, ook van toepassing is op de provincies en op de gemeenten krachtens respectievelijk artikel 66 van de provinciewet en de artikelen 134 en 139bis van de gemeentewet (lees thans : artikelen 259, 240 en 241 van de nieuwe gemeentewet)(1). Dientengevolge moeten de provincies en de gemeenten elk jaar opnieuw, bij het opmaken van hun begroting, aangeven welke belastingen zij tijdens het komende jaar zullen heffen (2). Bovendien kan het Gewest op die beslissingen een controle uitoefenen in het raam van zijn bevoegdheden inzake administratief toezicht.

Artikel 63.

Rekening houdend met de hiervoren gemaakte algemene opmerking, stelle men artikel 63 als volgt :

- (1) Y. DELACROIX, „Les taxes communales” nrs. 89-92 ; P. WIGNY, „Droit constitutionnel”, nr. 636 ; A. ALEN en B. SEUTIN, „De fiscale bevoegdheden van de Gemeenschappen en de Gewesten”, T.B .W., 1989, Speciaal nr., p. 82, voetnoot 73.
- (2) Y. DELACROIX, op. cit., nr. 92 ; Antwerpen, 24 oktober 1953, R.W., 1983-1984, kol. 1225-1227 ; R.v.St., arrest SAUTELET, nr. 14.503, van 4 februari 1971.

"In afwijking van de artikelen 80, § 1, en 81, 2°, van het Wetboek van respectievelijk gewijzigd bij het koninklijk besluit van 22 augustus 1980 en bij het koninklijk besluit nr. 14 van 18 april 1967 en het voornoemde koninklijk besluit van 22 augustus 1980, gelden voor het Vlaamse Gewest de volgende bepalingen :

1' Het bedrag van de belasting wordt vastgesteld als volgt :

2' Artikel 81 , 2°, wordt opgeheven".

Hoofdstuk II. - Leefmilieu.

Afdeling 1 - *Vaste afvalstoffen.

Artikel 66.

Inleidende zin.

Men stelde deze zin beter als volgt :

"In artikel 47 van het decreet van 2 juli 1981 betreffende het beheer van afvalstoffen, gewijzigd bij het decreet van 20 december 1989, worden de volgende wijzigingen aangebracht :".

Nieuw artikel 47, § 2, 4°.

De zinsnede "voor zover het storten of de verbranding van afval aldaar niet aan een gewestelijke milieuhef-

.../...

ding is onderworpen" is, gelet op het bepaalde in de daaropvolgende volzin, onlogisch. Zij is bovendien overbodig.

Nieuw artikel 47, § 7.

Deze bepaling voorziet in het invoeren van een milieuheffing op de levering van spuitbussen, koelkasten en materialen, die fluorkoolwaterstoffen bevatten (paragraaf 7, 1') en dit ten laste van de verdelers die de handelaars in het Vlaamse Gewest bevoorraden ter verkoop aan de consument en aan bedrijven (enkel wat voornoemde materialen betreft) (paragraaf 7, 3'). De milieuheffing zal verschuldigd zijn op basis en op datum van de facturatie aan de handelaars, consumenten en bedrijven (paragraaf 7, 4').

Deze milieuheffing of produktheffing komt in sterke mate overeen met de overdrachttaks die bij de wet van 28 augustus 1921 werd ingevoerd. Deze taks - welke een omzetbelasting was - belastte elke overdracht onder levenden ten bezwarende titel, van lichamelijke 'roerende goederen waarvan de levering in België plaatsgreep (1). Bij het invoeren van de B.T.W. als gemeenschappelijke omzetbelasting in de Lid-Staten van de E.E.G. - in België op 1 januari 1971 - werd onder meer deze omzetbelasting uit het Wetboek der met het zegel gelijkgestelde taksen geschrapt (1).

(1) A. TIBERGHIE, "Inleiding tot het Belgisch fiscaal recht" Antwerpen, Kluwer 1986, pp. 219-220.

Artikel 11 van de bijzondere wet van 16 januari 1989 betreffende de financiering van de Gemeenschappen en de Gewesten bepaalt uitdrukkelijk dat, met uitzondering van de in die wet bepaalde gevallen, de Gemeenschappen en de Gewesten niet gemachtigd zijn belastingen te heffen op de materies die het voorwerp uitmaken van een in die wet bedoelde belasting, en evenmin op deze laatstbedoelde belastingen opcentiemen kunnen heffen of kortingen kunnen toestaan, tenzij op het registratierecht op overdrachten ten bezwarende titel van onroerende goederen en op de personenbelasting. Hiermee wordt aan de Gemeenschappen en de Gewesten uitdrukkelijk verbod opgelegd een met de in de bijzondere financieringswet bedoelde belastingen (bijvoorbeeld de B.T.W.) samenlopend of parallel belastingstelsel op te bouwen.

Bij de bespreking in de Senaatscommissie werd erop gewezen dat het invoeren van een belasting op de omzet is uitgesloten, omdat het belastingen van het omzetcijfer neerkomt op het belastingen van de toegevoegde waarde, waarop reeds een nationale belasting wordt geheven en volgens een Europese richtlijn op de omzet geen andere belasting mag worden geheven dan de B.T.W. (Gedr. St., Senaat, 1988-1989, nr. 562-2, p. 137).

Het ontworpen artikel 47, § 7, dient derhalve uit het ontwerp te worden weggelaten.

.../...

Nieuw artikel 47, § 8.

Deze bepaling machtigt de gemeenten om een beroep te doen op de medewerking van de OVAM voor de inning van opcentiemen, voor zover deze maximaal 20 opcentiemen bedragen. Volgens de memorie van toelichting wenst men also de gemeenten de mogelijkheid te bieden opcentiemen te heffen op de geïnde milieuheffing.

Zoals reeds werd opgemerkt bij de bespreking van artikel 62, beschikken de Gewesten niet over enige normatieve bevoegdheid met betrekking tot de fiscaliteit van de provincies en de gemeenten, inzonderheid niet over de bevoegdheid om terzake aan de provincies en de gemeenten beperkingen op te leggen. In feite komt de hier besproken bepaling neer op een omzeiling van die verbodsbepaling (een indirecte beperking van de fiscale bevoegdheid), doordat enkel de gemeenten die slechts maximaal 20 opcentiemen op de geïnde milieuheffing zouden heffen op de medewerking van de OVAM een beroep zullen kunnen doen. Een dergelijke bepaling zou neerkomen op een beperking van de fiscale autonomie van de gemeenten en is derhalve strijdig met artikel 110, § 4, van de Grondwet.

Artikel 67.

Liever dan deze bepaling als een autonoom voorschrift te formuleren, zou men ze beter in het decreet van 2 juli 1981 invoegen.

... / ...

De toevoeging in fine van het tweede lid van de woorden **zoals** laatst gewijzigd" zou erop wijzen dat de bedoelde recyclagematerialen enkel van de milieuheffing zijn vrijgesteld zoals deze heffing op dit ogenblik is geregeld, met andere woorden zonder dat zal *mogen* worden rekening gehouden met eventuele latere wijzigingen van die regeling. Indien zulks niet de bedoeling mocht zijn, dienen de woorden **"zoals** laatst gewijzigd" te **vervallen**.

Afdeling 2 - Bescherming van de oppervlaktewateren
tegen verontreiniging.

artikel 68.

Dit artikel zal door de Vlaamse Raad slechts kunnen worden aangenomen in de vorm waarin het is geredigeerd nadat het decreet inzake het bestuurlijk beleid door de Vlaamse Raad zal zijn aangenomen en door de Vlaamse Executieve zal zijn bekrachtigd en op voorwaarde dat beide regelingen dan nog altijd goed bij elkaar aansluiten wat betreft de in hoofdstuk III, afdeling 3, van de wet van 26 maart 1971 op te heffen bepalingen en de nummering van de in die afdeling in te voegen nieuwe artikelen.

De voornoemde technische moeilijkheden, het ongewoon groot aantal in de wet van 26 maart 1971 in te voegen specifieke bepalingen voor het Vlaamse Gewest en de dientengevolge te gebruiken ongewone nummering, tonen nog meer dan in andere gevallen de noodzaak aan om terzake een volledig autonome - m.a.w. volledig buiten de nationale wetgeving staande - decretale regeling uit te werken.

.../...

In ieder geval dient het abnormaal lange artikel 32duodecies over verschillende artikelen te worden verdeeld : paragraaf 3, paragraaf '4 en de paragrafen 5 en 6 zouden bijvoorbeeld in drie afzonderlijke artikelen kunnen worden opgenomen.

Nieuw artikel 32undecies.

De gemachtigde van de Executieve heeft bevestigd dat, teneinde een gedeeltelijke overlapping van 2' en 3• van paragraaf 1 te voorkomen, men in paragraaf 1, 2•, dient te schrijven "andere dan deze bedoeld in 1• en 3•".

De bepalingen van de paragrafen 3 en 4 zouden duidelijkheidshalve beter als tweede en derde lid in paragraaf 2 worden opgenomen.

Ter wille van de eenheid in de terminologie hantere men in paragraaf 4 eveneens de term "**woonruimte**" in plaats van de termen "woning" en "**woongelegenheid**".

Nieuw artikel 32duodecies.

In dit artikel is op verschillende plaatsen sprake van "bijlage 1 bij onderhavig (lees : dit) decreet" en "bijlage 2 bij onderhavig (lees : dit) decreet". Die bijlagen die bij het ontwerp lijken te horen waarover thans om advies wordt verzocht, werden niet bij de aan de Raad van **State** toegezonden teksten gevoegd. De toevoeging "**bij** onderhavig (lees : dit) decreet" is overigens verkeerd, daar de hier

... / ...

aan de orde zijnde teksten bestemd zijn om in de wet van 26 maart 1971 te worden ingevoegd. Bovendien zou het ontwerp moeten worden aangevuld met een artikel waarbij de bedoelde bijlagen formeel als bijlage bij de wet van 26 maart 1971 worden gevoegd.

De gemachtigde heeft bevestigd dat, waar in paragraaf 2, **2°**, de symbolen worden toegelicht die voorkomen in de in die bepaling opgenomen formules, men "**BOD**" dient te lezen in plaats van "**BOD₅**".

Door de gemachtigde werd toegegeven dat het overdreven zou zijn dat de in paragraaf 6 bedoelde beslissing zou kunnen worden getroffen zonder dat de betrokken **heffingsplichtige** tegen die beslissing bij een hogere overheid in beroep zou kunnen komen. Het ontwerp zal in een dergelijke mogelijkheid moeten voorzien.

Nieuw artikel 32quingiesdecies.

De paragrafen 3 en 7 van dit artikel - die overigens mekaar ten dele overlappen - machtigen de Vlaamse Executieve om nadere regels vast te stellen met betrekking tot de inning en de vordering van de door artikel 32undecies ingevoerde heffing (paragrafen 3 en **7**), alsook met betrekking tot de vestiging van die heffing en de controle op de naleving van de verplichtingen inzake die heffing (paragraaf 3).

Gelet op de korte termijn die hem voor het geven van dit advies werd toegemeten, heeft de Raad van State niet kunnen nagaan of de **hiervoren** vermelde delegaties niet te

.../...

ruim werden opgevat en dient hij zich te beperken tot een verwijzing naar hetgeen in verband met soortgelijke delegaties werd uiteengezet, respectievelijk in het advies L. **18.188/8** van 14 juni 1989 over een voorontwerp van decreet betreffende de maatregelen inzake het gebruik van dierlijke mest en de afvoer van mestoverschotten (punt **2.3.3.**) en in het advies L. **19.371/1/8** van 5 en 6 oktober 1989 over een voorontwerp van decreet houdende bepalingen tot uitvoering van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap (St. Vl. R., 265 (**1989-1990**), nr. 1, pp. 27-28, punt 2.2.).

Nieuw artikel 32Septiesdecies.

Paragraaf 1 van dit artikel voorziet in de mogelijkheid om administratieve geldboeten op te leggen. Met betrekking tot die regeling kan worden verwezen naar de opmerking die de Raad van State in zijn eerderevermeld advies L. **19.371/8** heeft gemaakt met betrekking tot een analoge bepaling van het ontwerp van decreet waarop dat advies betrekking had (St. Vl. R., '265 (1989-1990), nr. 1, p. 28, punt 2.3.). .

Paragraaf 5 voorziet in de mogelijkheid voor de heffingplichtige om bij de rechtbank van eerste aanleg verzet aan te tekenen tegen het dwangbevel en in de mogelijkheid voor de met de invordering belaste ambtenaar om een procedure in kortgeding in te leiden teneinde de heffingplichtige te doen veroordelen tot betaling van een provisie op het bij het dwangbevel gevorderde bedrag. Wat die regeling betreft, welke grotendeels overeenstemt met het bepaalde in artikel 47decies, **§§** 2 en 4, van het decreet van 2 juli 1981 betreffende het beheer van afvalstoffen, kan

worden verwezen naar de opmerkingen van de afdeling wetgeving over die laatste bepaling in het hiervoren vermelde advies L. 19.371/1/8 (St. Vl. R., 265 (1989-1990), nr. 1, pp. 27-28, **punt 2.**).

Nieuw artikel 32octiesdecies.

Ook met betrekking tot dit artikel waarbij wordt voorzien in een algemeen voorrecht en in de mogelijkheid tot het vestigen van een wettelijke hypotheek op de goederen van de heffingplichtigen, kan worden verwezen naar de opmerking die in het meervermelde advies L. 19.371/8 (pp. 10-11) werd gemaakt over de analoge bepaling van artikel 47undecies van het decreet van 2 juli 1981 betreffende het beheer van afvalstoffen (St. Vl. R., 265 (1989-1990), nr. 1, p. 29, punt 2.4.).

Artikel 69.

De in dit artikel opgenomen bepaling wordt terecht niet in de wet van 26 maart 1971 ingevoegd, daar zij slechts voor het jaar 1990 geldt, met andere woorden een tijdelijk karakter heeft.

Zij staat echter even los van het decreet van 20 december 1989, zodat er ook geen reden is om ze in dat decreet in te voegen maar het de voorkeur verdient ze als een autonome bepaling te formuleren.

Welke van beide oplossingen ook gekozen wordt, de bepaling zal in ieder geval als volgt moeten worden gepreciseerd :

... / ...

"In afwijking van artikel 32quaterdecies, 2, a, van de wet van 26 maart 1971 op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging, zoals die bepaling werd ingevoegd bij het decreet van 20 december 1989, wordt de in dat artikel 32quaterdecies bedoelde heffing ...".

De gemachtigde heeft verklaard dat het aantal dagen bedoeld in de formule die in paragraaf 1, eerste lid, voorkomt zal moeten worden bewezen door een attest van de diergeneeskundige inspectie, terwijl het, met het oog op de toepassing van paragraaf 1, tweede lid, te leveren bewijs zaak zal zijn van de bevoegde ambtenaar van de Vlaamse Gemeenschap. Het verdient aanbeveling die twee preciseringen in het ontwerp op te nemen.

Artikel 70.

Het besluit van de Vlaamse Executieve van 12 oktober 1988 werd opgeheven bij besluit van de Vlaamse Executieve van 16 mei 1990; het besluit van de Vlaamse Executieve van 21 december 1983 werd reeds niet minder dan tweemaal opgeheven, namelijk bij besluiten van de Vlaamse Executieve respectievelijk van 12 oktober 1988 en van 16 mei 1990: het ministerieel besluit van 15 februari 1974 ten slotte werd eveneens reeds tweemaal opgeheven, namelijk bij besluiten van de Vlaamse Executieve respectievelijk van 21 december 1983 en van 16 mei 1990.

Het **2°** en het **3°** van artikel 70 dienen derhalve te worden geschrapt.

.../...

Afdelins 3 - Milieuveraunninaen.Artikel 72.

Het in het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning in te voegen artikel 19bis stelt een zogenaamde "dossier-taks" in, onder meer ten laste van degene die een beroep instelt tegen het verlenen of het weigeren van een milieuvergunning. **Er** is een zeer groot verschil tussen de bedragen van die taks, naargelang het beroep wordt ingesteld door de aanvrager van de vergunning (20.000 F.) of door een derde (250 F.).

Zonder te stellen dat het bedrag niet zou mogen variëren naargelang de hoedanigheid van degene die het beroep instelt, vraagt de Raad van State zich toch af of zulk verschil wel te rijmen valt met het gelijkheidsbeginsel neergelegd in de artikelen 6 en **6bis** van de Grondwet en met het beginsel van de gelijkheid van de burgers voor de belastingwet, neergelegd in artikel 112, eerste lid, van de Grondwet. Dat geldt des te meer daar de dossier-taks wordt ingesteld als bijdrage in de kosten van het onderzoek door de administratie van het beroep en dat die kosten op het eerste gezicht niet verschillen naargelang dat onderzoek op initiatief van de aanvrager van de vergunning dan wel van een derde moet plaatshebben.

Tenslotte is het niet aangewezen een bovenmatig hoge drempel te stellen tegenover degene die van het hem door het decreet verleende recht van beroep gebruik maakt.

.../...

Het artikel zou ook nog moeten worden aangevuld met een bepaling luidens welke aan de **beroeper** die voldoening verkrijgt, de betreffende dossiertaks wordt terugbetaald. De inwilliging van het beroep betekent immers dat het bestuur in eerste aanleg een onterechte beslissing genomen heeft.

Afdeling 5 - Wetenschappelijke instellingen.

Artikel 74.

1. Het artikel is gesteld in een slordige taal en stijl. Die opmerking moet ook worden gemaakt ten **aanzien** van artikel 75. Binnen de tijdsruimte welke aan de Raad van State wordt toegemeten, is het hem echter niet mogelijk hierop dieper in te gaan. In ieder geval zal de tekst van de artikelen 74 en 75 grondig moeten worden omgewerkt.

2. Onder de gelding van de wet van 29 april 1929 hadden het Handelskantoor en de Drogerij van **boszaden** van de Staat financiële zelfstandigheid. De Rijksstations voor landbouwkundig onderzoek, hunnerzijds, hadden, krachtens de wet van 2 juli 1927, een vermogen **waaraan** rechtspersoonlijkheid was verleend. De betreffende overheidsdiensten zelf vormden echter geen aparte, van de Staat afgescheiden instellingen met rechtspersoonlijkheid.

.../...

Uit de tekst van het ontworpen artikel 74 kan echter worden afgeleid dat het nu de bedoeling is de betreffende instellingen, in zoverre zij aan het Vlaamse Gewest zullen worden overgedragen (1), rechtspersoonlijkheid te verlenen : zie immers paragraaf 1, waarin **"de** bevoegdheden, de personeelsleden . . . samenhangend met het vermogen van de rechtspersoonlijkheid . . . worden toegewezen aan een rechtspersoon . . .", of paragrafen 3 en 4, luidens welke **"de** rechtspersoonlijkheid **I.B.W."** onder meer bevoegdheden en opdrachten overneemt en personeel tewerkstelt.

Het is bijgevolg aangewezen zoveel mogelijk de terminologie van de wet van 26 juni 1990 betreffende sommige openbare instellingen of instellingen van openbaar nut en andere overheidsdiensten te volgen en, analoog met artikel 20, § 2, van die wet, in paragraaf 1 van het ontworpen artikel 74 te schrijven dat de personeelsleden, goederen, rechten en verplichtingen die samenhangen met de vermogens opgericht in rechtspersoonlijkheid van de betreffende Rijksstations, in zoverre die aan het Vlaamse Gewest zullen

(1) In dat verband moet worden opgemerkt dat krachtens de artikelen 19 en volgende van de wet van 26 juni 1990 betreffende sommige openbare instellingen of instellingen van openbaar nut en andere overheidsdiensten, de betreffende diensten en patrimonía zullen worden afgeschaft en hun goederen, rechten en verplichtingen, alsook hun personeel, zullen worden overgedragen aan de Gewesten. Tot de eigenlijke ontbinding moet echter nog worden beslist bij koninklijk besluit. Het ontwerp gebruikt dus verkeerdelijk de woorden **"zijn** overgedragen", **"worden** afgeschaft*", enz.

worden overgedragen, toegewezen worden aan de instelling bedoeld in paragraaf 2. Die paragraaf 2 kan dan worden geformuleerd als volgt :

"De in § 1 bedoelde instelling, welke de rechtspersoonlijkheid bezit, wordt opgericht onder de benaming 'Instituut voor bosbouw en wildbeheer", afgekort I.B.W.".

Men gebruike verder in de tekst dan gewoon de termen "**I .B.W.** " of "**instelling**" en niet de verkeerde term "rechtspersoonlijkheid", die geen instelling kan aanwijzen.

3. Luidens artikel 9 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, gewijzigd bij de wet van 8 augustus 1988, kunnen onder meer de Gewesten, in de aangelegenheden die tot hun bevoegdheid behoren, eigen instellingen oprichten.

Dat dient te gebeuren bij decreet en zulk decreet kan in voorkomend geval de rechtspersoonlijkheid toekennen aan die eigen instellingen.

Uit voormelde **paraconstitutiōnele** bepaling volgt ook dat zodanig decreet de oprichting, samenstelling, bevoegdheid, werking en het toezicht met betrekking tot zulke instelling regelt.

... / ...

Het bepaalde in het ontworpen artikel 74 volstaat niet om te voldoen aan voormeld artikel 9 van de bijzondere wet. Bovendien moet het bepaalde in paragraaf 5 van het ontworpen artikel **74** zelfs in strijd worden geacht met de bijzondere wet : de erin bepaalde delegatie is veel te ruim.

4. In paragraaf 2, **2°**, schrijve men :

"... wet van 27 juni 1930 waarbij de rechtspersoonlijkheid verleend wordt aan de wetenschappelijke en kunstinrichtingen welke van het Ministerie van Kunsten en Wetenschappen afhangen . . . de wet van 12 juli 1931 betreffende de uitbreiding tot alle rechtspersonen **van** het voordeel van de voorlopige aanvaarding van bij akten gedane schenkingen onder de levenden;?

Die opmerking geldt ook ten aanzien van artikel 75, § 2, 2'.

5. Het bepaalde in paragraaf 3, eerste lid, maakt dubbel gebruik uit met paragraaf 1.

Artikel 75.

1. Blijkens de memorie van toelichting is het de bedoeling aan het hele Instituut voor natuurbehoud rechtspersoonlijkheid te verlenen, dus niet alleen aan zijn vermogen. Dat instituut werd reeds ingesteld en **georgani-**

... / ...

seerd bij besluit van 17 juli 1983 van de Vlaamse Executieve.

Ten aanzien van het ontworpen artikel 75 moeten dan ook, mutatis mutandis, dezelfde opmerkingen worden gemaakt als die geformuleerd onder punt 2 bij artikel 74 : uit de tekst moet ondubbelzinnig blijken dat de hele instelling rechtspersoonlijkheid krijgt en niet alleen haar vermogen.

Aansluitend hierbij dient ook de bij artikel 74 onder punt 3 gemaakte opmerking herhaald te worden.

Men zie **eveneens, de** onder punten 1 en 4 bij **artikel 74** gemaakte opmerkingen.

Hoofdstuk III. - Huisvesting.

Artikel 77.

1. De overeenkomst **van** 4 mei 1987, welke bij het ontworpen artikel 77 namens het Vlaamse Gewest zal worden bekrachtigd, werd, wat de Staat betreft, reeds bekrachtigd bij het koninklijk besluit nr. 518 van 31 maart 1987 en artikel 342 van de programmawet van 22 december 1989.

In zijn advies bij het voormelde koninklijk besluit nr. 518 (Belgisch Staatsblad 16 april 1987) heeft de Raad van State het volgende opgemerkt :

... / ...

"Aangezien de Staat en de Gewesten met het voormelde protocol uiting geven aan hun voornemen om samen te werken teneinde met hun bijdragen de schuldenlast van de Nationale Maatschappij voor de huisvesting en van de Nationale Landmaatschappij weg te werken, zou dit doel evenwel kunnen worden bereikt door, bij overeenkomst, een instelling op te richten die gemeenschappelijk zou worden beheerd door de partijen bij die overeenkomst en die over de in artikel 8 van het ontworpen besluit bepaalde middelen zou beschikken. Het zou volstaan de tekst van het protocol met de tekst van het ontworpen besluit aan te vullen.

Toch zou het volstrekt noodzakelijk zijn dat het orgaan dat voor ieder van de door de overeenkomst verbonden overheidslichamen wetgever is, aan deze overeenkomst zijn goedkeuring hecht en aan de instelling, die daaruit zou zijn ontstaan, rechtspersoonlijkheid verleent. Wat de Staat betreft, zou de goedkeuring van de overeenkomst en de toekenning van rechtspersoonlijkheid eventueel kunnen worden geregeld bij **een bijzondere-machtenbesluit**. Toch zou een optreden van de wetgevende macht in dezen meer zekerheid bieden?

Het ware aangewezen het ontworpen artikel aan te vullen met een bepaling waardoor de Vlaamse Raad, zijnerzijds, de rechtspersoonlijkheid verleent aan het door genoemde overeenkomst opgerichte Amortisatiefonds.

2. Het ware eveneens aangewezen de datum te bepalen waarop de bekrachtiging uitwerking heeft.

3. Het eerste lid worde als volgt geredigeerd :

"De overeenkomst van 4 mei 1987 alsmede het hangsel van 28 september 1989 ervan, gesloten tussen de Re-

.../...

gering en de Vlaamse Executieve, de Waalse Gewestexecutieve en de Executieve van het Brusselse Gewest betreffende . . .".

Hoofdstuk IV. - Watervang.

artikel 79.

1. De ontworpen bepalingen van hoofdstuk IV beogen een decretale onderbouw te verschaffen aan een vergunningsstelsel voor het opvangen van water uit waterwegen.

Het ontwerp gebruikt hiervoor de benaming "watervang", zonder dat in de tekst nader wordt omschreven wat hieronder moet worden verstaan.

De wet van 8 mei 1888 nopens de private veren en bepalingen voorschrijvende om de vrije loop der bevaarbare en vlotbare rivieren en kanalen te verzekeren, waarvan alleen de Franse tekst authentiek is (1), bepaalt in haar artikel 2 onder meer :

" . . . geen watertapping of geul tot het bespoelen van gronden zal in de bevaarbare of vlotbare rivieren, in de scheepvaartkanalen toebehorende aan de Staat, aan de

(1) Het opschrift ervan luidt in het Frans : "Loi porrant abrogation de l'article 8 de la loi du 6 frimaire an VII concernant les passages d'eau particuliers et des articles 9, 10 et 12 de l'arrêté du 19 ventbse an VI, édictant des dispositions destinées à assurer le libre cours des rivières et canaux navigables ou flottables".

provinciën en aan de gemeenten of vergund aan bijzonderen, in de algemene kanalen bestemd tot bespoeling of droogmaken, evenmin als in die welke eigendom van provinciën of gemeenten zijn, aangebracht worden zonder voorafgaande en steeds herroepbare machtiging van de Minister van Landbouw, Nijverheid en Openbare Werken@@ (1).

Onduidelijk is of het in het huidig ontwerp gehanteerde begrip @@watervang@@ overeenkomt met wat in de Nederlandse vertaling van de wet van 8 mei 1888 "watertapping" (in het Frans : "prise d'eau") wordt genoemd, met uitsluiting dus van de geulen tot het bespoelen van gronden (saignée pour l'irrigation des terres). Een zinsnede in de memorie van toelichting, luidens welke alleen het capteren door middel van pompen of hevels" beoogd wordt, zou daarop kunnen wijzen.

Het ware bijgevolg wenselijk het begrip @'water-vang" in artikel 79 te definiëren.

(1) In de authentieke Franse tekst luidt dat :

"... aucun détournement, aucune prise d'eau ou saignée pour l'irrigation des terres ne sera pratiquée dans les rivières navigables ou flottables, dans les canaux de navigation appartenant à l'état, aux provinces et aux communes ou concédés à des particuliers, dans les canaux d'irrigation ou de dessèchement généraux et dans ceux qui sont la propriété des provinces et des communes, sans l'autorisation préalable et toujours révocable du Ministre de l'agriculture, de l'Industrie et des Travaux publics"

... / ...

2. Ook het begrip "scheepvaartwegen en hun aanhorigheden" zou moeten worden verduidelijkt.

In de memorie van toelichting wordt verwezen naar artikel 6, § 1, X.2°, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, zoals gewijzigd bij de Wet van 8 augustus 1988.

De in die bepaling gebruikte bewoordingen zijn echter niet "scheepvaartwegen en hun aanhorigheden", maar "waterwegen en hun aanhorigheden". Over die laatste begrippen wordt in de memorie van toelichting bij het ontwerp dat de wet van 8 augustus 1988 zou worden (Gedr. St. Kamer, 516' (1988), nr. 1, pp. 13-18) het volgende gezegd :

"Het concept waterweg omvat de waterlopen en de kanalen en alles wat nodig is voor het beheer en de exploitatie ervan (dus ook bijvoorbeeld het baggeren).

Een waterloop kan gekanaliseerd en genormaliseerd worden om hem bevaarbaar te maken voor de scheepvaart.

De kanalen zijn waterwegen die gegraven werden voor de scheepvaart, voor de handel en de nijverheid: tevens worden de niet bevaarbare kanalen, bijvoorbeeld het afleidingskanaal der Leie van Balgerhoeke naar Heist en het Leopoldskanaal, die nu beheerd worden door het Bestuur der waterwegen, bedoeld.

De waterweg zelf bestaat uit de bedding, de oever en het water, maar is bezet met of verbonden aan tal van aanhorigheden die rechtstreeks of onrechtstreeks in verband staan met zijn functie van waterloop en/of scheepvaartweg.

.../...

De aanhorigheden van een waterweg zijn deze elementen, die de waterweg in stand houden en bijdragen tot de waterhuishouding, de voorziening van (industrieel) water en al wat nodig is voor de scheepvaart. De constructies die nodig zijn voor de instandhouding, het gebruik, de scheepvaart en de exploitatie zijn onder meer :

- sluizen, liften, hellende vlakken, stuwen, pompstations, spaar- en overloopbekkens;
- bedieningsposten, sluiswachterswoningen, bijhorende gebouwen en magazijnen alsmede dienstvaartuigen;
- de oevers of dijken en eventuele grachten achter een dijktaalud;
- voet- en jaagpaden, loopbruggen, vaste en beweegbare bruggen:
- meerpalen, geleide inrichtingen, signalisatie;
- aanlegplaatsen, dokken, laad- en losvoorzieningen, aanlegboulders en kaaimeuren;
- meetinstallaties voor waterpeil, debiet, stroomsnelheid en waterkwaliteit.

Verder worden ook als aanhorigheden beschouwd wateroppervlakten, die rechtstreeks in verbinding staan met de "hoofdwaterweg" en speciaal gebouwd voor de scheepvaart of de industrie, insteeddokken en vluchthavens.

Ook de oude kanaalarmen die niet meer gebruikt worden als gevolg van rechtgetrokken of verbrede waterwegen worden als aanhorigheden beschouwd@.

Men moet dus vaststellen dat de in het ontwerp gebruikte terminologie en die van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 elkaar niet volledig dekken. Inzonderheid

... / ...

blijkt uit de hiervoren aangehaalde parlementaire voorbereiding dat niet alle "waterwegen" bevaarbaar zijn en dus als "scheepvaartwegen" gekwalificeerd kunnen worden.

Men zou bijvoorbeeld als criterium kanalen en "bevaarbare waterlopen" kunnen hanteren. Die laatste zijn, zoals a contrario blijkt uit artikel 1 van de wet van 28 december 1967 betreffende de onbevaarbare waterlopen, de rivieren welke door de Regering als zodanig gerangschikt werden.

Hierbij dient de bemerking te worden gemaakt dat niet alle als dusdanig geklasseerde waterlopen ook effectief bevaarbaar zijn, ook al neemt de rechtspraak aan dat zulks wel het geval moet zijn (1). Verder kan de vraag rijzen of ook de havens niet onder de toepassing van de watervangvergunning moeten vallen. Dat lijkt immers niet het geval te zijn als men de indeling van artikel 80 onder ogen neemt (2). Nochtans ziet men niet goed in waarom de bedrijven die water tappen uit havendokken geen vergunning voor watervang zouden moeten aanvragen.

(1) Zie Cass. 19 december 1955, Pas. 1956, 1, 382; R.v.St., Conf. belge des sociétés de pêcheurs à la ligne, nr. 6285, van 16 mei 1958.

(2) De memorie van toelichting vermeldt ook niet de stad Antwerpen als beheerder van een waterweg.

Er zou dus ofwel moeten worden verwezen naar de definitie van bevaarbare waterloop van de wet van 28 december 1967 betreffende de onbevaarbare waterlopen, ofwel zou het begrip **"waterweg"** precies moeten worden gedefinieerd in artikel 79 van het ontwerp zelf, ofwel zou aan de Vlaamse Executieve kunnen worden overgelaten om de waterlopen en kanalen als @@waterweg@@ te rangschikken, echter niet dan nadat het begrip **"waterweg"** voldoende werd omschreven. Die omschrijving en die bevoegdheidsdelegatie zouden dan beter in artikel 80 worden geformuleerd.

3. In plaats van **"opgemaakt"** schrijve men **"afgegeven"**.

Artikel 80.

Er zou dienen te worden aangegeven wie de waterwegen indeelt - niet : onderverdeelt - in een der drie opgesomde categorieën. Die bevoegdheid kan aan de Vlaamse Executieve worden verleend, eventueel samen met de bevoegdheid een waterloop als @@waterweg@@ te rangschikken.

artikel 81.

Op grond van de toelichting verschaft door de gemachtigde van de Executieve, kunnen de woorden "aangeduid

... / ...

door de Vlaamse **Executieve**" geschrapt worden. Elke waterweg heeft immers maar **één** beheerder.

Artikel 82.

1. Het in paragraaf 2 van deze bepaling opgenomen schema van tarifiering moet, volgens de verklaringen van de gemachtigde, cumulatief opgevat worden. Teneinde dat duidelijk te stellen, schrijve men :

"1. voor de schijf van minder **dán** 1.000.000 m³;

2. voor de schijf van 1.000.000 tot 9.999.999 m³ . . ." enz.

2. Het laatste lid wordt beter ondergebracht in een afzonderlijke, derde paragraaf, teneinde te vermijden dat hij zou worden geïnterpreteerd als enkel betrekking hebbende op de captaties door drinkwaterbedelingsmaatschappijen.

artikel 83.

De wet van 2 augustus 1971 moet met zijn juiste opschrift aangehaald worden als volgt :

"... houdende inrichting van een stelsel waarbij de wedden, lonen, pensioenen, toelagen en tegemoetkomingen ten laste van de openbare schatkist, sommige sociale uitkeringen, de bezoldigingsgrenzen waarmee rekening

.../...

dient gehouden bij de berekening van sommige bijdragen van de sociale zekerheid der arbeiders; alsmede de verplichtingen op sociaal gebied opgelegd aan de zelfstandigen, aan het indexcijfer van de **consumptie**-prijs **zen** worden gekoppeld?

artikel 84.

1. De in paragraaf 1, tweede lid, aan de Vlaamse Executieve verleende delegatie is te ruim en zou nader moeten worden **omschreven**. Onder meer zouden in het decreet zelf een aantal basisvoorwaarden moeten worden vastgelegd waaraan de metingssystemen moeten voldoen.

2. In paragraaf 3 van onderhavige bepaling wordt het principe van een administratieve geldboete ingeschreven.

Wat deze bepaling betreft moet worden verwezen naar de opmerkingen gemaakt met betrekking tot artikel 68 van huidig ontwerp (artikel 32septiesdecies van de in de wet van 26 maart 1971 in te voegen tekst).

In bijkomende orde moet ook nog worden opgemerkt dat nergens bepaald is door wie en volgens welke procedure deze geldboete geïnd zal worden. Men kan bezwaarlijk aannemen dat dit zou overgelaten worden aan de betrokken beheerders van de waterwegen, wier inkomsten in hoofdzaak afkomstig zijn en zullen zijn van de opgelegde belastingen.

.../...

Artikel 85.

Ten aanzien van deze bepaling moet dezelfde opmerking worden gemaakt als die geformuleerd onder punt 2 bij artikel 84.

Het woord "**betekening**" vervange men door "ingebrekstelling" (eventueel : bij ter post aangetekende brief).

Artikel 86.

In de laatste volzin van het eerste lid kunnen de woorden "**De installatie en**" vervallen, omwille van hetgeen gesteld wordt in het eerste lid van paragraaf 1 van het ontworpen artikel 84.

In het tweede lid zou moeten worden aangegeven wie de beëdigd deskundige aanwijst en volgens welke regelen.

In het derde lid schrijve men : "... tarieven vermeld in artikel 82, § 2, . . .".

Artikel 87.

Indien met "**watervang**" in artikel 79 van het ontwerp hetzelfde wordt bedoeld als de woorden "**prised'eau**" (in het Nederlands : "**watertapping**") in artikel 2 van de wet

.../...

van 8 mei 1888 (cf. de eerste opmerking bij artikel 79 van het ontwerp), dan is het verkieslijk alleen die laatste . woorden in voormelde bepaling van de wet van 8 mei 1888 op te heffen. Bovendien moet de opheffing beperkt blijven tot het Vlaamse Gewest.

Artikel 87 zou dan als volgt kunnen worden geformuleerd :

"In artikel 2 van de wet van 8 mei 1888 betreffende de de private veren en **houdende** bepalingen om de vrije doorgang van bevaarbare en vlotbare rivieren en kanalen te verzekeren, worden, wat het Vlaamse Gewest betreft, de woorden "**prise d'eau**" (watertapping) opgeheven?

Hoofdstuk V. - Provinciefonds.

Artikel 89.

Aangezien de wet van 17 maart 1965 betreffende het Fonds der provinciën met ingang van 1 januari 1990 werd opgeheven bij artikel 301 van de programmawet van 22 december 1989, schrijve men artikel 89 beter als volgt :

"De dotatie van het Fonds der provinciën wordt voor het jaar 1991 vastgesteld op **2.807,2** miljoen frank".

.../...

Hoofdstuk VI - Voorheen nationale sectoren.**Artikel 93.**

De bepaling ware beter gesteld als volgt :

@@Artikel 93.-

De statuten en de naam van het F.N.S.V. kunnen met de goedkeuring van de Vlaamse Executieve worden gewijzigd?

Artikel 95.

Gelet op het bepaalde in artikel 49 van de bijzondere wet **van** 16 januari 1989, ware artikel 95 beter geredigeerd als volgt :

@'Artikel 95.-

Leningen van het F.N.S.V. worden door toedoen van de Vlaamse Executieve aan de bevoegde overheid voor goedkeuring voorgelegd, zoals is bepaald in artikel 49 van de bijzondere wet van 16 januari 1989 betreffende de financiering van de Gemeenschappen en de Gewesten.

Wanneer toepassing is gemaakt van het bepaalde in artikel 49, **§** 7, van vermelde bijzondere wet van 16 januari 1989, kan door het F.N.S.V. geen lening als bedoeld in dat

... / ...

artikel 49, § 3, worden aangegaan, dan met de goedkeuring van de Vlaamse Executieve@@.

artikel 97.

Artikel 97 staat toe dat het maatschappelijk kapitaal van het F.N.S.V. door terugbetaling aan het Vlaamse Gewest wordt verminderd. Volgens het ontwerp zal die terugbetaling uitsluitend geschieden **"uit** de opbrengst van de bestaande portefeuille?

Het woord @@opbrengst" heeft een dubbele betekenis en kan zowel de rente uit de portefeuille als het resultaat uit de verkoop van de portefeuille betreffen.

Het is meer dan wenselijk dat minstens in de memorie van toelichting wordt verduidelijkt wat met de aangehaalde woorden wordt bedoeld.

Artikel 98.

Uit de toelichting welke aan de Raad van State is verstrekt, blijkt dat de woorden **"in** overleg@@ beter vervangen worden door **"in** akkoord@@.

.../...

Met "betrokken bedrijven@@ zouden zijn bedoeld de bedrijven waarin het F.N.S.V. aandelen zonder stemrecht aanhoudt of vorderingen heeft. Dat blijkt niet uit de tekst.

Artikel 99.

Om redenen van duidelijkheid, beginne men het artikel als volgt :

"Wanneer ten gevolge van de toepassing van het bepaalde in artikel 98 terugbetalingen worden gedaan, worden deze gestort ...".

Artikel 103.

In artikel 175, tweede lid, 2°, 3° en 5°, van de wet van 8 augustus 1980 betreffende de budgettaire voorstellen komen de woorden "**op** voordracht van **de N.M.N.S.**" niet voor, doch wel de woorden "**op** voordracht van de Staat? De wijzigingsbepaling moet in die zin worden aangepast.

... / ...

Hoofdstuk VII. - Cultuur.

Artikelen 105 tot 107.

Deze bepalingen zijn in strijd, minstens met artikel 10 van de wet van 16 juli 1973 waarbij de bescherming van de ideologische en filosofische strekkingen gewaarborgd wordt, welke wet werd uitgevaardigd op grond van artikel **59bis**, § 7, van de Grondwet en derhalve bindend is voor de Gemeenschappen.

Dat artikel **bepaalt** immers dat de regels inzake erkenning en subsidiëring in geld of in natura van geregelde culturele activiteiten, naargelang van het geval, slechts mogen worden vastgesteld krachtens een wet, een decreet of een beraadslaging van de vertegenwoordigende vergadering van de overheid en dat, bij ontstentenis van dergelijke regels, alle toelagen en voordelen het voorwerp moeten zijn van een speciale begrotingspost op naam.

Uit die bepaling volgt dat het voor meer dan één jaar vastleggen van een subsidie slechts mogelijk is als daarbij ook de regels ervan worden vastgesteld, wat in de ontworpen artikelen 105 tot 107 niet gebeurt. De subsidie kan ook in de begroting worden opgenomen, maar dan kan ze uiteraard slechts voor **één** jaar verleend worden, voorwaarde waaraan de betreffende artikelen 'evenwel ook niet voldoen.

.../...

Hoofdstuk VIII. - Bejaardenzorg.

artikel 108.

1. Luidens de uitleg verstrekt in de memorie van toelichting zou deze bepaling tot doel hebben "enkele beperkte technische aanpassingen@@ door te voeren. Dat het echter om meer dan louter technische aanpassingen gaat, blijkt uit de vergelijking van de geldende met de ontworpen tekst :

- "**rente**" wordt vervangen door "**lening**", zodat ook kapitaalaflossingen subsidieerbaar worden;
- ook voor rusthuizen kunnen voortaan subsidies worden verstrekt:
- het "**bouwen, inrichten en ingebruiknemen**" wordt aangevuld met het "**aankopen**".

2. In de memorie van toelichting wordt gesteld dat de @@uitbreiding naar de rustoorden . . . echter specifiek het voorwerp moet uitmaken van een afzonderlijke beslissing door de Executieve en dit binnen de programmatorische grenzen, na een evaluatie van de werkwijze voor de service-flats". Dit komt niet tot uiting in de tekst van het ontwerp.

.../...

3. Het is niet duidelijk wat met de zinsnede **"door** bemiddeling van het Vlaams Fonds voor de bouw van ziekenhuizen en medisch-sociale **instellingen"** wordt bedoeld.

4. Men schrijve de inleidende zin als volgt :

"Artikel 5, § 3, eerste lid, van het decreet van 5 maart 1985 houdende regeling van de erkenning en subsidiëring van voorzieningen voor bejaarden, ingevoegd bij het decreet van 20 december 1989, wordt vervangen door de volgende bepaling :".

5. In de wijzigende bepaling schrijve men : **"... de wet van 27 juni 1921 waarbij aan de verenigingen zonder winstgevend doel en aan de instellingen van openbaar nut rechtspersoonlijkheid wordt verleend, ..."**.

... / ...

Hoofdstuk IX. - Onderwijs.artikel 109.

Met deze bepaling wordt de aanpassing van de investeringskredieten aan de kostenontwikkeling (artikel 2, § 1, van het decreet van 31 juli 1990 : de aanpassing gebeurt voor 40 % op basis van de geraamde stijging van de index van de consumptieprijzen) voor het begrotingsjaar 1991 buiten werking gesteld.

Men schrijve echter : "... de woorden " $A_2 = 0,4 (c_1/c_0) + 0,6 (l_{k1}/l_{k0})$ " vervangen door de woorden " $A_2 = 0,4 + 0,6 (l_{k1}/l_{k0})$ ".

Artikel 110.

De woorden "**en** gelet op de budgettaire noodwendigheden" mogen geschrapt worden, want ze geven de indruk dat de Vlaamse Executieve ter zake enige speelruimte zou hebben.

Artikel 111.

In plaats van "**éénmalig**" schrijve men beter "**één maal**", want die wijziging blijft - behoudens tussenkomst van de decreetgever - ook voor de toekomst geldig.

... / ...

De laatste zin is ongelukkig gesteld, omdat de indruk wordt gewekt dat de Executieve ter zake vrij beslist. Deze bepaling kan men in de eerste zin invoegen : "... ten-einde met ingang van het dienstjaar 19914992 een **vermindering** ...".

Artikel 112.

Met dit artikel wordt hoofdstuk VII van de wet van 21 juni 1985 opgeheven. Dat hoofdstuk heeft betrekking op het **inschrijvingsgeld** voor leerlingen en studenten van vreemde nationaliteit.

De opheffing heeft evenwel slechts uitwerking vanaf 1 september 1990.

Het is zeer de vraag of met die beperkte retro-activiteit in een voldoende mate wordt tegemoet gekomen aan de rechtspraak van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen, althans wat de door het EEG-verdrag beschermde rechtsonderhorigen betreft (zie de arresten Gravier van 13 februari 1985, **Barra** van 2 februari 1988 en **Humbel** van 27 september 1988).

Artikel 114.

Aan de Vlaamse Executieve wordt het overgelaten **"de** modaliteiten@ van de toekenning van het vermelde bedrag aan het R.U.C.A. te bepalen. Wanneer onder modaliteiten

... / ...

meer wordt verstaan dan het enkel regelen van de wijze waarop de uitkering der gelden zal geschieden, moet de delegatie, gelet op het bepaalde in artikel 17, § 5, van de Grondwet, precieser worden geformuleerd.

artikel 116.

Men **corrigeren** het artikel als volgt :

In artikel 203 van hetzelfde decreet . . . worden de woorden "artikel 186, dat in werking **treedt**" vervangen door de woorden "**de** artikelen 186 en 197, die uitwerking hebben?

Het advies betreffende

titel 1, hoofdstuk 1, artikelen 1 tot 4, en hoofdstuk III,
titel II, hoofdstuk 1, artikelen 49 tot 60, hoofdstuk II,
artikel 73 en hoofdstukken VI en IX

werd gegeven door de eerste kamer, samengesteld uit

de Heer	: H. COREMANS,	kamervoorzitter,
de Heer	: J. VERMEIRE,	staatsraden,
Mevrouw	: S. VANDERHAEGEN,	
de Heren	: G. SCHRANS,	assessoren van de
	E. WYMEERSCH,	afdeling wetgeving,
Mevrouw	: A. BECXERS,	griffier.

De verslagen werden uitgebracht door de HH. D. **ALBRECHT**
en J. BAERT, auditeurs, en B. SEUTIN, adjunct-auditeur. De **nota's**
van het Coördinatiebureau werden opgesteld en toegelicht door de
HH. X. **VERMASSEN**, referendaris, en J. CRIJXCNINGEN, **adjunct-refe-**
rendaris.

DE GRIFFIER,

DE VOORZITTER,

A. BECXERS.

H. COREMANS.

Het advies betreffende

titel 1, hoofdstuk 1, artikel 5, hoofdstuk II,
titel II, hoofdstuk 1, artikelen 61 tot 65, hoofdstuk II, ar-
tikelen 66 tot 72 en 74 tot **76, hoofdstukken** III, IV, V, VII
en **VIII**

werd gegeven door de achtste kamer, samengesteld uit

de Heer : J. NIMMEGEERS, kamervoorzitter,

Mevrouw : **S. VANDERHAEGEN**, staatsraden,
de Heer : J. DE **BRABANDERE**,

Mevrouw : F. LIEVENS, griffier.

De verslagen **werden** uitgebracht door de HH. D. **ALBRECHT**
en J. BAERT, auditeurs, en B. SEUTIN, adjunct-auditeur. De **nota's**
van het Coördinatiebureau werden opgesteld en toegelicht door
Mevr. **M.-C. CEULE**, referendaris, en de H. W. VAN **VAERENBERGH**,
adjunct-referendaris.

DE GRIFFIER,

DE VOORZITTER,

F. LIEVENS.

J. NIMMEGEERS.

ONTWERP VAN DECREET

ONTWERP VAN DECREET

DE VLAAMSE EXECUTIEVE,

Op voordracht van de Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting ;

Na beraadslaging,

BESLUIT :

De Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting, wordt gelast namens de Vlaamse Executieve bij de Vlaamse Raad het ontwerp van decreet in te dienen waarvan de tekst volgt :

TITEL 1**BEPALINGEN MET BETREKKING TOT
DE OMVORMING VAN BEGROTINGSFONDSEN****HOOFDSTUK 1**

Instellingen van Openbaar Nut

Artikel 1

§ 1. Er wordt een Fonds voor economische expansie en regionale reconversie — Grote Ondernemingen opgericht.

§ 2. Het Fonds voor economische expansie en regionale reconversie — Grote Ondernemingen heeft rechtspersoonlijkheid. Het wordt opgericht als een instelling van categorie A in de zin van de wet van 16 maart 1954 betreffende de controle op sommige instellingen van openbaar nut. De bepalingen van deze wet zijn op het Fonds van toepassing voor zover er in dit decreet niet wordt van afgeweken.

§ 3. De middelen van het Fonds voor economische expansie en regionale reconversie — Grote Ondernemingen zijn :

a) een jaarlijkse dotatie lastens de begroting van het Vlaamse Gewest ;

b) de opbrengst van leningen speciaal uitgegeven om de regionale reconversie te bevorderen ;

c) het gebeurlijke saldo op het einde van het voorgaande begrotingsjaar op het Fonds.

§ 4. Worden toegewezen aan het Fonds voor de economische expansie en de regionale reconversie — Grote Ondernemingen vanaf 1 januari 1992 :

a) alle andere middelen die nuttig zijn voor de economische heropleving toegewezen uit hoofde van wettelijke of conventionele bepalingen ;

b) de teruggaven bedoeld in artikel 9 van de wet van 17 juli 1959 tot invoering en ordening van maatregelen ter bevordering van de economische expansie en de oprichting van nieuwe industrieën en in artikel 38 van de wet van 30 december 1970 betreffende de economische expansie ;

c) de bijdragen van het Europees Fonds voor Regionale Ontwikkeling in verband met programma's die op de economische expansie betrekking hebben.

§ 5. Het Fonds neemt voor zijn rekening de uitgaven die met betrekking tot de grote ondernemingen voortvloeien uit :

a) de toepassing van de wetten van 17 juli 1959 en 30 december 1970 ;

b) de toepassing van decretale bepalingen met betrekking tot de economische expansie ;

c) de studies i.v.m. de economische expansie ;

d) elke andere uitgave die kadert in het sociaal, economisch en regionaal beleid van de Vlaamse Executieve.

§ 6. Het Fonds neemt de op 31 december 1990 uitstaande verbintenissen **lastens** artikelen 60.01.62 A, 60.03.62 A, 60.05.62 A en 60.07.62 A van de Sectie 62 van Afdeling II van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap over.

§ 7. De op 31 december 1990 beschikbare **ordonnance**-ringssaldi op de fondsen 60.01.62 A, 60.03.62 A, 60.05.62 A en 60.07.62 A van Afdeling II van de algemene **uitgaven**-begroting van de Vlaamse Gemeenschap worden ambtshalve overgeboekt op een daartoe te openen rekening (**orderekening** van de Thesaurie) ten einde ze over te dragen aan het Fonds. De Vlaamse Executieve stelt het bedrag van de saldi vast.

§ 8. Het Fonds wordt beheerd door Vlaamse Executieve. De Vlaamse Executieve stelt de nodige diensten, uitrusting, installaties en personeelsleden van haar diensten ter beschikking van het Fonds.

§ 9. De Vlaamse Executieve beschikt over de kredieten van het Fonds voor economische expansie en regionale reconversie — Grote Ondernemingen voor al wat dienen kan in het raam van het sociaal, economisch en regionaal beleid naar de grote ondernemingen toe.

§ 10. De gebeurlijke rentevergoedingen op **thesaurie**midelen voortvloeiend uit eigen thesauriebeheer worden gestort in de middelenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap.

§ 11. De Vlaamse Executieve stelt jaarlijks een verslag op over de werking en het beheer van het Fonds. Het verslag wordt aan de Vlaamse Raad medegedeeld.

§ 12. De Vlaamse Executieve stelt de verdere regelen vast betreffende de werking en het beheer van het Fonds. Zij kan daarbij sommige van haar bevoegdheden delegeren aan de leidend ambtenaar die zij daartoe aanwijst.

Artikel 2

§ 1. Er wordt een Fonds voor de economische expansie en regionale reconversie-KMO opgericht.

§ 2. Het Fonds voor de economische expansie en regionale reconversie-KMO heeft rechtspersoonlijkheid. Het wordt opgericht als een instelling van categorie A in de zin van de wet van 16 maart 1954 betreffende de controle op sommige instellingen van openbaar nut. De bepalingen van deze wet zijn op het Fonds van toepassing voor zover er in dit decreet niet wordt van afgeweken.

§ 3.. De middelen van het Fonds voor de economische expansie en regionale reconversie-KMO zijn :

- a) een jaarlijkse dotatie lastens de begroting van het Vlaamse Gewest ;
- b) de opbrengst van leningen speciaal uitgegeven om de regionale reconversie te bevorderen ;
- c) het gebeurlijke saldo op het einde van het voorgaande begrotingsjaar op het Fonds.

§ 4. Worden toegewezen aan het Fonds voor de economische expansie en regionale reconversie vanaf 1 januari 1992 :

- a) alle andere middelen die nuttig zijn voor de economische heropleving van de KMO's toegewezen uit hoofde van wettelijke of conventionele bepalingen ;
- b) de teruggaven bedoeld in artikel 28 van de wet van 4 augustus 1978 tot economische heroriëntering
- c) de bijdragen van het Europees Fonds voor Regionale Ontwikkeling in verband met programma's die op de economische expansie van de KMO's betrekking hebben.

§ 5. Het Fonds neemt voor zijn rekening de uitgaven die met betrekking tot de KMO's voortvloeien uit :

- a) de toepassing van de wet van 4 augustus 1978 ;
- b) de toepassing van decretale bepalingen met betrekking tot de economische heroriëntering ;
- c) de studies i.v.m. de economische expansie voor KMO's ;
- d) elke andere uitgave die kadert in het sociaal, economisch en regionaal beleid naar de KMO's van de Vlaamse Executieve.

§ 6. Het Fonds neemt de op 31 december 1990 uitstaande verbintenissen lastens artikelen 60.02.63 A, 60.04.63 A, 60.06.63 A en 60.08.63 A van de Sectie 63 van Afdeling II van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap over.

§ 7. De op 31 december 1990 beschikbare ordonnanceringsaldi op de fondsen 60.02.63 A, 60.04.63 A, 60.06.63 A en 60.08.03 A van Afdeling II van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap worden ambtshalve overgeboekt op een daartoe te openen rekening (orderekening van de Thesaurie) ten einde ze over te dragen aan het Fonds. De Vlaamse Executieve stelt het bedrag van de saldi vast.

§ 8. Het Fonds wordt beheerd door de Vlaamse Executieve. De Vlaamse Executieve stelt de nodige diensten, uitrusting, installaties en personeelsleden van haar diensten ter beschikking van het Fonds.

§ 9. De Vlaamse Executieve beschikt over de kredieten van het Fonds voor Economische Expansie en Regionale Reconversie-KMO voor al wat dienen kan in het raam van het sociaal, economisch en regionaal beleid dat de KMO's betreft.

§ 10. De gebeurlijke rentevergoedingen op thesauriemiddelen voortvloeiend uit eigen thesauriebeheer worden gestort in de middelenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap.

§ 11. De Vlaamse Executieve stelt jaarlijks een verslag op over de werking en het beheer van het Fonds. Het verslag wordt aan de Vlaamse Raad medegedeeld.

§ 12. De Vlaamse Executieve stelt de verdere regelen vast betreffende de werking en het beheer van het Fonds. Zij kan daarbij sommige van haar bevoegdheden delegeren aan de leidend ambtenaar die zij daartoe aanwijst.

Artikel 3

§ 1. Het Fonds bestemd voor het in stand houden en uitbreiden te verzekeren van de koopvaardij en de vissersvloot, opgericht bij de wet van 23 augustus 1948 strekkende tot het instandhouden en het uitbreiden van de koopvaardij en de vissersvloot, en houdende instelling, te dien einde van een fonds voor het uitreden en aanbouwen van zeeschepen, verkrijgt het statuut van instelling van categorie A in de zin van de wet van 16 maart 1954 betreffende de controle op sommige instellingen van openbaar nut. De bepalingen van deze wet zijn op het Fonds van toepassing voor zover er in dit decreet niet wordt van afgeweken.

§ 2. De middelen van het Fonds bestemd voor het in stand houden en uitbreiden te verzekeren van de koopvaardij en vissersvloot zijn :

a) een jaarlijkse dotatie lastens de begroting van het Vlaamse Gewest ;

b) de terugbetalingen van sommen, welke voortkomen van de ter uitvoering van artikel 1, a) en d) van de wet van 23 augustus 1948 verstrekte voorschotten, alsmede de intresten van deze voorschotten, overeenkomstig artikel 7 van de wet van 23 augustus 1948 ;

c) het gebeurlijke saldo op het einde van het voorgaande begrotingsjaar op het Fonds.

§ 3. Het Fonds neemt alle uitgaven voor zijn rekening die voortvloeien uit de toepassing van de wet van 23 augustus 1948 houdende oprichting van een Fonds bestemd voor het in stand houden en uitbreiden te verzekeren 'van de koopvaardij en de vissersvloot.

§ 4. Het Fonds neemt de op 31 december 1990 uitstaande verbintenissen lastens artikel 60.02.61 A van Sectie 61 van Afdeling II van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap over.

§ 5. De gebeurlijke rentevergoedingen op thesauriemiddelen voortvloeiend uit eigen thesauriebeheer worden gestort in de middelenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap.

§ 6. Het op 31 december 1990 beschikbare ordonnanceringsaldo op fonds 60.02.61 A van Afdeling II van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap wordt ambtshalve overgeboekt op een daartoe te openen rekening (orderekening van de Thesaurie) ten einde het over te dragen aan het Fonds. De Vlaamse Executieve stelt het bedrag van het saldo vast.

§ 7. Het Fonds wordt beheerd door de Vlaamse Executieve. De Vlaamse Executieve stelt de nodige diensten, uitrusting, installaties en personeelsleden van haar! diensten ter beschikking van het Fonds.

§ 8. De Vlaamse Executieve stelt jaarlijks een verslag op over de werking en het beheer van het Fonds. Het verslag wordt aan de Vlaamse Raad medegedeeld.

§ 9. Behoudens andersluidende bepaling in dit decreet en behoudens dat onder de maritieme uitrusting bedoeld in artikel 1 van de wet van 23 augustus 1948 op het instandhouden

en het uitbreiden van de koopvaardij en de vissersvloot wordt verstaan elke maritieme uitrusting die valt onder de bepaling van artikel 1,3° van de wet van 5 juni 1972 op de veiligheid der schepen, blijft de wet van 23 augustus 1948 op het **in**-standhouden en uitbreiden van de koopvaardij en de **vissers**-vloot onverkort van toepassing.

§ 10. De Vlaamse Executieve stelt de verdere regelen vast betreffende de werking en het beheer van het Fonds. Zij kan daarbij sommige van haar bevoegdheden delegeren aan de leidend ambtenaar die zij daartoe aanwijst.

Artikel 4

§ 1. Het Fonds tot bevordering van het industrieel onderzoek in Vlaanderen, opgericht bij decreet van 6 mei 1987 tot bevordering van het industrieel wetenschappelijk onderzoek verkrijgt het statuut van instelling van categorie A in de zin van de wet van 16 maart 1954 betreffende de controle op sommige instellingen van openbaar nut. De bepalingen van deze wet zijn op het Fonds van toepassing voor zover er in dit decreet niet wordt van afgeweken.

§ 2. De middelen van het Fonds tot bevordering van het industrieel onderzoek in Vlaanderen zijn :

a) een jaarlijkse dotatie **lastens** de begroting van het **Vlaam**se Gewest ;

b) de ontvangsten voorzien in artikel 3 e en f van het decreet van 6 mei 1987 houdende oprichting van een Fonds tot bevordering van het industrieel onderzoek in Vlaanderen ;

c) het gebeurlijke saldo op het einde van het voorgaande begrotingsjaar op het Fonds.

§ 3. Worden toegewezen aan het Fonds tot bevordering van het industrieel onderzoek in Vlaanderen vanaf 1 januari 1992 de ontvangsten voorzien in artikel 3, d van voornoemd decreet van 6 mei 1987.

§ 4. De gebeurlijke rentevergoedingen op **thesaurie**middelen voortvloeiend uit eigen thesauriebeheer worden gestort in de middelenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap.

§ 5. Het Fonds neemt alle uitgaven voor zijn rekening die voortvloeien uit de toepassing van voornoemd decreet van 6 mei 1987.

§ 6. Het Fonds neemt de op 31 december 1990 uitstaande verbintenissen **lastens** artikel 66.10.67 A van Sectie 67 van Afdeling II van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap over.

§ 7. Het op 31 december 1990 beschikbare **ordonnance**-ringssaldo op fonds 66.10.67 A van Afdeling II van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap wordt ambtshalve overgeboekt op een daartoe te openen rekening (orderekening van de Thesaurie) ten einde het over te dragen aan het Fonds. De Vlaamse Executieve stelt het bedrag van de saldi vast.

§ 8. Het Fonds wordt beheerd door de Vlaamse Executieve. De Vlaamse Executieve stelt de nodige diensten, uitrusting, installaties en personeelsleden van haar diensten ter beschikking van het Fonds.

§ 9. De Vlaamse Executieve beschikt over de kredieten van het Fonds voor industrieel onderzoek in Vlaanderen tot

al wat dienen kan ter bevordering van het toegepast industrieel onderzoek.

§ 10. De Vlaamse Executieve stelt jaarlijks een verslag op over de werking en het beheer van het Fonds. Het verslag wordt aan de Vlaamse Raad medegedeeld.

§ 11. Behoudens andersluidende bepaling in dit artikel blijft het decreet van 6 mei 1987 houdende oprichting van een Fonds tot bevordering van het industrieel onderzoek in Vlaanderen onverkort van toepassing.

§ 12. De Vlaamse Executieve stelt de verdere regelen vast betreffende de werking en het beheer van het Fonds. Zij kan daarbij sommige van haar bevoegdheden delegeren aan de leidend ambtenaar die zij daartoe aanwijst.

Artikel 5

§ 1. Artikel 39 van de gecoördineerde decreten van 4 april 1990 inzake bijzondere jeugdbijstand wordt vervangen door hetgeen volgt :

„Artikel 39

§ 1. Bij het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap wordt een fonds bijzondere jeugdbijstand opgericht, hierna het Fonds te noemen. Dit Fonds heeft rechtspersoonlijkheid en wordt gerangschikt onder de instellingen van categorie A vermeld in artikel 1 van de wet van 16 maart 1954 betreffende de controle van sommige instellingen van openbaar nut. De bepalingen van deze wet zijn op dit Fonds van toepassing voor zover er in dit decreet niet wordt van afgeweken.

§ 2. De middelen van het Fonds zijn :

- a) het gebeurlijke saldo op het einde van het voorgaande begrotingsjaar ;
- b) een jaarlijkse dotatie **lastens** de begroting van de Vlaamse Gemeenschap ;
- c) de geïnde kinderbijslagen ;
- d) de bijdragen van personen t.a.v. wie hulp wordt **georganiseerd** of van de onderhoudsplichtige personen ;
- e) de terugvorderingen van de ten onrechte gedane betalingen.

§ 3. Het Fonds is belast met de inning van de kinderbijslagen en de bedragen bedoeld in § 2, c) en d) en met de terugvorderingen bedoeld in § 2, e).

§ 4. Het Fonds neemt de financiële lasten ten gevolge van de bepalingen van deze gecoördineerde decreten of een wet betreffende de opgave van maatregelen t.a.v. minderjarigen die een als misdrijf omschreven feit hebben gepleegd, ten laste.

§ 5. Het Fonds neemt op datum van zijn inwerkingtreding de op 31 december 1990 uitstaande verbintenissen over **lastens** artikel 60.02.51 A, Afdeling II van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap evenals deze aangaan **lastens** programma 51, basisallocatie 01.05.51 van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1991.

§ 6. Het Fonds wordt beheerd door de Vlaamse Executieve. De Vlaamse Gemeenschap stelt de nodige diensten, uitrusting, installaties en personeelsleden van haar diensten ter beschikking.

§ 7. De Vlaamse Executieve beschikt over de kredieten van het Fonds voor al wat dienen kan in het raam van het beleid inzake' bijzondere jeugdbijstand.

§ 8. De Vlaamse Executieve stelt jaarlijks een verslag op over de werking en het beheer van het Fonds. Het verslag wordt aan de Vlaamse Raad medegedeeld.

§ 9. De Vlaamse Executieve stelt de verdere regelen vast betreffende de werking en het beheer van het Fonds. Zij kan sommige van haar bevoegdheden delegeren aan de leidend ambtenaar die zij daartoe aanwijst.

§ 10. Het op 31 december, 1990 beschikbare ordonnance-ringssaldo op fonds 60.02.51 A van Afdeling II van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap wordt ambtshalve overgeboekt op een daartoe te openen rekening (orderekening van de Thesaurie) ten einde het over te dragen aan het Fonds. De Vlaamse Executieve stelt het bedrag van de saldi vast.

§ 11. De gebeurlijke rentevergoedingen op thesauriemiddelen voortvloeiend uit eigen thesauriebeheer worden gestort in de middelenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap.

HOOFDSTUK II

Diensten met afzonderlijk beheer

Artikel 6

§ 1. Wordt opgericht als dienst met afzonderlijk beheer "Hofstade-bad".

§ 2. De dienst met afzonderlijk beheer "Hofstade-bad" heeft als opdracht het centrum voor ontspanning en lichamelijke opvoeding van Hofstade voor het publiek toegankelijk te houden.

§ 3. De dienst met afzonderlijk beheer neemt de op 31 december 1990 uitstaande verbintenissen lastens artikel 70.44.45 A van sectie 45 van de Afdeling II van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap over.

§ 4. Het op 31 december 1990 beschikbare ordonnance-ringssaldo op fonds 70.44.45 A van Afdeling II van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap wordt ambtshalve overgeboekt op een daartoe te openen rekening (orderekening van de Thesaurie) ten einde het over te dragen aan de dienst met afzonderlijk beheer. De Vlaamse Executieve stelt het bedrag van de saldi vast.

Artikel 7

Wordt opgericht als dienst met afzonderlijk beheer "het Openbaar Psychiatrisch Centrum , (OPC) te Lanaken-Rekem".

A r t i k e l 8

Wordt opgericht als dienst met afzonderlijk beheer "het Openbaar Psychiatrisch Centrum (OPC) te Geel".

Artikel 9

§ 1. Het Openbaar Psychiatrisch Centrum (OPC) te Lanaken-Rekem en het Openbaar Psychiatrisch Centrum (OPC)

te Geel hebben elk tot taak, binnen de bepalingen van de wet op de ziekenhuizen, gecoördineerd op 7 augustus 1987, het beheer waar te nemen van de aan elke instelling toegewezen bedden en plaatsen met inbegrip van de met het beheer van die bedden en plaatsen verbonden technische en administratieve diensten,

§ 2. Aan het Openbaar Psychiatrisch Centrum (OPC) te Geel wordt bovendien het beheer en de organisatie aan de Geelse gezinsverpleging toevertrouwd.

Artikel 10

De diensten met afzonderlijk beheer respectievelijk “het Openbaar Psychiatrisch Centrum (OPC) te Lanaken-Rekern” en “het Openbaar Psychiatrisch Centrum (OPC) te Geel” nemen de op 31 december 1990 uitstaande verbintenissen lastens respectievelijk artikel 70.06.59 C en respectievelijk artikel 70.04.59 C van Sectie 59, Afdeling II van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap over.

Artikel 11

§ 1. De Vlaamse Executieve wordt ertoe gemachtigd om de beschikbare ordonnanceringsaldi op 31 december 1990 op de hierna vermelde fondsen van Afdeling II aan de onderstaande diensten met afzonderlijk beheer over te dragen :

Fondsen	Afdeling II	Diensten	Afzonderlijk Beheer
70.04.59 c			OPC Geel
70.0659 C			OPC Rekem

§ 2. De Vlaamse Executieve stelt het bedrag van de saldi vast.

Artikel 12

§ 1. Wordt opgericht als dienst met afzonderlijk beheer het “Fonds voor medische, sociale en pedagogische zorg voor gehandicapten” opgericht bij koninklijk besluit nr. 81 van 10 november 1967.

§ 2. De dienst met afzonderlijk beheer neemt de op 31 december 1990 uitstaande verbintenissen lastens artikel 60.05.54 A van Sectie 54 van Afdeling II van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap over.

§ 3. Het op 31 december 1990 beschikbare ordonnancementssaldo op artikel 60.05.54 A van Afdeling II van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap wordt ambtshalve overgeboekt op een daartoe te openen rekening (orderekening van de Thesaurie) ten einde het over te dragen aan de dienst met afzonderlijk beheer.

Artikel 13

Worden onderworpen aan de bepalingen van dit decreet de diensten met afzonderlijk beheer Bijzondere Jeugdbijstand “De Zande” te Ruiselede en “De Kempen” te Mol.

Artikel 14

Wordt opgericht als dienst met afzonderlijk beheer het “Fonds voor preventie en sanering inzake leefmilieu en natuurbehoud”, afgekort “Mina-fonds”.

Artikel 15

De Vlaamse Executieve bepaalt, op voordracht van de bevoegde Gemeenschapsminister en de **Gemeenschapsminister** van Financiën en Begroting, de organieke regelen die van toepassing zijn op het financieel en materieel beheer van de in dit decreet genoemde diensten met afzonderlijk beheer.

Deze regelen omvatten onder meer :

- 1° het opmaken en het bekendmaken van een begroting en van rekeningen ;
- 2° de controle van de rekeningen door het Rekenhof dat ze ter plaatse kan verrichten ;
- 3° het beperken van de uitgaven binnen de grenzen van de ontvangsten en van de goedgekeurde limitatieve kredieten ;
- 4° de mogelijkheid om, met ingang van het jaar, de bij het verstrijken van het vorige jaar beschikbare geldmiddelen te gebruiken ;
- 5° het bijhouden van een vermogenscomptabiliteit en het opmaken van een inventaris van het vermogen ;
- 6° de behandeling en de bewaring van de gelden en de waarden door een tegenover het Rekenhof verantwoordelijke rekenplichtige ;
- 7° de beperking in de tijd van de overdrachten waartoe machtiging werd verleend.

HOOFDSTUK III

Begrotingsfondsen

Afdeling 1

Bevestiging als begrotingsfondsen

Artikel 16

Zijn begrotingsfondsen zoals bedoeld in artikel 19 van de wet 28 juni 1963 tot wijziging en aanvulling van de wetten op de rijkscomptabiliteit.

— het Vlaams Sportfonds opgericht bij decreet van 31 mei 1989 ;

— het Fonds voor de navorming opgericht bij decreet van 5 juli 1989 betreffende het Onderwijs.

Afdeling 2

Bevestiging als begrotingsfondsen mits wijzigingen aan wetgeving van organiek opgerichte fondsen

Artikel 17

Artikel 36, tweede lid van de wet van 1 juli 1954 op de riviervisserij wordt vervangen door wat volgt :

“Dit fonds is een begrotingsfonds als bedoeld in artikel 19 van de wet van 28 juni 1963 tot wijziging en aanvulling van de wetten op de rijkscomptabiliteit. Het wordt gestijfd door :

- a) een afneming op de prijs van de visverloven ;
- b) de vrijwillige, contractuele, reglementaire of decretale bijdragen van natuurlijke personen, rechtspersonen, **openba-**

re besturen en instellingen ter verwezenlijking van de doelstellingen inzake het beleid van de Vlaamse Executieve ten aanzien van de riviervisserij ;

c) de opbrengst van administratieve geldboeten en alle andere bedragen, welke door de diensten van het Vlaamse Gewest en door de rechtbanken gevorderd worden **lastens** de overtreders van de wetgeving en reglementering inzake de riviervisserij ;

d) de opbrengst van concessies van verhuur en van vreemdingen van eigendommen, installaties en aanhorigheden, die aangewend of verworven werden met het oog op de verwezenlijking van de doelstellingen inzake de riviervisserij .”

Artikel 18

Artikel 37, eerste lid van de wet van 1 juli 1954 op de riviervisserij wordt vervangen door wat volgt :

“De Vlaamse Executieve beschikt over de kredieten van het Visserijfonds voor al wat kan dienen in het raam van het beleid inzake riviervisserij in de ruime zin.”

Afdeling 3

Oprichting van begrotingsfondsen

Artikel 19

§ 1. Er wordt een fonds onroerende goederen opgericht.

§ 2. Aan het Fonds onroerende goederen worden toegewezen alle ontvangsten voortvloeiend uit de afstand van onroerende goederen toebehorend aan de Vlaamse Gemeenschap of het Vlaamse Gewest.

§ 3. De middelen van het Fonds onroerende goederen dienen aangewend te worden voor de verwerving van onroerende goederen en voor infrastructuurwerken.

Artikel 20

§ 1. Er wordt een fonds voor het leerlingenvervoer opgericht.

§ 2. Aan het Fonds voor het leerlingenvervoer worden toegewezen alle ontvangsten voortvloeiend uit de opbrengst van de gelden voor het vervoer van leerlingen evenals de sommen gerecupereerd ingevolge ongevallen met voertuigen beheerd door de dienst voor het leerlingenvervoer.

§ 3. De middelen van het Fonds voor het leerlingenvervoer dienen aangewend te worden voor de voertuigen die beheerd worden door de dienst voor het leerlingenvervoer evenals voor het betalen van kosten voor het vervoer van leerlingen in toepassing van de wet van 15 juli 1983 houdende oprichting van de Nationale Dienst voor Leerlingenvervoer.

Artikel 21

§ 1. Er wordt een fonds voor de aanwending van teruggevorderde ten onrechte gestorte wedden en weddetoelagen van de sector Onderwijs opgericht.

§ 2. Aan het Fonds voor de aanwending van teruggevorderde ten onrechte gestorte wedden en weddetoelagen van de

sector Onderwijs worden toegewezen alle terugbetalingen van ten 'onrechte gestorte wedden en weddetoelagen van de sector Onderwijs.

§ 3. De middelen van het Fonds voor de aanwending van teruggevorderde ten onrechte? gestorte wedden en **weddetoe-**lagen dienen aangewend te worden voor de betaling van wedden en **weddetoe** lagen.

§4. De boekhoudkundige verwerking van de verrichtingen gebeurt voor elk onderwijsnet afzonderlijk.

§ 5. De middelen bedoeld in § 2 moeten worden aangewend voor het onderwijsnet waarin zij werden toegekend.

Artikel 22

§ 1. Er wordt een fonds voor de kunsten opgericht.

§ 2. Aan het Fonds voor de kunsten worden toegewezen al de inkomsten voortvloeiend uit :

1. verkoop van catalogi en publikaties ;
2. toegangsgelden tot musea en tentoonstellingen ;
3. inkomsten van de financiering, prefinanciering of subsidiëring van filmproducties ;
4. inkomsten die het gevolg zijn van tentoonstellingen, publikaties en audiovisuele realisaties, gefinancierd of **gepre-financierd** door of in samenwerking met de Administratie voor Kunst ;
5. terugbetalingen van door het Fonds verleende **terugvorderbare** toelagen.

§ 3. De middelen van het Fonds voor de kunsten moeten door middel van het verlenen van toelagen of **terugvorderbare** voorschotten, rechtstreeks bijdragen tot :

1. het verrijken van de kunstpatrimonia van de musea en de valorisatie van hun wetenschappelijke uitrusting ;
2. financiering, prefinanciering of subsidiëring van documentaire films rond het leven en het werk van scheppende of uitvoerende kunstenaars ;
3. financiering, prefinanciering of subsidiëring van de productie van langspeelfilms of **CD's** met in hoofdzaak Vlaamse muziek ;
4. de financiering, prefinanciering of subsidiëring van tentoonstellingen, catalogi, publikaties en audiovisuele realisaties van of in samenwerking met de Administratie voor Kunst.

Artikel 23

§ 1. Er wordt een fonds voor de landinrichting opgericht.

§ 2. Aan het Fonds voor de landinrichting worden rechtstreeks toegewezen de inkomsten voortvloeiend uit :

- a) de bijstand van het Europees Oriëntatie- en Garantie-fonds voor de Landbouw en van het Europees Fonds voor Regionale Ontwikkeling in verband met programma's, die zowel lopende uitgaven als investeringsuitgaven kunnen omvatten en die betrekking hebben op de landinrichting in de ruime zin ;

- b) de ontvangsten voortvloeiende uit de toepassing van artikel 14, artikel 46 en artikel 76 van de wet van 22 juli 1970

op de ruilverkaveling van landeigendommen uit kracht van de wet, aangevuld door de wet van 11 augustus 1978 met bijzondere bepalingen eigen aan het Vlaamse Gewest;

c) de vrijwillige, contractuele, reglementaire of decretale bijdragen van natuurlijke personen, rechtspersonen, openbare besturen en instellingen ter verwezenlijking van de doelstellingen, vermeld in artikel 5, artikel 8, artikel 9 en artikel 13 van de wet van 28 december 1967 betreffende de onbevaarbare waterlopen, van Titel V van de wet van 5 juli 1956 betreffende de wateringen en van Titel V van de wet van 3 juni 1957 betreffende de polders ;

d) de opbrengst van administratieve geldboeten en alle andere bedragen welke door de diensten van het Vlaamse Gewest en door de rechtbanken gevorderd worden lastens de overtredders van de wetgeving en reglementering inzake landinrichting, ruilverkaveling, waterhuishouding, polders en wateringen ;

e) de opbrengst van concessies van verhuur en van vreemdingen van eigendommen, installaties en aanhorigheden, die aangewend of verworven werden met het oog op de verwezenlijking van de doelstellingen inzake landinrichting, ruilverkaveling, waterhuishouding, polders en wateringen ;

f) de vrijwillige, contractuele, reglementaire of decretale bijdragen van natuurlijke personen, rechtspersonen, openbare besturen en instellingen ter realisatie van landinrichtingsplannen, zoals bedoeld in artikel 13 van het decreet van 21 december 1988 houdende oprichting van de Vlaamse Landmaatschappij.

§ 3. De Vlaamse Executieve beschikt over de kredieten van het Fonds voor de landinrichting voor al wat kan dienen in het raam van het beleid inzake landinrichting in de ruime zin, namelijk voor de landinrichtingsprojecten, voor de ruilverkaveling, voor de waterhuishouding, voor de polders en voor de wateringen, met uitzondering evenwel van de loon- en werkingskosten van de diensten van de Vlaamse Gemeenschap.

Artikel 24

§ 1. Er wordt een fonds voor de, planschade opgericht.

§ 2. Aan het Fonds voor de planschade worden toegewezen alle ontvangsten voortvloeiend in toepassing van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en de stedenbouw.

§ 3. De middelen van het Fonds voor de planschade dienen aangewend te worden voor de planschadevergoeding en voor het afbreken van gebouwen opgericht in strijd met de voorschriften van de wet van 29 maart 1962.

Artikel 25

§ 1. Er wordt een fonds voor de monumenten en landschappen opgericht.

§ 2. Aan het Fonds voor de monumenten en landschappen worden toegewezen alle ontvangsten voortkomend uit de verkoop van publikaties of uit allerhande initiatieven van het Bestuur voor Monumenten en Landschappen.

§ 3. De middelen van het Fonds voor de monumenten en landschappen dienen aangewend te worden voor het dekken

van uitgaven met betrekking tot publikaties in verband met de monumenten en landschappen.

Artikel 26

§ 1. Er wordt een fonds voor de huisvesting opgericht.

§ 2. Aan het Fonds voor de huisvesting worden toegewezen alle ontvangsten voortvloeiend in toepassing van de huisvestingscode.

§ 3. De middelen van het Fonds voor de huisvesting dienen rechtstreeks bij te dragen tot al wat dienen kan bij het beleid inzake huisvesting, onder meer experimentele projecten.

Artikel 27

§ 1. Er wordt een fonds van het waterbouwkundig laboratorium te Borgerhout opgericht.

§ 2. Aan het Fonds van het waterbouwkundig laboratorium te Borgerhout worden toegewezen alle ontvangsten voortvloeiend uit de verkoop van studies en publikaties door dit instituut.

§ 3. De middelen van het Fonds van het waterbouwkundig laboratorium te Borgerhout dienen aangewend te worden voor het uitvoeren van studies met betrekking tot de waterbouwkunde en de publikatie van onderzoeksresultaten.

Artikel 28

§ 1. Er wordt een fonds voor de waarborgstelling met betrekking tot de huisvesting opgericht.

§ 2. Aan het Fonds voor de waarborgstelling met betrekking tot de huisvesting worden toegewezen de ontvangsten voortvloeiend uit de bijdragen voor de waarborgstelling, terugwinningen, intresten op belegde sommen, inkomsten uit de wederverkoop van ingekochte onroerende goederen.

§ 3. De middelen van het Fonds voor de waarborgstelling met betrekking tot de huisvesting dienen aangewend te worden voor de afhoudingen op intresten (roerende voorheffing), bankkosten, tussenkomsten aan de kredietinstellingen in uitvoering van de Gewestwaarborg alsook de aankoop van onroerende goederen.

Artikel 29

§ 1. Er wordt een fonds voor de aanwending van recyclagegelden opgericht.

§ 2. Aan het Fonds voor de aanwending van recyclagegelden worden toegewezen alle terugbetalingen, m.b.t. de activa, overgedragen in het kader van de bijzondere wet van 16 januari 1989, artikel 55, § 4.

§ 3. De middelen van het fonds voor de aanwending van recyclagegelden worden aangewend in de economische sector.

Artikel 30

§ 1. Er wordt een fonds voor de intendancediensten opgericht.

§ 2. Aan het Fonds voor de intendancediensten worden toegewezen alle ontvangsten voortvloeiend uit activiteiten die zij uitoefenen, zoals opbrengsten uit de verhuur van lokalen, verkoop van voedsel en dranken, verkoop van publikaties, inrichten van culturele manifestaties, logies, verkoop van produkten vervaardigd door leerlingen en sponsoring.

§ 3. De middelen van het Fonds voor de **intendancediensten** mogen aangewend worden om de werkingskosten te dekken van de inkomstenverwervende diensten en het aanschaffen van vermogensgoederen. Dit houdt ook in de bezoldiging van niet tot de administratie behorende deskundigen en de prestaties van derden.

Afdeling 4

Betalingsmodaliteiten van de fondsen

Artikel 31

Zijn aan het voorafgaand visum van het Rekenhof onderworpen de uitgaven van onderstaande fondsen :

- het Fonds onroerende goederen
- het Fonds voor het leerlingenvervoer
- het Fonds voor de navorming
- het Fonds voor de kunsten
- het Fonds voor de landinrichting
- het Schadefonds inzake grondwaterwinning
- het Fonds voor de planschade
- het Fonds voor monumenten en landschappen
- het Fonds voor de huisvesting
- het Fonds van het waterbouwkundig laboratorium te Borgerhout.
- het Fonds voor de aanwending van recyclagegelden.

Artikel 32

De fondsen waarop rechtstreeks wordt beschikt door de rekenplichtige die de ontvangsten heeft gedaan zijn :

- het Fonds voor de aanwending van teruggevorderde ten onrechte gestorte wedden en weddetoelagen ;
- het Vlaams Sportfonds ;
- het Visserijfonds ;
- het Fonds voor de waarborgstelling met betrekking tot de huisvesting ;
- het Fonds voor de intendancediensten.

Afdeling 5

Wijzigingen aan wetgeving naar aanleiding van de oprichting van begrotingsfondsen

Artikel 33

Artikel 14 van de wet van 19 juli 1971 betreffende de toekenning van studietoelagen en studieleningen wordt opgeheven.

Artikel 34

In artikel 15 van de wet van 19 juli 1971 betreffende de toekenning van studietoelagen en leningen worden geschrapt :

in a) : „2° over de eventuele terugbetaling van toelagen” ;
en

in b) : „2° over de terugbetaling gedaan door de **gerechtigden** op een studielening.

De fondsen voor studietoelagen en de fondsen voor studieleningen worden afzonderlijk boekgehouden.”

Artikel 35

Wordt opgeheven het tweede lid van artikel 4 van de gecoördineerde tekst van de wet van 23 augustus 1948 op de scheepskredieten.

Artikel 36

Wordt opgeheven het koninklijk besluit nr. 1 van 18 april 1967 tot oprichting van een Fonds voor de economische expansie en de regionale reconversie.

HOOFDSTUK IV

Overgangsbepalingen

Artikel 37

De ordonnanceringen van de uitgaven die vóór 1 januari 1991 werden vastgelegd ten laste van het beschikbaar krediet van een fonds ingeschreven op afdeling II van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap of op titel IV van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap of ten laste van vastleggingsmachtigingen van die fondsen worden ofwel :

a) gehecht aan het corresponderende programma en aangerekend op de overeenstemmende programmakredieten en basisallocaties van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het jaar 1991 ;

b) gehecht aan een corresponderende thesaurierekening en aangerekend op deze ;

c) gehecht aan het corresponderende begrotingsfonds en aangerekend op de overeenstemmende variabele kredieten en basisallocaties van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het jaar 1991.

Artikel 38

§ 1. De vastleggings- en ordonnanceringsaldi beschikbaar in de begrotingsboekhouding op 31 december 1990 op de hierna vermelde fondsen van Afdeling II van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap, worden gehecht aan de onderstaande programma's en toegewezen aan de hierna vermelde begrotingsfondsen op 1 januari 1991 :

Fondsen Afdeling II	Begrotingsfondsen wet 28 juni 1989	Programma
63.03.16 A	Fonds onroerende goederen	16
70.08.16 C	Fonds voor de intendancediensten	97
66.24.29 A	Fonds leerlingenvervoer	29
60.03.35 A	Fonds voor de navorming	35
66.25.35 C	Fonds voor de aanwending van te- ruggevorderde ten onrechte gestorte wedden en weddetoelagen	36
66.26.35 C		
66.29.35 C		
66.30.35 C		
66.16.35 C	Fonds voor de intendancediensten	97
66.10.41 A	Fondsen voor de kunsten	41
66.01.45 C	Vlaams Sportfonds	45
66.04.72 C	Visserijfonds	72
63.01.73 A	Fonds voor de landinrichting	73
66.01.73 A		
66.03.76 A	Fonds voor de planschade	76
60.22.78 A	Fonds voor de huisvesting	78
60.28.78 A	Fonds voor de huisvesting	78
60.30.78 A	Fonds voor de huisvesting	78
66.02.88 A	Fonds van het Waterbouwkundig Laboratorium te Borgerhout	88
66.03.92 C	Fonds voor de waarborgstelling met betrekking tot de huisvesting	92

§ 2. De Vlaamse Executieve stelt het bedrag van de saldi vast.

Artikel 39

§ 1. Worden gestort in de middelenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1991 de beschikbare ordonnanceringsaldi op onderstaande fondsen van Afdeling II van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap op 31 december 1990 :

Fondsen Afdeling II

66.01.16 c
60.30.21 B

60.06.23 A
60.07.23 A

60.08.23 A
60.09.23 A

66.02.25 A
66.19.25 A
66.23.25 A

66.27.27 A
66.28.27 A
66.29.27 A
66.30.27 A
66.31.27 A

60.23.35 A
66.31.35 A
67.01.35 B

60.03.61 A

60.01.71 A

60.31.78 A
60.32.78 A
60.33.78 A

66.03.82 C

60.02.88 A

63.03.88 A

66.01.88 A

66.02.16 C

66.03.16 B

60.01.65 A

60.09.71 A

§ 2. De Vlaamse Executieve stelt het bedrag van de saldi vast.

Artikel 40

§ 1. De op 31 december 1990 beschikbare **ordonnance**-ringssaldi op de hierna vermelde fondsen van Afdeling II worden ambtshalve overgeboekt op daartoe te openen rekeningen (orderekeningen van de Thesaurie) ten einde ze over te dragen aan de Autonome Raad voor het **Gemeenschaps**-onderwijs :

Fonds Afdeling II

60.15.22 A

60.16.22 A

70.03.25 A

66.17.35 A

66.18.35 A

66.23.35 A

§ 2. De Vlaamse Executieve stelt het bedrag van de saldi vast.

Artikel 41

§ 1. De Vlaamse Executieve wordt ertoe gemachtigd om de middelen beschikbaar op 31 december 1990 op de hierna vermelde fondsen van Afdeling II aan de Autonome Raad voor het Gemeenschapsonderwijs over te dragen :

Fonds Afdeling II

70.05.28 C

70.04.35 c

§ 2. De Vlaamse Executieve stelt het bedrag van de saldi vast.

Artikel 42

§ 1. Worden gehecht aan de corresponderende programma's en toegewezen aan de corresponderende gesplitste basisallocaties waar zij samengevoegd worden met de kredieten van het jaar 1991, de respectievelijke vastleggings- en **ordon**-nanceringsaldi beschikbaar op 31 december 1990 op onderstaande fondsen van Afdeling II van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap :

Fondsen Afdeling II	Programma	Basisallocatie
60.04.59 A	59	12.22.59
60.01.61 A	61	32.04.61
60.02.64 A	64	41.05.64
60.21.66 A	66	51.04.66
60.09.67 A	67	81.03.67
60.02.72 B	72	12.70.72

Fondsen Afdeling II	Programma	Basisallocatie
60.05.76 A	76	{ 61.03.76 61.04.76 51.01.78
60.35.78 A	76	
	78	
66.06.81 A	81	12.20.81

§ 2. De Vlaamse Executieve stelt het bedrag van de saldi vast.

Artikel 43

§ 1. Wordt gehecht aan het betreffende programma en toegewezen aan de hierna vermelde niet-gesplitste **basisallocatie(s)** op 1 januari 1991 waar het samengevoegd wordt met de kredieten voor het begrotingsjaar 1991, een bedrag tot beloop van het ordonnanceringsaldo op 31 december 1990 beschikbaar op bedoeld fonds van Afdeling II.

§ 2. Indien de niet-geordonnanceerde vastleggingen kleiner zijn dan het beschikbare ordonnanceringsaldo op bedoeld fonds van Afdeling II wordt het bedrag te hechten aan de corresponderende niet-gesplitste basisallocatie beperkt tot een bedrag gelijk aan de niet-geordonnanceerde **vastleggingen** per 31 december 1990. In voorkomend geval wordt het verschil tussen het beschikbare ordonnanceringsaldo en het bedrag dat gehecht wordt aan de basisallocatie gestort in de algemene middelenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap.

Fondsen Afdeling II	Programma	Basisallocatie
60.29.21 B	21	33.01.21
60.13.26 A	26	01.11.26
60.21.26 A	26	61.15.26
60.26.26 A	26	21.09.26 21.10.26 21.11.26
60.27.26 A	26	44.33.26
	26	44.34.26 ,
60.28.26 A	26	44.33.26 44.35.26
60.29.26 A	26	41.41.26
60.30.26 A	26	41.42.26
70.09.48 A	48	12.20.48 12.21.48 12.22.48 01.01.48 01.02.48 01.03.48 01.04.48
60.02.59 A	59	51.01.59
	59	63.01.59
60.03.59 A	59	33.59.59
60.21.78 A	78	41.60.78
60.24.78 A	78	33.01.78
60.29.78 A	78	52.02.78
60.36.78 A	78	52.02.78
60.37.78 A	78	33.02.78

§ 3. De Vlaamse Executieve stelt het bedrag van de saldi vast.

Artikel 44

§ 1. Wordt gehecht aan het betreffende programma en toegewezen aan de hierna vermelde niet-gesplitste basisallocatie(s) op 1 januari 1991 waar het samengevoegd wordt met de kredieten voor het jaar 1991, een bedrag tot beloop van het beschikbare ordonnanceringsaldo op 31 december 1990 beschikbaar op de hierna vermelde fondsen van Afdeling II van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap.

Fondsen Afdeling II	Programma	Basisallocatie
60.01.35 A	23	00.03.23
	23	12.20.23
	35	01.22.35
	35	12.24.35
	35	12.26.35
	35	33.25.35
	35	33.26.35
	35	00.01.35
70.04.41 A	41	74.80.41
70.07.41 A	41	74.80.41
60.01.69 A	69	01.02.69
	69	01.03.69
	32	01.03.32

§ 2. De Vlaamse Executieve stelt het bedrag van de saldi vast en de uitsplitsing ervan conform § 1 van dit artikel.

Artikel 45

§ 1. Het op 31 december 1990 beschikbare **ordonnancerings**saldo op artikel 60.31.23 A, Afdeling II van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap wordt :

a) gedeeltelijk gehecht aan het programma 23 en 27 en toegewezen aan de hierna vermelde niet-gesplitste basisallocatie(s) waar het op 1 januari 1991 samengevoegd wordt met de kredieten voor het jaar 1991.

Fonds Afdeling II	Basisallocatie
60.31.23 A	01.90.23
	01.88.27

b) gedeeltelijk ambtshalve overgeboekt op een daartoe te openen rekening (orderekening van de Thesaurie) ten einde het over te hevelen naar de Autonome Raad voor het Gemeenschapsonderwijs ;

c) gedeeltelijk ambtshalve overgeboekt op een daartoe te openen rekening (orderekening van de thesaurie) waar het middelen betreft afkomstig van het Europees Sociaal Fonds.

De Vlaamse Executieve bepaalt de **aanwendingsmodaliteiten** van deze saldi.

§ 2. De Vlaamse Executieve stelt het bedrag van de saldi vast op 31 december 1990 en de uitsplitsing ervan conform § 1 van dit artikel.

Artikel 46

§ 1. De op 31 december 1990 beschikbare **ordonnancerings**saldi van de hierna vermelde fondsen van Afdeling II worden ambtshalve overgeboekt op een te openen **thesaurie**-rekening :

67.01.16 B
60.17.26 A
60.18.26 A
60.19.26 A
60.02.35 A
60.65.35 A
63.01.35 C

* § 2. De Vlaamse Executieve stelt het bedrag van de saldi vast.

HOOFDSTUK V

Inwerkingtreding

Artikel 47

De bepalingen van deze titel treden in werking op 1 januari 1991.

TITEL II

ANDERE BEPALINGEN

HOOFDSTUK 1

Financiën

Afdeling 1

Thesaurie

Artikel 48

De centrale uitgavenrekening gemeenschappelijk aan de Vlaamse Gemeenschap en aan het Vlaamse Gewest mag een negatief saldo vertonen.

Artikel 49

De betalingsopdrachten ten laste van de rekeningen van de Vlaamse Gemeenschap en van het Vlaamse Gewest kunnen door de bevoegde ambtenaren aan de financiële instelling belast met de uitvoering van de betalingsopdrachten worden gegeven door middel van in overleg met de financiële instelling vastgestelde legiti matietechnieken.

Artikel 50

De Vlaamse Executieve wordt ertoe gemachtigd de ontvangsten van de Vlaamse Gemeenschap en van het Vlaamse Gewest te beleggen en daartoe beleggingsrekeningen op termijn te openen. Daartoe wordt de Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting ertoe gemachtigd **beleggings**rekeningen op termijn te openen bij een financiële instelling door de Vlaamse Executieve aangeduid.

Artikel 51

De Vlaamse Executieve wordt ertoe gemachtigd **zichtrekeningen** voor termijnverrichtingen te openen die voor de duur van de beleggingen een negatief saldo mogen vertonen.

Artikel 52

De intresten op de tegoeden van de rekeningen van de Vlaamse Gemeenschap en van het Vlaamse Gewest worden door de financiële instelling, die de rekeningen bijhoudt op de vervaldag gestort op een daartoe aan te wijzen rekening. Zij worden als ontvangsten geboekt op de middelenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap. De rekeningen “leningen” mogen op vervaldag ambtshalve gedebiteerd worden door de financiële instelling belast met het geldverkeer van de Vlaamse Gemeenschap en van het Vlaamse Gewest voor de terugbetaling van het geleende kapitaal. Hiertoe wordt een thesaurierekening geopend die een negatief saldo mag vertonen. De verschuldigde intresten worden aangerekend op een daartoe aangewezen rekening.

Artikel 53

Voor het aangaan van leningen mogen afzonderlijke **rekeningen** worden geopend.

Artikel 54

De debetintresten verschuldigd aan de financiële instelling belast met het geldverkeer van de Vlaamse Gemeenschap en van het Vlaamse Gewest worden geboekt op een afzonderlijke rekening. Voor de aanzuivering van het negatieve saldo wordt een thesaurierekening geopend. Zowel de rekening bij deze financiële instelling als de thesaurierekening mogen een negatief saldo vertonen.

Artikel 55

De rekenplichtigen aangewezen door de Vlaamse Executieve kunnen ten laste van hun rekeningen betalingen verrichten door middel van cheques op naam van de begunstigde.

De boeken en registers die krachtens de reglementering op de Rijkscomptabiliteit door de rekenplichtigen moeten worden gehouden, kunnen worden geautomatiseerd.

Artikel 56

De Vlaamse Executieve bepaalt de voorwaarden waaronder aan de verschillende categorieën van rekenplichtigen vergoedingen kunnen worden toegekend.

Artikel 57

De aflossingen van kapitaal en intrest van leningen aangaan door de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest worden als vaste uitgaven beschouwd.

Artikel 58

Het saldo per 31 december 1990 op de postrekeningen van de gewone en van de buitengewone rekenplichtigen mag

vanaf 1 januari 1991 volgens de noodwendigheden overgeschreven worden op de rekeningen daartoe geopend bij de financiële instelling aangewezen door de Vlaamse Executieve.

Artikel 59

Deze afdeling treedt in werking op 1 januari 1991.

Afdeling 2

Fiscale bepalingen

Artikel 60

In afwijking van artikel 159 van het Wetboek van de inkomstenbelastingen, gewijzigd bij het koninklijk besluit van 7 november 1977 en de wet van 19 juli 1979, gelden voor het Vlaamse Gewest de volgende bepalingen :

1. De onroerende voorheffing is vastgesteld op 2,5 procent van het kadastraal inkomen.
2. Voor de in artikel 159, 2e lid, bedoelde woningen wordt de onroerende voorheffing vastgesteld op 1,6 procent van het kadastraal inkomen.
3. Voor de huurwoningen behorende tot de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij zelf of behorende tot de door haar erkende maatschappijen enerzijds en voor de woningen die door het Vlaams Woningfonds van de Grote Gezinnen in het kader van zijn operaties van **huurhulp** worden verhuurd anderzijds, wordt de onroerende voorheffing vastgesteld op 1,6 procent.

Artikel 61

Voor iedere provincie of gemeente van het Vlaamse Gewest mag de in artikel 60 bedoelde wijziging van het percentage van het kadastraal inkomen waarop de onroerende voorheffing door het Gewest wordt gevestigd, op zichzelf de opbrengst van de opcentiemen van het aanslagjaar 1991 noch verhogen noch verminderen ten opzichte van het aanslagjaar 1990.

Indien bijgevolg één van die overheden de opbrengst van haar deel in die onroerende voorheffing in min of meer wenst te wijzigen is zij ertoe gehouden zulks in haar beslissing aan te geven en afzonderlijk te vermelden :

- het aantal opcentiemen dat nodig is om, op haar niveau, eenzelfde opbrengst als in 1990 te bekomen ;
- het aantal opcentiemen dat ten opzichte daarvan voor het jaar 1991 in min of meer wordt geheven ;
- het aantal opcentiemen dat voor het jaar 1991 daadwerkelijk wordt geheven.

Artikel 62

In afwijking van de artikelen 80, § 1, en 81, 2°, van het Wetboek van de met de inkomstenbelastingen gelijkgestelde belastingen, respectievelijk gewijzigd bij het koninklijk besluit van 22 augustus 1980 en bij het koninklijk besluit nr. 14 van 18 april 1967 en het voornoemde koninklijk besluit

van 22 augustus 1980, gelden voor het Vlaamse Gewest de volgende bepalingen :

1. Het bedrag van de belasting wordt vastgesteld als volgt :

Categorie van toestellen	Bedrag van de belasting
A	72.000 fr.
B	52.000 fr.
C	14.000 fr.
D	10.000 fr.
E	6.000 fr.

2. Artikel 81, 2° wordt opgeheven.

Artikel 63

In afwijking van de artikelen 43, 44 en 45 van het Wetboek van de met de inkomstenbelastingen gelijkgestelde belastingen, respectievelijk gewijzigd bij het koninklijk besluit van 22 augustus 1980 en bij het koninklijk besluit nr. 14 van 18 april 1967 en het voornoemde koninklijk besluit van 22 augustus 1980, gelden voor het Vlaamse Gewest de volgende bepalingen :

1. Het bedrag van de belasting geheven op het brutobedrag van de sommen ingezet bij spelen en weddenschappen, wordt vastgesteld op 15 procent.

2. Het bedrag van de belasting op de weddenschappen bij paardenwedrennen die in België plaatsvinden wordt vastgesteld als volgt :

1° 23 procent op de voorafnemings gedaan op het brutobedrag van de sommen ingezet bij de onderlinge weddenschappen.

2° 10 procent op het brutobedrag van de sommen ingezet bij de weddenschappen bij notering.

3. De belasting op casinospelen wordt vastgesteld als volgt

1° 9,6 procent op de winsten der bankiers bij baccaraspel "chemin de fer".

2° 5,5 procent op de winsten der inzetters bij het roulette-spel zonder zero.

3° 40 procent op het gedeelte van de bruto-opbrengst van de andere casinospelen, dat voor het kalenderjaar 35 miljoen niet overschrijdt, en 55 procent op het overige gedeelte.

Afdeling 3

Andere begrotingsbepalingen

Artikel 64

In afwijking van de beschikkingen van artikel 2, 1° van het koninklijk besluit nr. 402 van 18 april 1986 houdende wijziging van de artikelen 17 en 18 van de wet van 28 juni 1963 tot wijziging en aanvulling van de wetten op de Rijkscomptabiliteit, worden de saldi van de gesplitste kredieten (ordonanceringskredieten) op 31 december 1990 overgedragen naar het begrotingsjaar 1991 en samengevoegd met de overeenstemmende kredieten van de begroting voor het begrotingsjaar 1991.

De Vlaamse Executieve bepaalt de toestand van de overgedragen kredieten.

Artikel 65

De bedragen voorzien onder artikel 15, § 1 van het decreet van 20 december 1989 houdende de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1990 worden aangepast als volgt voor de onderstaande basis allocaties :

(in miljoen frank)

Programma 41

33.06.41	Toelagen aan beeldende kunstenaars	9,2
33.22.41	Toelagen ter bevordering van jeugd- en vormingswerk	17,0
33.52.41	Toelagen ter bevordering, spreiding en onderzoek	37,5
33.64.41	Toelagen aan muziek-, lyrische-, theater-, dans- en audiovisuele festivals	5,0
33.29.42	Toelagen aan de VZW Vereniging Vlaamse Jeugdconsulenten en Jeugd diensten	0,4
33.30.42	Toelage aan de VZW Jeugd en Plastische kunst (pro memorie)	—

Programma 43

33.13.43	Toelagen aan verenigingen en instellingen voor Volksontwikkeling en kadervorming	45,1
----------	--	------

Programma 44

52.11.44	Uitrustingstoelagen aan de erkende privaatrechtelijke openbare bibliotheken	1,1
63.11.44	Uitrustingstoelagen aan de erkende gemeentelijke en provinciale openbare bibliotheken	30,5

Programma 45

63.02.45	Toelagen voor de aankoop en de nieuwbouw van onroerende goederen voor sport	193,5
----------	---	-------

Afdeling 4

Inwerkingtreding

Artikel 66

De artikelen 60 en 62 van dit decreet treden in werking met ingang van het aanslagjaar 1991.

Artikel 63 treedt in werking met ingang van 1 januari 1991.

HOOFDSTUK II

Leefmilieu

Afdeling 1

Vaste afvalstoffen

Artikel 67

In artikel 47 van het decreet van 2 juli 1981 betreffende het beheer van afvalstoffen, laatst gewijzigd bij het decreet van 20 december 1989, worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° Paragraaf 2, 2°, b, 1 en 2, worden vervangen door de volgende bepalingen :

“1) 900 frank per ton, voor het storten van afvalstoffen op een stortplaats vergund voor industriële afvalstoffen ;

2) 100 frank per ton, voor het storten op voormelde stortplaats van shredderafval afkomstig van de verwerking van autowrakken en schroot, van afvalstoffen afkomstig van de bewerking van natuursteen en van recyclageresidu's van de bedrijven die hoofdzakelijk papier- en kartonafval, **kunststof**-afval en glasafval gebruiken als grondstof voor de aanmaak van nieuw papier, karton, kunststoffen en glas ;”

2° a) Paragraaf 2, 2, g, wordt vervangen door de volgende bepaling :

“200 frank per ton, voor het storten van afvalstoffen op een stortplaats vergund voor inerte afvalstoffen, met uitzondering van het storten van opvullings- en afdekgrond zoals beschreven in de door de Vlaamse Executieve bepaalde **type**-bestekken ;”

b) Paragraaf 2, 2°, k, wordt vervangen door de volgende bepaling :

“10 frank per ton voor het storten van de residu's van de recyclage van mijnbouwafval op een monostortplaats vergund voor mijnbouwafval en voor het storten van afvalstoffen op een monostortplaats vergund voor baggerspecie ;”

3° Paragraaf 2, 3°, b, wordt vervangen door de volgende bepaling :

“300 frank per ton, voor het verbranden van afvalstoffen, zuiver en onbehandeld houtafval uitgezonderd, in een oven vergund voor industriële afvalstoffen ;”

4° Paragraaf 2, 4°, wordt vervangen door de volgende bepaling :

“350 frank per ton, voor het ophalen van afvalstoffen geproduceerd in het Vlaamse Gewest om gestort of verbrand te worden in een ander gewest. In voorkomend geval wordt het bedrag van de heffing verminderd met het bedrag van de gelijksoortige heffing opgelegd door het ander gewest, evenwel zonder de heffing te herleiden tot een bedrag lager dan nul.”

5° Dit artikel wordt aangevuld met volgende paragrafen :

„§ 6. Milieuheffingen in de loop van 1990 betaald voor het storten in 1990 van inerte afvalstoffen, in uitvoering van bouw- en sloopcontracten afgesloten vóór 20 december 1989, kunnen teruggevorderd worden ten belope van het verschil met de milieuheffing van toepassing op het ogenblik van het afsluiten van genoemde contracten.

De aanvraag tot terugvordering wordt voor één februari 1991 per aangetekend schrijven gericht aan de door de Vlaamse Executieve aangewezen Gemeenschapsminister die uitspraak doet binnen de zes maanden na de betekening. De aanvraag dient vergezeld te zijn van facturen waaruit de betaling van milieuheffing blijkt.

Alvorens een beslissing te nemen legt de door de Vlaamse Executieve aangewezen Gemeenschapsminister de aanvraag tot terugvordering voor aan de adviescommissie bedoeld in artikel 47quinquies, § 2.

De aanvrager maakt aan deze commissie alle inlichtingen over welke de adviescommissie nuttig acht voor haar onderzoek. Op schriftelijk verzoek van de aanvrager wordt deze door de adviescommissie gehoord.

§ 7. De gemeenten zijn ertoe gerechtigd een beroep te doen op de nodige medewerking van de OVAM met het oog op de inning van de opcentiemen, voor zover deze maximaal 20 opcentiemen bedragen, door de betrokken gemeente te heffen op de door de OVAM geïnde milieuheffingen bedoeld in § 2, voor de heffingsplichtige inrichtingen gelegen op hun grondgebied.

De Vlaamse Executieve bepaalt de nadere regelen met inbegrip van deze met betrekking tot de inningskosten, voor de toepassing van deze paragraaf.”

Artikel 68

De bijzondere bestekken met betrekking tot de werken waarbij toepassing wordt gemaakt van de wet van 14 juli 1976 betreffende de overheidsopdrachten voor aanneming van werken, leveringen en diensten, en waarbij met het oog op de financiering van deze werken rechtstreeks of onrechtstreeks aanspraak gemaakt wordt op middelen van het Vlaamse Gewest of van de Vlaamse Gemeenschap dienen overeenkomstig de regelen te bepalen door de Vlaamse Executieve, te voorzien in de mogelijkheid tot het gebruik van de door de Vlaamse Executieve vast te stellen **recyclagematerialen**.

De aldus aangewende recyclagematerialen zijn vrijgesteld van milieuheffing bedoeld in het decreet van 2 juli 1981 betreft beheer van afvalstoffen.

Afdeling 2

Bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging

Artikel 69

§ 1. In de wet van 26 maart 1971 op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging, wordt een hoofdstuk IIIbis ingevoegd luidend als volgt :

„Hoofdstuk IIIbis

Bijzondere bepalingen voor het Vlaamse Gewest inzake heffingen op de waterverontreiniging

Artikel 35bis

§ 1. In afwijking van de artikelen 8 tot en met 32 is aan een heffing op de waterverontreiniging, waarvan de op-

brengt integraal aan het Fonds voor Preventie en Sanering inzake Milieu en Natuur wordt toegewezen, onderworpen :

1° de exploitant van een op 1 januari van het belastingjaar in het Vlaamse Gewest gevestigde onderneming, instelling en inrichting, aangesloten op een openbare riool, op een openbare prioritaire riool of op een collector voor transport van openbaar rioolwater ;

2° de exploitant van een op 1 januari van het belastingjaar in het Vlaamse Gewest gevestigde onderneming, instelling en inrichting andere dan deze bedoeld in sub 1° en 3° ;

3° de exploitant van een in het Vlaamse Gewest gelegen zuiveringstechnisch werk waarin openbaar rioolwater wordt behandeld en dat op 1 januari van het belastingjaar is aangesloten op een gewoon oppervlaktewater of enig ander afvoerkanal voor lozing van de gezuiverde afvalwaters in oppervlaktewater ;

4° elke natuurlijke of rechtspersoon die op 1 januari van het belastingjaar de beschikking heeft over een woonruimte gelegen in het Vlaamse Gewest ; de heffing is verschuldigd door de rechtspersoon of de betrokken natuurlijke persoon wanneer deze geen lid is van een gezin ; de heffing voor natuurlijke personen die een gezin vormen is verschuldigd door het gezinshoofd.

§ 2. Onder onderneming, instelling en inrichting wordt verstaan een al of niet afgesloten ruimte met eventueel daarbij behorende installatie bestemd om daarin hetzij werkzaamheden te verrichten, hetzij een opleiding of verzorging te geven, hetzij dieren of goederen of stoffen te bergen of op te slaan.

Onder woonruimte wordt verstaan een ruimte die blijkens haar inrichting bestemd is als een afzonderlijk geheel te voorzien in woongelegenheid.

Onder gezin wordt verstaan de vereniging van twee of meer personen die al dan niet door familiebanden gebonden, gewoonlijk éénzelfde woonruimte betrekken en er samen leven ;

Artikel 35ter

§ 1 — Het bedrag van de in artikel 35bis bedoelde heffing voor waterverontreiniging wordt naar rata van de in vervuilingseenheden (VE) uitgedrukte verontreinigende belasting van de afvalwaters die door de in artikel 35bis bedoelde heffingsplichtigen in het jaar voorafgaand aan het belastingjaar werden geloosd, als volgt vastgesteld :

$$H = N \times T$$

waarin :

H : het bedrag van de verschuldigde heffing voor waterverontreiniging ;

N : de verontreinigende belasting van de afvalwaters uitgedrukt in vervuilingseenheden, bepaald volgens de in onderhavig artikel aangegeven berekeningsmethode ;

T : het in § 2 hierna vermelde bedrag van het eenheidstarief van de heffing voor waterverontreiniging.

De natuurlijke personen die een gezin vormen dat ten minste drie kinderen telt op 1 januari van het belastingjaar hebben recht op een vermindering van 250 frank per kind

voor het derde en elk van de volgende kinderen. De Vlaamse Executieve bepaalt de regels volgens dewelke deze vermindering wordt toegekend.

§ 2. Het bedrag van het eenheidstarief van de heffing voor waterverontreiniging is vastgesteld op 600 frank.

Het minimumbedrag van de heffing ten laste van elk van de in artikel 35bis bedoelde heffingsplichtigen, is vastgesteld op 300 frank.

Artikel 35quater

§ 1. Het aantal vervuilingseenheden (VE) verontreinigende belasting van de afvalwaters dat in aanmerking dient genomen voor de vaststelling van de in artikel 35bis bedoelde heffing voor waterverontreiniging, wordt respectievelijk als volgt berekend :

1° voor de in artikel 35bis, § 1, 1°, 2° en 4° bedoelde exploitanten en personen waarvan de onderneming, instelling of inrichting respectievelijk de woonruimte :

a) gedurende het jaar voorafgaand aan het belastingjaar was aangesloten op een openbaar waterdistributienet, over geen eigen of andere bijkomende waterwinning beschikt en het waterverbruik, op basis van het door de openbare watervoorzieningsmaatschappij in het jaar voorafgaand aan het belastingjaar gefactureerd verbruik, minder bedroeg dan 500 m³ :

$$N = 0,025 \times (Q - 30) \text{ (VE)}$$

waarin :

N : de verontreinigende belasting van de afvalwaters uitgedrukt in vervuilingseenheden ;

Q : het door de openbare watervoorzieningsmaatschappij in het jaar voorafgaand aan het belastingjaar gefactureerd waterverbruik uitgedrukt in m³ ; in geval dit gefactureerd waterverbruik niet is gekend door de Maatschappij wordt aangenomen dat Q gelijk is aan het quotiënt van de door de openbare watervoorzieningsmaatschappij in het jaar voorafgaand aan het belastingjaar totale gefactureerde kosten, exclusief BTW, gedeeld door 20 ;

b) gedurende het jaar voorafgaand aan het belastingjaar was aangesloten op een openbaar waterdistributienet, tevens over een eigen of andere bijkomende waterwinning, met uitzondering van het gebruik van in een vergaarbak opgeslagen hemelwater, beschikte met een pompvermogen van minder dan 5 m³ per uur en het waterverbruik afgenomen van het openbaar waterdistributienet, op basis van het door de openbare watervoorzieningsmaatschappij in het jaar voorafgaand aan het belastingjaar gefactureerd verbruik, minder bedroeg dan 500 m³ :

$$N = N_1 + N_2 \text{ (VE)}$$

met :

* N : de verontreinigende belasting van de afvalwaters uitgedrukt in vervuilingseenheden ;

$$* N_1 = 0,025 \times (Q_1 - 30) \text{ (VE)}$$

waarin :

N₁ : de verontreinigende belasting van de afvalwaters, uitgedrukt in vervuilingseenheden, voortvloeiende uit het waterverbruik van het openbaar waterdistributienet ;

Q_1 : het door de openbare watervoorzieningsmaatschappij in het jaar voorafgaand aan het belastingjaar gefactureerd waterverbruik uitgedrukt in m^3 ; in geval dit gefactureerd waterverbruik niet is gekend door de Maatschappij wordt aangenomen dat Q_1 gelijk is aan het quotiënt van de door de openbare watervoorzieningsmaatschappij in het jaar voorafgaand aan het belastingjaar totale gefactureerde kosten, exclusief BTW, gedeeld door 20 ;

$$* N_2 = 0,025 \times Q_2 \text{ (VE)}$$

waarin :

N_2 : de verontreinigende belasting van de afvalwaters, uitgedrukt in vervuilingseenheden, voortvloeiende uit het waterverbruik van de eigen of andere bijkomende waterwinning ;

Q_2 : – voor de bedoelde exploitanten en rechtspersonen : $200 m^3$;

– voor de bedoelde natuurlijke personen : $10 \times M (m^3)$

waarin M het aantal personen dat op 1 januari van het belastingjaar deel uitmaakte van het gezin

c) gedurende het jaar voorafgaand aan het belastingjaar niet was aangesloten op een openbaar waterdistributienet en beschikte over een eigen of andere bijkomende waterwinning met uitzondering van het gebruik van in een vergaarbak opgeslagen hemelwater, met een pompvermogen van minder dan $5 m^3$ per uur :

$$N = 0,025 \times (Q - 30) \text{ (VE)}$$

waarin :

N : de verontreinigende belasting van de afvalwaters uitgedrukt in vervuilingseenheden ;

Q : – voor de bedoelde exploitanten en rechtspersonen : $500 m^3$;

– voor de bedoelde natuurlijke personen : $30 \times M (m^3)$

waarin M het aantal personen dat op 1 januari van het belastingjaar deel uitmaakt van het gezin

2° voor de in artikel 35bis, § 1, 1°, 2° en 4° bedoelde exploitanten en personen, andere dan deze bedoeld in sub 1°, alsmede voor de in artikel 35bis, § 1, 3° bedoelde exploitanten :

$$N = (k_1 \times N_1) + (k_2 \times N_2) + (k_3 \times N_3)$$

met :

* N : de verontreinigende belasting van de afvalwaters uitgedrukt in vervuilingseenheden ;

$$* N_1 = \frac{Q_1}{180} \left[a + \frac{0,35 \times MS}{500} + \frac{0,45 (2 \times BOD + COD)}{1.350} \right] \times (0,40 + 0,60 \times d)$$

waarin :

N_1 : de verontreinigende belasting veroorzaakt door de beschouwde stoffen uitgedrukt in vervuilingseenheden (VE) ;

Q_1 : het gemiddelde debiet, uitgedrukt in liter, van het afvalwater dat door de onderneming, instelling of inrichting wordt geloosd in een etmaal tijdens de maand van grootste bedrijvigheid van het jaar voorafgaand aan het belastingjaar ;

a : – deze factor is gelijk aan 0,20 wanneer het gaat om een aansluiting op een openbare riolering, een openbare

prioritaire riolering of op een collector voor transport van openbaar rioolwater

– deze factor is gelijk aan nul wanneer het gaat om een aansluiting op gewone oppervlaktewateren of op kunstmatige afvoerwegen voor regenwater. ;

MS : het gemiddelde gehalte aan stoffen in suspensie, uitgedrukt in mg/l, van het afvalwater waarop Q_1 betrekking heeft ;

BOD : de biochemische zuurstofbehoefte gedurende 5 dagen, uitgedrukt in mg/l, van het afvalwater waarop Q_1 betrekking heeft ;

COD : de chemische zuurstofbehoefte, uitgedrukt in mg/l van het afvalwater waarop Q_1 betrekking heeft ;

d : correctiefactor wanneer het gaat om seizoengebonden activiteiten of niet continu werkende ondernemingen, instellingen en inrichtingen die minder dan 225 kalenderdagen per jaar afvalwater lozen en hiervan het bewijs leveren ; d is dan gelijk aan het quotiënt van het aantal dagen tijdens dewelke afvalwater werd geloosd en 225 ;

$$* N_2 = \frac{Q_2 (X_i + 10 \times Y_i)}{1.000}$$

waarin :

N_2 : de verontreinigende belasting van de beschouwde zware metalen uitgedrukt in vervuilingseenheden (VE) ;

Q_2 : de gedurende het jaar voorafgaand aan het belastingjaar geloosde hoeveelheid afvalwater, uitgedrukt in m^3 ;

X_i : de som van de in het geloosde afvalwater gemeten concentraties, uitgedrukt in mg/l, van de volgende stoffen : arseen, chroom, koper, lood, nikkel, zilver en zink ;

Y_i : de som van de in het geloosde afvalwater gemeten concentraties, uitgedrukt in mg/l, van de volgende stoffen : cadmium en kwik ;

$$* N_3 = \frac{Q_3 (N + P)}{10.000}$$

waarin :

N_3 : de verontreinigende belasting van de beschouwde nutriënten uitgedrukt in vervuilingseenheden (VE) ;

Q_3 : de gedurende het jaar voorafgaand aan het belastingjaar geloosde hoeveelheid afvalwater, uitgedrukt in m^3 ;

N : het in het geloosde afvalwater gemeten gehalte aan totale stikstof, uitgedrukt in mg/l ;

P : het in het geloosde afvalwater gemeten gehalte aan totale fosfor, uitgedrukt in mg/l ;

* k_1 , k_2 en k_3 : – voor de ondernemingen, instellingen, inrichtingen en zuiveringstechnische werken die zijn aangesloten op gewone oppervlaktewateren gelden de coëfficiënten vermeld in de tabel opgenomen in bijlage 2 bij deze wet in functie van de aard van de uitgeoefende activiteit ;

– voor de overige ondernemingen, instellingen, inrichtingen en woonruimten zijn deze coëfficiënten telkens gelijk aan één.

§ 2. De Vlaamse Executieve kan nadere regels vaststellen aangaande de wijze waarop de gegevens met betrekking tot het geloosde afvalwater kunnen worden bepaald voor de

toepassing van de in voormelde § 1, 2° aangegeven berekeningsmethoden

Artikel 35quinquies

In afwijking van het bepaalde in artikel 35quater wordt voor de in artikel 35quater, § 1, 2° bedoelde exploitanten en personen, voor zover de gegevens met betrekking tot het geloosde afvalwater die nodig zijn voor de toepassing van de in artikel 35quater, § 1, 2° aangegeven berekeningsmethode voor het beschouwde belastingjaar, niet of niet volledig voorhanden zijn, het totaal aantal vervuilingseenheden (VE) verontreinigende belasting van de afvalwaters N , hetzij van één of meer van de in artikel 35quater, § 1, 2° van dit artikel bedoelde termen N_1 , N_2 en N_3 als volgt berekend :

$$N = (k_1 \times N_1) + (k_2 \times N_2) + (k_3 \times N_3) \text{ (VE)}$$

met :

* N : de verontreinigende belasting van de afvalwaters uitgedrukt in vervuilingseenheden ;

$$* N_1 = \frac{A \times C_1}{B} \text{ (VE)}$$

waarin :

N_1 : de verontreinigende belasting veroorzaakt door zwevende en zuurstofbindende stoffen uitgedrukt in vervuilingseenheden ;

A : de bedrijvigheid van het jaar voorafgaand aan het belastingjaar uitgedrukt overeenkomstig de grondslag vermeld in kolom 3 van de tabel opgenomen in bijlage 1 bij deze wet ;

B : de grondslag vermeld in kolom 3 van de tabel opgenomen in bijlage 1 bij deze wet ;

C_1 : de omzettingcoëfficiënt vermeld in kolom 4 van de tabel opgenomen in bijlage 1 bij deze wet ;

$$* N_2 = Q \times C_2 \text{ (VE)}$$

waarin :

N_2 : de verontreinigende belasting veroorzaakt door zware metalen, uitgedrukt in vervuilingseenheden ;

Q : het gedurende het jaar voorafgaand aan het belastingjaar verbruikte water, als som van het door de openbare watervoorzieningsmaatschappij in het jaar voorafgaand aan het belastingjaar gefactureerd waterverbruik en van de gedurende het jaar voorafgaand aan het belastingjaar op een andere wijze gewonnen hoeveelheid water, uitgedrukt in m^3 ; in geval het gefactureerd waterverbruik afgenomen van het openbaar waterdistributienet niet is gekend door de Maatschappij, wordt aangenomen dat dit gelijk is aan het quotiënt van de door de openbare watervoorzieningsmaatschappij in het jaar voorafgaand aan het belastingjaar totale gefactureerde kosten, exclusief BTW, gedeeld door 20 ; de hoeveelheid water, waarvan de onderneming, instelling of inrichting het bewijs levert deze als koelwater te hebben aangewend, wordt niet in aanmerking genomen ;

C_2 : de omzettingcoëfficiënt vermeld in kolom 5 van de tabel opgenomen in bijlage 1 bij deze wet ;

$$* N_3 = Q \times C_3 \text{ (VE)}$$

waarin :

N_3 : de verontreinigende belasting veroorzaakt door de nutriënten fosfor en stikstof, uitgedrukt in vervuilingseenheden ;

Q : het gedurende het jaar voorafgaand aan het belastingjaar verbruikte water, als som van het door de openbare watervoorzieningsmaatschappij in het jaar voorafgaand aan het belastingjaar gefactureerd waterverbruik en van de gedurende het jaar voorafgaand aan het belastingjaar op een andere wijze gewonnen hoeveelheid water, uitgedrukt in m^3 ; in geval het gefactureerd waterverbruik afgenomen van het openbaar waterdistributienet niet is gekend door de Maatschappij, wordt aangenomen dat dit gelijk is aan het quotiënt van de door de openbare watervoorzieningsmaatschappij in het jaar voorafgaand aan het belastingjaar totale gefactureerde kosten, exclusief BTW, gedeeld door 20 ; de hoeveelheid water, waarvan de onderneming, instelling of inrichting het bewijs levert deze als koelwater te hebben aangewend, wordt niet in aanmerking genomen ;

C_3 : de omzettingcoëfficiënt vermeld in kolom 6 van de tabel opgenomen in bijlage 1 bij deze wet ;

* k_1 , k_2 en k_3 : – voor de ondernemingen, instellingen, inrichtingen, woonruimten en zuiveringstechnische werken die zijn aangesloten op gewone oppervlaktewateren gelden de coëfficiënten vermeld in de tabel opgenomen in bijlage 2 bij deze wet in functie van de aard van de uitgeoefende activiteit ;

– voor de overige ondernemingen, instellingen, inrichtingen en woonruimten zijn deze coëfficiënten telkens gelijk aan één.

Artikel 35sexies

§ 1. Elk van de in artikel 35bis bedoelde heffingsplichtigen kan voor de bepaling van het aantal vervuilingseenheden (VE) verontreinigende belasting van de afvalwaters, dat in aanmerking dient genomen voor de vaststelling van de in artikel 35bis bedoelde heffing voor waterverontreiniging, de toepassing eisen van de in artikel 35quater, § 1, 2° aangegeven berekeningsmethode, dit voor zover hij de hiervoor nodige gegevens met betrekking tot het geloosde afvalwater aan de Maatschappij voorlegt.

Op straffe van verval van dit recht dient de heffingsplichtige de Maatschappij kennis te geven van deze eis alsmede de nodige stukken ter staving van de gegevens met betrekking tot het geloosde afvalwater over te maken, binnen de termijn en volgens de regels te bepalen door de Vlaamse Executieve.

§ 2. Onverminderd de bepalingen van voormelde § 1, kan de met het toezicht belaste ambtenaar van de Maatschappij, mits de hiervoor nodige gegevens met betrekking tot het afvalwater voorhanden zijn, zonder verhaal van de betrokken heffingsplichtige, voor wat de toepassing van de berekeningsmethode betreft, beslissen tot toepassing van de in artikel 35quater, § 1, 2° aangegeven berekeningsmethode voor de in artikel 35quater, § 1, 1° bedoelde exploitanten en personen, dit voor zover deze berekeningsmethode resulteert in een groter aantal vervuilingseenheden verontreinigende belasting van de afvalwaters.

Artikel 35septies

§ 1. De overeenkomstig dit decreet verschuldigde heffing kan lastens éénzelfde heffingsplichtige worden vastgesteld en geïnd bij wijze van meerdere aanslagen.

§ 2. De persoon aan dewelke de openbare watervoorzieningsmaatschappij het waterverbruik factureert, is – onverminderd diens verhaal op de heffingsplichtige – aansprakelijk voor de betaling van de heffing of het deel van de heffing dat door de exploitanten en personen bedoeld in artikel 35quater, § 1, 1°, a en b is verschuldigd op basis van het waterverbruik afgenomen van een openbaar waterdistributienet.

Artikel 35octies

§ 1. In geval het in een bepaald oppervlaktewater geloosde afvalwater geheel of gedeeltelijk afkomstig is van het gebruik van oppervlaktewater, dat uit hetzelfde oppervlaktewater is opgenomen als dit waarin de in artikel 35quater, § 1 bedoelde verontreinigende belasting werd geloosd, mogen de in artikel 35quater, § 1, 2° bedoelde exploitanten en personen, uitgezonderd deze bedoeld in artikel 35bis, § 1, 3°, voor de bepaling van het aantal vervuilingseenheden (VE) verontreinigende belasting van de afvalwaters dat in aanmerking dient genomen voor de vaststelling van de in artikel 35bis bedoelde heffing voor waterverontreiniging, de overeenkomstig de bepalingen van artikel 35quater, § 1, 2° berekende verontreinigende belasting verminderen met de verontreinigende belasting van het gebruikte oppervlaktewater N_0 berekend als volgt :

$$N_0 = (k_1 \times N_{1,0}) + (k_2 \times N_{2,0}) + (k_3 \times N_{3,0})$$

met :

$$* N_{1,0} = \frac{Q_{1,0} [0,35 \times MS_0 + 0,45 (2 \times BOD_0 + COD_0)]}{180 \times 500 \times 1.350} \times (0,40 + 0,60 \times d)$$

waarin :

$N_{1,0}$: de verontreinigende belasting van het gebruikte oppervlaktewater veroorzaakt door de beschouwde stoffen uitgedrukt in vervuilingseenheden (VE) ;

$Q_{1,0}$: het gemiddelde debiet, uitgedrukt in liter, van het op de geloosde afvalwaters betrekking hebbende gebruikte oppervlaktewater dat door de onderneming, instelling of inrichting werd opgenomen gedurende hetzelfde etmaal als dit waarop het debiet Q_1 bedoeld in artikel 35quater, § 1, 2° betrekking heeft ;

MS_0 : het gemiddelde gehalte aan stoffen in suspensie, uitgedrukt in mg/l, van het gebruikte oppervlaktewater waarop $Q_{1,0}$ betrekking heeft ;

BOD_0 : de biochemische zuurstofbehoefte gedurende 5 dagen, uitgedrukt in mg/l, van het gebruikte oppervlaktewater waarop $Q_{1,0}$ betrekking heeft ;

COD_0 : de chemische zuurstofbehoefte, uitgedrukt in mg/l van het gebruikte oppervlaktewater waarop $Q_{1,0}$ betrekking heeft ;

d : correctiefactor bedoeld in artikel 35quater, § 1, 2° ;

$$* N_{2,0} = \frac{Q_{2,0} (X_{i0} + 10 \times Y_{i0})}{1.000}$$

waarin :

$N_{2,0}$: de verontreinigende belasting van de beschouwde zware metalen van het gebruikte oppervlaktewater uitgedrukt in vervuilingseenheden (VE) ;

$Q_{2,0}$: de gedurende het jaar voorafgaand aan het belastingjaar op de geloosde afvalwaters Q_2 , bedoeld in artikel 35quater, § 1, 2°, betrekking hebbende gebruikte hoeveelheid oppervlaktewater, uitgedrukt in m^3 , opgenomen uit het oppervlaktewater waarin het afvalwater Q_2 , bedoeld in artikel 35quater, § 1, 2° werd geloosd ;

$X_{i,0}$: de som van de in het gebruikte oppervlaktewater $Q_{2,0}$ gemeten concentraties, uitgedrukt in mg/l, van de volgende stoffen : arseen, chroom, koper, lood, nikkel, zilver en zink ;

$Y_{i,0}$: de som van de in het gebruikte oppervlaktewater $Q_{2,0}$ gemeten concentraties, uitgedrukt in mg/l, van de volgende stoffen : cadmium en kwik ;

$$N_{3,0} = \frac{Q_{3,0} (N_0 + P_0)}{10.000}$$

waarin :

N_0 : de verontreinigende belasting van de beschouwde nutriënten van het gebruikte oppervlaktewater uitgedrukt in vervuilingseenheden (V.E.)

$Q_{3,0}$: de gedurende het jaar voorafgaand aan het belastingjaar op de geloosde afvalwaters Q_3 , bedoeld in artikel 35quater, § 1, 2°, betrekking hebbende gebruikte hoeveelheid oppervlaktewater, uitgedrukt in m^3 , opgenomen uit het oppervlaktewater waarin het afvalwater Q_3 , bedoeld in artikel 35quater, § 1, 2°, werd geloosd ;

N_0 : het in het gebruikte oppervlaktewater $Q_{3,0}$ gemeten gehalte aan totale stikstof, uitgedrukt in mg/l

P_0 : het in het gebruikte oppervlaktewater $Q_{3,0}$ gemeten gehalte aan totale fosfor, uitgedrukt in mg/l ;

* k_1 , k_2 en k_3 : – de coëfficiënten bedoeld in artikel 35quater, § 1, 2°.

§ 2. De overeenkomstig de bepalingen van § 1 berekende verontreinigende belastingen van het gebruikte oppervlaktewater $N_{1,0}$, $N_{2,0}$ en $N_{3,0}$ kunnen als mindering slechts in aanmerking worden genomen voor maximum het aantal vervuilingseenheden van de overeenstemmende verontreinigende belastingen van het geloosde afvalwater N_1 , N_2 en N_3 berekend overeenkomstig de bepalingen van artikel 35quater, § 1, 2°.

§ 3. Op straffe van verval van het in § 1 bedoelde recht om de verontreinigende belasting van het gebruikte oppervlaktewater N_0 in mindering te brengen, dienen de bedoelde heffingsplichtigen binnen de termijn en volgens de regels bepaald door de Vlaamse Executieve :

1° aan de Maatschappij de gegevens te bezorgen met betrekking tot het geloosde afvalwater alsmede met betrekking tot het gebruikte oppervlaktewater, vereist voor de toepassing van de in artikel 35quater, § 1, 2° en de in § 1 vermelde berekeningsmethode, samen met de nodige stukken ter staving ervan ;

2° de Maatschappij kennis te geven van de eis tot in mindering brengen van de verontreinigende belasting van het gebruikte oppervlaktewater N_0 .

De Vlaamse Executieve kan nadere regels vaststellen aangaande de wijze waarop de gegevens met betrekking tot het gebruikte oppervlaktewater kunnen worden bepaald voor de toepassing van de in § 1 aangegeven berekeningsmethode.

Artikel 35novies

Artikel 22 is niet van toepassing in het Vlaamse Gewest.

Artikel' 35decies

§ 1. De exploitanten en personen bedoeld in artikel 35quater, § 1, 1°, b en c zijn verplicht vóór 15 maart 1991 aan de Maatschappij te melden dat zij de beschikking hebben over een eigen waterwinning of enige bijkomende waterwinning andere dan via het openbaar waterdistributienet.

De vermelde exploitanten en personen die later de beschikking hebben over een eigen waterwinning of enige waterwinning andere dan via het openbaar waterdistributienet, zijn verplicht dit aan de Maatschappij te melden binnen een termijn van twee maanden te rekenen vanaf de datum dat zij over deze waterwinning beschikken.

De voormelde exploitanten en personen die ophouden de beschikking te hebben over een eigen waterwinning of enige waterwinning andere dan via het openbaar waterdistributienet, zijn verplicht dit aan de Maatschappij te melden binnen een termijn van twee maanden te rekenen vanaf de datum dat zij niet meer over deze waterwinning beschikken.

De Vlaamse Executieve stelt het model van bedoelde melding vast.

§ 2. De exploitanten en personen bedoeld in artikel 35quater, § 1, 2° zijn verplicht jaarlijks vóór 15 maart een aangifte bij de Maatschappij in te dienen met de nodige gegevens voor de berekening van het aantal vervuilingseenheden verontreinigende belasting van de afvalwaters dat in aanmerking dient genomen voor de vaststelling van de in artikel 35bis bedoelde heffing voor waterverontreiniging. De Vlaamse Executieve stelt het model van bedoelde aangifte vast.

Artikel 35undecies

§ 1. De gemeentelijke regies, intercommunales en alle andere maatschappijen die openbare watervoorziening verzekeren, verlenen hun medewerking en verstrekken aan de Maatschappij, uiterlijk op 1 maart van het belastingjaar, alle gegevens en inlichtingen die nodig zijn voor de vaststelling en inning van de in artikel 32undecies bedoelde heffing voor waterverontreiniging lastens de exploitanten en personen waarvan de onderneming, instelling, inrichting of woonruimte op hun respectieve waterdistributienet is aangesloten.

§ 2. De Vlaamse Executieve stelt de regels vast voor de vaststelling en betaling van de vergoeding dan voormelde gemeentelijke regies, intercommunales en alle andere maatschappijen die openbare watervoorziening verzekeren voor de kosten die door het verlenen van de medewerking en het verstrekken van de gegevens en inlichtingen bedoeld in § 1 worden veroorzaakt.

§ 3. De Maatschappij is belast met de vestiging, de inning en de invordering van de heffing en met de controle op de naleving van de verplichtingen inzake de heffing.

De Vlaamse Executieve bepaalt de nadere regels.

§ 4. De heffingsplichtige is verplicht om alle bescheiden die nodig zijn om de voldoening van de heffing of de juistheid van de aangegeven bedragen na te gaan, voor te leggen op ieder verzoek van de ambtenaren belast met de controle op de naleving van de verplichting inzake de heffing.

§ 5. De heffingsplichtige is verplicht om op ieder verzoek van de ambtenaren belast met de controle op de naleving van de verplichtingen inzake de heffing, mondeling of schriftelijk alle inlichtingen te verschaffen die hem gevraagd worden om de voldoening van de heffing of de juistheid van de aangegeven bedragen na te gaan.

§ 6. De wettelijke verwijntrest is van rechtswege verschuldigd wanneer de heffing niet is voldaan binnen de termijn van twee maanden na de verzending van het aanslagbiljet.

§ 7. De Vlaamse Executieve kan nadere regels vaststellen met betrekking tot de inning en invordering van de heffing.

§ 8. De Maatschappij stort de opbrengst van de **milieuheffingen** bedoeld in artikel 35bis, geregeld en met een **tussenpauze** van ten hoogste vijftien kalenderdagen, door aan het Fonds voor Preventie en Sanering inzake Leefmilieu en Natuur.

Alle intresten uit eventuele belegging van de opbrengst van de milieuheffingen worden aan voormeld Fonds toegewezen.

Artikel 35duodecies

§ 1. Wanneer de melding bedoeld in artikel 35decies, § 1 respectievelijk de aangifte bedoeld in artikel 35decies, § 2 niet of te laat werd ingediend of de verplichtingen bedoeld in artikel 35undecies, § 4 en § 5 niet zijn nagekomen, kan aan de betrokken heffingsplichtig door de met de invordering belaste ambtenaar een ambtelijke aanslag opgelegd worden tot beloop van de heffing die vermoedelijk is verschuldigd. Deze ambtelijke aanslag wordt opgelegd onverminderd de mogelijkheid van navordering binnen de termijn bedoeld in artikel 35terdecies.

§ 2. De heffing wordt in de gevallen bedoeld in § 1 vastgesteld op basis van de gevraagde stukken of, bij ontstentenis hiervan, op basis van gegevens die kunnen bewezen worden door geschrift, getuigen of vermoedens.

§ 3. Binnen een termijn van dertig dagen na de datum van verzending, per aangetekend schrijven, van een aanslag of een navordering, kan de heffingsplichtige per aangetekend schrijven beroep instellen bij de door de Vlaamse Executieve aangewezen Gemeenschapsminister die uitspraak doet binnen de zes maanden vanaf de datum van verzending van het beroepsschrift. Bij met redenen omkleed aangetekend schrijven, gericht aan de heffingsplichtige, kan de door de Vlaamse Executieve aangewezen Gemeenschapsminister deze termijn eenmalig verlengen met een periode van zes maanden. Alvo-rens een beslissing te nemen, legt de door de Vlaamse Executieve aangewezen Gemeenschapsminister de in het eerste lid bedoelde geschillen voor aan een adviescommissie.

Bij gebreke aan een uitspraak van de door de Vlaamse Executieve aangewezen Gemeenschapsminister binnen de in het eerste lid gestelde termijn, wordt het beroep van de heffingsplichtige als ingewilligd beschouwd.

§ 4. De Vlaamse Executieve regelt de uitvoering van dit artikel.

Artikel 35terdecies

§ 1. Onverminderd de bepalingen van hoofdstuk IV, wordt voor iedere overtreding van de verplichting om aan de heffing te voldoen, een administratieve geldboete opgelegd gelijk

aan het dubbel van de ontdoken of niet tijdig betaalde heffingen met dien verstande dat deze boete ten minste 2.000 frank bedraagt.

§ 2. De vordering tot voldoening van de heffing, van de intresten en van de administratieve geldboete verjaart door verloop van vijf jaar, te rekenen van de dag waarop zij is ontstaan.

De verjaring wordt gestuit op de wijze en onder de voorwaarden bepaald bij artikelen 2244 en volgende van het Burgerlijk Wetboek.

§ 3. De ambtenaar daartoe aangewezen door de Vlaamse Executieve kan met de heffingsplichtige dadingen treffen, voorzover deze niet leiden tot vrijstelling of vermindering van de heffing.

Hij beslist tevens over de gemotiveerde verzoeken om kwijtscheldingen of vermindering van de administratieve geldboete die de heffingsplichtige per aangetekend schrijven tot hem richt.

Hij beslist tevens over de gemotiveerde verzoeken tot uitstel van betaling die de heffingsplichtige per aangetekend schrijven tot hem richt.

§ 4. Bij gebrek aan voldoening van de heffing, interesten, administratieve geldboete en toebehoren, wordt door de met de invordering belaste ambtenaar een dwangbevel uitgevaardigd.

Dit dwangbevel wordt gevisieerd en uitvoerbaar verklaard door de ambtenaar daartoe aangewezen door de Vlaamse Executieve.

De betekening van het dwangbevel gebeurt bij **gerechtsdeurwaardersexploot** of bij aangetekend schrijven.

Op het dwangbevel zijn de bepalingen toepasselijk van deel V van het Gerechtelijk Wetboek houdende bezwarend beslag en middelen van tenuitvoerlegging.

§ 5. Binnen een termijn van 30 dagen na betekening van het dwangbevel bedoeld in § 4 kan de heffingsplichtige bij gerechtsdeurwaardersexploot een met redenen omkleed verzet doen, houdende dagvaarding van het Vlaamse Gewest, bij de rechtbank van eerste aanleg van het arrondissement, waar de standplaats van de ambtenaar die het dwangbevel heeft uitgevaardigd gevestigd is. Dit verzet schorst de tenuitvoerlegging van het dwangbevel.

Hiertoe kiest het Vlaamse Gewest woonplaats bij de Maatschappij.

§ 6. De met de invordering belaste ambtenaar kan, vóór de definitieve beslechting van het geschil bedoeld in § 5 een procedure in kortgeding inleiden bij de voorzitter van de rechtbank waar dit geschil in eerste aanleg aanhangig wordt gemaakt, teneinde de heffingsplichtige te doen veroordelen tot betaling van een provisie op het bij dwangbevel gevorderde bedrag.

Artikel 35quaterdecies

§ 1. Op grond van het uitvoerbaar verklaard dwangbevel en tot zekerheid van de voldoening van de heffing, interesten, administratieve geldboete en de kosten, heeft het Vlaamse Gewest een algemeen voorrecht op alle roerende goederen van de heffingsplichtige en kan een wettelijke hy-

potheek nemen op al de daarvoor vatbare en in het Vlaamse Gewest gelegen of geregistreerde goederen van de **heffingsplichtige**.

§ 2. Het voorrecht bedoeld in § 1 neemt rang in onmiddellijk na de voorrechten die vermeld zijn in de artikelen 19 en 20 van de wet van 16 december 1851 en in artikel 23 van boek II van het Wetboek van Koophandel.

§ 3. De rang van de wettelijke hypotheek wordt bepaald door de dagtekening van de inschrijving die genomen wordt krachtens het uitvoerbaar verklaarde en betekende dwangbevel.

§ 4. De hypotheek wordt ingeschreven op verzoek van de ambtenaar, bedoeld in artikel 35^{terdecies}, § 4, lid 2.

De inschrijving heeft plaats, niettegenstaande verzet, betwisting of beroep, op voorlegging van een afschrift van het dwangbevel dat eensluidend wordt verklaard door die ambtenaar en dat melding maakt van de betekening ervan.

§ 5. Artikel 447, tweede lid van boek III van het Wetboek van Koophandel met betrekking tot het faillissement, de bankbreuk en het uitstel van betaling, is niet van toepassing op de wettelijke hypotheek inzake de verschuldigde heffing waarvoor een dwangbevel werd uitgevaardigd en waarvan betekening aan de heffingsschuldige is gedaan voor het vonnis van faillietverklaring.”

§ 2. Aan de wet van 26 maart 1971 op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging worden de bijlagen 1 en 2 toegevoegd luidend als volgt :

„Bijlage 1 bij de wet van 26 maart 1971 op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging

Num- mering	Aard hoofdactiviteit	Grondslag waarop de omzettings- coëfficiënt C1 betrekking heeft	Omzettingscoëffi- ciënten		
			C1	c2	c3
1	Aardappelmeelfabrieken	1000 kg aardap- pelen	1,44	0,001	0,009
2	Aardappelverwerking tot voorgebakken patates- frites	1000 kg aardap- pelen	0,87	0,001	0,009
3	Aardewerk, asbestcement-, glas-, kalksteen-, as- best-, cement- en beton- fabriek	100 mandagen	0,35	0,005	0,009
4	Waterplassen, vloerplaten, en spoor, garages, spui- terijen	1m3 gebruikt water	0,05	0,023	0,009
5	a) Bierbrouwerijen b) idem bij terughouden van hop en bostel	1000 kg bier 1000 kg bier	1,33 0,34	0,001 0,001	0,009 0,009
6	Brood- en koekfabrieken en niet elders genoemde voedingsmiddelen	100 mandagen	0,45	0,001	0,009
7	Cacao-, chocolade-, suikerwerk-, honing- fabrieken	1.000 kg produkt	0,29	0,001	0,009
8	Chemische industrieën : a) minerale scheikunde en transformatie- activiteiten b) organische scheikunde	100 mandagen 100 mandagen	11,8 23,6	0,010 0,002	0,012 0,010
9	Destilleerderijen	1 m3 gebruikt water	0,06	0,001	0,009
10	Destructiebedrijven	1000 kg bruto gewicht te destrueren materiaal	1,1	0,023	0,009

11	Dorserijen van erwten en capucijners	1000 kg uitgangsprодукт	0,034	0,001	0,009
12	Elektriciteitscentrales	100 mandagen	0,22	0,002	0,009
13	Emailleerderijen	1 m3 gebruikt water	0,04	0,023	0,009
14	Fruitconservenfabrieken (incl. jamfabrieken)	1000 kg appels, peren, aardbeien 1000 kg kersen, bramen, bessen en overige zachte vruchten	1,02 0,73	0,001	0,009
15	Galvaniseerfabrieken	1 m3 gebruikt water	0,04	0,023	0,009
16	Gasfabrieken	1000 kg uitgangsprодукт	1,10	0,001	0,009
17	Gist- en spiritusfabrieke	1000 kg melasse	9,3	0,001	0,009
18	Grafische en andere papierverwerkende en kartonverwerkende bedrijven	1 m3 gebruikt water	0,04	0,013	0,009
19	Groenteconservenbedrijven	1000 kg aardappelen schrapen 1000 kg aardappelen blancheren 1000 kg wortelen, knollen 1000 kg rode bieten 1000 kg soep-groenten 1000 kg spinazie, andijvie, koolsoorten (uitgezonderd de bereiding tot zuurkool) en koolraap 1000 kg prei, sperzie-, snijbonen en selderij 1000 kg dop-erwten en capucijners 1000 kg zuurkool 1000 kg bolgewassen 1000 kg andere	1,75 1,9 1,3 2,1 0,96 0,75 0,58 1,02 0,73 0,87 0,5	0,001	0,009
20	Groentenwasserijen	1000 kg wortelen 1000 kg zilver -uien	0,13 0,23	0,001	0,009
21	Horeca : a) hotels, motels en jeugdherbergen b) pensions, bungalowparken en campings	1m3 gebruikt water 1m3 gebruikt water	0,02 0,02	0,001	0,009

22	Huiden en vellen : a) chroomleerlooierijen	1000 kg uitgangs- produkt	6,9	1,003),009
	b) plantaardige leer- looierijen	1000 kg uitgangs- produkt	7	1,002	1,009
	c) witlooierijen	1000 kg uitgangs- produkt	0	1,002	1,009
	d) pelsbereidings- bedrijven	1000 kg uitgangs- produkt	0),002	1,009
	e) zeemleerlooierijen	1000 kg uitgangs- produkt	20	1,002	1,009
23	IJzerbeitserij extra per 1000 kg geloosd Fe	100 mandagen	0,23 383	1,023),009
24	Kaarsfabrieken en was- blekerijen	100 mandagen	0,65	1,001	1,009
25	Keramische industrie	100 mandagen	0,22	3,005	1,009
26	Laboratoria	100 mandagen	1,1	3,002	1,009
27	Lak- en verffabrieken	100 mandagen	1,8	3,008	1,009
28	Landbouwbedrijven : a) pluimveebedrijven	50 m3 gebruikt water	0,015	1,001),009
	b) varkenshouderijen	20 m3 gebruikt water	0,015),001	5,009
	c) rundveebedrijven	10 m3 gebruikt water	0,015	3,001	3,009
	d) overige land- en tuinbouwbedrijven	5 m3 gebruikt sater	0,015	0,001	3,009
29	Lijmfabrieken	1000 kg beender- tijn	387	0,001	1,009
30	Limonadefabrieken en bottelarijen	1000 l gefabri- ceerd produkt	0,12	0,001	3,009
31	Margarine-, vet en spijsoliefabrieken indien uitsluitend olie wordt gewonnen door het persen van zaden	1000 kg ruwe oliën en vetten 1000 kg gefabri- ceerd produkt	087 0,06	0,001	3,009
32	Metaalindustrie (mechanisch bewerken, verzinkerij, non-ferro beitserij)	100 mandagen	0,23	0,022	0,005
33	Metallurgische industrie	100 mandagen	0,23	0,022	0,005
34	Mouterijen	1000 kg gerst	0,16	0,001	0,005
35	Papierindustrie	1000 kg papier uit houtslijp- sel of celstof ; idem uit ander materiaal	1,6 7,8	0,001 0,001	0,005 0,005

36	Parfum- en cosmetica-fabrieken	1100 mandagen	5,84	3,001	1,009
37	Pindabrandrieren	11000 kg uitgangsprduct	0,75	3,001	1,009
30	Plastiekverwerkende nijverheid	1100 mandagen	0,22	3,001	1,009
39	Pluimveeslachterijen groep I	11000 kg geslacht gewicht	0,29	3,001	1,009
	groep II	11000 kg geslacht gewicht	0,58	3,001	1,009
	groep III	11000 kg geslacht gewicht	1,02	0,001	1,009
40	Poets- en smeermiddelen-fabrieken	1100 mandagen	485	0,002	1,009
41	Slachthuizen en slachterijen (excl. vleeswaren-verwerking) :				
	a) varkens	11000 kg geslacht gewicht	083	0,001	0,009
	indien tevens darm-slijmerij aanwezig verhoogd met :		0,23		
	b) andere dieren	11000 kg geslacht gewicht	0,52	0,001	0,009
	verhoging factoren :				
	- bij lozing pensen-mest		1,18		
	- bij lozing bloed van varkens		0,53		
	- bij lozing bloed van andere dieren		0,96		
42	Stijfsel- en zetmeelfabrieken	1000 kg uitgangsprduct	3	0,001	0,009
43	Strokkartonfabrieken	1000 kg karton	4,9	0,001	0,009
44	Suikerfabrieken en suiker-bietenrasperijen	1000 kg suiker-bieten	0,27	0,001	0,009
	Idem indien uitsluitend afvalwater van condensoren wordt geloosd	1000 kg suiker-bieten	0,027		
45	Textielfabrieken :				
	a) spinnerij	100 mandagen	0,18	0,001	0,009
	b) weverij	100 mandagen	0,18	0,001	0,009
	c) textielveredeling	1m3 gebruikt water	0,03	0,001	0,009
	d) wolwasserij	1000 kg ruwe wol	7	0,001	0,005
46	Vatenwasserijen	1m3 gebruikt water	0,58	0,012	0,005
47	Visconservenfabrieken	1000 kg verse vis	2,43	0,001	0,009
48	Vismeelfabrieken	1000 kg verse vis	383	0,001	0,005

[illegible]

Voor de toepassing van nummering 39 behoren tot :

— groep I de bedrijven met een laag waterverbruik (10 m^3 per 1.000 kg geslacht gewicht) met goede voorzieningen voor het opvangen van bloed en zonder natte bewerkingen of nat transport van veren en slachtafval ;

— groep II de bedrijven met uitsluitend natte verwerking en/of transport van veren ;

— groep III de bedrijven met nat transport van veren en slachtafval, bovendien alle bedrijven met pouletkokerij en alle overige bedrijven die niet tot groep I of II behoren.

Voor de toepassing van nummering 53 wordt onder een gesaneerde zuivelfabriek verstaan een zuivelfabriek waarin goede voorzieningen ter beperking van de vervuilingsgraad zijn getroffen, als het opvangen van drupmelk, het terughouden van het bezinksel uit boterwaswater, het opvangen van perswei, het voorkomen van lekverliezen en dergelijke.

Voor de toepassing van nummeringen 4, 9, 13, 15, 18, 21, 28c, 45c, 46 en 55 wordt onder aantal m^3 gebruikt water verstaan de hoeveelheid gedurende het jaar voorafgaand aan het belastingjaar verbruikte water Q zoals gedefinieerd in artikel 32duodecies, § 4.

Voor de toepassing van nummeringen 3, 6, 8, 12, 23, 24, 25, 26, 27, 32, 33, 36, 38, 40, 45a en b, 50, 51b en 54 wordt onder een mandag verstaan de periode van één etmaal gedurende dewelke één persoon gedurende de normale arbeidstijd van circa 8 uren aanwezig is. Onder één persoon wordt verstaan elke in het bedrijf werkzame persoon, zoals de eigenaar, de exploitant, de werknemer en de uitzendkracht.

Bijlage 2 bij de wet van 26 maart 1971 op de bescherming
van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging

Nummering	Aard van de hoofdactiviteit	Coëfficiënten		
		k1	k2	k3
1	Cokesfabrieken	0,6	1	0,6
2	Fabricatie van chloor	1	0,6	1
3	Fabricatie van glas en glasderivaten (glaswol, kogels, vezels, enz.)	1	0,6	1
4	Fabricatie van houtvezel- platen	0,6	1	1
5	Fabricatie van organische peroxyden	0,6	1	1
6	Grafische industrie (drukkerijen, enz.)	1	0,6	1
7	Leerlooierijen en wit- looierijen	0,4	0,6	1
8	Meststoffenfabrieken : a) produktie van fosfaat- meststoffen, super- fosfaten, fosforzuren en technische fosfaten : - bij lozing in brak oppervlaktewater - bij lozing in zoet oppervlaktewater	0,005 0,5	0,3 0,3	0,1 0,2
	b) produktie van stik- stofmeststoffen en samengestelde mest- stoffen	0,6	0,6	0,1
9	Metaalindustrie (werktuigbouw, koudbe- werking en oppervlakte- behandeling van metalen en metaalbedekking)	0,6	0,6	1
10	Papier- en pulpfabrieken	0,2	1	0,6
11	Petrochemie en daarvan afgeleide organische chemie	0,6	1	1
12	Petroleumraffinaderijen	0,9	1	1
13	Produktie en bewerking van non-ferrometalen	1	0,2	1

14	Produktie en verwerking van plantaardige en dierlijke oliën	0,6	1	1'
15	Produktie van gelatine en van osseïne	0,6	1	0,6
16	Produktie van lak, verf, drukinkten en pigmenten	1	0,6	1
17	Reinigen van vaten	1	0,6	1
18 a	Reinigen van wagens en binnenschepen	0,2	0,6	1
19	Spiritus- en gistfabrieken	0,2	1	1
20	Stortplaats van afval	0,6	1	1
21	Textielveredeling	0,6	0,6	0,6
22	Viscoseproduktie	1	0,6	1
23	Vlasroterijen	0,2	1	0,6
24	Wasserijen	0,6	1	1
25	IJzer- en staalwinning langs vloeibare weg	1	0,6	1
26	Zeepfabrieken	0,6	1	1
27	Zetmeelproduktie of -verwerking	0,6	1	1
28	Zuiveringstechnisch werk waarin openbaar rioolwater wordt behandeld	1	1	1
29	Niet hoger vermelde activiteiten	1	1	1

Artikel 70

Afdeling 2 van hoofdstuk 1 van het decreet van 20 december 1989 houdende bepalingen tot uitvoering van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap wordt aangevuld met de artikelen 6bis en 6ter luidend als volgt :

„Artikel 6bis

§ 1. In afwijking van artikel 32quaterdecies, 2°, a van de wet van 26 maart 1971 op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging, zoals die bepaling werd ingevoegd bij het decreet van 20 december 1989, wordt de in dat artikel 32quaterdecies bedoelde heffing voor het aanslagjaar 1990 voor de varkensfokkerijen met meer dan 1.000 gespeende dieren die gedurende het jaar 1990 getroffen zijn geweest door de klassieke varkenspest, hierna genoemd varkenspest, of gedurende het jaar 1990 onderworpen zijn geweest aan maatregelen ter bestrijding van de varkenspest, verminderd tot volgend bedrag :

$$\frac{H \times (365 - D)}{365}$$

waarin :

H : het bedrag van de heffing berekend overeenkomstig artikel 32quaterdecies, 2° ;

D : het aantal dagen gedurende **dewelke** de varkensfokkerij getroffen is geweest door de varkenspest of onderworpen is geweest aan maatregelen ter bestrijding van de varkenspest, zoals blijkt uit het attest van de diergeneeskundige inspectie.

Geen vermindering van de heffing wordt toegestaan voor zover bewezen is dat het werkelijk aantal gespeende dieren aanwezig in de inrichting, bij de aanvang van de toepassing van de in het eerste lid bedoelde maatregelen op de inrichting, groter was dan het maximale aantal vermeld in de exploitatievergunning geldig op het tijdstip van de vaststelling.

§ 2. De exploitant van een in § 1 bedoelde varkensfokkerij dient op straffe van verval van het recht tot toepassing van de afwijkingbepalingen van § 1 aan de met invordering belaste ambtenaar vóór 1 april 1991 aangifte te doen van het aantal dagen gedurende **dewelke** de varkensfokkerij getroffen is geweest door de varkenspest of onderworpen is geweest aan maatregelen ter bestrijding van de varkenspest. Bij deze aangifte dienen de nodige stavingsstukken gevoegd.

§ 3. De Vlaamse Executieve kan nadere regels vaststellen met betrekking tot het model en de wijze van indiening van de in § 2 bedoelde aangifte.

Artikel 6ter

Ter uitvoering van de bepalingen van artikel 32septiesdecies wordt de met de inning en invordering belaste ambtenaar bij gebrek aan voldoening van de heffing, gemachtigd een dwangbevel uit te vaardigen.

Dit dwangbevel wordt gevisieerd en uitvoerbaar verklaard door de ambtenaar daartoe aangewezen door de Vlaamse Executieve.

De betekening van het dwangbevel gebeurt bij **gerechtsdeurwaardersexploot** of bij aangetekend schrijven.

Op het dwangbevel zijn de bepalingen toepasselijk van deel V van het Gerechtelijk Wetboek houdende bewarend beslag en middelen van tenuitvoerlegging.”

Artikel 71

Het Besluit van de Vlaamse Executieve van 16 mei 1990 houdende vaststelling van de minima der verontreinigende belasting van de modaliteiten voor de berekening van de verontreinigende belasting volgens de vereenvoudigde methode, alsmede van het model van aangifte bedoeld in de artikelen 32decies en 32undecies, 4° en 5° van de wet van 26 maart 1971 op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging wordt opgeheven.

Afdeling 3

Milieuvergunningen

Artikel 72

Artikel 14, § 1, tweede lid van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning wordt opgeheven.

Artikel 73

In het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning wordt een artikel 19bis ingevoegd luidend als volgt :

„Artikel 19bis

§ 1. Een dossiertaks, waarvan de opbrengst rechtstreeks en integraal in het Fonds voor Preventie en Sanering inzake Milieu en Natuur van het Vlaamse Gewest wordt gestort, wordt geheven lastens elke natuurlijke of rechtspersoon die op eigen initiatief een aanvraag bij de overeenkomstig onderhavig decreet bevoegde overheid indient met het oog op het bekomen van een milieuvergunning alsmede lastens elke natuurlijke of rechtspersoon die op eigen initiatief een beroep bij de overeenkomstig onderhavig decreet bevoegde overheid indient tegen een beslissing in eerste aanleg over een milieuvergunningsaanvraag.

§ 2. De in § 1 bedoelde dossiertaks is verschuldigd op het tijdstip dat de natuurlijke of rechtspersoon een vergunningsaanvraag bedoeld in de artikelen 9, 15, 18, § 3 en 27 of een beroep bedoeld in het artikel 23 indient.

§ 3. Het bedrag van de in § 1 bedoelde dossiertaks, wordt vastgesteld als volgt :

1° 20.000 frank : voor de personen bedoeld in artikel 24, § 1, 1° die op basis van artikel 23 een beroep instellen met betrekking tot een inrichting van de eerste klasse die onderworpen is aan een milieueffectrapport en/of veiligheidsrapport ;

2° 10.000 frank : voor de indiener van een vergunningsaanvraag met betrekking tot een inrichting vermeld sub 1 evenals voor de personen bedoeld in artikel 24, § 1, 1° die op basis van artikel 23 een beroep instellen met betrekking tot een inrichting van de eerste klasse ;

3° 5.000 frank : voor de indiener van een vergunningsaanvraag met betrekking tot een inrichting van de eerste klasse evenals voor de personen bedoeld in artikel 24, § 1, 1° die op basis van artikel 23 een beroep instellen met betrekking tot een inrichting van de tweede klasse.

4° 2.500 frank : voor de indiener van een vergunningsaanvraag met betrekking tot een inrichting van de tweede klasse ;

5° 250 frank : voor de personen bedoeld in artikel 24, § 1, 5° die op basis van artikel 23 een beroep instellen met betrekking tot een inrichting van de eerste of tweede klasse.

§ 4. Een bewijs van betaling van voormelde dossiertaks moet worden gevoegd bij de vergunningsaanvraag of het beroepsschrift.

§ 5. De Vlaamse Executieve wijst de ambtenaren van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap aan die belast zijn met de inning en de invordering van de dossiertaks en met de controle op de naleving van de verplichting inzake de dossiertaks, en bepaalt de nadere regelen met betrekking tot hun bevoegdheden.”

Afdeling 4

Riviervisserij

Artikel 74

§ 1. Artikel 8 van de wet van 1 juli 1954 op de riviervisserij wordt door de volgende bepalingen vervangen :

„Artikel 8

§ 1. De Vlaamse Executieve regelt de vorm van de visverloven, hun geldigheidsduur en de wijze waarop zij worden afgegeven, evenals de voorwaarden van afgifte en intrekking ervan.

§ 2. Van het visverlof worden vrijgesteld, de kinderen* beneden de 14 jaar die met één hengel vissen en vergezeld zijn van hun vader, moeder of voogd, voorzien van een visverlof.

§ 3. De Vlaamse Executieve kan andere algemene vrijstellingen verlenen voor het bezit van een visverlof.”

§ 2. Artikel 9 van dezelfde wet wordt door de volgende bepalingen vervangen :

„Artikel 9

De belasting op de afgifte van visverloven wordt met ingang van 1 januari 1991, als volgt vastgesteld :

1° voor het visverlof waarmee kinderen beneden de volle veertien jaar en niet vergezeld van hun vader, moeder of voogd, alle dagen met één hengel mogen vissen : 100 frank. Een visverlof afgegeven tijdens het jaar waarin het kind veertien jaar oud wordt blijft geldig tot het einde van dat jaar ;

2° voor het visverlof waarmee men alle dagen mag vissen vanaf de oever, met één of met twee hengels : 350 frank ;

3° voor het visverlof waarmee men alle dagen mag vissen met één of met twee hengels, anders dan vanaf de oever : 1.400 frank. Voor het vissen met een ander geoorloofd vistuig is een tweede visverlof van dezelfde prijs vereist.”

Afdeling 5

Wetenschappelijke instellingen

Artikel 75

§ 1. Bij het Instituut voor Bosbouw en Wildbeheer wordt een eigen vermogen ingesteld, waaraan de rechtspersoonlijkheid is toegekend, onder de benaming „Eigen Vermogen van het Instituut voor Bosbouw en Wildbeheer”, afgekort „Eigen Vermogen IBW”.

§ 2. De bevoegdheden, de personeelsleden, goederen, rechten en verplichtingen samenhangend met het vermogen van de Rechtspersoonlijkheden van het Rijksstation voor Bos- en Hydrobiologisch Onderzoek te Groenendaal, van het Rijksstation voor Populierenteelt te Geraardsbergen, van het Instituut voor Houttechnologie te Gembloux, alsmede met het Handelskantoor en de Drogerij van Boszaden, worden toegewezen aan de rechtspersoon bedoeld in § 1 van dit artikel.

§ 3. Onverminderd de bepalingen van § 2 van dit artikel wordt het vermogen van de rechtspersoon bedoeld in § 1 van dit artikel gevormd door :

1. de gelden en vergoedingen betaald voor onderzoekingen, studies, ontledingen, proeven, keuringen en andere diensten in verband met bosbouw, jacht en riviervisserij, die voor rekening van derden worden verricht door het Instituut voor Bosbouw en Wildbeheer ;

2. de giften, legaten, schenkingen, beurzen, prijzen of alle andere giften tot aanvaarding waarvan de Koning krachtens

artikel 3 van de wet van 27 juni 1930 waarbij de rechtspersoonlijkheid verleend wordt aan de wetenschappelijke en kunstinrichtingen welke van het Ministerie van Kunsten en Wetenschappen afhangen, machtiging heeft verleend, of die voorlopig zijn aanvaard krachtens de wet van 12 juli 1931 betreffende de uitbreiding tot alle 'rechtspersonen van het voordeel van de voorlopige aanvaarding van bij akten gedane schenkingen onder de levenden ;

3. de inkomsten uit de verkoop van produkten door het Instituut voor Bosbouw en Wildbeheer 'gekweekt, geoogst, behandeld of vervaardigd ;

4. de inkomsten uit verkoop van brochures of ander **drukwerk** ;

5. de, inkomsten uit de vervreemding of van het beheer van zijn goederen welke aan de rechtspersoon toebehoren.

§ 4. De rechtspersoon bedoeld in § 1 van dit artikel is bevoegd voor het verrichten, inzake het Bos- en Wildbeheer, van wetenschappelijk onderzoek, expertises en dienstverlening al dan niet in opdracht van derden en voor het beheer van het eigen vermogen.

§ 5. Het Eigen Vermogen I.B. W. wordt bestuurd door een beheerscommissie samengesteld uit :

— De directeur van het Instituut voor Bosbouw en Wildbeheer die de commissie voorziet ;

— Het diensthoofd van de dienst van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap bevoegd inzake het bosbeheer of zijn afgevaardigde ;

— Een vertegenwoordiger van de Gemeenschapsminister bevoegd inzake bossen ;

— De bevoegde inspecteur van financiën ;

— Een vertegenwoordiger van de Vlaamse Hoge Bosraad ;

— Een vertegenwoordiger van de Gemeenschapsminister belast met de coördinatie van het wetenschappelijk onderzoek ;

— Een wetenschappelijk medewerker van het Instituut.

De beheerscommissie vergadert minstens vier maal per jaar. De leden van de beheerscommissie ontvangen geen zitpenningen.

Het Eigen Vermogen IBW staat onder het toezicht van de Vlaamse Executieve.

§ 6. Om haar bevoegdheden uit te oefenen kan de in § 1 bedoelde rechtspersoon het nodige materieel aankopen en personeel aanwerven en tewerkstellen. Het Eigen Vermogen I.B.W. kan geen inkomsten boeken lastens de begroting van de Vlaamse Gemeenschap.

§ 7. Ieder jaar vóór 31 oktober, stelt de beheerscommissie de begroting vast van de uitgaven voor het volgend begrotingsjaar, alsmede de middelen van het eigen vermogen om die uitgaven te dekken. Ieder jaar, vóór 31 maart, stelt de beheerscommissie de rekening van het eigen vermogen van het voorgaand begrotingsjaar op. De begroting en de rekening, alsmede elke desbetreffende wijziging wordt ter goedkeuring voorgelegd aan de Vlaamse Executieve, samen met het advies van de inspectie van financiën.

§ 8. Onverminderd de voorgaande bepalingen van dit artikel, wordt de werking van het Eigen Vermogen IBW geregeld door de Vlaamse Executieve.

Artikel 76

§ 1. Bij het Instituut voor Natuurbehoud wordt een eigen vermogen ingesteld, waaraan de rechtspersoonlijkheid is toegekend onder de benaming „Eigen Vermogen van het Instituut voor Natuurbehoud”, afgekort „Eigen Vermogen IVN”.

§ 2. Het in § 1 bedoelde eigen vermogen wordt gevormd door :

1. de gelden en vergoedingen betaald voor onderzoeken, studies, ontledingen, proeven, keuringen en andere diensten welke voor rekening van derden worden verricht door het Instituut voor Natuurbehoud ;

2. de giften, legaten, stichtingen, beurzen, prijzen of alle andere giften tot aanvaarding waarvan de Koning krachtens artikel 3 van de wet van 27 juni 1930 waarbij de rechtspersoonlijkheid verleend wordt aan de wetenschappelijke en kunstinrichtingen welke van het Ministerie van Kunsten en Wetenschappen afhangen, machtiging heeft verleend of die voorlopig zijn aanvaard krachtens de wet van 12 juli 1931 ;

3. de inkomsten uit de verkoop van publikaties, rapporten en andere produkten van het Instituut voor Natuurbehoud ;

4° de inkomsten uit vervreemding en van het beheer van zijn goederen welke aan de rechtspersoon toebehoren.

§ 3. De rechtspersoon bedoeld in § 1 van dit artikel is bevoegd voor het verrichten, inzake het natuurbehoud, van wetenschappelijk onderzoek, expertises en dienstverlening al dan niet in opdracht van derden en voor het beheer van het eigen vermogen.

§ 4. Het Eigen Vermogen IVN wordt bestuurd door een beheerscommissie, samengesteld als volgt :

— de directeur van het Instituut voor Natuurbehoud, die de Commissie voorziet

— het diensthoofd van de dienst van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, bevoegd voor natuurbehoud of zijn afgevaardigde ;

— een vertegenwoordiger van de Gemeenschapsminister bevoegd inzake natuurbehoud ;

— de bevoegde inspecteur van financiën ;

— een lid op voordracht van de Hoge Raad voor Natuurbehoud ;

— een vertegenwoordiger van de Gemeenschapsminister bevoegd inzake de coördinatie van het wetenschappelijk onderzoek ;

— een lid van het wetenschappelijk personeel van het Instituut.

De beheerscommissie vergadert minstens vier maal per jaar. Het mandaat van lid van de beheerscommissie is onbezoldigd.

Het Eigen Vermogen IVN staat onder het toezicht van de Vlaamse Executieve.

§ 5. Ieder jaar, vóór 31 oktober, stelt de beheerscommissie de begroting vast van de uitgaven voor het volgende begrotingsjaar, alsmede de middelen om die uitgaven te dekken. Ieder jaar, vóór 31 maart, stelt de beheerscommissie de rekeningen van het voorgaand begrotingsjaar op. De begroting

en de rekening alsmede elke wijziging ervan worden ter goedkeuring voorgelegd aan de Vlaamse Executieve, samen met het advies van de inspectie van financiën.

§ 6. Om haar bevoegdheden uit te oefenen kan de in § 1 van dit artikel bedoelde rechtspersoon materieel aankopen en personeel aanwerven en tewerkstellen. Het Eigen Vermogen IVN kan geen inkomsten boeken **lastens** de begroting van de Vlaamse Gemeenschap.

§ 7. Onverminderd de voorgaande bepalingen van dit artikel, wordt de werking van het Eigen Vermogen IVN geregeld door de Vlaamse Executieve.

Afdeling 6

Inwerkingtreding

Artikel 77

De bepalingen vervat in het onderhavig hoofdstuk Leefmilieu van dit decreet treden in werking op 1 januari 1991.

HOOFDSTUK III

Huisvesting

Artikel 78

De overeenkomst van 4 mei 1987, alsmede het aanhangsel van 28 september 1989, tussen de Regering en de Vlaamse Executieve, de Waalse Gewestexecutieve en de Executieve van het Brusselse Gewest betreffende de regeling van de schulden van het verleden en de ermede verband houdende lasten inzake sociale huisvesting, zal volkomen uitwerking hebben.

De Vlaamse Executieve neemt alle maatregelen vereist voor de uitvoering van deze overeenkomst.

Artikel 79

De Vlaamse Executieve kan de waarborg van het Vlaamse Gewest hechten aan het door een initiatiefnemer voor de realisering van sociale huurwoningen geïnvesteerd kapitaal.

HOOFDSTUK IV

Watervang

Artikel 80

Met uitzondering van de onbevaarbare waterlopen, wordt voor alle in het Vlaamse Gewest gelegen waterwegen en hun aanhorigheden en de havens en hun aanhorigheden, hierna waterwegen genoemd, een vergunning afgegeven voor het capteren van water, hierna vergunning voor een watervang genoemd.

Met capteren van water wordt bedoeld het met alle mogelijke middelen onttrekken van water uit de waterweg.

Artikel 81

Voor de toepassing van dit decreet worden de waterwegen ingedeeld in volgende categorieën :

- kanalen en havens,;
- bevaarbare waterlopen.

De Vlaamse Executieve bepaalt de waterwegen die tot elk van deze categorieën behoren.

Artikel 82

De vergunning voor een watervang wordt afgeleverd door de beheerder van de waterweg.

Artikel 83

§ 1. Het bedrag verschuldigd voor het bekomen van een vergunning van een watervang, wordt bepaald door het totale volume water dat door middel van pompen, hevels of andere goedgekeurde installaties uit de waterweg gecapteerd wordt. De Vlaamse Executieve bepaalt de nadere regels.

§ 2. Het bedrag verschuldigd voor het capteren van water wordt vastgesteld als volgt :

Waterafname in m ³ /jaar	Kanalen en havens	Stromen en rivieren
1. voor de schijf van minder dan 1.000.000 m ³	1 fr./m ³	0,5 fr./m ³
2. voor de schijf van 1.000.000 tot 9.999.999 m ³	0,5 fr./m ³	0,25 fr./m ³
3. voor de schijf van 10.000.000 tot 99.999.999 m ³	0,20 fr./m ³	0,125 fr./m ³
4. voor de schijf boven 99.999.999 m ³	0,020 fr./m ³	0,010 fr./m ³

§ 3. Voor de drinkwaterbedelingsmaatschappijen wordt een afzonderlijk tarief opgelegd dat de helft bedraagt van de in § 2 bepaalde tarieven.

§ 4. Aan de vergunninghouders die het gecapteerde water na gebruik terugstorten in de waterweg waar het gecapteerd werd kan een vermindering van het verschuldigde bedrag worden toegekend in functie van het volume dat effectief teruggestort wordt.

Het verschuldigde bedrag is in dit geval gelijk aan het bedrag bepaald conform § 2, vermenigvuldigd met een correctiefactor gelijk aan :

$1 - T/2$, waarin T = de verhouding tussen het volume teruggestort water en het totaal volume gecapteerd water.

Het bewijs van de hoeveelheid teruggestort gecapteerd water dient geleverd te worden door de vergunninghouder conform artikel 85, § 2.

De Vlaamse Executieve bepaalt de nadere regels.

§ 5. Onverminderd de bepalingen van §§ 2, 3 en 4 wordt het minimum verschuldigd bedrag vastgesteld op 1.200 fr/jaar.

Artikel 84

Voormeld tarief is gekoppeld aan de schommelingen van het indexcijfer van de consumptieprijzen, overeenkomstig de

modaliteiten vastgesteld door de wet van 2 augustus 1971 houdende inrichting van een stelsel waarbij de wedden, lonen, pensioenen, toelagen en tegemoetkomingen ten laste van de openbare schatkist, sommige sociale uitkeringen, de bezoldigingsgrenzen waarmee rekening dient gehouden bij de berekening van sommige bijdragen van de sociale zekerheid der arbeiders, alsmede de verplichtingen op sociaal gebied opgelegd aan de zelfstandige, aan het indexcijfer van de consumptieprijzen wordt gekoppeld. Te dien einde worden ze gekoppeld aan het indexcijfer van december 1990.

Artikel 85

§ 1. Voor het vaststellen van het totale volume gecapteerd water per jaar worden alle bestaande, en nog te bouwen watervangen uitgerust met een debietmetingssysteem. Dit wordt geplaatst op kosten van de vergunninghouder.

§ 2. Voor het gebeurlijk vaststellen van het totale volume teruggestort water per jaar zal de vergunninghouder in een bijkomend debietmetingssysteem voorzien.

§ 3. De Vlaamse Executieve bepaalt de voorwaarden waaraan deze debietmetingsystemen moeten voldoen. De gecapteerde of teruggestorte volumes water worden bepaald door toepassing van de wetten op de hydraulica.

Artikel 86

§ 1. De beheerder van de waterweg is belast met de inning en de invordering van de verschuldigde bedragen en met de controle op de naleving van de verplichtingen inzake de watervang.

§ 2. De vergunninghouder is verplicht aan de ambtenaren belast met de controle op de naleving van de verplichtingen inzake de watervang, alsmede aan de in artikel 87 bedoelde ambtenaren en deskundigen, toegang te verschaffen tot de debietmetingsystemen bedoeld in artikel 85.

§ 3. De vergunninghouder moet jaarlijks en binnen de 30 dagen na ontvangst van de rekening, het te betalen bedrag storten op het rekeningnummer van de beheerder van de waterweg.

§ 4. De wettelijke verwijntrest is van rechtswege verschuldigd wanneer het verschuldigde bedrag niet werd betaald binnen de termijn van twee maanden na de verzending van de rekening.

§ 5. Voor iedere overtreding van de verplichtingen van de vergunninghouder wordt een administratieve geldboete opgelegd gelijk aan het dubbel van de ontdoken of niet betaalde bedragen. De vordering tot voldoening van de verschuldigde bedragen, van de intresten en van de administratieve geldboete verjaart door verloop van vijf jaar, te rekenen van de dag waarop zij is ontstaan.

§ 6. Bij niet betaling van het verschuldigd bedrag vermeerderd met de opgelegde geldboete wordt de vergunning voor een watervang binnen de twee maanden na ingebrekestelling bij ter post aangetekende brief ingetrokken. De indiening van een beroep overeenkomstig § 7 schorst evenwel de uitvoering hiervan.

§ 7. Binnen een termijn van dertig dagen na de datum van de verzending van de rekening, kan de vergunninghouder per aangetekend schrijven beroep doen instellen bij de door

de Vlaamse Executieve aangewezen Gemeenschapsminister die uitspraak doet binnen zes maanden vanaf de datum van verzending van dit beroepschrift. Bij met redenen omkleed aangetekend schrijven, gericht aan de vergunninghouder, kan de door de Vlaamse Executieve aangewezen Gemeenschapsminister deze termijn éénmalig verlengen met een periode van zes maanden.

Bij gebrek aan een uitspraak van de door de Vlaamse Executieve aangewezen Gemeenschapsminister binnen de in het eerste lid gestelde termijn, wordt het beroep van de vergunningsplichtige als ingewilligd beschouwd.

De door de Vlaamse Executieve aangewezen Gemeenschapsminister beslist over de gehele of gedeeltelijke kwijtschelding van de administratieve geldboete.

§ 8. De Vlaamse Executieve regelt de uitvoering van dit artikel.

Artikel 87

Uiterlijk op 1 april 1991 dient door de vergunninghouder van de watervang een debietmetingssysteem geïnstalleerd. Dit systeem dient uiterlijk op 1 juli 1991 te worden goedgekeurd door de daartoe door de Vlaamse Executieve aangewezen ambtenaren.

Indien het debietmetingssysteem niet operationeel is op 1 juli 1991 zal het volume gecapteerde water berekend worden door een deskundige op basis van het afneembare debiet. Deze deskundige wordt aangewezen door de Vlaamse Executieve uit een lijst van erkende ingenieurs deskundigen.

Het verschuldigde bedrag zal berekend worden op basis van de tarieven vermeld in artikel 83, § 2, vermeerderd met het ereloon van de beëdigde deskundige.

Tussen 1 september 1991 en 1 december 1991 zal de eerste tellerstand opgenomen worden. Door extrapolatie zal het gecapteerde watervolume voor het jaar 1991 bepaald worden.

Artikel 88

In artikel 2 van de wet van 8 mei 1888 betreffende de private veren en houdende de bepalingen om de vrije doorgang van bevaarbare en vlotbare rivieren en kanalen te verzekeren, worden, wat het Vlaamse Gewest betreft, de woorden “prise d’eau” (watertapping) opgeheven.

Artikel 89

Dit hoofdstuk treedt in werking op 1 januari 1991.

HOOFDSTUK V

Provinciefonds

Artikel 90

De dotatie van het Fonds der Provinciën wordt voor het jaar 1991 vastgesteld op 2.807,2 miljoen frank.

HOOFDSTUK VI

Aanpassing van het organisatorisch en reglementair
kader voor het openbaar industrieel initiatief in
de voorheen nationale sectoren

Artikel 91

In deze titel dienen de hiernavolgende verwijzingen als volgt te **woren** begrepen : .

— „wet van 2 april 1962” : de wet van 2 april 1962 tot oprichting van een Nationale Investeringsmaatschappij en van gewestelijke investeringsmaatschappijen, gewijzigd bij het koninklijk besluit nr. 21 van 23 mei 1967, de wetten van 30 december 1970, 30 maart 1976 en 4 augustus 1978, het koninklijk besluit nr. 250 van 31 december 1983, de wetten van 22 januari 1985 en 15 juli 1985, het koninklijk besluit nr. 450 van 29 augustus 1986 en de wet van 30 december 1988 ;

— „koninklijk besluit nr. 20 van 23 maart 1982” : het koninklijk besluit nr. 20 van 23 maart 1982 betreffende de uitgifte van bevoorrechte aandelen zonder stemrecht in het kader van de herstructurering van de textielnijverheid, gewijzigd bij de koninklijke besluiten nr. 112 van 17 december 1982 en nr. 229 van 9 december 1983 ;

— „koninklijk besluit nr. 245 van 31 december 1983” : het koninklijk besluit nr. 245 van 31 december 1983 betreffende de uitgifte van bevoorrechte aandelen zonder stemrecht in het kader van de herstructurering van de staalnijverheid, gewijzigd bij het koninklijk besluit nr. 489 van 31 december 1986 ;

— „koninklijk besluit van 31 maart 1984 (A)” : het koninklijk besluit van 31 maart 1984 betreffende de **financierings**maatschappijen voor de herstructurering van de nationale economische sectoren (A), gewijzigd bij het koninklijk besluit nr. 489 van 31 december 1986 en de bijzondere wet van 16 januari 1989 ;

— „koninklijk besluit van 7 mei 1985” : het koninklijk besluit van 7 mei 1985 betreffende de uitgifte van bevoorrechte aandelen zonder stemrecht door naamloze vennootschappen behorend tot de nationale sectoren ;

— „bijzondere wet van 16 januari 1989” : de bijzondere wet van 16 januari 1989 betreffende de financiering van de Gemeenschappen en de Gewesten.

Artikel 92

Voor de toepassing van deze titel dient te worden verstaan onder :

— „aandelen zonder stemrecht” : bevoorrechte aandelen zonder stemrecht uitgegeven in toepassing van het koninklijk besluit nr. 20 van 23 maart 1982, het koninklijk besluit nr. 245 van 31 december 1983 of het koninklijk besluit van 7 mei 1985 ;

— „bestaande portefeuille” : het geheel van het actief van het FNSV in bezit op de datum van inwerkingtreding van het decreet, met inbegrip van alle inkomsten voortvloeiend uit deze activa, ongeacht de heraanwending ervan ;

— „FNSV : de naamloze vennootschap „Fonds voor de herstructurering van de nationale sectoren in het Vlaamse Gewest”, opgericht krachtens het koninklijk besluit van 31 maart 1984 (A).

Artikel 93

In artikel 2 van het koninklijk besluit van 31 maart 1984 (A) wordt de § 1, 2° opgeheven.

Artikel 94

De statuten en de naam van het FNSV kunnen met de goedkeuring van de Vlaamse Executieve worden gewijzigd.

Artikel 95

De artikelen 12, 17, 19 en 23 van hetzelfde besluit worden opgeheven.

Artikel 96

Leningen van het FNSV worden door toedoen van de Vlaamse Executieve aan de bevoegde overheid voor goedkeuring voorgelegd, zoals is bepaald in artikel 49 van de bijzondere wet van 16 januari 1989.

Wanneer toepassing is gemaakt van het bepaalde in artikel 49, § 7, van vermelde bijzondere wet van 16 januari 1989, kan door het FNSV geen lening als bedoeld in dat artikel 49, § 3 worden aangegaan, dan met de goedkeuring van de Vlaamse Executieve.

Artikel 97

In geval van wijzigingen van de overeenkomst van 16 juli 1987 ter financiering van de naamloze vennootschap „Kem-pense Steenkoolmijnen” of bij eventuele herfinanciering van de krachtens deze overeenkomst opgenomen kredieten gaat het bijzonder voorrecht dat krachtens artikel 55, § 9, tweede lid van de bijzondere wet van 16 januari 1989 is verbonden aan de oorspronkelijke schuldvorderingen, over op de schuldvorderingen die daarvoor in de plaats komen, doch telkens slechts ten belope van de oorspronkelijke schuldvordering en voor zover de looptijd daarvan met niet meer dan twaalf maanden wordt overschreden.

Artikel 98

Onder de nadere voorwaarden bepaald door de Vlaamse Executieve zal het maatschappelijk kapitaal van het FNSV, na eventuele vermindering ter aanzuivering van het verlies overeenstemmende met waardeverminderingen op de bestaande portefeuille, worden verminderd tot het **minimum** bedrag bepaald in artikel 29, § 1 van de gecoördineerde wetten op de handelsvennootschap door terugbetaling aan het Vlaamse Gewest. De terugbetaling zal uitsluitend gebeuren uit de opbrengst van de bestaande portefeuille, volgens modaliteiten goed te keuren bij besluit van de Vlaamse Executieve.

Artikel 99

In afwijking van de bepalingen van het koninklijk besluit nr. 20 van 23 maart 1982, het koninklijk besluit nr. 245 van 31 december 1983, het koninklijk besluit van 31 maart 1984 (A), en het koninklijk besluit van 7 mei 1985 en met eerbiediging van de regels van goed financieel en bedrijfsbeheer

kan het FNSV op basis van door de Vlaamse Executieve goedgekeurde algemene modaliteiten, met wederzijdse toestemming wijzigingen aanbrengen aan de overeenkomsten afgesloten met de vennootschappen waarin het FNSV aandelen zonder stemrecht aanhoudt en/of vorderingen heeft.

Artikel 100

De in artikel 98 bedoelde terugbetalingen worden gestort in de middelenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap.

Ze worden geaffecteerd aan het Fonds voor de aanwending van recyclagegelden op basisallocatie 22.90.96 — Uitgaven in verband met lasten van het verleden overgedragen aan het Gewest in het kader van de Financieringswet.

Artikel 101

In artikel 2 van het koninklijk besluit nr. 20 van 23 maart 1982 wordt de tweede zin opgeheven.

Artikel 102

In artikel 10bis van het koninklijk besluit nr. 245 van 31 december 1983, ingevoegd door het koninklijk besluit nr. 489 van 31 december 1986, worden het tweede en het derde lid opgeheven.

Artikel 103

Artikel 5, derde lid van het koninklijk besluit nr. 489 van 31 december 1986 houdende diverse bepalingen betreffende de deelnemingen en vorderingen van de overheid in de nationale sectoren wordt opgeheven.

Artikel 104

In artikel 175, tweede lid, 2°, 3° en 5° van de wet van 8 augustus 1980 betreffende de budgettaire voorstellen 1979-1980, gewijzigd bij het koninklijk besluit nr. 487 van 31 december 1986, worden de woorden „op voordracht van de Nationale Maatschappij voor de herstructurering van de nationale sectoren” opgeheven.

Artikel 105

In artikel 4, § 5 van de wet van 2 april 1962, gewijzigd bij de wetten van 4 augustus 1978 en 22 januari 1985, worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° onder het zevende gedachtenstreepje wordt de verwijzing „3 sexes” vervangen door de verwijzing „3 sexes, §§ 1, 2, 1° en 3°, en 3” ;

2° onder het achtste gedachtenstreepje wordt de verwijzing „artikel 11” vervangen door de verwijzing „de artikelen 7, 9, 11 en 17”.

HOOFDSTUK VII

Cultuur

Artikel 106

Aan de vzw Ballet van Vlaanderen wordt gedurende 20 jaar een toelage verstrekt van maximum 20 miljoen fr per jaar die dient voor aflossing in kapitaal en intresten van een lening aan te gaan door de instelling zelf en die bestemd is voor aankoop van terreinen en gebouwen, geschiktmaking of constructie van gebouwen met het doel een eigen infrastructuur te realiseren.

Artikel 107

Aan de vzw MUHKA wordt gedurende 20 jaar een toelage verstrekt van maximum 25 miljoen frank per jaar die dient voor aflossing in kapitaal en intresten van een lening aan te gaan door de instelling zelf en die bestemd is voor aankoop van terreinen en gebouwen, geschiktmaking of constructie van gebouwen met het doel een eigen infrastructuur te realiseren.

Artikel 108

Aan de vzw Vlaamse Opera Stichting wordt gedurende 20 jaar een toelage verstrekt van maximum 50 miljoen frank per jaar die dient voor aflossing in kapitaal en intresten van een lening aan te gaan door de instelling zelf en die bestemd is voor aankoop van terreinen en gebouwen, geschiktmaking of constructie van gebouwen met het doel een eigen infrastructuur te realiseren.

Artikel 109

Artikel 12 van het decreet van 29 mei 1984 houdende oprichting van een Vlaams Commissariaat-generaal voor Toerisme wordt vervangen door de volgende bepaling :

“Artikel 12

De taken en het personeel die overeenkomstig artikel 4, 10° van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming van de instellingen aan de Vlaamse Gemeenschap worden overgedragen, worden overgenomen door het VCGT. De goederen die noodzakelijk zijn voor de uitvoering van de opdrachten van het VCGT worden overgedragen aan het VCGT. De Vlaamse Executieve bepaalt de inventaris van deze goederen en de nadere modaliteiten van de overdracht .”

HOOFDSTUK VIII

Bejaardenzorg

Artikel 110

Artikel 5, § 3, eerste lid van het decreet van 5 maart 1985 houdende regeling van de erkenning en subsidiëring van voorzieningen voor bejaarden, ingevoegd bij het decreet van 20 december 1989 houdende bepalingen tot uitvoering van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap, wordt vervangen door de volgende bepaling :

“Binnen de perken van de goedgekeurde begrotingskredieten kunnen door de Vlaamse Executieve, ten laste van het

Vlaams Fonds voor de bouw van ziekenhuizen en Medisch-Sociale Instellingen, volgens de regels en ten belope van de bedragen door de Vlaamse Executieve te bepalen, aan ondergeschikte besturen, verenigingen zonder winstoogmerk en instellingen van openbaar nut, in de zin van de wet van 24 juni 1921 waarbij aan de verenigingen zonder winstgevend doel en de instellingen voor openbaar nut rechtspersoonlijkheid wordt verleend, subsidies worden verleend als tussenkomst in de kosten van huur, huurkoop, leasing of lening voor het aankopen, bouwen, inrichten en ingebruiknemen van serviceflatgebouwen, woningcomplexen met dienstverlening en rusthuizen.”

HOOFDSTUK IX

Onderwijs

Artikel 111

Voor het begrotingsjaar 1991 worden in artikel 2, § 1 van het decreet van 31 juli 1990 betreffende het Onderwijs (II) de woorden "A2=0,4(c1/cO)+ 0,6(lkl/lk0)" vervangen door de woorden "A2=0,4+0,6(lkl/lk0)".

Artikel 112

In artikel 2 van de wet van 1 april 1960 betreffende de psyche-medisch-sociale centra wordt een paragraaf 11 ingevoegd luidend als volgt :

"§ 11. In afwijking op de §§ 7 en 8 kunnen vanaf het dienstjaar 1991-1992 tot en met het dienstjaar 1996-1997 geen nieuwe centra worden opgericht of gesubsidieerd."

Artikel 113

Een artikel 4bis, luidend als volgt wordt in dezelfde wet ingevoegd :

"Artikel 4bis

De Vlaamse Executieve kan, rekening houdend met de budgettaire noodwendigheden, de in de artikelen drie en vier vermelde leerlingenaantallen éénmaal verhogen, teneinde met ingang van het dienstjaar 1991-1992 een vermindering van de in deze artikelen voorziene personeelsomkadering met maximum één procent te bekomen."

Artikel 114

Hoofdstuk VII van de wet van 21 juni 1985 betreffende het onderwijs wordt opgeheven met ingang van 1 september 1990.

Artikel 115

In artikel 4, § 4 van het koninklijk besluit nr. 456 van 10 september 1986 houdende rationalisatie en programmatie van de internaten van het door de Staat georganiseerde of gesubsidieerde onderwijs worden de woorden "1 oktober van het lopende schooljaar" vervangen door de woorden "1 februari van het voorafgaande schooljaar".

Artikel 116

In afwijking op de bepalingen van de wet van 27 juli 1971 op de financiering en de controle van de universitaire instellingen wordt voor het begrotingsjaar 1991 aan het **Rijksuniversitair** Centrum te Antwerpen een terugvorderbaar voorschot toegekend tot een maximaal bedrag van 53.700.000 frank. De modaliteiten van deze toekenning worden bepaald door de Vlaamse Executieve.

Artikel 117

Een artikel **10bis**, luidend als volgt, wordt in het koninklijk besluit nr. 542 van 31 maart 1987 houdende de organisatie, de werking en het beheer van de Rijksuniversitaire ziekenhuizen van Gent en Luik ingevoegd :

“Artikel 10bis

De financiële middelen van het **UZ** Gent worden aangevuld met een dotatie van de Vlaamse Gemeenschap noodzakelijk voor de betaling van de verhoogde loonlasten en andere in geld waardeerbare voordelen die voor het **UZ** Gent voortvloeien uit akkoorden die door de Vlaamse Executieve worden afgesloten inzake de sectoriële programmatie en die op het **UZ** van toepassing zijn”.

Artikel 118

In artikel 203 van het decreet van 31 juli 1990 betreffende het onderwijs (II) worden de woorden “artikel 186, dat in werking treedt”, vervangen door de woorden “de artikelen 186 en 187, die uitwerking hebben”.

Artikel 119

Artikel 115 heeft uitwerking met ingang van 1 september 1990.

TITEL III

Algemene bepaling

Artikel 120

De Vlaamse Executieve kan de bestaande **wets-** en **decreetsbepalingen** wijzigen of opheffen om ze in overeenstemming te brengen met het bepaalde in dit decreet.

Zij kan eveneens de bepalingen van dit decreet coördineren met de bepalingen welke deze, op het tijdstip van de coördinatie, uitdrukkelijk of impliciet zouden gewijzigd hebben.

Daartoe kan zij in de coördinatie :

1° de volgorde, de nummering van de te coördineren bepalingen en, in het algemeen, de teksten naar de vorm wijzigen ;

2° de verwijzingen die voorkomen in de te coördineren bepalingen met de nieuwe nummering overeenbrengen ;

3° de redactie van de te coördineren bepalingen wijzigen ten einde ze onderling te doen overeenstemmen en eenheid in de terminologie te brengen, zonder afbreuk te doen aan de beginselen welke in deze bepalingen vervat zijn.

Brussel, 21 november 1990.

***De Voorzitter van de Vlaamse Executieve,
Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting,***

G. GEENS

***De Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve,
Gemeenschapsminister van Economie,
Middenstand en Energie,***

N. DE BATSELIER

***De Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening
en Huisvesting,***

L. WALTNIEL

De Gemeenschapsminister van Welzijn en Gezin,

J. LENSSSENS

De Gemeenschapsminister van Tewerkstelling,

R. DE WULF

***De Gemeenschapsminister van Leefmilieu,
Natuurbehoud en Landinrichting,***

T. KELCHTERMANS

De Gemeenschapsminister van Cultuur,

P. DEWAELE

***De Gemeenschapsminister van Volksgezondheid
en Brusselse Aangelegenheden,***

H. WECKX

De Gemeenschapsminister van Onderwijs,

D. COENS

***De Gemeenschapsminister van Binnenlandse
Aangelegenheden en Openbaar Ambt,***

L. VAN DEN BOSSCHE

***De Gemeenschapsminister van Openbare Werken
en Verkeer,***

J. SAUWENS
